

พระศักดิ์สิทธิ์ เกจิอาจารย์

เมืองปากน้ำโพ

รศ.ดร.อัครเดช พรหมกัลป์ และคณะ

พระศักดิ์สิทธิ์และพระเกจิอาจารย์เมืองปากน้ำโพ

ผู้เขียน *รศ.ดร.ฉัตรเดช พรหมกัลป์* มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ผศ.ดร.รัตติยา เหนืออำนาจ มหาวิทยาลัยนครพนม
พระครูนิวาส์ดลขันธา, ผศ.ดร. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ดร.อรุณศักดิ์ สุภัทรเดชา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ที่ปรึกษา *พระธรรมวงษิโรธีรคุณ, รศ.ดร. (ศุภชัย ติริโรโร จันทร์ประธาตุ)*

รองอธิการบดีวิทยาเขตนครสวรรค์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

พิมพ์ครั้งที่ 1 มีนาคม 2569 จำนวน 100 เล่ม

ออกแบบโดย *พระมหาศักดิ์ดาอูโณ ญาณสิทธิธาทิ (ทอศีรี) วัดตากฟ้า พระอารามหลวง*

พิมพ์ที่ *ห้างหุ้นส่วนจำกัด นครสวรรค์ บอร์ดแคสติ้ง ชีตเต็ม*
394/10 หมู่ 4 ตำบลนครสวรรค์ตก อำเภอเมืองฯ
จังหวัดนครสวรรค์ 60000

คำนำ

หนังสือ “พระศักดิ์สิทธิ์และพระเกจิอาจารย์เมืองปากน้ำโพ” เป็นอีกหนึ่งผลผลิตที่เกิดขึ้นจากโครงการวิจัย “การจัดการท่องเที่ยวสายมูเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากของชุมชนรอบวัดพระเกจิอาจารย์และพระศักดิ์สิทธิ์ในจังหวัดนครสวรรค์” โดยการรวบรวมเรียบเรียงขึ้นจากฐานข้อมูลที่มีปรากฏ ทั้งนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความอนุเคราะห์และความร่วมมือจากหลายภาคส่วน คณะผู้วิจัยต้องขอขอบคุณ สถาบันวิจัยพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ที่ให้การสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินโครงการวิจัย ภายใต้ความเห็นชอบของสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) และกองทุนส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.) ซึ่งถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้โครงการวิจัยนี้สามารถดำเนินการได้อย่างเป็นระบบและบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด

คณะผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณวัดพระเกจิอาจารย์และวัดที่ประดิษฐานพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ในจังหวัดนครสวรรค์ ผู้แทนหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน กลุ่มวิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการ ภาควีเคีรือข่าย และประชาชนในพื้นที่ ที่ให้ความเมตตา ให้ความร่วมมือในการเติมเต็มซึ่งข้อมูลข้อเท็จจริง คุณูปการจากทุกภาคส่วนดังที่ได้กล่าวมาแล้ว นับเป็นแรงสนับสนุนสำคัญที่ทำให้ “หนังสือและโครงการวิจัย” นี้สามารถสร้างผลผลิตผลลัพธ์และจะส่งต่อยังผลกระทบในการศึกษาค้นคว้าและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

กราบขอบพระคุณในความเมตตาธรรมของทุกภาคส่วนมา ณ โอกาสนี้

รองศาสตราจารย์ ดร.อัครเดช พรหมกัลป์ และคณะ

พระพุทธรูปศรีสุวรรณ

วัดนครสวรรค์ พระอารามหลวง อำเภอ
เมืองฯ จังหวัดนครสวรรค์

พระพุทธศรีสุวรรณค์ หรือ อีกชื่อที่เรียกกันคือ "หลวงพ่อศรีสุวรรณค์" วัดนครสุวรรณค์ พระอารามหลวง อำเภอมืองงา จังหวัดนครสุวรรณค์

ความเป็นมา

กาลเวลาล่วงเลยผ่านมาหลายร้อยปี ทำให้พระอุโบสถชำรุดทรุดโทรม สิ่งปลูกสร้างเครื่องบนหลังคาพระอุโบสถหักพังลงมาทับ ทำให้พระพุทธศรีสุวรรณค์ชำรุดเสียหายมาก จึงได้มีการซ่อมแซมพระอุโบสถและบูรณะพระพุทธศรีสุวรรณค์ ต่อมาเมื่อปีใดไม่ปรากฏ ได้มีการบูรณะซ่อมแซมพระอุโบสถครั้งใหญ่ และมีพิธีหล่อพระประธานใหม่ โดยเอาโลหะทองเหลืองจากองค์พระพุทธศรีสุวรรณค์องค์เก่ามาเททองหล่อขึ้น โดยมีประชาชนจำนวนมากนำเครื่องโลหะทองคำมาร่วมเททองหล่อพระพุทธศรีสุวรรณค์ ให้ประชาชนได้กราบไหว้บูชาเป็นเวลานาน ในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ พระอุโบสถได้ชำรุดทรุดโทรมมาก จนถึงรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ เสด็จประพาสเมืองพิษณุโลก เพื่อเททองหล่อพระพุทธรูปชินราชจำลองที่วัดพระศรีรัตนมหาธาตุวรมหาวิหาร พ.ศ.๒๔๔๔ พระองค์เสด็จฯ เยี่ยมเมืองนครสุวรรณค์ และทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ย้ายหลวงพ่อครุฑ เจ้าคณะจังหวัดนครสุวรรณค์ซึ่งเดิมอยู่ที่วัดจอมคีรีนาคพรต ให้มาอยู่ที่วัดหัวเมืองหรือวัดนครสุวรรณค์ วัดหัวเมืองอยู่ในสภาพทรุดโทรมมาก พายุพัดอย่างแรงจนทำให้ผนังและหลังคาพระอุโบสถที่สร้างมานานแล้วพังทับพระประธานจนชำรุดเสียหายมาก

ประมาณ พ.ศ.๒๔๖๕-๒๔๗๐ ได้มีการบูรณะซ่อมแซมพระอุโบสถ และพระพุทธศรีสุวรรณค์ครั้งใหญ่ที่สุด โดยมีประชาชนร่วมบริจาคทองเหลืองโลหะต่างๆ รวมทั้งทองคำนำมาหลอมหล่อเป็นองค์พระพุทธศรีสุวรรณค์ให้องค์พระมีขนาดใหญ่กว่าเดิมเป็นขนาดหน้าตัก ๒.๕๐ เมตร ขณะที่เททองหล่อนั้น ช่วงเย็นใกล้ค่ำเกิดมีแสงพุ่งออกมาจากองค์พระพุทธศรีสุวรรณค์ มีลำแสงเป็นสีต่างกันถึง ๖ สี คือ

๑. นิล หรือสีเขียวเหมือน ดอกอัญชัน
๒. पीต หรือสีเหลืองเหมือน หาดาลทอง
๓. โลहित หรือสีแดงเหมือน แสงตะวันอ่อนๆ
๔. โอทาท หรือสีขาวเหมือน แผ่นเงิน
๕. มัญชุ หรือสีหงสบาทเหมือน ดอกเซ่ง
๖. ประภัสสรหรือสีเลื่อมพรายเหมือนแก้วพลึก

สีทั้งหมดเรียกกันว่าฉัพพรรณรังสี แปลว่า รัตมี ๖ ประการ อันเป็นที่น่าอัศจรรย์ยิ่งนัก นอกจากนี้ ในยามวิกาลดึกสงัดประชาชนที่มีบ้านเรือนอยู่ใกล้วัดจะได้ยินเสียงพิณพาทย์ปี กลองดังออกมาจากพระอุโบสถบ่อยครั้ง และพระราชสิทธิเวที อดีตเจ้าอาวาส อดีตเจ้าคณะจังหวัดนครสุวรรณค์เคยเห็นแสงฉัพพรรณรังสีจากองค์พระพุทธศรีสุวรรณค์

จากอิทธิพลดังกล่าวและความเชื่อถือศรัทธาในองค์พระพุทธรศรีสุวรรณค์ ที่ประดิษฐานอยู่คู่เมือง นครสุวรรณค์มาช้านานตั้งแต่โบราณมา และมักจะมีผู้คนพากันมากกราบไหว้บนบาน ขอพร ขอโชคลาภ จากองค์พระพุทธรศรีสุวรรณค์ หรือผู้ที่มีความทุกข์เดือดร้อนก็จะนำเครื่องสักการะมาถวาย รวมทั้งบนบาน ศาลกล่าวขอให้พ้นจากเภทภัย พ้นจากความทุกข์ร้อน มักจะประสบความสำเร็จสมปรารถนา ทำให้มีการแก้บนด้วยการถวายไข่ต้มบ้าง พวงมาลัยบ้าง และที่ขาดไม่ได้คือการแก้บนด้วยละครรำ จนทางวัด ต้องจัดทำโรงละครไว้ที่หน้าพระอุโบสถ เพื่อไว้ให้คณะละครได้แสดงแก้บน สำหรับข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ ที่ย้ายมาประจำอยู่ที่เมืองสี่แคว ต่างก็ต้องมากกราบไหว้บูชาพระพุทธรศรีสุวรรณค์เป็นอันดับแรก เพื่อความเป็นสิริมงคล โดยในครั้งเมื่อปี พ.ศ.๒๕๒๘ ได้มีการบูรณะองค์พระพุทธรศรีสุวรรณค์ ช่างจากกรมศิลปากร ได้ทำการลอกผิวทองและรักที่ปิดองค์พระออก ซึ่งจะต้องมีการบวงสรวงขออนุญาต วัดได้เก็บทองและรักที่ลอกออกมาไว้ และได้นำเอารักทองที่ลอกออกมาไปปิดที่ภาพองค์พระพุทธรศรีสุวรรณค์ขนาดบูชา เพื่อให้ประชาชนได้เช่าไว้บูชาประจำบ้าน เนื่องจากมีนักเลงพระรายหนึ่งได้นำเอารักทองที่ลอกออกมา ไปทดลองยิงหลายครั้งปรากฏว่ายิงไม่ออก แต่พอหันปากกระบอกปืนไปทางอื่นกลับยิงออก อีกปาฏิหาริย์หนึ่ง คือ หลวงพ่อบุญนำ ชิตมาโร หลานของหลวงพ่อเดิม วัดหนองโพ ได้จำพรรษาอยู่ที่วัด นครสุวรรณค์ ได้ขอเศษรักทองที่ลอกออกมาจากองค์พระพุทธรศรีสุวรรณค์แล้วนำไปบดผสมกับผงมวลสาร หลายชนิดที่ท่านได้สะสมและปลุกเสกสร้างเป็นพระผงพุทธรศรีสุวรรณค์ แบบหยดน้ำใหญ่ แล้วปลุกเสก เตี่ยว แจกจ่ายแก่ประชาชนที่มาทำบุญที่วัดนครสุวรรณค์ ผู้ที่ได้รับแจกไป ต่างประสบปาฏิหาริย์ต่างกัน บ้างก็มีโชคลาภ บ้างก็แคล้วคลาดจากอุบัติเหตุ

พระพุทธรูปศิลาเขียวปางสมาธิ สิริยະนาท
มหาพุทธมหาราชเจ้า พ่อรองอรุณอรุณไฉนชัย
ดาระดาษน้ำฟ้า ขวราชาธิราชเจ้า
(หลวงพ่อดำ)

วัดสระทะเล อำเภอไพศาลี จังหวัดนครสวรรค์

พระพุทธโฆสภิกขจักราฟ้า สุริยะนาท มหาพุฒาจารย์เจ้า ผ่องอรุณอรุโณทัย ดาระดาชน้ำฟ้า บวรนาทธีราชเจ้า หรือ "หลวงพ่อดำ วัดสระทะเล" ประดิษฐานอยู่ ณ วิหารจักราฟ้า อำเภอไพศาลี จังหวัดนครสวรรค์

ความเป็นมา

กรมศิลปากรได้สันนิษฐานว่า หลวงพ่อดำ วัดสระทะเล น่าจะสร้างขึ้นในสมัย กรุงสุโขทัย และมีอายุประมาณ ๗๐๐ ปีเลยมาแล้ว และด้วยความศักดิ์สิทธิ์ของหลวงพ่อดำ ทำให้เป็นที่กล่าวขานไปทั่วปางขัตสมมติ ศิลปะสุโขทัย ความกว้าง ๒ เมตร ๒๔ เซนติเมตร ความสูง ๒ เมตร ๗๐ เซนติเมตร ชาวบ้านในชุมชนให้ความศรัทธาหลวงพ่อดำอย่างเต็มเปี่ยมในความศักดิ์สิทธิ์ ใครมาราบไหว้วอนอะไรก็จะได้สิ่งนั้นสมความปรารถนา ทุกวันจึงมีชาวบ้านพากันมารำวงแก้บนรอบพระพุทธรูปหลวงพ่อดำอยู่เป็นประจำ วัดสระทะเลก็มีโรงละครรับจ้างรำถวายแก้บนด้วยเช่นกันสถานที่ประดิษฐานหลวงพ่อดำ สร้างในสมัยใดไม่เป็นที่ปรากฏชัด แต่ทราบตามคำสันนิษฐานของกรมศิลปากรว่า สร้างในสมัยกรุงสุโขทัย มีอายุประมาณ ๗๐๐ ปีเศษ ไม่ทราบเดิมชื่อวัดอะไร เมื่อแรกชาวบ้านค้นพบนั้น เห็นพระพุทธรูปองค์ใหญ่ดำทึบกลางป่ารกชัฏอยู่สามองค์ แต่ปัจจุบันเหลือเพียงองค์เดียว จึงเรียกขานตามกันว่า หลวงพ่อดำ วัดสระทะเล ตลอดมาจนทุกวันนี้ สมภารผู้ครองวัดนี้ ทั้งยุคต้นและยุคกลางไม่มีใครทราบ แต่พระครูนิมิตรพุทธิสาร ศิษย์เอกพระครูนิวาสธรรมขันธ์ อดีตเจ้าคณะอำเภอไพศาลี/อดีตเจ้าอาวาสวัดโคกเตื่อ กล่าวว่า มีผู้เล่าขานบอกต่อกันมาว่า ในยุคท่ายก่อนจะเป็นวัดร้างนั้น มีสมภารองค์หนึ่ง ชื่อ"หลวงตาเงาะ"ผิวดำร่างสูงใหญ่คล้ายคนโบราณทั่วไป และเรื่องวิทยาคมเป็นอย่างยิ่ง

พ.ศ.๒๔๙๘ ในสมัยกำนันพูนแก้วคงได้ชักชวนชาวบ้านนำสังกะสีมายกมุงคลุมองค์พระให้ แต่ก็เสื่อมโทรมไปตามสภาพกาล พ.ศ.๒๕๑๘ ได้มีเจ้าหน้าที่จากกรมศิลปากรออกมาสำรวจ สันนิษฐานว่าเป็นประติมากรรมโบราณสถานที่สร้างขึ้นในสมัยกรุงสุโขทัย มีอายุราว ๗๐๐ ปีเศษ ชาวบ้านเล่าขานบอกต่อกันมาว่า นอกจากพระพุทธรูปองค์ใหญ่นี้แล้ว ยังมีองค์เล็กนั่งข้างองค์ใหญ่อีก ๒ องค์ คงเป็นอัครสาวกซ้ายขวา คือ พระโมคคัลลานะ พระสารีบุตร แต่ทั้งสององค์เล็กนั้น ได้ถูกโจรกรรมหายไปนานแล้ว แม้แต่พระพุทธรูปองค์ใหญ่ที่เหลืออยู่ ก็เคยถูกบาปชน เจาะเข้าที่พระนาภี ค้นหาทองคำแล้วใช้ของแข็ง ตีที่พระกรข้างขวา หักหลุดขึ้นไปเกือบถึงช่องพระกำฉะ แล้วตีเลยขึ้นไป ถึงพระพักตร์ ถูกบริเวณพระนาสิกและพระโอษฐ์แตกหลุดออกมา จนเห็นพระนาสิกและพระโอษฐ์ขึ้นในจนถึงทุกวันนี้ สวนแดนทรชนที่ทำร้ายพระพุทธรูปนั้น หลบหนีไปที่"บ้านดอนคา" อำเภอบ้านดง แต่ยังไม่ทันเข้าหมู่บ้าน กรรมก็ตามสนองถูกลอบทำร้ายด้วยอาวุธปืนตายอย่างอนาถ ส่วนองค์พระที่ชำรุดนั้นได้มีพ่อค้าชาวจีน ชื่อ นายพันเล้ง ค้าขายอยู่ในตลาดบ้านพังม่วง หรือตลาดโคกเตี้ยปัจจุบัน บริจาคปูนให้ช่างซ่อมพระกรขวา และพระนาภีสมบูรณดีดังเดิม ส่วนพระพักตร์นั้นช่างไม้กล้าซ่อม จึงเป็นรอยบากแตกให้เห็นถึงปัจจุบัน พ.ศ. ๒๕๒๒-๒๕๒๕ ได้มีกลุ่มผู้ศรัทธา ประกอบด้วย ๑.นายซัง พัฒนวิวัฒน์พร ๒.นายมาก เงินงาม ๓.นายพื่อน จิตรทรัพย์ และ ๔.นายผล เต็มทรัพย์ พร้อมชาวบ้านได้ร่วมกันสร้างอาคารยกมุงครอบองค์พระไว้ และได้ช่วยกันต่อเติมโดยรอบองค์พระเป็นอาคารมุงกระเบื้อง และบางส่วนมุงสังกะสีเวลาฝนตกเกิดการรั่วซึม และพ.ศ. ๒๕๕๓ มีสามีและภรรยา ชื่อ นายภูงศ์กร สมตน และนางทิพารัตน์ สมตน รวมทั้งผู้มีจิตศรัทธาได้ ร่วมมือร่วมใจกันสร้างวิหารหลังใหม่ถวาย แทนศาลาหลังเก่าซึ่งผุพังไปตามกาลเวลา วิหารหลังใหม่ออกแบบโดย นายภูงศ์กร สมตน ผู้อำนวยการสำนักชลประทานที่ ๑๒ มูลค่าในการก่อสร้างเป็นจำนวนเงิน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท(ห้าล้านบาทถ้วน) และได้มีการทำพิธีถวายวิหาร แต่หลวงพ่อดำ พร้อมงานฉลองสมโภชน์ในวันที่ ๑๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

หลวงปู่ตากฟ้า

วัดตากฟ้า พระอารามหลวง อำเภอตากฟ้า
จังหวัดนครสวรรค์

หลวงพ่อดากฟ้า(หลวงพ่อกิน) วัดดากฟ้า พระอารามหลวง อำเภอตากฟ้า จังหวัดนครสวรรค์

ความเป็นมา

หลวงพ่อดากฟ้า เป็นพระพุทธรูปที่เก่าแก่ไปถึงสมัยอยุธยาตอนกลาง พระพักตร์รูปไข่ที่แสดงให้เห็นอิทธิพลของศิลปะสุโขทัย ที่มีบทบาทมาตั้งแต่สมัยอยู่ทองที่สามแล้ว ทว่าพระวรกายบอบบางตามอิทธิพลสุโขทัย ไม่ได้ใหญ่ท้วม จึงน่าจะมีอายุอ่อนลงมาจากสมัยอยู่ทอง การที่มีชายจีวรยาวจนถึงพระนาภี ประทับนั่งขัดสมาธิราบและการแสดงปางมารวิชัย ถือเป็นลักษณะปกติในศิลปะอยุธยา” แต่เดิมนั้นเชื่อว่าอยู่ที่เมืองเก่าเวสาลี ในอำเภอไพศาลี จังหวัดนครสวรรค์ ต่อมาได้ไปประดิษฐาน ณ วัดหินปักทุ่ง อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ในระหว่างปี ๒๕๐๐-๒๕๐๔ ตลอดเวลา ๔ ปี ที่อยู่มีเหตุการณณ์ฝนตกมาก หมู่บ้านหินปักทุ่งเกิดน้ำท่วมติดต่อกันถึง ๔ ปี เจ้าอาวาสวัดหินปักทุ่งในขณะนั้นสงสารชาวบ้านที่ทำนาไม่ได้ข้าว ขณะเดียวกันที่ตากฟ้านั้นฝนแล้ง ปลูกพืชพันธุ์ธัญญาหารอะไรไม่ได้ ชาวตากฟ้าได้ยินข่าวว่ามีพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ทำให้ฝนตกได้ จึงได้จัดส่งตัวแทนนำโดยพระขุนทอง อริยุชโย (เคื่องสาร) ผู้ดูแลสำนักสงฆ์ตากฟ้าขณะนั้น พร้อมด้วยนายสิงห์ สมศรี, นายจัด กลิ่นบุญ, นายเชิญ ประทุมวัน เดินทางไปยัง วัดหินปักทุ่งเข้าพบท่านเจ้าอาวาสวัดหินปักทุ่ง แจ้งความประสงค์ให้ท่านทราบ ท่านก็เมตตาตามอบพระพุทธรูปองค์นี้ ให้กับชาวอำเภอตากฟ้าตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาหลวงพ่อดากฟ้าก็ได้มาประดิษฐานอยู่ ณ วัดตากฟ้า พ.ศ. ๒๕๐๔-๒๕๓๔หลวงพ่อดากฟ้าจะตั้งประดิษฐานอยู่บริเวณหน้าอาคารกองอำนวยการเดิม ประชาชนที่เคารพศรัทธาก็จะนำพวงมาลัย ดอกไม้ ธูป เทียน มากกราบไหว้บูชาอธิษฐานขอสิ่ง ที่ตนปรารถนากันอยู่เป็นประจำ ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๓๕-๒๕๓๙ นายเฮง เฉลิมสุข และครอบครัว ได้สร้างวิหารถวายหลวงพ่อดากฟ้า ๑ หลัง บริเวณระฆังใหญ่ เมื่อสร้างเสร็จเรียบร้อยก็ได้นิมนต์มาไว้ที่วิหารนั้น พ.ศ. ๒๕๓๙ พระศรีสุทธิเวที (ริต ริตเวที ป.ธ.๙) เจ้าอาวาสวัดตากฟ้า ได้บูรณะหลวงพ่อดากฟ้า ด้วยการพอกปูนหุ้มองค์เดิมพร้อมทั้งใส่พระเกตุมาลารัศมี พร้อมทั้งก่อสร้างพระมณฑปเฉลิมพระเกียรติ ๕๐ ปี ทรงครองสิริราชสมบัติ และได้อาราธนาขึ้นประดิษฐาน และทำพิธีบวงสรวงเปลี่ยนชื่อเป็นหลวงพ่อดากฟ้า ให้เป็นอุดมมงคลสมกับเป็นพระของประชาชนชาวตากฟ้า ประชาชนได้สักการะบูชาตลอดมา

พ.ศ. ๒๕๕๙ พระเทพปัญญาภรณ์ (ริต รัตเวที ป.ธ.๙) เจ้าอาวาสวัดตากฟ้า พระอารามหลวง ได้สร้างพระมหาเจดีย์บูชาพระคุณพ่อ และได้อาราธนาหลวงพ่อดากฟ้า ประดิษฐาน ณ พระมหาเจดีย์บูชาพระคุณพ่อ ให้ประชาชนได้สักการบูชาได้สะดวกยิ่งขึ้น

หลวงพ่อโต

วัดท่าพระเจริญพรต อำเภอเมืองฯ
จังหวัดนครสวรรค์

หลวงพ่อดโต วัดท่าพระเจริญพรต ตำบล
บ้านมะเกลือ อำเภอมือเืองฯ จังหวัดนครสวรรค์

ความเป็นมา

เป็นวัดเก่าแก่แห่งหนึ่งสร้างราวๆปี ๑๙๔๓
ในยุคอยุธยาตอนต้น ว่ากันว่าบริเวณชุมชนที่
สร้างแห่งนี้เป็น ป่าต้นมะเกลือ จึงเรียกว่าหมู่บ้าน
มะเกลือ ซึ่งชาวบ้านยังนิยมเรียกนามเดิมๆว่าวัด
บ้านมะเกลือ ปุชนิยวัตถุคือองค์ “หลวงพ่อดโต”
พระประธานในพระอุโบสถ เป็นพระพุทธรูปปาง
มารวิชัย หน้าตัก ๔ ศอก กับ เจดีย์ย่อมุม ถือว่า
ศักดิ์สิทธิ์มากหากประกอบมงคลพิธี ในพระ
อุโบสถแห่งนี้จะมีความเข้มขลังสูง บ้านมะเกลือ
เคยเป็นที่ประทับของ พระบาทสมเด็จพระจอม
เกล้ารัชกาลที่ ๔ ล่วงถึงปี ๒๔๔๔ พระพุทธเจ้า
หลวงฯ รัชกาลที่ ๕ เสด็จฯ ผ่านนครสวรรค์จะไป
กำแพงเพชร ชาวบ้านมะเกลือสร้างพลับพลารับ
เสด็จฯ ที่หน้าวัด วัดบ้านมะเกลือเคยถูกปล่อย
ทิ้งร้างถึงปี ๒๔๖๕ พระอธิการเทียน ธมมสุวณฺโณ
(เจ้าอาวาสช่วงนั้น) ได้ทำนุบำรุงปลูกชีวิตขึ้นใหม่
อีกครั้งหนึ่ง และมีเจ้าอาวาสสืบต่อกันมาปัจจุบัน

พุทธศิลป์หลวงพ่อดโตพระพุทธรูปปูนปั้น
ศิลปะอยุธยาตอนปลาย ในโบสถ์วัดท่าพระเจริญ
พรต มีพระประธานเป็นพระพุทธรูปปูนปั้นปาง
มารวิชัย ขนาดหน้าตักกว้าง ๔ ศอก ลงรักปิด
ทอง ประทับอยู่บนฐานที่ค่อนข้างสูง ฐานล่างเป็น
ฐานสิงห์ ส่วนด้านบนที่ติดกับพระพุทธรูปเป็น
ฐานบัวกลุ่มโค้งแบบท้องสำเภามีชายผ้าทิพย์ด้าน
หน้า พระพุทธรูปองค์นี้ชาวบ้านเรียกว่า “หลวง
พ่อดโต” เป็นที่นับถือกันว่าศักดิ์สิทธิ์มาก

ลักษณะทางพุทธศิลป์โดยทั่วไป ส่วนพระเศียร พระพักตร์ค่อนข้างเหลี่ยม พระขนงโค้ง เปลือกพระเนตร ใหญ่พระนาสิกโด่งงุ้มปลายเล็กน้อย พระโอษฐ์อ้อมค่อนข้างบางขมวดพระเกศาเล็ก พระรัศมียาวแหลม พระวรกายสมส่วน นิ้วพระหัตถ์ทั้งสี่เรียงยาวเสมอกัน หน้าตักกว้าง สันขาภูงิยาวลงมาจรดพระนาภี ปลายสันขาภูงิรูปแหลมคล้ายกลีบบัวชี้ลง และ ต่อปลายโดยแยกหยัก ออกสองแฉก จากลักษณะทางพุทธศิลป์ของหลวงพ่อดโตเมื่อเทียบเคียงกับพระพุทธรูปศิลปะต่าง ๆ ในประเทศไทยและสมัยกรุงศรีอยุธยาแล้วพบว่า หลวงพ่อดโตเป็นพระพุทธรูปที่มีลักษณะ พุทธศิลป์สมัยอยุธยาตอนปลาย ซึ่งพระพุทธรูปพุทธศิลป์ดังกล่าวนี้ เป็นที่นิยมสร้างตั้งแต่ รัชกาลสมเด็จพระเจ้าปราสาททอง (พ.ศ.๒๑๗๒-๒๑๙๙) ลงมา ดังปรากฏพระพุทธรูปพุทธศิลป์เช่นนี้ที่ วัดไชยวัฒนาราม และวัดชุมพลนิกายาราม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นต้น ซึ่งสร้างขึ้นในรัชกาลสมเด็จพระเจ้าปราสาททอง และพระพุทธรูปพุทธศิลป์ดังกล่าวนี้ก็นิยมสร้างเรื่อยมาจนถึงเสียกรุงศรีอยุธยา หลวงพ่อดโต วัดบ้านมะเกลือ เป็นพระพุทธรูปที่มีความศักดิ์มาก เป็นที่เคารพบูชา ของชาวบ้านในพื้นที่ และ ละแวกใกล้เคียง มีผู้มากกราบไหว้ขอพร อยู่เสมอ

ชลวงษ์อแก้ว

วัดหูกวาง อำเภอบรรพตพิสัย
จังหวัดนครสวรรค์

หลวงพ่อก่ วัตหูกวาง อำเภอบรรพตพิสัย จังหวัดนครสวรรค์

ความเป็นมา

หลวงพ่อก่ เป็นพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ ประดิษฐาน ณ วิหารวัดหูกวาง หมู่ ๒ ต.หูกวาง อ.บรรพตพิสัย จ.นครสวรรค์ หลวงพ่อก่เป็นพระพุทธรูปปูนปั้น ปางมารวิชัย มีโครงเหล็กแบน อยู่ภายใน เกศาเป็นตุ้ม มียอดเศียรแบบเปลวเพลิง ศิลปะสุโขทัย หน้าตัก ๓ ศอก ประดิษฐานประจำ วิหาร หันหน้าลงสู่แม่น้ำปิง ประวัติหลวงพ่อก่ วัตหูกวางความเป็นมาไม่มีใครทราบว่ หลวงพ่อก่ สร้างขึ้นเมื่อใด และใครเป็นผู้สร้าง แต่เดิมประดิษฐานอยู่ในอุโบสถเก่าของวัดหูกวาง เคยมีผู้สอบถาม พระเทพคุณาภรณ์ อดีตเจ้าอาวาสวัดหูกวาง ท่านเล่าว่าได้สอบถามผู้เฒ่าผู้แก่ในชุมชนวัดหูกวางก็ไม่มี ใครทราบ ทราบแต่ว่าเดิมที่บ้านหูกวางเคยเป็นที่พักของแม่ทัพนาย กองและกองทัพทหารในยุคก่อน กรุงรัตนโกสินทร์ ที่เดินทัพขึ้นสู่ภาคเหนือไปรบที่เชียงใหม่ ขากลับจึงได้อัญเชิญหลวงพ่อก่กลับมา ประดิษฐานไว้บริเวณวัดหูกวาง ซึ่งใช้เป็นที่พักกองทัพ และประดิษฐานตลอดมา จนถึงปัจจุบันเรื่อง ความศักดิ์สิทธิ์หลวงพ่อก่มีความศักดิ์สิทธิ์เป็นที่เลื่องลือหลายประการ พระครูนิทานโพธิวิวัฒน์ เจ้าอาวาสรูปปัจจุบันและเป็นรองเจ้าคณะอำเภอบรรพตพิสัย เล่าให้ฟังว่า

เมื่อประมาณ พ.ศ.๒๕๓๓ ท่านได้เดินทาง ด้วยรถยนต์ไปกรุงเทพฯ ด้วยความเร็วประมาณ ๑๐๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง ในช่วงขากลับมีรถยนต์ บรรทุกสิบล้อวิ่งขึ้นมาจากข้างทางด้านซ้าย ตัดขวาง เต็มถนน เมื่อมีรถขวางจึงเบรกไม่อยู่ ต้องวิ่งเลี้ยว ออกด้านขวาที่มีรถบัสขนาดใหญ่วิ่งสวนมา แต่หัก หลบรถบัสไปเจอรถยนต์กระบะอีก จึงต้องวิ่งหลบ ลงไปข้างทางที่มีต้นสะเดา แต่ปรากฏว่ รถที่ขับมาไปจอดนิ่งสนิทอยู่หน้าต้นสะเดา โดยไม่ ชนกับสิ่งใดและไม่มีใครได้รับบาดเจ็บ เชื่อว่เป็น บารมีหลวงพ่อก่ ซึ่งตั้งรูปหล่อขนาด ๓ นิ้ว อยู่ หน้ารถที่คอยคุ้มครอง อีกเรื่องหนึ่ง เป็นเรื่องของการบนบาน ทุกครั้งที่วัดจัดงานมงคลเป็นต้นเพื่อ จำหน่ายวัตถุมงคลหารายได้มาบูรณะวัด เจ้าอาวาส จะไปจุดธูปบอกกล่าวหลวงพ่อก่ว่ขอให้จัดงานได้ เรียบร้อยไร้ อุปสรรคและไม่ขาดทุน ปรากฏว่วัด หูกวางมีผู้มาร่วมงาน กราบไหว้วันมีสการปิดทอง บูชาหลวงพ่อก่ รวมทั้งเช่าบูชาวัตถุมงคลของหลวง พ่อก่ ทำให้วัดมีรายได้ สามารถนำมาบูรณะวัด สร้างศาลาได้เป็นผลสำเร็จ

การแสดงความเคารพหลวงพ่อก่ ทุกครั้งที่มีการเดินทางผ่านหน้าวัด สมัยที่เดินทางด้วยเรือ พวก
ชาวเรือจะเปิดแตรเสียงดังลั่น เพื่อแสดงความเคารพบูชาหลวงพ่อก่ และที่เรือทุกลำทำเป็นประจำ
คือวิกน้ำในแม่น้ำปิงหน้าวัดหูกวางรดหัวเรือเพื่อความเป็นสิริมงคล ทุกคนเชื่อว่าเป็นน้ำมนต์พิเศษ
ของหลวงพ่อก่ จะช่วยให้ทำมาค้าขึ้น เจริญรุ่งเรือง เดินทางปลอดภัย ส่วนการเดินทางทางบกด้วย
รถยนต์ คนที่ขับรถผ่านวัดจะบีบแตรแสดงความเคารพหลวงพ่อก่ทุกคัน และในช่วงเทศกาล
สงกรานต์หรือปีใหม่ ที่วัดจัดสงน้ำหลวงพ่อก่ หรือจัดงานเปิดทองไหว้พระ จะมีผู้อาสารับเป็นเจ้าภาพ
นำมหรสพมาแสดงให้ชมฟรี รวมทั้งมีผู้จัดหัวหมู ไก่ต้ม มาแก้มบน บูชาหลวงพ่อก่เป็นประจำโดยไม่ขาด
สาย วัดถุมงคลหลวงพ่อก่ วัดหูกวางได้จัดสร้างขึ้นหลายรุ่นด้วยกัน มีทั้งรูปหล่อขนาดบูชา ขนาดเล็ก
รูปเหรียญ พระพิมพ์สมเด็จ แต่ในการสร้างแต่ละครั้งวัดจัดสร้างจำนวนไม่มากนัก ทำให้วัดถุมงคลของ
หลวงพ่อก่หมดไปอย่างรวดเร็ว ที่ยังพอมิให้บูชาได้ในปัจจุบัน คือ รูปหล่อแบบบูชาหน้าตัก ๑๒ นิ้ว
หน้าตัก ๕ นิ้ว และแบบตั้งหน้ารถขนาด ๓ นิ้ว ล่าสุดวัดหูกวางได้สร้างรูปหล่อจำลองหลวงพ่อก่เนื้อ
โลหะไว้อีก ๑ องค์ ส่วนองค์จริงยังตั้งให้ประชาชนได้กราบไหว้บูชา แต่ทางวัดต้องทำกรงเหล็กล้อมองค์
หลวงพ่อก่ เพื่อป้องกันการโจรกรรมจากมิจฉาชีพ หากผู้ที่เดินทางผ่านไปเมืองนครสวรรค์สามารถ
เดินทางไปกราบไหว้บูชาหลวง พ่อก่ สามารถเดินทางไปที่วัดหูกวาง ตามถนนหมายเลข ๑๑๘๒ สาย
นครสวรรค์-บรรพตพิสัย (สายในเส้นริมแม่น้ำปิง) อยู่ห่างจากนครสวรรค์ประมาณ ๓๐ กิโลเมตร ห่าง
จากตัวอำเภอบรรพตพิสัยประมาณ 5 กิโลเมตร

หลวงพ่อสาว

วัดท่าไม้ อำเภอชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์

หลวงพ่อสวน วัดท่าไม้ อำเภอลำปาง จังหวัดนครสวรรค์

ความเป็นมา

พระพุทธรูป "หลวงพ่อสวน" เป็นพระพุทธรูปปูนปั้น หน้าตักกว้าง ประมาณ ๔๕ นิ้ว ความสูงขององค์ประมาณ ๖๐ นิ้ว มีอายุกว่า ๑๕๐ ปี ประวัติความเป็นมาของพระพุทธรูปองค์นี้ได้เล่าสืบต่อกันมาว่าแต่เดิมอยู่ในบริเวณวัดร้างในสวน มีเสาวัดเก่าให้เห็นโผล่จากป่าไม้ ซึ่งปกคลุมแน่นทึบ ชาวบ้านได้พบโดยบังเอิญ สาเหตุที่พบเนื่องจากชาวบ้านแถบนั้น รู้ว่าบริเวณนี้มีช้างป่าอาศัยอยู่เป็นประจำและมีจำนวนมาก จึงพากันไปดูช้าง โดยปีนขึ้นไปบนต้นไม้สูง ปรากฏว่าได้พบช้างเป็นจำนวนมาก จึงช่วยกันทำเสียงลาช้างพอช้างไปหมดแล้วก็พากันลงต้นไม้มาเดินสำรวจบริเวณใกล้เคียง จึงได้เห็นร่มเกล้าๆ ทำด้วยกระดาษวางอยู่

ชาวบ้านพากันเข้าไปดูจึงพบพระพุทธรูป ต่อมากรรมการวัดท่าไม้ จึงได้อัญเชิญพระพุทธรูปไว้ที่วัด ตอนที่นำมานั้นพระพุทธรูปอยู่ในสภาพ กล่าวคือไม่มีส่วนที่เป็นแขน จึงได้มีการซ่อมแซมกันขึ้นในโอกาสต่อมาและถือเป็นพระพุทธรูปคู่บ้านของตำบลท่าไม้ นับแต่นั้นมาหลวงพ่อสวน มีความศักดิ์สิทธิ์มาก ชาวบ้านในละแวกใกล้เคียง ไกลมากราบไหว้ ขอบพระบนบานศาลกล่าว ล้วนได้สมหวังสมใจหมายเป็นที่เคารพบูชาอย่างกว้างขวาง จนถึงปัจจุบันนี้เสมาธรรมจักร พร้อมด้วยแท่งเสาทินเก่าแก่ เสมาธรรมจักรนี้ทำ ด้วยหินชนวน มีลวดลายสวยงาม มีลักษณะป็นวงกลม เส้นผ่า ศูนย์กลาง ๔๐ นิ้ว และมีเสาทินชนิดเดียวกันรองรับอยู่ เสมาธรรมจักรและเสานี้ ชาวบ้านที่เป็นชาวประมงไปพบที่บริเวณ คุ้งน้ำที่เรียกบ้านสกัดน้ำมัน หมู่ที่ ๓ ตำบลท่าไม้ แต่เดิมบริเวณนี้เรียก ว่าบ้านสกัดน้ำมัน

เพราะบริเวณนี้เป็นค้ำน้ำคอง ถ้าเดินทางจาก วัดช้าง(วัดที่พบพระพุทธรูป) ถึงบริเวณที่พบเสมา จะต้องใช้เวลานาน แต่ถ้าเดินทางโดยทางบกจากหน้าวัดช้างมาบริเวณนี้จะไม่ใช้นานนัก ในสมัยก่อนเวลาเกิดสงครามเดินทางน้ำ จึงเรียกบริเวณนี้ว่า สกัถน้ำมัน อาจเป็นเพราะมีการยกทัพไปทางบก เพื่อสกัถน้ำเข้าศึกที่มาทางน้ำได้นั่นเองการพบเสมาธรรมจักรและเสาทินั้น พบเนื่องจากชาวประมงไปทอดแหหาปลา จึงพบว่าในท้องน้ำมีวัตถุ ๒ ชิ้นอยู่ใกล้กัน คือ ไบเสมา มีลักษณะเป็นวงกลม มีเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ ๔๐ นิ้วและเสาทิน จึงช่วยกันนำขึ้นจากแม่น้ำ สภาพไบเสมามีการชำรุดอยู่บ้างเมื่อนำขึ้นมาต่อกันจะต่อได้พอดี จึงได้นำมาไว้ในอุโบสถวัดท่าไม้ในปัจจุบัน สภาพแวดล้อมทั่วไป วัดท่าไม้เป็นวัดเล็กๆ ตั้งอยู่ริมฝั่งตะวันตกของแม่น้ำยม ตั้งอยู่ตลบริเวณน้ำของลำน้ำยม อุโบสถที่ใช้เป็นที่ประดิษฐานหลวงพ่อสวน และแท่งเสาทินเสมาธรรมจักรนั้นเป็นอุโบสถที่มีมีฝา เปิดโล่ง แต่ขณะนี้กำลังมีการก่อสร้างอุโบสถใหม่ รอบๆวัดเป็นที่อยู่ของชาวบ้านซึ่งประกอบอาชีพทางการเกษตร

หลวงปู่โต

วัดหัวดงใต้ อำเภอเก้าเลี้ยว
จังหวัดนครสวรรค์

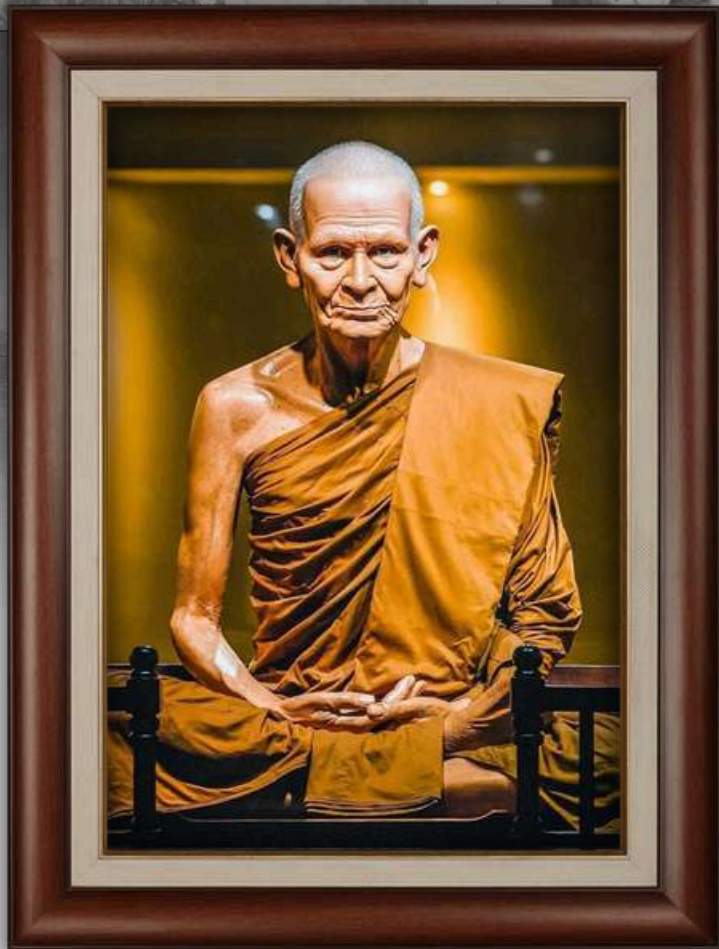
หลวงพ่โต วัดหัวดงใต้ อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครสวรรค์

ความเป็นมา

วัดหัวดงใต้เป็นวัดเก่าสร้างมาตั้งแต่สมัยอยุธยาตอนกลางประมาณปีพุทธศักราช ๒๑๒๕ (๔๖๘ปีมาแล้ว)จากประวัติอันยาวนานของวัดการค้นหารายละเอียดจากหลักฐานที่ปรากฏสามารถรับรู้ได้เพียง ๑๒๐ ปี ที่ผ่านมาเท่านั้นจากบทพระนิพนธ์ของสมเด็จพระสังฆราชในสมัยรัชการที่ ๕ สมเด็จพระญาณปิณฑิต พระยาวชิรญาณวโรรส ครั้งเสด็จตรวจการคณะสงฆ์มณฑลฝ่ายเหนือ พ.ศ.๒๔๕๖ พระประธานในวิหารวัดหัวดงใต้ เรียก "หลวงพ่โต" เป็นพระพุทธรูปปูนปั้น ขนาดหน้าพระเพลากว้าง ๒.๕ เมตร "หลวงพ่โตวัดหัวดงใต้" มีประวัติโดยสังเขป ดังนี้ คือชาวบ้านเข้าป่าล่าสัตว์และเก็บของป่า ได้พบพระพุทธรูปประดิษฐานอยู่บนจอมปลวก ซึ่งได้มีไม้ยางต้นใหญ่หักโค่นลงมาทับอยู่บนองค์พระพุทธรูป พรานป่าจึงย้อนมายังหมู่บ้านแจ้งให้ชาวบ้านได้รับรู้ ชาวบ้านคลองบางทองจึงได้พากันไปตัดต้นยางที่หักลงทับพระพุทธรูปองค์ดังกล่าวออก ผลปรากฏว่าพระพุทธรูปดังกล่าวไม่ได้แตกหักเสียหายแต่อย่างใดเลย ชาวบ้านจึงมีความศรัทธาในความแปลกประหลาดในการแสดงอภินิหารของพระพุทธรูปองค์นี้และได้นิมนต์มาประดิษฐานไว้กลางหมู่บ้าน ต่อมาได้มีพระธุดงค์มาปักกรดอยู่ใกล้กับหมู่บ้านคลองบางทอง ชาวบ้านจึงได้นิมนต์พระธุดงค์ให้ประจำอยู่ในหมู่บ้านในบริเวณที่องค์พระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ประดิษฐานอยู่ โดยได้ทราบชื่อพระธุดงค์ดังกล่าวคือ หลวงพ่โตเปร็ง พร้อมทั้งรับนิมนต์ชาวบ้านคลองบางทอง และก่อตั้งสำนักสงฆ์ขึ้นชื่อ "สำนักสงฆ์บ้านหัวดงใต้" โดยมีหลวงพ่โตเป็นที่เคารพสักการะของชุมชนบ้านหัวดงใต้ และชาวพุทธมาถึงปัจจุบันนี้หลวงพ่โตวัดหัวดงใต้ ประดิษฐานอยู่ที่วัดหัวดงใต้ เป็นพระพุทธรูปขนาดใหญ่ สร้างด้วยปูน หน้าตักกว้าง ๓ เมตร สูง ๔.๓๐ เมตร ปางมารวิชัย สร้างในสมัยใดไม่ปรากฏ พระสมุห์เทียม ในเย็น เจ้าคณะหมวด วัดหัวดงใต้ แขวงบรรพตพิสัย จังหวัดนครสวรรค์ ได้บันทึกไว้ในหนังสือประวัติหลวงพ่โต วัดหัวดงใต้ว่า พวกมอญมาตัดหวายบริเวณวัดหัวดงใต้ในปัจจุบัน ได้พบพระประธานองค์ใหญ่ประดิษฐานในเชิงซุ้มหวาย ซึ่งเป็นสถานที่ประดิษฐาน

วิหารหลวงพ่โตในปัจจุบัน หลวงพ่โต ได้รับการปฏิสังขรณ์ครั้งใหญ่เมื่อปี พ.ศ.๒๕๖๙ จากการบูรณะได้พบอิฐโบราณก้อนใหญ่อยู่ในองค์พระ และมีไม้สักเป็นโครงสร้างหลักภายใน ไม้ดังกล่าวได้ถูกปลวกกัดกินจนผุพังไปส่วนหนึ่งส่วนอิฐโบราณที่เจอในองค์พระมีลักษณะคล้ายอิฐในซากปรักหักพังในจังหวัดกำแพงเพชรจึงสันนิษฐานว่า น่าจะสร้างในยุคสมัยเดียวกัน อุโบสถเก่าวัดหัวดงใต้ อุโบสถเก่า วัดหัวดงใต้ เป็นอาคารก่ออิฐถือปูนผังรูปสี่เหลี่ยมเกือบจัตุรัส ขนาด ๓ ห้อง กว้าง ๖.๘๐ x ๙.๘๐ เมตร หลังคาเครื่องไม้มุงกระเบื้องดินเผาไม่เคลือบ ประดับช่อฟ้า ใบระกา หางหงส์ เป็นอุโบสถที่ไม่ได้ใช้ในการทำสังฆกรรมแล้ว เนื่องจากชำรุด ขณะนี้ (ปี พ.ศ.๒๕๕๕) กรมศิลปากรกำลังดำเนินการซ่อมแซมให้คงสภาพดั้งเดิมสันนิษฐานว่า สร้างขึ้นในสมัยอยุธยา (โดยยึดตามพระพุทธรูปในอุโบสถ) การออกแบบอุโบสถหลังนี้ บ่งบอกถึงฝีมือช่างในอดีต ซึ่งออกแบบได้สวยงาม และเหมาะกับประโยชน์ใช้สอยในพื้นที่(ขนาดเล็ก)

พระครูवासธรรมขันธ์

(เดิม พุทฺธสโร)

วัดหนองโพ อำเภอตากลิ

จังหวัดนครสวรรค์

พระครูนิวาสธรรมขันธ์

ตระกูลของหลวงพ่อเดิม เป็นชาวนา อยู่ในหมู่บ้านหนองโพ ต้นรากเดิม โยมบิดาของท่านได้ถือกำเนิดที่บ้านเนินมะกอก (อยู่เลยหมู่บ้านหนองโพไปประมาณสองสถานี) ต่อมาได้แต่งงานอยู่กับโยมมารดาของหลวงพ่อเดิม ซึ่งเป็นชาวบ้านหนองโพและย้ายมาประกอบกิจการอาชีพอยู่ที่บ้านโพ โยมบิดาของท่าน ชื่อ เนียม ส่วนโยมมารดาชื่อ ภู ในระยะที่โยมบิดามารดาของท่านประกอบอาชีพอยู่นั้นตรงกับสมัยหลวงตาชมเป็นเจ้าของาวาสวัดหนองโพ นามสกุลของหลวงพ่อคือ ภูมณี

หลวงพ่อเดิมถือกำเนิด

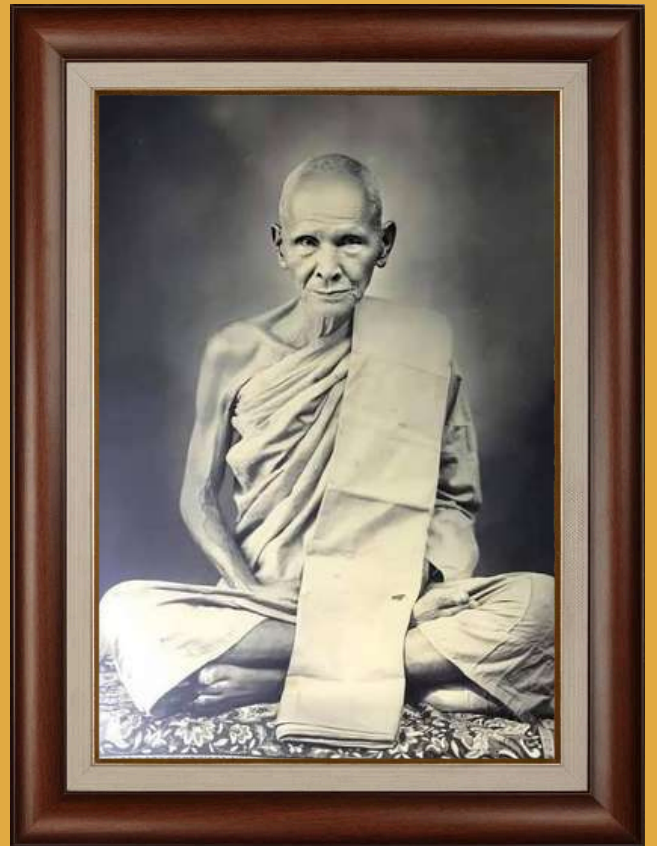
ในปี พ.ศ. ๒๔๐๓ วันพุธ แรม ๑๑ ค่ำ เดือน ๓ ปีวอก จ.ศ. ๑๒๒๒ ตรงกับวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๔๐๓ ฟ้าก็ได้ส่งให้หลวงพ่อมาจุติในโลกมนุษย์เพื่อยังความร่มเย็นเป็นสุขให้แก่พุทธศาสนิกชนคู่วัดหนองโพ และจังหวัดนครสวรรค์ เมื่อท่านถือกำเนิดมาเป็นลูกผู้ชายของตระกูล ย่อมเป็นที่ยินดีปรีดาของโยมบิดามารดา เป็นที่ยิ่ง จึงขนานนามท่านว่า “เดิม”

เมื่อกล่าวถึงชีวิตในเยาว์วัยของหลวงพ่อดังปรากฏในบันทึกว่า

๑. ชอบเลี้ยงสัตว์ เมื่อท่านอยู่ในวัยรุ่นท่านชำนาญในเรื่องนกเขามาก เรียกว่าดูลักษณะและฟังเสียงได้คล่อง เข้าใจว่าเรียนมาจากนายพรานดักนกในหมู่บ้าน ท่านชอบดักนก และต่อนกเขามาก มีนกต่อเสียงดีหลายตัว ทำการต่อนกเขามาเลี้ยง มีบางครั้งท่านเห็นใครมีนกดีก็เอาของไปแลกกับเขา รักสัตว์ทุกชนิดมาแต่รุ่นหนุ่ม จึงติดมาถึงเมื่อบวชแล้วก็รักสัตว์ เรื่องรักสัตว์นี้ มีเรื่องเล่าอยู่ว่าครั้งหนึ่งโยมบิดาได้ซื้อตุ้มหุระยาให้ช่างหนึ่งให้ใส่หู ท่านได้นำตุ้มหุไปแลกนกเขา ความรู้ไปถึงหูโยมบิดามารดา จึงถูกว่ากล่าวเอาบ้าง ท่านก็ลงทุนไปเหล่าเพลากวียนขายเพื่อรวบรวมเงินมาคืนให้โยมบิดามารดาจบครบ ไม่ยอมเสียนกเขา

๒. ลักษณะพิเศษประจำตัว (ผ้าขาวม้าโพกศรีษะ) ปกติหลวงพ่อดิมเมื่อรุ่นหนุ่มจะไปไหนมักจะเอาผ้าขาวม้าโพกศรีษะอยู่เสมอ เรื่องนี้เล่าว่า โบราณเขาว่า คนผมหยิก หน้ากร้อ คอสั้น ฟันขาว มักจะไม่มีใครคบ แต่หลวงพ่อดิมแม้จะมีผมบนศรีษะหยิก แต่ท่านกลับมีผิวขาวสูงโปร่ง หน้ายาว ศรีษะนูนอันผิดกับตำรา แต่เมื่อท่านมีผมหยิกท่านจึงเอาผ้าโพกเสียเพื่อไม่ให้ถูกล้อเลียน

๔. ไม่เคยศึกษามาก่อนเลยในวัยรุ่น เป็นการแน่นอนว่าเมื่อท่านยังอยู่ในวัยรุ่นนั้น ท่านมิได้เล่าเรียนมาก่อนเลย แต่หากเรียนทีหลังทั้งนั้น(เมื่อบวชแล้ว) ท่านศึกษาเอาจากประสบการณ์ทั้งทางด้านช่างด้านการเลี้ยงสัตว์ ด้านการทำของต่างๆที่จำเป็น เรียกว่าแม้จะไม่เรียนหนังสือแต่ก็หาประสบการณ์เอาไว้หลายด้าน

หลวงพ่อดิมท่านออกจะแปลกกว่าคนอื่น ในรุ่นเดียวกันคือไม่ติดในกิเลสความรักของหนุ่มสาว ในวัยอันสมควร ไม่ยินดียินร้าย จึงเป็นสาเหตุให้ท่านบวชได้นานจนตลอดชีวิต โดยมิได้เคยมีความรักหรือรู้จักความรักมาก่อนเลยในชีวิต เรียกว่าบริสุทธิ์ผุดผ่องมาก่อนจะเข้าอุปสมบท มีบุญเก่ามาเกื้อหนุนให้ท่านได้ดำเนินตามรอยพระพุทธบาทจวบจนสิ้นอายุขัยของท่าน

สู่ความเป็นพระพุทธรูป

เมื่อท่านอายุครบวษาแล้ว โยมบิดามารดาได้สอบถามความสมัครใจของท่านในการจะอุปสมบท ท่านไม่ขัดข้อง โยมบิดามารดาจึงจัดเตรียมอัฐบริวารการอุปสมบท นำไปอุปสมบทหลวงพ่อเข้าเป็นพระภิกษุในพระบวรพุทธศาสนา ท่านได้เข้าอุปสมบท ณ พัทธสีมา วัดเขาแก้ว อ.พยุหะคีรี จ.นครสวรรค์ เมื่อวันที่อาทิตย์ แรม ๑๓ ค่ำ เดือน ๑๑ ปีมะโรง โทศก ตรงกับวันที่ ๓๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๒๓ โดยมี

๑. หลวงพ่อแก้ว วัดอินทราราม (วัดโน) เป็นอุปัชฌาย์
๒. หลวงพ่อเงิน(พระครูพยุหานุศาสน์)วัดพระพรารงค์เหลือง ตำบลท่าน้ำอ้อย อำเภอพยุหะคีรี (ครูสวด)
๓. หลวงพ่อเทศ วัดสระทะเล ตำบลสระทะเล อำเภอพยุหะคีรี (คู่สวด) ได้รับฉายาทางพระพุทธศาสนาก็คือ “พุทธโร”

อุปสมบทแล้วได้เดินทางกลับมาจำพรรษาอยู่ ณ วัดหนองโพ เพื่อศึกษาเล่าเรียนตามทางที่พระนวกะ จะพึงได้รับ ความยิ่งยงแห่งพระอุปัชฌาย์และคู่สวดของทาง

๑. หลวงพ่อแก้ว วัดอินทราราม (วัดโน) เป็นพระเถระที่มีความคงคลังเป็นที่เคารพนับถือ ของชาวจังหวัดนครสวรรค์ เชี่ยวชาญพระเวทย์วิทยากร การวิปัสสนากรรมฐาน อิทธิปฏิหารย์มากมาย หลวงพ่อเดิมไปศึกษากับทางหลายอย่าง (โดยเฉพาะ นะ ปัดตลอด)

๒. หลวงพ่อเงิน วัดพระพรารงค์เหลือง เป็นเจ้าคณะอำเภอพยุหะคีรี เป็นผู้มีความยิ่งยงในพุทธาคมเป็นอันมากเป็นลูกศิษย์องค์หนึ่งของหลวงพ่อเฒ่า (รอด) วัดหนองโพ เชี่ยวชาญทางด้านอาคม ทางวิปัสสนา มีวิชาที่ยอดเยี่ยมเป็นเอกคือ น้ำมันต์จินตามณีสารพัดนึก ใครได้รดน้ำมันต์จากท่านแล้วจะมีโชคชัยเคราะห์ร้ายหายดี ปราถนาทุกประการได้ตั้งประสงค์ เมื่อคราวล้นเกล้ารัชกาลที่ ๕ เสด็จประภาสหัวเมืองเหนือ ได้แวะที่วัดพระพรารงค์เหลือง และโปรดให้รดน้ำมันต์ถวาย ดังมีพระราชหัตถ์จดหมายเหตุ ประภาสตัน เมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๔๔๙

๓. หลวงพ่อเทศ วัดสระทะเล เป็นพระเถระที่เป็นอมตะ อาคมขลัง วาจาสิทธิ์ เป็นที่ยำเกรงดีทาง วิปัสสนา และน้ำมนต์ ตลอดจนมหาอุตม์ ไม่เคยออกของมงคลเป็นรูปท่านนอกจากพระเครื่องบ้างเป็น ครั้ง ว่ากันว่าเมื่อท่านมรณะภาพไปแล้ว รูปหล่อก็ถ่ายรูปไม่ติด และมีการแห่รูปของท่านไปตั้งไว้ในงาน ประจำปีนครสวรรค์เป็นประจำ มีเกร็ดว่า ทางกรรมการวัดทำเหรียญของท่านไปให้หลวงพ่อเติมปลุก เสกเพื่อให้เกิดความขลัง เอาใส่ห่อผ้าขาววางไว้บนพานนำไปถวายท่านหลวงพ่อเติมรับมาแล้วไม่ได้แก้ ห่อออกยกขึ้นเหนือศีรษะของท่าน แล้วส่งคืนกำชับว่า “ของดีแล้วไม่ต้องปลุกเสก ดืออยู่ที่ตัว” ทั้งที่ กรรมการวัดก็ได้บอกท่านเลยว่าเป็นของหลวงพ่อเทศ วัดสระทะเล กรรมการวัดไม่เชื่อเอากลับไปลองยิง ปรากฏว่าปืนด้านหมด

การศึกษาหาความรู้ของหลวงพ่อเติม

ดังได้กล่าวไว้แต่ต้นไว้แล้วว่าตั้งแต่วัยเด็กมาจนกระทั่งรุ่นหนุ่ม หลวงพ่อมิเคยได้รับการศึกษาเป็น ขึ้นเป็นอันมาก่อนจนกระทั่งได้บวชเรียน และนำมาจำพรรษาอยู่ที่วัดหนองโพ ท่านจึงมาเรียนเป็นลำ เป็นสัน มีความมานะพยายามเล่าเรียนศึกษาเล่าเรียนคัมภีร์พระธรรมวินัย และท่องคัมภีร์พระธรรมวินัย ๑๐ ผูก อันเป็นหลักสำคัญของพระนวกะ ในสมัยนั้นจะต้องเรียน เป็นรากฐานการศึกษาต่อไปในการ เป็นนักเทศนา แดกฉานในภาษาบาลีอันเป็นแกนไปสู่การกระทำวิปัสสนากรรมฐานต่อไป

ว่ากันว่า การเรียนวิชาของหลวงพ่อนับแต่ ปรียัติ คาถาอาคม วิปัสสนา และการทำของขลัง สรุปรวมแล้วกินเวลาถึง ๑๒ ปี นับแต่ บวชมาทำให้ท่านมีความรู้มากมาย เป็นที่เคารพรักของชาวหนองโพ ทุกคน

มีดหมอสื่อเลื่อง

มีดหมอหลวงพ่อดีมนี่บางท่านเรียกว่า “มีดปราบชาติตรี” ด้วยว่าหลวงพ่อดีมได้สร้างมีดหมอขึ้นมา มีวัตถุประสงค์ประการหนึ่ง คือ เพื่อเป็นการป้องกันการถูกรังแกจากพวกนักเลงหัวไม้ในอดีต ที่มักสักยันต์ลงคาถาอาคม อาบน้ำว่าน เพื่อให้ร่างกายอยู่ยงคงกระพัน พกพาเครื่องรางของขลัง ทั้งที่เกิดขึ้นเองจากธรรมชาติ และปลุกเสกขึ้น แล้วออกธรรมาจารบ้านด้วยว่าตัวเองมีของดีปกป้องรักษา ดังนั้น หลวงพ่อดีมจึงได้สร้างมีดหมอขึ้นมา ซึ่งมีพุทธคุณครอบจักรวาล คือ ป้องกันคุณไสย, ป้องกันตัวเองจากศัตรู, ชับภูติผีปิศาจที่เข้าสิง, แก้อาถรรพ์ความคงกระพันชาติตรี และ ป้องกันอสรพิษ และสัตว์ เขี้ยวงาทั้งหลาย

ทั้งนี้มีเรื่องเล่าขานถึง “ปาฏิหาริย์” มากมาย ดังเรื่องของนาย แกละ พ่อค้าในตลาดตาคลี ซึ่งได้ไปเที่ยวที่อำเภอตากฟ้า และได้เกิดไปมีเรื่องมีราวกับนักเลงเจ้าถิ่น ซึ่งมี ๒ คน แถมด้วยปืน ๒ กระบอก ทว่านายแกละได้พกมีดหมอของหลวงพ่อดีมติดกายไปด้วย เมื่อเจ้าถิ่นทั้ง ๒ ลั่นกระสุนเข้าใส่ร่างของนายแกละ ต่อหน้าผู้เห็นเหตุการณ์นับสิบคน คมกระสุนไม่อาจเจาะผ่านร่างของนายแกละแต่ประการใดไม่

พระผู้เมตตา

ต่อมาด้วยคุณงามความดีของหลวงพ่อดีมเป็นที่เลื่องลือมาก ทางการจึงกราบบังคมทูลขอพระราชทานสมณศักดิ์เป็นที่ “พระครูนิวาสธรรมขันธ์” เมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๔๗๕ เนื่องในวันเฉลิมพระชนม์พรรษา พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

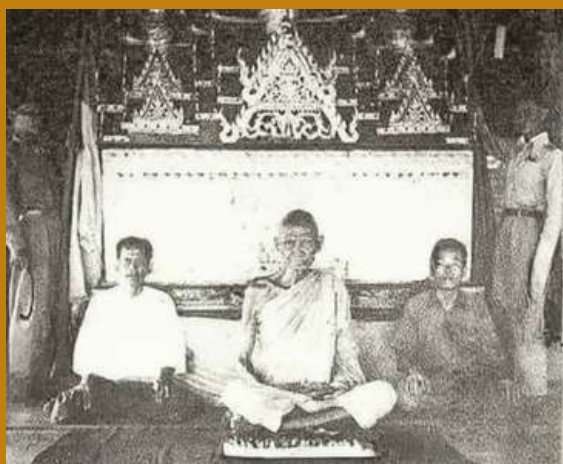

ว่ากันว่า ในช่วงบั้นปลายหลวงพ่อล่วงรู้ถึงเส้นทางของท่านเอง โดยต้นปี ๒๔๙๔ หลวงพ่อได้เรียก กรรมการวัดตลอดจนถึงญาติโยมที่ใกล้ชิด ของท่านมาประชุมพร้อมกัน โดยท่านแจ้งในสิ่งที่ทำให้ทุกคน ตะลึง ๓ ข้อ

๑.ขอมอบภารกิจบริหารกิจการของวัดหนองโพ ให้กับหลวงพ่อ (ต่อมาได้เป็นท่านพระครูนิพันธ์ธรรม คุต) เจ้าอาวาสวัดหนองโพในปัจจุบันให้ดูแลรักษาแทน ขอให้ชาวบ้านช่วยกันอุปถัมภ์หลวงพ่อน้อยช่วย กิจการวัดตามเคยที่ช่วยท่านมา เพื่อให้เกิดความประสานสามัคคีระหว่างวัดและชาวบ้าน

๒.หลวงพ่อกำลังมรณภาพในไม่ช้านี้แล้ว อย่าเสียใจในมรณะกรรมของท่าน เพราะเป็นกฎแห่งกรรม ขอให้ ช่วยกันต่อโลงศพให้หลวงพ่อเพื่อจะได้ไม่เป็นรูละรอนหรือยุ่งยากจัดหาเมื่อท่านมรณภาพไปแล้ว เพราะการเตรียมล่วงหน้าเป็นการไม่ประมาทในการทิ้งปวง ดังพระดำรัสแห่งพระบรมศาสดา

๓.ช่วยกันสร้างเมรุเพื่อพระราชทานเพลิงศพหลวงพ่อ ตามกำลังศรัทธาของญาติโยม เวลาท่านมรณภาพ แล้วจะได้สะดวก ไม่ต้องมาทำทีหลังให้เป็นการเร่งรีบและเหน็ดเหนื่อย โดยใช้เหตุสำหรับข้อสามนี้ กรรมการวัดคิดว่า หลวงพ่อก็คงจะไม่มรณภาพในเวลาอันใกล้ จึงมิได้สั่งจัดทำเสียพร้อมกับโลงศพ จน หลวงพ่อแสดงอาการว่าจะมรณภาพแน่แล้วจึงสั่งทำเมรุนั้นจึงเสร็จ หลังจากหลวงพ่อมรณภาพไปแล้ว

ที่สุดหลังจากนั้น หลวงพ่อยังคงแข็งแรง ทำกิจต่างๆ ได้เช่นเดิม จนล่วง
เข้าวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๙๔ หลวงพ่อมีอาการโรคลมปัจจุบันเข้าแทรก
จนล้มหมอนนอนเสื่อ

มรณกาล

จนวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๙๔ มีเหตุการณ์ประหลาดเกิดขึ้นคือ วันนั้น
ช่างของหลวงพ่อกำลังทำงานอยู่ในป่าได้ตื่นนอนไม่ยอมทำงาน ทั้งๆ ที่ความงัวช่างก็
บังคับอย่างเต็มความสามารถแต่มันกลับหันหลังมุ่งหน้าเดินจะมาวัดหนองโพ

จนเมื่อช่างพากันเดินคุ่มมาวัดหนองโพอย่างรีบร้อน ตอนนั้นหลวงพ่อกำลัง
อาพาธหนักมากแล้ว ซึ่งเองก็หงอยเหงาไม่ยอมกินอะไรทั้งนั้น ราวรู้วาระ
มรณะภาพของหลวงพ่อกำลัง

เวลาล่วงเลยมาจนที่สุด หลวงพ่อเอาสองมือประคอง
ขึ้นไว้บนหน้าอกของท่าน นัยน์ตาของท่านหลับสนิท
ลักษณะการเข้าสมาธิ รุ่งๆ ฝนก็ตกลงอย่างไม่ลืมหูลืมตา
โดยไม่มีเค้ามาก่อน

ชาวบ้านเชื่อว่าหลวงพ่อบ้านศาลให้ฝนตกลง
มาเพื่อต่อชีวิตชาวหนองโพไม่ให้อดน้ำเป็นอนิหาร
ครั้งสุดท้ายที่หลวงพ่อบ้านศาลให้เห็นประจักษ์
จากนั้นหลวงพ่อก็ได้มรณภาพจากไป
สิริรวมอายุ ๙๒ ปี พรรษาที่ ๗๐

มรรคาแห่งพระชนกพาน

รอยเท้าของฉันเหยียบไว้ให้เป็นที่ระลึกว่า

“ฉันคือหลวงพ่อเดิม”

ปฏิบัติอยู่แต่ในกรอบความดี

ครองตนอย่างสมณะไม่เบียดเบียน

สร้างความเจริญในถิ่นกันดาร

ทำสิ่งดีเพื่อให้พระศาสนารุ่งเรือง

เธอ ควรเจริญรอยตามรอยเท้าของฉัน

คิดดี ทำดี เป็นคนดี อยู่ในศีลธรรมอันดีงาม

นั่นแหละ รอยเท้าของฉันจึงจะขลัง

อิทธิวัตถุมงคล

เหรียญหลวงพ่อดีม รุ่นแรก ปี ๒๔๓๐

เหรียญรูปไข่หลวงพ่อดีม ปี ๒๔๘๒

มีดควาญช้าง

มีดจักรนารายณ์

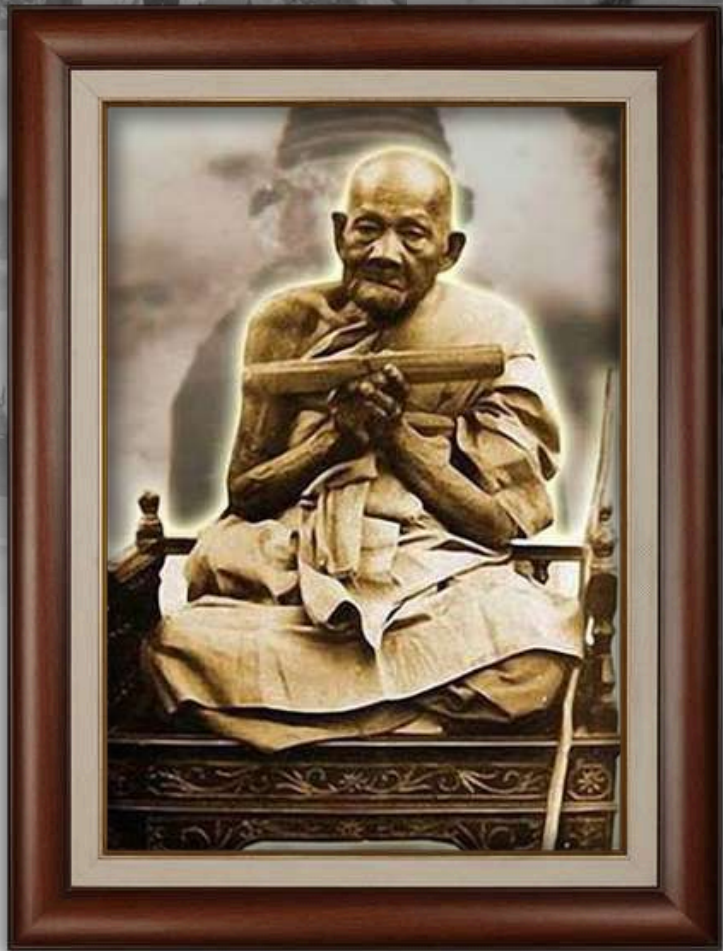

มีดสาริกา

รูปหล่อหลวงพ่อดีม วัดหนองหลวง พิมพ์ฐานสูงรูป หล่อหลวงพ่อดีม วัดหนองโพ ปี ๒๔๘๒

รูปหล่อหลวงพ่อดีม วัดหนองหลวง พิมพ์ฐานเตี้ย รูปหล่อหลวงพ่อดีม วัดหนองโพ รุ่นเสาร์ ๕

ผลงานของ สุวณฺโณ

วัดวานาถบรรพต อำเภอเมืองฯ
จังหวัดนครสวรรค์

หลวงพ่อทอง วัดวรนาถบรรพต

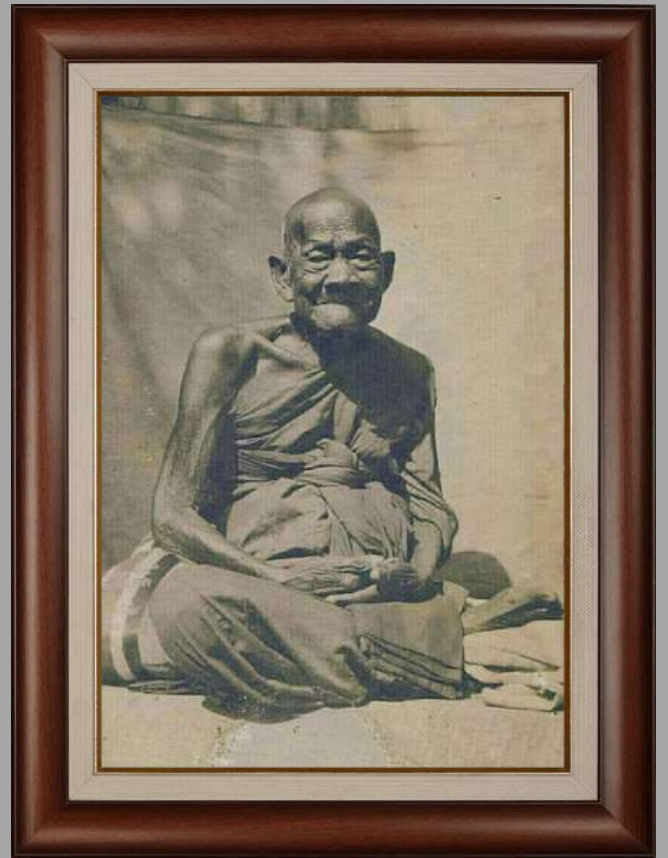
สุดยอดพระเกจิณาจารย์ พระเถระผู้
เฒ่าที่เป็นที่เคารพศรัทธาอย่างยิ่งของชาว
เมืองนครสวรรค์ และใกล้เคียง ประวัตินาม
เป็นมาของท่านนั้นไม่ค่อยมีผู้ใดทราบนัก เท่า
ที่ฟังจากคำบอกเล่าของพระเกจิและลูกศิษย์
ใกล้เคียงพอจะได้ ความว่า

ชาติภูมิ

ท่านเป็นชาวทุ่งยั้ง จ.อุตรดิตถ์ รุ่นราว
คราวเดียวกับหลวงพ่ोजิน วัดบางคลาน เป็น
สหธรรมิกกับ หลวงพ่อเฮง วัดเขาติน และ หล
วงปู่ศุข วัดปากคลองมะขามเฒ่า

หากกล่าวถึง ๑๐ สุดยอดพระเกจิแห่ง
สยาม “พลังจิตแก่กล้า-อาคมขลัง”

ย้อนกลับไปในปี พ.ศ. ๒๔๕๒ สมเด็จพระ
สังฆราช (เข) วัดบวรนิเวศวิหาร ทรงมี
พระดำริในการทดสอบพลังจิตและความเข้ม
ขลังของพระเกจิทั่วสยามประเทศขึ้น ที่วัด
พระปฐมเจดีย์ จ.นครปฐม นับว่าเป็นการ
สืบทอดพระพุทธศาสนาอย่างหนึ่ง โดยเฉพาะ
“พระดี-เกจิดัง” ในสายวิปัสสนากัมมัฏฐาน
และค้นหา “สุดยอดพระเกจิ” (ตามประวัติ
น่าจะมีเพียงครั้งเดียว) โดยนิมนต์พระเถระจาร
ย์และเกจิอาจารย์ที่มีชื่อเสียงโด่งดังทั่ว
ประเทศมา ชุมนุมมากกว่า ๑๐๐ รูป

ในพิธีมีการทดสอบวิद्याคมและพลังจิตอย่าง
เข้มขลัง โดยคัดเลือกเกจิอาจารย์ครั้งละ ๑๐ รูป
ด้วยวิธีจับสลาก จากนั้นนำท่อนไม้ ๑ ท่อน มาวาง
บนไม้ ๒ ตัว จากนั้นนำบไสไม้วางบนท่อนไม้ โดย
สมเด็จพระสังฆราช (เข) ทรงบอกกติกาว่า เกจิทุกร
ูปจะต้องใช้พลังจิตบังคับให้บไสไม้วิ่งไสไม้ไป-กลับ
โดยกบห้ามหล่น ลงมาเด็ดขาด หากใครพลังจิตแก่
กล้าจริงก็จะสามารถทำได้ หากใครพลังจิตยังไม่สุด
ยอดก็ต้องยอมล่าถอยไป ปรากฏว่าหลังการทดสอบ
ผ่านไป ๓ วัน ๓ คืน เกจิส่วนใหญ่ใช้พลังจิตบังคับ
บไสไม้ไม่ได้ทั้งนั้น แต่บังคับวิ่งไปข้างหน้าได้ทาง
เดียว บังคับกลับไม่สำเร็จ

มีเพียงเกจิ ๑๐ รูปเท่านั้นที่สามารถบังคับบไส
ไม้ได้ทั้งไป-กลับ

ถือว่าเป็น ๑๐ พระเกจิสุดยอดแห่งสยามประเทศอย่างแท้จริงและปัจจุบันคงหาเกจิรุ่นใหม่เทียบ
ได้ยากยิ่ง โดยเกจิทั้ง ๑๐ รูป ได้แก่

๑. หลวงปู่บุญ วัดกลางบางแก้ว
๒. หลวงปู่ศุข วัดปากคลองมะขามเฒ่า
๓. หลวงพ่อกลิ่น วัดพระญาติการาม
๔. หลวงปู่เอี่ยม วัดหนัง
๕. หลวงพ่อเงิน วัดบางคลาน
๖. หลวงพ่อทา วัดพะเนียงแตก
๗. หลวงพ่อทอง วัดคีรีนาถบรรพต (เขากบ)
๘. หลวงพ่อปาน วัดคลองด่าน (วัดบางเหี้ย)
๙. หลวงปู่ยิ้ม วัดหนองบัว
๑๐. หลวงพ่อจอน วัดดอนรวบ

พระเถระผู้เฒ่าจากนครสวรรค์ หลวงพ่อทองวัดเขากบ ประวัติต่านไม่ค่อยมีใครรู้มากนัก
เนื่องจากท่านเป็นพระค่อนข้างเก็บตัวไม่ ได้ออกเครื่องรางของขลัง ทำให้ไม่ค่อยมีใครรู้จักมากนัก
ท่านเป็นพระยุคเก่ารุ่นเดียวกับหลวงปู่ศุข วัดปากคลองมะขามเฒ่า แม้หลวงพ่อเดิมยังนับถือท่าน
มาก ท่านสร้างวัดมุงคลอยู่ไม่กี่ย่างแต่ละอย่างล้วนหายาก รูปท่านนี้เป็นรูปเดียวที่ท่านให้ถ่ายรูปยัง
ไม่เคยเห็นรูปท่านในทำอื่นเลย วัดมุงคลรุ่นหลังๆแม้ไม่ทันท่าน แต่มีความศักดิ์สิทธิ์มาก
ประสบการณ์ดีเหลือเกิน

เมื่อครั้งประมาณปี พ.ศ. ๒๔๑๕ มีพระภิกษุรูปหนึ่งชื่อ ทอง เดินธุดงค์มาปักกรดอยู่ข้างหมู่บ้าน
เชิงเขา ทุกเช้า หลวงพ่อทอง จะเดินออกบิณฑบาตเพื่อโปรดสัตว์ทั่วไป จนวันหนึ่งหลวงพ่อทองไปพบ
เจดีย์ใหญ่เก่าแก่มาก หลวงพ่อ สนใจมากตรงไปที่บ้านเล็กๆ พบสองตายายจึงถามว่า

“โยมชื่ออะไร ที่ดินแปลงนี้เป็นของใคร” ตาตอบหลวงพ่อว่า

“พระคุณเจ้า ตัวชื่อ ตากบอยู่ด้วยกันกับยายเขียด ที่แห่งนี้ เป็นของฉันทเองมีอยู่ร้อยไร่เศษกว้าง
คลุมยอดเขานั้นเทียว ส่วนเจดีย์นั้นเป็นเจดีย์เก่าแก่ชาวบ้านแถบนี้นับถือกันมากหาก หลวงพ่อจะใช้ที่ดิน
แห่งนี้เป็นที่พำนักฉันก็ยินดีถวายให้เป็นที่สร้างวัดเพราะฉันกับยายก็แก่มาแล้ว”

หลวงพ่อทองได้รับถวายที่ดินจากตากบ-ยายเขียด ต่อมาชาวบ้านจึงได้ช่วยกันสร้างกุฏิเล็กๆก่อน
สร้างอุโบสถและศาลาขึ้นอีกเพื่อชาวบ้านใช้ประกอบพิธีทางศาสนา

หลวงพ่อทองมีความเพียรอย่างแรงกล้า ลงมือทำงานและบูรณะวัดเขากบด้วยตัวท่านเอง โดยใช้
เวลาบูรณะพระเจดีย์ซึ่งยอดหักนานถึง ๑๐ ปี และทำโบสถ์อยู่ ๕ ปี ทั้งยังบูรณะวิหารพระนอน กำแพง
วิหาร ร้านบาตร ฯลฯ นอกจากนี้ยังมีผู้รำลึกถึงกิตติศัพท์ของท่านมากมาย อาทิ เรื่องท่านตกจากยอด
เจดีย์แล้วไม่ได้รับบาดเจ็บแม้แต่รอยแมวข่วน หรือการบิณฑบาตที่ใครๆ ก็ตามไม่ทัน เป็นต้น แสดงให้
เห็นถึงความเข้มขลังในวิทยาอาคมหลายแขนงวิชา

ต่อมาตากบ-ยายเขียดถึงแก่กรรมแล้วหลวงพ่อทองจึงกำหนด ที่ดินทั้งหมดทั้งที่ราบและบนยอด
เขาเป็นที่ดินของวัด และตั้งชื่อวัดนี้ว่า “**วัดเขากบ**” ตามชื่อของเจ้าของที่ดิน หลังจากการสถาปนากิจศพ
ตากบ-ยายเขียดแล้วหลวงพ่อยังให้ช่างปั้นรูป จำลองตากบยายเขียดไว้ที่หน้าอุโบสถจนกระทั่งทุกวันนี้

มรณกาล

หลวงปู่ทองพัฒนาวัดเขากบจนเจริญรุ่งเรือง และจำพรรษาอยู่ตลอดอายุขัยจนมรณภาพในวันที่ ๑๘ เมษายน พ.ศ.๒๔๘๔ สิริอายุเกือบ ๘๐ ปี ยังความโศกเศร้ามาสู่ชาวนครสวรรค์และบรรดาลูกศิษย์ลูกหาเป็นอย่างยิ่ง จึงได้ร่วมใจกันหล่อ “รูปเหมือนเท่าองค์จริง” ของท่านไว้ในวิหาร ทุกวันนี้สาธุชนทั้งใกล้และไกลยังคงแวะเวียนมากราบสักการะขอพรอยู่เป็นประจำ

ด้วยความที่หลวงปู่ทองเป็นพระสมณะ รักสันโดษ เคร่งในวัตรปฏิบัติ จึงไม่ชอบสร้างวัดถุมงคลเท่าที่ทราบในสมัยท่านยังมีชีวิตอยู่จะมีเพียง “ลูกอมและการรดน้ำมนต์” อันศักดิ์สิทธิ์ยิ่งนัก

แม้จะมรณภาพไปนานแต่ก็เป็นที่เคารพสักการะของประชาชนทั่วไป อีกทั้งชื่อเสียงของหลวงปู่ทองที่มีอาคมขลังและความศักดิ์สิทธิ์ยังเลื่องลือ

อิทธิวัตถุมงคล

เหรียญหลวงพ่อทอง รุ่นแรก

รูปหล่อโบราณ หลวงพ่อทอง

ลูกอม (ซาลาเปา)

พระครูขุขานุศาสตร์

หลวงพ่อเงิน
วัดพระพรางค์เหลือง อำเภอพยุหะคีรี
จังหวัดนครสวรรค์

พระครูพยุหานุศาสน์” (หลวงพ่ोजิน)

สืบเรื่องราวเกี่ยวกับประวัติหลวงพ่ोजินจาก
คนเฒ่า-คนแก่ ความว่า

ชาติภูมิ

หลวงพ่ोजินเกิดเมื่อปีพ.ศ.๒๓๘๔ บิดาเชื้อสายจีน
ไหหลำ เป็นชาวบ้านย่านไม้รวก จ.สิงห์บุรี
ครอบครัวอพยพตั้งแต่หลวงพ่ोजินยังเป็นเด็ก อยู่
ที่บ้านหนองหมู ต.เนินมะกอก อ.พยุหะคีรี
จ.นครสวรรค์ ประกอบอาชีพทำไร่

อายุ ๑๐ ขวบบิดานำไปฝากตัวที่วัดเขาแก้ว
อ.พยุหะคีรี ซึ่งสมัยก่อนเป็นสำนักเรียนที่มีชื่อเสียง

อายุครบ ๒๐ ปี อุปสมบทที่วัดเขาแก้ว
อ.พยุหะคีรี จ.นครสวรรค์ โดยมีหลวงพ่อกแก้ว เป็น
พระอุปัชฌาย์

ศึกษาดำรงอาณัติโบราณเรียนสูตรมูลกัจจายน์
วิปัสสนากัมมัฏฐานจากหลวงพ่อกแก้วและหลวงพ่
อ่ำ วัดเขาแก้ว

ต่อมาพี่ชายได้ภรรยาอยู่ที่บ้านท่าน้ำอ้อยใกล้
วัดพระพรางค์เหลือง จึงนิมนต์หลวงพ่ोजินมา
เทศน์มหาชาติ ทำให้คุ้นเคยกับหลวงพ่อสี
เจ้าอาวาสวัดพระพรางค์เหลือง ขณะนั้น หลวงพ่
อสีชักชวนให้มาจำพรรษาที่วัดพระพรางค์เหลือง
เมื่อหลวงพ่อสี ถึงกาลมรณภาพ จึงนิมนต์หลวงพ่
อิจิน ให้เป็นเจ้าอาวาสองค์ต่อมา

หลวงพ่ोजิน ท่านเรียนรู้และมีความชำนาญทางสมุนไพรรักษาโรคแผนโบราณ จนเป็นที่เลื่องลือไกล มีคนมารักษามากมาย อีกทั้งโด่งดังในเรื่องการรดน้ำมนต์

ครั้งสมเด็จพระพุทธเจ้าหลวง รัชกาลที่๕ เสด็จพระพาสต้นทางชลมารค จากพระนครศรีอยุธยา ล่องขึ้นมาทางลำน้ำเจ้าพระยาออกน้ำปึงจบที่กำแพงเพชร ในขณะที่พระองค์นอกจากได้เยี่ยมราษฎรตามพระราชอัธยาศัย แล้วยังเสด็จตามวัดหัวเมืองต่างๆ ซึ่งวัดที่จะพุดถึงไม่ได้เลย ในที่นี้ คือ วัดพระพรามค์เหลืออง ต.ท่าน้ำอ้อย อ.พยุหะคีรี จ.นครสวรรค์พระองค์ได้เสด็จมานมัสการเจ้าอาวาส วัดนี้ถึงสองครั้ง

โดยหลังจากครั้งแรกนั้นทรง ยกหลวงพ่ोजิน ธมฺมโชติ แห่งวัดพระพรามค์เหลืออง ให้อยู่ที่ พระครูพยุหยานุสาสก์ เจ้าคณะแขวงเมืองพยุหะคีรี มีตำแหน่งพระอุปัชฌาย์ชั้นพิเศษ สามารถอุปสมบท กุลบุตรได้ทั่วพระราชอาณาจักรเห็นแต่ตามสมควร พระราชทานพัดยศแฉกเปลวเพลิง เสมอพระราชอาณัติเจ้าคณะแขวงพระอารามหลวง

โดยในพระราชนิพนธ์ ประพาสต้น ร.ศ.๑๒๕ ได้กล่าวว่าวันที่ ๑๑ มาถึงวัดพระพรางค์เหลืองเที่ยง พระครูลงมาคอยอยู่ที่แพ ขึ้นบกทำกับข้าวแล้วดูเหยียบฉ่า กรมหลวงประจักษ์ให้เหยียบถ้ำยรูป พบเจ้าพระยาเทเวศร์ ซึ่งมารักษาตัวอยู่ที่นี้ ดูเดินคล่องขึ้น ถ้ามพระหมอบแรกบอกว่าป็นอัมพาต แต่เป็นมานาน เสียถึง ๓๕ ปี ครั้นเถียงว่าอัมพาตทำไม่ถึงเช้าเพียงนั้น ก็รับว่าอายันนั้นว่าเป็นใหม่นี้หายแล้วยังจะรักษาที่เป็นเก่าต่อไปอีก เดินดูกุฎและโบสถ์ที่ทำใหม่ ไม่มีสาระอะไรกลับลงมาร้อน อาบน้ำเลยให้พระครูรดน้ำมนต์ อยู่ข้างจะเหว สบายมาก มาชั่วโมงเศษถึงอำเภอพยุหคิริ

น้ำพระพุทธรมนต์ที่ หลวงพ่อได้รดถวาย รัชกาลที่๕ นั้น คือ น้ำมนต์จินตามณีซึ่งเป็นของตำหรับวัดพระพรางค์เหลือง โดย หลังจากนั้น พระเดชพระคุณพระครูนิวาสธรรมขันธ์ หรือหลวงพ่อเดิม พุทธโสโร แห่งวัดหนองโพ ได้มาอยู่เรียนกรรมฐาน วิชาคชศาสตร์ และการทำน้ำมนต์จินตามณีจากหลวงพ่อนี้เอง เนื่องด้วยหลวงพ่อบนพระอนุสาวนาจารย์ของหลวงพ่อเดิม

พระครูพยุหานุสาสก (เงิน) วัดพระพรางค์เหลือง อาพาธเป็นไข้ และมรณภาพ เมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๔๕๐ เวลา ๒ ทุ่มเศษ สิริอายุ ๖๖ ปี

อิทธิวัตตฤหมงคล

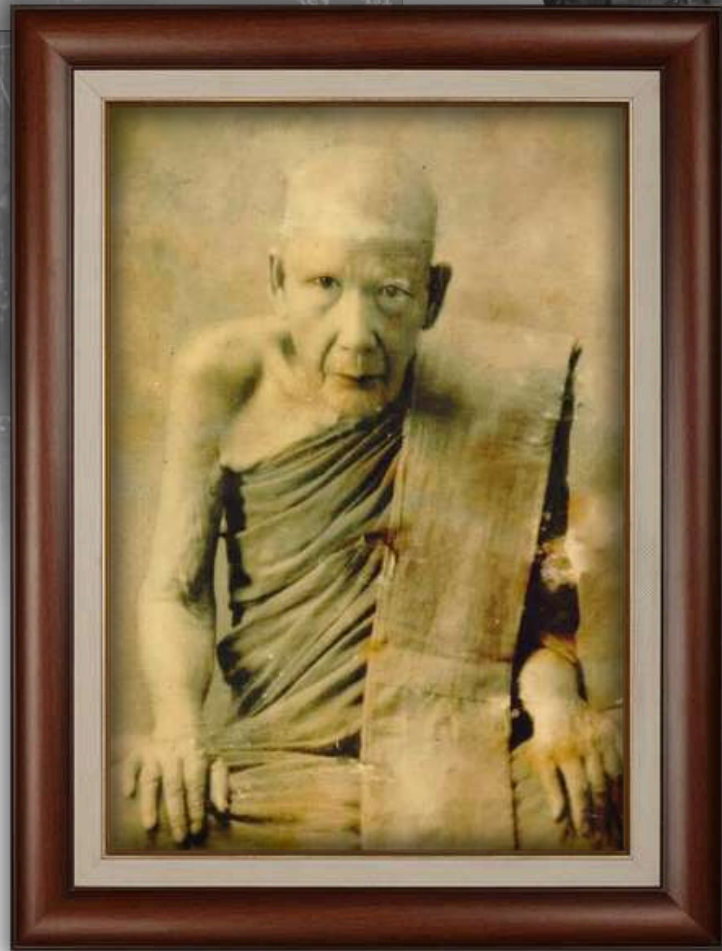

เหรียญหล่อ หลวงพ่อเงิน

มีดหมอ หลวงพ่อเงิน

ดินแดนประวัติศาสตร์
เสด็จประพาสต้น วัดเขาหินไต

พระครูขีลขฐ์สมถคุณ

หลวงพ่อเฮง คงคสุวรรณโณ
วัดเขาหินไต อำเภอเก้าเลี้ยว
จังหวัดนครสวรรค์

หลวงพ่อเฮง วัดเขาติน จังหวัดนครสวรรค์ พระเกจิชื่อดัง ต้นตำรับเครื่องรางงาแกะอันโด่งดัง ท่านยังเป็นพระอาจารย์ของหลวงพ่อดีม วัดหนองโพ จังหวัดนครสวรรค์ อีกด้วย

ชาติภูมิ

หลวงพ่อเฮง วัดเขาติน ท่านเกิดเมื่อปี พ.ศ.๒๔๐๒ ที่บ้านมหาโพธิ์ ตำบลมหาโพธิ์ อำเภอเก้าเลี้ยว จังหวัดนครสวรรค์ โยมบิดาชื่อ โยมสังข์ โยมมารดาชื่อ โยมเปี่ยม พอหลวงพ่อเฮง เกิดมาครอบครัวก็มีฐานะดีขึ้นตามลำดับ โยมบิดามารดาจึงตั้งชื่อให้ว่า “เฮง” ท่านมีนิสัยเมตตาต่อสัตว์และชอบให้ทานแก่สัตว์มาตั้งแต่เด็กๆ ขนาดโยมบิดาให้ไปเผื่อนา ท่านเห็นนกมากินข้าวก็ยังไม่ยอมไล่ เพราะท่านถือว่าเป็นการให้ทานแก่คน หลวงพ่อเฮง วัดเขาติน ท่านเป็นคนที่รักการศึกษา เมื่อมีเวลาว่างจะไปหาหลวงพ่อทับ วัดมหาโพธิ์ ซึ่งเป็นพระเกจิอาจารย์ที่โด่งดังในสมัยนั้น เพื่อให้สอนวิชาให้ คือวิชาแพทย์แผนโบราณ คชศาสตร์ และ วิทยาคมต่างๆ พออายุได้ ๑๒ ปี ท่านก็ขอโยมบิดามารดา บรรพชาเป็นสามเณรที่วัดมหาโพธิ์ได้ อยู่ได้ ๔ พรรษาก็ลาสิกขาออกมาช่วยบิดามารดาประกอบอาชีพ

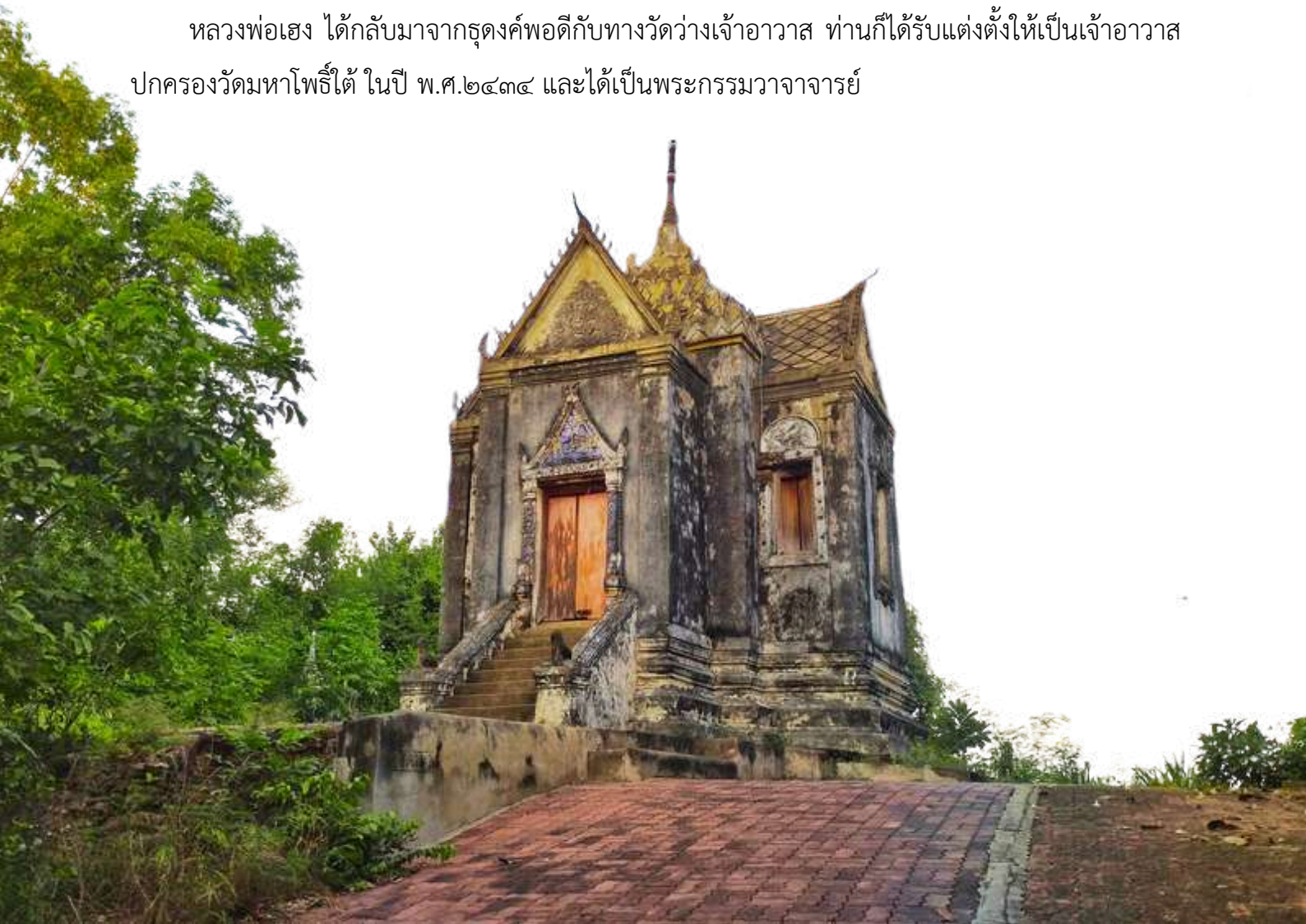
อุปสมบท

พออายุครบบวชในปี พ.ศ.๒๔๒๓ หลวงพ่อเฮง ท่านจึงได้อุปสมบท ที่วัดมหาโพธิ์ใต้ โดยมี พระครู กิม เจ้าอาวาส วัดมหาโพธิ์ใต้ เป็นพระอุปัชฌาย์ เมื่อบวชแล้วก็ได้ศึกษาพระธรรมวินัย ตลอดจนวิชา โหราศาสตร์ และ วิทยาคมต่างๆ อีกมากมายจาก พระอาจารย์กิม และที่วัดมหาโพธิ์ใต้ ยังเป็นแหล่ง รวบรวมวิชาการและตำราต่างๆ ไว้มากมาย อีกทั้งพระอุโบสถ ของวัดก็เป็นพระอุโบสถแบบมหาอุด ซึ่งเป็นที่ปลุกเสกเครื่องรางของขลังได้ยอดเยี่ยม และมีอายุเก่าแก่กว่า ๓๐๐ ปี วัดมหาโพธิ์ใต้ เป็นวัดที่ตั้ง อยู่ริมแม่น้ำปิง จึงมีพระเกจิอาจารย์ที่ออกธุดงค์มาแวะพักอยู่เสมอๆ หลวงพ่อเฮง จึงได้รับการถ่ายทอด สรรพวิชาต่างๆ จากพระเกจิอาจารย์เหล่านั้นไปด้วย

ต่อมาหลวงพ่อเฮง ท่านก็ได้ออกธุดงค์ไปในป่าดงดิบต่างๆ ถึงพม่า เขมรและลาวหลายครั้ง และท่าน ก็เข้าใจธรรมชาติของสัตว์ป่าได้ดี และสามารถเรียกอาการ ๓๒ ของสัตว์ที่ตายแล้วให้มาเข้ารูปจำลองที่ได้ สร้างขึ้นได้

เครื่องรางของขลังหลวงพ่อเฮง จากการที่หลวงพ่อเฮงท่านได้ธุดงค์ไปตามป่าเขาต่างๆ ท่านจึงได้รู้ว่า งานช่างที่มีการทนสิทธิ์ในตัวเอง เมื่อหลวงพ่อเฮงท่านพบก็จะเก็บไว้เพื่อนำมาสร้างเป็นเครื่องรางของขลัง ต่อมา ซึ่งส่วนมากก็จะมาแกะเป็นรูป ตะกรุด เสือ คชสีห์ สิงห์ และหมู หลวงพ่อเฮงเป็นต้น

หลวงพ่อเฮง ได้กลับมาจากธุดงค์พอดีกับทางวัดว่างเจ้าอาวาส ท่านก็ได้รับแต่งตั้งให้เป็นเจ้าอาวาส ปกครองวัดมหาโพธิ์ใต้ ในปี พ.ศ.๒๔๓๔ และได้เป็นพระกรรมวาจาจารย์

ต่อมา หลวงพ่อเฮง วัดเขาดิน ท่านก็ได้รับตำแหน่งเป็นเจ้าอาวาสปกครองวัดเขาดินควบคู่กันทั้งสองวัด เนื่องจากวัดทั้งสองตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำปิง ซึ่งอยู่ใกล้ๆ กัน

ซึ่งวัดเขาดินนี้สมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ ท่านเคยเสด็จมาแวะพักตอนที่ท่านเสด็จประพาสต้นเมืองกำแพงเพชรทางชลมารค และพระองค์ได้ทรงบันทึกเป็นจดหมายเหตุไว้

ในปี พ.ศ.๒๔๔๙ ก็ได้เป็นเจ้าอาวาสปกครองถึง ๒ วัด คือวัดมหาโพธิ์ใต้และวัดเขาดิน ซึ่งอยู่สองฝั่งแม่น้ำปิง ต่อมาท่านก็ได้มาจำพรรษาอยู่ที่วัดเขาดินเนื่องจากทางวัดกำลังก่อสร้างศาลา การเปรียญอยู่ และได้มีเหตุการณ์ที่ทำให้ชาวบ้านเลื่อมใสมากก็คือท่านได้บอกกับชาวบ้านว่า ให้จัดทำปะรำพิธีต้อนรับที่วัดเขาดิน ชาวบ้านต่างไม่เข้าใจว่าให้สร้างทำไม และในวันที่ ๒๘ สิงหาคม พ.ศ.๒๔๔๙ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ซึ่งเสด็จประพาสต้นไปกำแพงเพชร ทางชลมารคได้จอดเรือพระที่นั่งแวะที่วัดเขาดินโดยไม่มีหมายกำหนดการ และชาวบ้านแถบนั้นไม่มีใครรู้

มรณกาล

ขณะที่อยู่ที่วัดเขาดิน การที่หลวงพ่เฮงไปช่วยสร้างศาสนสถานที่วัดเขาดิน ท่านจึงปกครองทั้ง ๒ วัด คือวัดมหาโพธิ์ใต้และวัดเขาดิน ซึ่งอยู่ตรงกันข้ามฝั่งแม่น้ำถือว่าเป็นวัดพี่วัดน้องกัน หลวงพ่เฮงท่านเป็นพระสมณะ กินง่ายอยู่ง่าย พบง่าย ชอบช่วยเหลือผู้ตกทุกข์ได้ยาก ท่านโปรดที่จะฉันทข้าวกับกล้วยน้ำหว้าสุกงอม กับน้ำปลา ปลาเค็ม ท่านเป็นที่รักเคารพและศรัทธาของชาวบ้าน

ต่อมาหลวงพ่เฮง ท่านก็ปรารถนาที่จะกลับมาจำพรรษา ที่วัดมหาโพธิ์ใต้ และอยู่ตลอดเรื่อยมาจนท่านมรณภาพ ในเดือน ๑๒ พ.ศ.๒๔๘๕ สิริอายุรวม ๘๓ ปี พรรษา ๖๓

เครื่องรางของขลังที่มีชื่อเสียงของท่าน หลวงพ่เฮง วัดเขาดิน ก็คืองาช้างแกะ เป็นรูปสิงห์ เสือ คชสีห์ ซึ่งในปัจจุบันหาได้ยากมาก สนนราคาสูงมากพอสมควร พุทธคุณเด่นทางด้านแคล้วคลาด คงกระพันชาตรี

อิทธิวัตตฤหมงคล

สิงห์ปากเปิด หลวงพ่อเฮง

เสื่อหมอบ หลวงพ่อเฮง

รูปหล่อโบราณ หลวงพ่อเฮง

พระอุปัชฌาย์เทศ จันทโชติ

วัดสระทะเล อำเภอพยุหะคีรี
จังหวัดนครสวรรค์

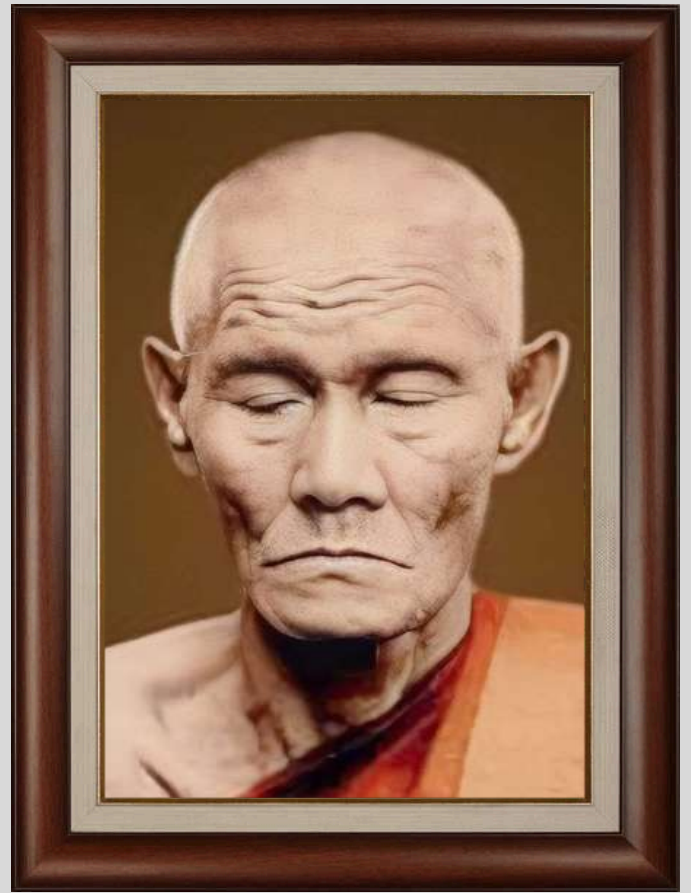
พระอุปัชฌาย์เทศ วัดสระทะเล
ตำบลสระทะเล จังหวัด.นครสวรรค์

ชาติภูมิ

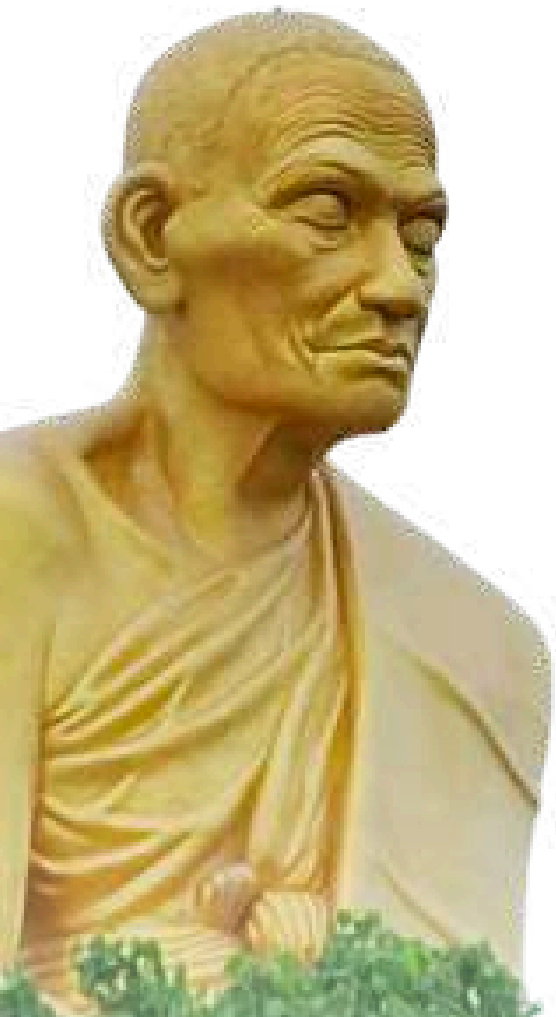
หลวงพ่อเทศ ท่านเกิดเมื่อ พ.ศ.๒๓๗๔
หลวงพ่อเทศมีพี่น้อง ร่วมสายโลหิตเดียวกัน ๖
คน ท่านเป็นบุตรคนที่ ๓

อุปสมบท

ที่วัดเขาแก้ว หลวงพ่อชำ เป็นอุปัชฌาย์
ต่อมาได้เป็นเจ้าของาวาสวัดสระทะเล และเป็น
พระอาจารย์ของหลวงพ่อเดิมวัดหนองโพ
หลวงพ่อเทศ มรณภาพที่วัดสระทะเลชาวบ้าน
สระทะเลเก็บศพไว้บำเพ็ญกุศลเป็นเวลา1ปี จึง
ได้จัดงานทำศพขึ้น ในการจัดวานศพหลวงพ่อ
เทศ ได้มีคนแปลกหน้ามาแสดงกลที่งาน และ
กลที่แสดงออกมานั้น ล้วนแต่เป็นอาหารที่นำ
ไปเลี้ยงคนที่มาในงานได้โดยทั่วหน้ากันอย่าง
เหลือเฟือตลอดงาน พอเสร็จงานแล้วปรากฏ
ว่าผู้แสดงกลหายไป โดยไม่มีใครพบเห็นเลย
ชาวบ้านโจทก์ข่าวกันว่าเป็นชาวลับแลมาเลี้ยง
อาหารในงาน ในวันประชุมเพลิง ปรากฏว่า
ชาวบ้านแย่งอิฐกันจนไฟดับและบางคนถึงกับ
กลืนกินอิฐของหลวงพ่อเทศเข้าไปเลย
อภินิหารหลวงพ่อเทศ จากการบอกเล่าต่อๆ
กันมาว่า หลวงพ่อเทศสร้างศาลาการเปรียญ
ใหญ่มากชาวบ้านพูดว่ากลัวจะไม่ไม้สร้าง
หลวงพ่อเทศพูดว่ากลัวแต่เกวียนจะชนไม้ไม้
หมดเท่านั้น

และต่อมาได้มีคนถวายไม้ซุงเป็นจำนวนมากจน
เกวียนชนไม่หมดจริงๆ ครั้งหนึ่งมีชาวจีนไปขอ
น้ำมนต์หลวงพ่อเทศ เมื่อไปถึงก็เดินตรงเข้าไปกราบ
หลวงพ่อเทศ แล้วหลวงพ่อเทศก็คุยกันนานอยู่พอ
สมควร ชาวจีนคนนั้นจะลากลับจึงกล่าวนิมนต์หลวง
พ่อเทศน์ทำน้ำมนต์ หลวงพ่อเทศตอบว่าทำแล้วเอา
ไปได้ชาวจีนคนนั้นไม่เห็น หลวงพ่อเทศทำน้ำมนต์
เลยได้แต่นั่งคุยอยู่เท่านั้น แต่ก็ได้หักท้วงอย่างใด
จึงกราบลาหลวงพ่อเทศ แล้วหิ้วกระบอกรน้ำเดินออก
ไป พอเดินพ้นเขตวัดไปแล้ว ก็นึกขึ้นมาได้ว่าหลวงพ่อ
ไม่ได้ทำน้ำมนต์ให้จะหิ้วน้ำกลับไปก็หนักเปล่าๆ จึงเท
น้ำนั้นเสีย ปรากฏว่าเทน้ำไม่ออกจากกระบอกรน้ำ
ทำให้ชาวจีนคนนั้นมีความเลื่อมใสมาก และบอกเล่า
ต่อๆกันไปจนเป็นที่เรื่องลือกันทั่วไป

ครั้งหนึ่งที่ตำบลพยุหะ เกิดอหิวาตกโรคระบาดทำให้ผู้คน
ตายเป็นจำนวนมาก ชาวบ้านพยุหะไปรับรูปหล่อเหมือนหลวง
พ่อเทศองค์ปัจจุบันนี้มาแห่ปรากฏว่าฝนตกลงมามากมาย เป็น
ที่อัศจรรย์มากเพราะขณะนั้นเป็นฤดูแล้งนับตั้งแต่นั้น
อหิวาตกโรคก็หายไปอย่างพลิดทิ้งเลย ผู้คนกลับมาอยู่บ้าน
อย่างเป็นสุขตลอดมา หลวงพ่อเทศเป็นพระที่ไม่ออกบิณฑ
บาตร แต่เป็นพระที่ชอบใส่บาตร คือ ตอนเช้าพระในวัดออก
มาบิณฑบาตรหลวงพ่อเทศจะนำข้าวไปคอยตักใส่บาตรที่หน้า
วัดตอนพระกลับจากบิณฑบาตรทุกวัน

มรณภาพ

หลวงพ่อท่าน มรณภาพเมื่อ พ.ศ.๒๔๕๔ สิริอายุ ๘๐ ปี

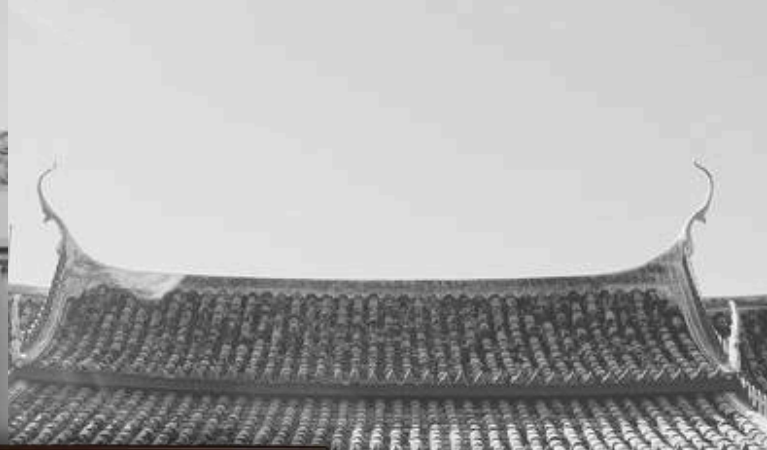
อิทธิวัตตฤหมงคล

มีดหมอ หลวงพ่อเทศ

รูปหล่อ หลวงพ่อเทศ

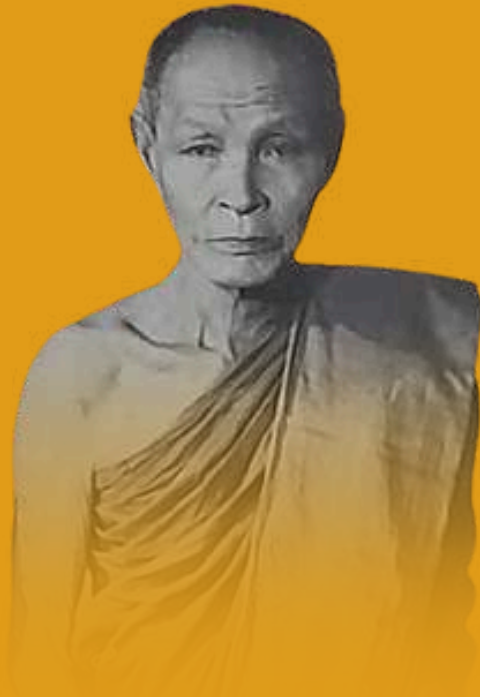

พระครูขันตลิตคุณากร

(กั้น คงครตโน)

วัดเขาแก้ว อำเภอพยุหะคีรี

จังหวัดนครสวรรค์

พระครูนิสิตคุณากร (หลวงพ่อกัน คังครตโน) วัดเขาแก้ว พระเกจิอาจารย์เรืองวิทยาคม ผู้สืบทอด
ตำนานมิดหมอ หลวงพ่อเดิม วัดหนองโพ นครสวรรค์

ชาติภูมิ

หลวงพ่อกัน คังครตโน วัดเขาแก้ว นามเดิมชื่อ “กัน ศรีเพ็ง” เกิดเมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน
พ.ศ.๒๔๓๕ ตรงกับวันจันทร์ ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๕ ปีมะโรง ณ ตำบลพยุหะ อำเภอพยุหะคีรี จังหวัด
นครสวรรค์ บิดาชื่อ “นายเปลียน” มารดาชื่อ “นางไพร ศรีเพ็ง” มีพี่น้องร่วมบิดามารดา ๔ คน คือ

- ๑.นายสิน ศรีเพ็ง
- ๒.นางแม่ มากบุญ
- ๓.นายโชติ ศรีเพ็ง
- ๔.นางคุด มากบุญ

ปฐมวัย

โยมบิดามารดาของเด็กชายกัน ศรีเพ็ง พิจารณาจะให้บุตรได้ศึกษา ซึ่งตอนนั้น ยังไม่มีโรงเรียน
ประชาบาลในเขตพยุหะ จึงต้องมาฝากตัวเล่าเรียนกับภิกษุในวัดเขาแก้ว โดยเรียนหนังสือไทย เลข
อักษรขอม เมื่อร่ำเรียนได้ชำนาญ ก็ออกมาช่วยงานเกษตรกรรมกับทางบ้านจนเรียกได้ว่าเป็นช่างฝีมือที่มี
ความชำนาญเสียแต่ยังไม่เข้าวัยหนุ่ม

บรรพชาอุปสมบท

หลวงพ่อกัน คงครตโน ได้บรรพชาเมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม พ.ศ.๒๔๕๓ เมื่ออายุได้ ๑๙ ปี โดยมี พระอธิการอ่อง วัดพระพรางค์เหลื่อง เป็นพระอุปัชฌาย์และได้อุปสมบท เมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน พ.ศ.๒๔๕๖ ณ พัทธสีมาวัดเขาแก้ว โดยมี พระอธิการอ่อง วัดพระพรางค์เหลื่อง เป็นพระอุปัชฌาย์ พระอธิการไข่ วัดอินทาราม เป็นพระกรรมวาจาจารย์ พระญาณกิติ (ยอด อุกกวิโส) (ต่อมาได้รับการเลื่อนสมณศักดิ์เป็น พระธรรมไตรโลกาจารย์ (ยอด อุกกวิโส) วัดเขาแก้ว เป็นอนุสาวนาจารย์ ได้รับฉายาว่า “คงครตโน”

การศึกษาเล่าเรียนในเพศสมณะ

ได้ศึกษาเล่าเรียนพระธรรมวินัยและเวทมนตร์คาถาจากพระครูนิวาสธรรมขันธ์ (หลวงพ่อดิม พุทฺธสโร) วัดหนองโพ และสนใจศึกษาการช่างเพิ่มเติม

ลำดับสมณศักดิ์

ในปี พ.ศ.๒๔๗๐ เป็นพระสมุห์

ในปี พ.ศ.๒๔๗๗ เป็นพระวินัยธรรม

ในปี พ.ศ.๒๔๗๙ เป็นพระครูวินัยธร

ในปี พ.ศ.๒๕๐๐ เป็นพระครูสัญญาบัตร ที่ “พระครูนิสิตคุณากร”

ในปี พ.ศ.๒๕๐๙ เป็นพระครูชั้นโทที่นามเดิม

งานการปกครอง

ในปี พ.ศ.๒๕๖๑ เจ้าอาวาสวัดเขาแก้ว

ในปี พ.ศ.๒๕๙๖ เจ้าคณะตำบลพยุหะ

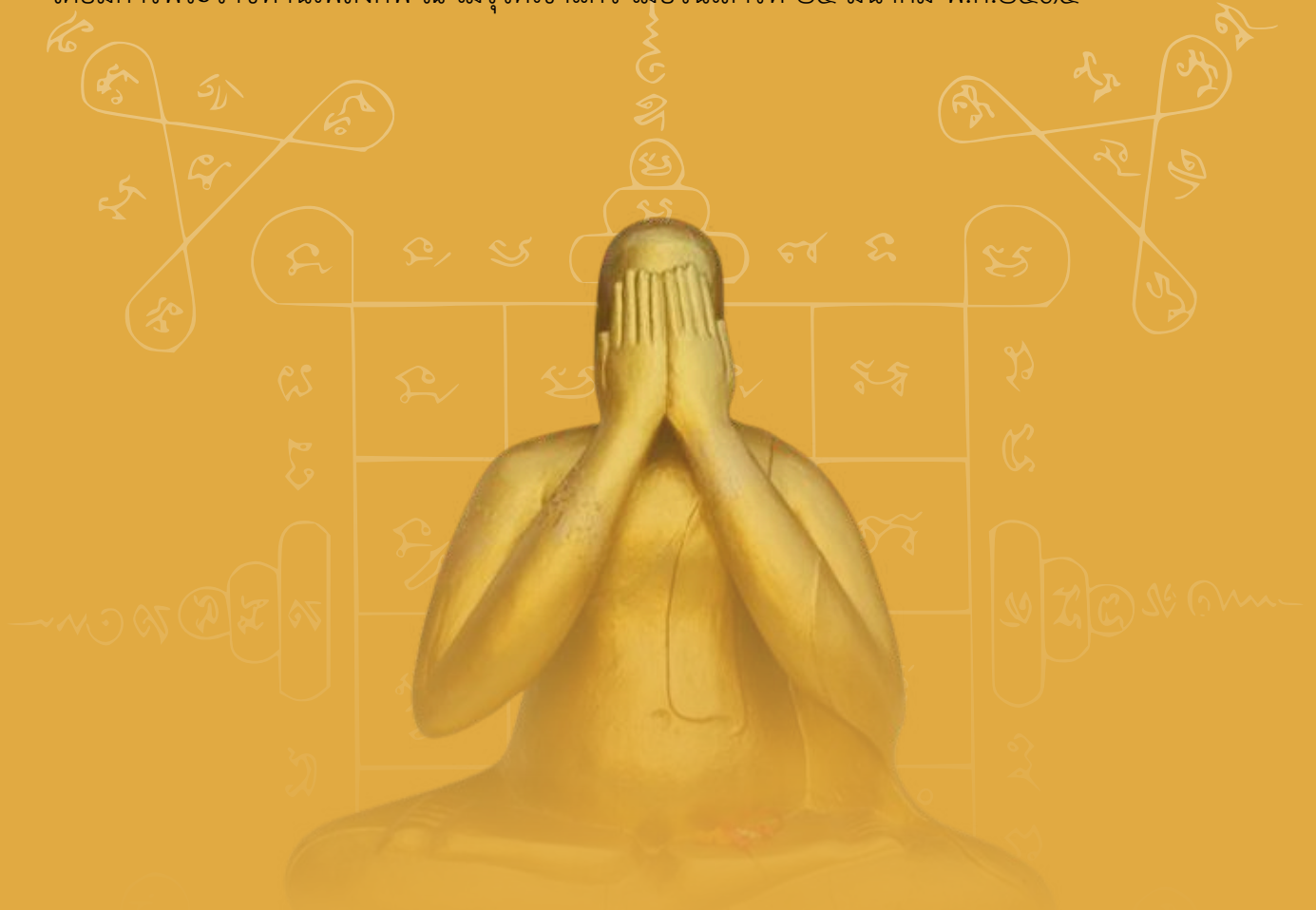
หน้าที่ทางด้านการศึกษา

ในปี พ.ศ.๒๕๙๐ ร่วมกับ พระธรรมคุณากรณ์ ในการก่อตั้ง โรงเรียนพยุหะวิทยา (วัดเขาแก้ว)

มรณภาพ

พระครูนิสิตคุณากร (หลวงพ่อกัน คังครตโน) วัดเขาแก้ว เริ่มอาพาธด้วยโรคเบาหวาน และเข้ารับการรักษาอย่างต่อเนื่อง โดยมีคณะศิษยานุศิษย์พาตัวไปรักษา แต่ด้วยโรคแทรกซ้อน จึงทำให้มรณภาพด้วยอาการสงบที่ โรงพยาบาลสวรรค์ประชารักษ์ จังหวัดนครสวรรค์ เมื่อวันที่ ๑๗ มกราคม พ.ศ.๒๕๑๓ สิริอายุรวมได้ ๗๙ ปี พรรษา ๕๗

โดยมีการพระราชทานเพลิงศพ ณ เมรุวัดเขาแก้ว เมื่อวันที่เสาร์ที่ ๒๕ มีนาคม พ.ศ.๒๕๑๕

อิทธิวัตถุมงคล

สิงห์งาแกะ หลวงพ่อกัน

มีดหมอ หลวงพ่อกัน

เสื้อยันต์ หลวงพ่อกัน

ตระกรุดเอว หลวงพ่อกัน

หลวงปู่พรหม วัดช่องแค

วัดช่องแค อำเภอตากลี
จังหวัดนครสวรรค์

หลวงพ่พรหม ถาวโร วัดช่องแค จังหวัด นครสวรรค์ พระเกจิอาจารย์ชื่อดังแห่งเมืองปากน้ำโพ มีเมตตาธรรมสูง มักน้อยถ้อยสันโดษ

ชาติภูมิ

หลวงพ่พรหม ถาวโร วัดช่องแค เกิดเมื่อวัน พุธที่สิบตี ขึ้น ๕ ค่ำ เดือน ๕ ปีมะแม ตรงกับวันที่ ๑๒ เมษายน พ.ศ.๒๔๒๖ ที่ ต.บ้านแพรก อ.มหาราช จ.พระนครศรีอยุธยา บิดาชื่อ “นายหมี” และมารดา ชื่อ “นางล้อม โกละลัง” ครอบครัวมีพี่น้อง ๔ คน

ในช่วงวัยเด็ก เรียนหนังสือ ฝึกหัดอ่านเขียนกับพระ ในวัดใกล้บ้าน รวมทั้งศึกษาอักษรขอมควบคู่ไปกับ ภาษาไทย อีกทั้งได้ศึกษาวิทยาคมกับอาจารย์ที่เป็นภภ ฆราวาส ชื่อ อาจารย์ฟ่วง

อุปสมบท

เมื่ออายุครบ ๒๐ ปีบริบูรณ์ เข้าพิธีอุปสมบทที่วัดเขียน ลาย ต.บ้านแพรก อ.บ้านแพรก จ.พระนครศรีอยุธยา เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม พ.ศ.๒๔๔๗ โดยมี หลวงพ่อดม วัดเขียนลาย เป็นพระอุปัชฌาย์ ได้รับฉายาว่า

“ถาวโร”

ศึกษาเล่าเรียนภาษาขอมจนชำนาญและเริ่มฝึก ปฏิบัติวิปัสสนากัมมัฏฐาน ศึกษาสมณะกัมมัฏฐาน และวิปัสสนาจากหลวงพ่อดำ อยู่ประมาณ ๔ ปี จากนั้นจึงออกเดินธุดงค์เป็นเวลาหลายพรรษา เคย เดินไปประเทศพม่าถึงเมืองย่างกุ้ง นมัสการพระ เจ ดีย์ชเวดากอง และเดินธุดงค์ผ่านด่านเจดีย์สามองค์ ผ่านเทือกเขาน้อยใหญ่ ธุดงค์อยู่ในประเทศพม่าเป็น เวลานาน ก่อนเดินทางกลับประเทศไทยทางด่านแม่ ละเมา จ.ตาก

เดินธุดงค์ไปจนถึงเขาช่องแค ต.พรหมนิมิตร อ.ตาคลี จ.นครสวรรค์ เกิดฝนตกหนัก ได้หลบเข้าไป อยู่ในถ้ำซึ่งเป็นถ้ำเล็กๆ เป็นสถานที่ที่เห็นว่าเป็นที่ วิเวกเหมาะสำหรับการบำเพ็ญธรรม จึงได้อยู่ปฏิบัติ สมาธิเจริญจิตตภาวนา ณ ช่องเขาแห่งนี้

ขณะที่จำศีลปฏิบัติธรรมอยู่นั้น ที่วัดช่องแคมีพระภิกษุจำพรรษาอยู่แล้ว ๒ รูป แต่ยังไม่มีเจ้าอาวาส ภายในวัดยังไม่มีเสนาสนะใดๆ บริเวณวัดรกร้างต่อมาชาวบ้านเห็นวัตรปฏิบัติ จึงเกิดความนับถือเลื่อมใส นิมนต์ให้จำพรรษาวัดช่องแคจวบจนปัจจุบัน จนได้เป็นเจ้าอาวาสรูปแรก

โดยที่ชาวบ้านได้ร่วมกันบริจาคที่ดินเพิ่มเติม หลวงพ่อพรหมได้เริ่มต้นสร้างวัดจากวัดที่รกร้างเมื่อปี พ.ศ.๒๔๖๐ จนกลายมาเป็นวัดที่มีกุฏิ ศาลาการเปรียญ โรงครัว ซึ่งส่วนหนึ่งของทรัพย์สิ้นมาจากการขาย สมบัติส่วนตัว และมรดกของหลวงพ่อ

ครั้นต่อมา เมื่อวัดจะสร้างอุโบสถ ซึ่งต้องใช้ทุนทรัพย์สูง คณะกรรมการของวัด จึงขออนุญาตหลวง พ่อสร้างวัดดุมงคล ด้วยหลวงพ่อพรหมขอพระขัง การสร้างวัดดุมงคลของหลวงพ่อ จึงเน้นรูปพระขัง ทั้ง พระผง เหริยธูรพระขัง จนกลายเป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่งของหลวงพ่อพรหม จากผลการศึกษาพระ ธรรม การปฏิบัติจิต เจริญสมาธิภาวนาและการเดินธุดงค์ รวมไปถึงการศึกษาวิชชาอาคมต่างๆ จากหลาย ครูบาอาจารย์ ทำให้ท่านได้ชื่อว่าเป็น พระเถระที่มีวิทยาคม มีวัดดุมงคลที่เลื่องลือในด้านประสพการณ์ บ่อยครั้ง

ด้านการปลุกเสกวัตถุมงคล หลวงพ่อพรหม มีวิธีการปลุกเสกวัตถุมงคลที่ไม่เหมือนใคร ส่วนใหญ่ หลวงพ่อจะปลุกเสกในบาตร ถ้ามีเทียนชัยจะจุดเทียนชัยหยดน้ำตาเทียนลงในบาตรน้ำมันต์แล้วนำ เทียนชัยวน ๙ รอบ ต่อจากนั้นจึงนำดินสอพองมาเจิมที่วัตถุมงคล เอามือคนไปรอบๆ โดยที่ลืมตาเพ่ง กระแสจิตอัดพลัง แล้วจึงนำน้ำพระพุทธรณ์ประพรมวัตถุมงคลทั้งหลาย แล้วจับบาตรใส่วัตถุมงคล ดังนั้นเป็นที่สังเกตได้ว่าพระเนื้อผงจะมีรอยบินเล็กบ้างใหญ่บ้างด้วยเกิดจากหลวงพ่เอามือคนในบาตร

ลาออกจากตำแหน่งเจ้าอาวาส เมื่อปี พ.ศ.๒๕๑๔ รวมเวลาที่เป็นเจ้าอาวาสวัดช่องแค ๕๔ ปี เพื่อให้พระปลัดแบงค์ รัมมวโร เป็นเจ้าอาวาสสืบแทน ตลอดเวลาที่หลวงพ่พรหมจำพรรษาอยู่ที่วัดช่องแค ท่านสร้างคุณประโยชน์มากมายให้กับชุมชนและประชาชนทั่วไป ตั้งแต่การทำนุบำรุงพระศาสนา รักษาพยาบาลผู้เจ็บป่วย สร้างเสนาสนะในวัด

มรณภาพ

กระทั่ง หลวงพ่พรหม มรณภาพอย่างสงบ เมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม พ.ศ.๒๕๑๘ เมื่อเวลา ๑๕.๐๐ น. ที่โรงพยาบาลบ้านหมี่ จ.ลพบุรี สิริรวมอายุ ๙๑ ปี พรรษา ๗๑ หลังมรณภาพแล้ว สังฆารของท่านกลับ ไม่น่าเปื่อย เส้นเกศา เล็บ และหมวดเครางอกออกมาได้อย่างน่าอัศจรรย์

ด้านวัตถุมงคล

วัตถุมงคล พระเครื่องรางของขลัง ที่ท่านได้ปลุกเสกให้ชาวบ้านนำไปใช้แล้วมีประสบการณ์ต่างๆ ไม่ว่าจะเรื่องเมตตามหานิยม ค้าขายดี มีโชคลาภ ตลอดจนเรื่องแคล้วคลาด ปลอดภัย และคงกระพันชาตรี

อิทธิวัตถุมงคล

เหรียญระฆัง หลวงพ่อพรหม

รูปถ่ายมณฑป หลวงพ่อพรหม

รูปเหมือนปี่ม หลวงพ่อพรหม

พิพิธภัณฑ์วัดเขาถ้ำบุญนาค
อาคารประดิษฐานพระเกตุศนาจารย์

หลวงปู่สี อินทสิริ

วัดเขาถ้ำบุญนาค อำเภอตากลี
จังหวัดนครสวรรค์

หลวงปู่สี ฌนทสิริ วัดถ้ำเขาบุญนาคน อำเภอนาคู
จังหวัดนครสวรรค์

ชาติภูมิ

หลวงปู่สี ท่านเกิดเมื่อ พ.ศ.๒๔๙๒ ในปลายสมัย
รัชกาลที่๔ ที่ อ.รัตนง จังหวัดสุรินทร์ ท่านใช้ชีวิตในวัย
หนุ่มอย่างซอกซอน จนอายุ ๒๙ ปีจึงเข้ารับราชการเป็น
ทหารเรือ อยู่ในกรุงเทพฯหลายปี แล้วออกจากราชการ
จวบจนอายุได้ ๓๙ ปี ก็เกิดความเบื่อหน่ายในโลกีย์วิสัย
เห็นว่าชีวิตที่ผ่านมาไม่มีอะไรเป็นแก่นสาร ท่านจึงตัดสินใจ
ทำการอุปสมบทที่วัดบ้านเส้า ซึ่งอยู่ใน อ.บ้านหมี่ใน
ปัจจุบัน โดยมีพระครูธรรมขันธ เป็นพระอุปัชฌาย์ เมื่อ
บวชได้ประมาณ ๕ วันได้เดินธุดงค์มาจำพรรษาที่ถ้ำเขา
ไม้เสียบ ต.ช่องแค จ.นครสวรรค์ เป็นเวลา ๓ ปี

ขณะที่อยู่ถ้ำเขาไม้เสียบนั้น ท่านพยายามฝึกฝน
สมาธิจิต จนมีความกล้าแข็งพอสมควรแล้ว
เนื่องจากว่าท่านพอมีพื้นฐานทางด้าน คธา
อาคม และการฝึกจิตมา ตั้งแต่ สมัย
เป็นฆราวาส ด้วยสมาธิจิตที่
กล้าแข็ง วันหนึ่งหลวงปู่สีก็ เดินไปพบกับ
ชาวบ้าน ๒ คนผิวเมียงกลางป่าสองผิวเมียง
บอกท่านว่า แถบนี้ไม่มีบ้านผู้คน
อยู่เลยสักหลังเดียว อีกทั้งเสือ สาง ช้างป่า
ก็ชุกชุม มีคนหลงป่าตายในป่าแถบนี้หลาย
รายแล้ว พร้อมทั้งมอบยาให้ท่าน ๑ เม็ด
บอกว่าเป็นยาสมุนไพรปรุงจากไม้หลายชนิด

เมื่อฉันแล้วจะทำให้อายุยืน ร่างกายแข็งแรง และทำให้ไม่หิวข้าว หิวน้ำ เมื่อท่านลองฉันดูก็เป็นจริงดังที่ชาวบ้าน สองผิวเมียบอก จึงคิดจะขอบใจแต่ปรากฏว่าหายไปแล้ว จึงรู้ว่าที่แท้แล้วเป็นเทวดามามอบยาทิพย์ให้ท่านนั่นเอง เพราะแถบนั้นไม่มีบ้านคน ซึ่งจากยาที่ท่านฉันนี้เองกระมัง ท่านจึงมีอายุยืนยาวถึง ๑๒๘ ปี

เมื่อพบกับเทวดาแล้ว ท่านก็เดินทางออกจากป่าลึก ไม่นานก็พบกับช่างป่าโขลงใหญ่ ท่าทางดุร้าย แต่แปลกที่ช่างทั้งหมดคุกเข่าลงชูงวงแสดงความเคารพหลวงปู่สี เป็นที่อัศจรรย์ ท่านจึงขึ้นชี้คอช่างจำฝูง ให้มันพาออกจากป่าไปส่งที่ชายแดนพม่า ชาวบ้านป่าเห็นเข้าก็ตกอกตกใจกันใหญ่ ถามว่าเพราะเหตุใดช่างป่าจึงไม่ทำร้าย เพราะช่างป่าโขลงนี้ ปกติหากพบคน ไม่ว่าชาวบ้านหรือพระธุดงค์ มักจะเหยียบจนตาย แต่มันไม่ทำอะไรหลวงปู่สีทั้งยังพากันมาส่งถึงชายป่า ท่านก็ไม่ว่าอะไร หัวเราะหึๆ แล้วเดินจากไปโดยไม่พูดอะไรเลย

คราวหนึ่งมีชาวบ้านตาคลีเดินทางไปกราบนมัสการหลวงปู่แหวนที่วัดดอยแม่ปิ้ง จ.เชียงใหม่ พอหลวงปู่แหวนรู้ว่ามาจากตาคลี ท่านก็ไล่ให้กลับ บอกว่า “มีเพชรอยู่ในบ้าน ยังไม่รู้จักอีก หลวงปู่สีนี่จะเป็นอาจารย์ของฉันเอง ฉันจะเก่งกว่าท่านได้อย่างไร” ชาวบ้านกลุ่มนั้นก็เดินทางกลับตาคลี มากกราบหลวงปู่สีถามถึงเรื่องนี้ว่า จริงเท็จประการใด หลวงปู่เล่าว่าหลวงปู่แหวนมาฝากตัวเป็นศิษย์ของท่านนานแล้ว ก่อนที่จะเป็นลูกศิษย์ของอาจารย์มัน โดยท่านพบกับหลวงปู่แหวนที่จังหวัดเลย ขณะนั้นหลวงปู่แหวนยังเป็นพระหนุ่มๆ อยู่

หลวงปู่ศุข วัดปากคลองมะขามเฒ่า กับหลวงปู่สีมีความสนิทสนมกันมาก บางครั้งหลวงปู่สีจะมาจำพรรษาที่วัดปากคลองมะขามเฒ่า และแลกเปลี่ยนวิชาบางอย่างกัน วิชาของทั้งสองท่านจะมีลักษณะคล้ายๆ กัน เช่น การย่นระยะทาง การเสกใบไม้ เป็นต้น หลวงปู่ศุขมีอายุมากกว่าหลวงปู่สีประมาณ ๒ ปี ฉะนั้นหลวงปู่สีจึงมักเรียกหลวงปู่ศุขว่า หลวงพี่

หลวงปู่สี เล่าให้ศิษย์ฟังว่า ในวันออกพรรษาท่านมักจะออกจากวัดที่ท่านจำพรรษา เพื่อรุดงค์ต่อไปที่อื่นๆ ในคราวที่จำพรรษาอยู่ที่วัดปากคลองมะขามเฒ่า นั้น หลังจากออกพรรษาแล้วหลายวัน ท่านก็คิดว่า จะเดินรุดงค์ต่อไป แต่หลวงปู่ศุขขอให้ท่านรั้งอยู่ที่วัดก่อนรอให้ท่านกลับมาแล้วค่อยไป แต่ท่านอาจจะเห็นว่าเลยกำหนดมาหลายวันแล้ว พอหลวงปู่ศุขออกบิณฑบาต ท่านก็เก็บของ แล้วออกเดินทางทันที ไม่ยอมอยู่ตามคำขอ เมื่อหลวงปู่ศุขกลับจากบิณฑบาต ถ้ามพระเณรในวัดก็รู้ว่าหลวงปู่สีไปแล้ว ท่านจึงสั่งให้พระเณรฉันทขว้างไปก่อน แต่ให้ฉันทรอท่านด้วย แล้วหลวงปู่ศุขก็เข้ากุฏิหอบเอาคัมภีร์ไสยศาสตร์ ๓ เล่มตามหลวงปู่สีไป ปรากฏว่าไปทันกันที่อ.ตาคลี จึงมอบคัมภีร์ทั้ง ๓ เล่มให้หลวงปู่สี แล้วจึงกลับมาที่วัด ปรากฏว่าพระเณรที่วัดเพิ่งฉันทขว้างได้ไม่กี่คำเท่านั้น ซึ่งไม่น่าจะเป็นไปได้

เพราะระยะทางจากวัดปากคลองมะขามเฒ่า ไป อ.ตาคลี ประมาณ ๔๐-๕๐ กิโลเมตร นั่งรถยนต์ยังต้องใช้เวลาเกือบชั่วโมง แสดงว่าหลวงปู่ศุขใช้วิชาย่นระยะทาง พวกลูกศิษย์ก็ถามหลวงปู่สืว่า ช่วงเวลาที่หลวงปู่ศุขไปบิณฑบาต หลวงปู่สืเดินจากวัดปากคลองมะขามเฒ่ามาถึงตาคลีได้อย่างไร ท่านนิ่งไม่ตอบ แล้วล้มตัวลงนอนทันที ลูกศิษย์เลยไม่กล้าซักต่อ

หลวงปู่สืท่านเดินธุดงค์ไปหลายจังหวัด หลายประเทศเกือบตลอดระยะเวลาที่ท่านบวช จนท่านอายุได้ประมาณ ๙๐ ปี ครั้งสุดท้ายท่านไปสร้างวัดหนองลมพุก อ.โนนสังข์ จ.อุดรธานี ท่านพระครูนิวริฐปริยัติคุณ (สมบุญ) จึงไปนิมนต์ท่านลงมาช่วยสร้างวัดเขาถ้ำบุญนาค ซึ่งตอนนั้นยังเป็นสำนักสงฆ์ เมื่อปี พ.ศ.๒๕๑๒

หลวงปู่สื ท่านเป็นพระที่ไม่สะสม ไม่ยึดติดในความสะดวกสบาย ท่านอยู่กุฏิไม้เก่าๆ หลังเล็กๆ ท่านพระครูเจ้าอาวาสจะสร้างกุฏิหลังใหม่ให้ แต่ท่านไม่ชอบ บอกว่าจะไม่ไปอยู่ พอช่างก่ออิฐเสร็จจะฉาบปูน ปรากฏว่าตั้งแต่เช้าถึงเที่ยงฉาบไม่ติด จนต้องเลิก พระรักษซึ่งเป็นพระอุปัชฌาย์ของหลวงปู่สืจึงไปเรียนถามหลวงปู่สืว่า ทำไมไปแก้งช่างปูน หลวงปู่สืว่าท่านไม่ได้แก้งเพียงแต่ท่านไม่ยอมอยู่กุฏิใหม่ พระรักษจึงบอกว่า หากหลวงปู่ไม่ยอมอยู่ก็ไม่เป็นไร ให้ช่างปูนเขาสร้างให้เสร็จเถิด หลวงปู่สื จึงบอกให้ช่างมาทำใหม่ และทำเสร็จในวันนั้น แต่ท่านก็ไม่เคยใช้เลย จนท่านมรณภาพแล้ว จึงนำร่างของท่านบรรจุในโลงแก้ว แล้วประดิษฐานไว้ที่กุฏินี้

ประมาณปี ๒๕๑๙ ทางวัดโพธิ์ทอง อ.ตาคลี จ.นครสวรรค์ ต้องการหารายได้ เพื่อก่อสร้างถาวรวัตถุ จึงมาขอขบารมีท่านหล่อรูปเหมือนขนาด ๓ นิ้ว ของท่านเพื่อให้ประชาชนเช่าบูชา แต่ปรากฏว่าท่านอาพาธอยู่ที่โรงพยาบาล จึงขออนุญาตจากเจ้าอาวาส ต่อมาข่าวนี้ออกทางวิทยุ หลวงปู่ท่านได้ยินท่านลูกจากเตียงทันทีแล้วถามว่า ใครเอารูปไปหล่อ พระรักษ์ตอบว่า วัดโพธิ์ทองครับหลวงปู่ มาขอกับเจ้าอาวาสแล้ว ท่านบอกว่า ”มันไม่เคารพกู หล่อรูปไป ถ้าไม่เอามาให้กู ก็จำหน่ายไม่ออก” ปรากฏว่าจำหน่ายไม่ออกจริงๆ จนต้องนำมามอบให้หลวงปู่สี ๘๐๐ องค์ เก็บไว้ที่วัดโพธิ์ทอง ๒๐๐ องค์ ส่วนที่ถวายหลวงปู่สีนั้นมีคนมาเช่าบูชาเกือบหมด แต่ที่วัดโพธิ์ทองไม่มีคนไปเช่าบูชาเลย นับว่าวาจาของหลวงปู่สีศักดิ์สิทธิ์จริงๆ

เมื่อต้นปี ๒๕๑๙ ทางวัดเขาลำบุญนาค มีงานประจำปีตรงกับวัดหนึ่งทางชลบุรี ซึ่งมานิมนต์หลวงปู่สีไปเป็นประธาน โดยท่านรับปากว่าจะไปในวันที่ ๑๘ มีนาคม พอถึงวันที่กำหนด พระเณรก็เห็นท่านอยู่ที่วัดไม่ได้ไปไหน แต่วันที่ ๑๙ มีนาคม ชาวชลบุรีที่ได้ยินกิตติศัพท์ของหลวงปู่ ก็แห่มาตามมาที่วัดเขาลำบุญนาค ถามหาหลวงปู่สี แล้วถามว่า เมื่อวานนี้หลวงปู่ใช้ไหมที่ไปพรมน้ำมนต์ให้ญาติโยมที่ชลบุรี พระเณรที่นั่งอยู่ด้วยถึงกับงง ถามว่าหลวงปู่ไปกับใคร หลวงปู่ไม่ตอบ ล้มตัวลงนอนตามเคย พอถึงเพล ชาวชลบุรีก็นำอาหารที่เตรียมไปมาถวาย ท่านก็ลุกขึ้นมารับประเคน แล้วนั่งยองฉันอาหาร มีแมวมากล่อมหน้าล่อมหลัง ชาวชลบุรีเห็นอย่างนั้นก็หมดศรัทธา ว่าท่านไม่ค่อยสำรวม ได้เดินทางต่อไปวัดท่าซุง จ.อุทัยธานี เพื่อกราบนมัสการหลวงพ่อกุณีฯ และได้เล่าให้หลวงพ่อกุณีฯ ฟังถึงหลวงปู่สี ว่า เป็นพระไม่น่านับถือ หลวงพ่อกุณีฯ กลับตอบว่า กราบฉันแสนครั้งยังไม่เท่าได้กราบหลวงปู่สีครั้งเดียว ต่อมาศิษย์ชาวชลบุรีกลุ่มนี้กลายเป็นศิษย์ที่นับถือหลวงปู่สีมากที่สุดกลุ่มหนึ่ง

ที่อำเภอตาคลีมีเด็กคนหนึ่ง พ่อแม่นับถือหลวงปู่สีมากได้เอาเหรียญของท่านให้เด็กห้อยคอ ต่อมาเด็กเป็นหัดแล้วตาย พ่อแม่ก็จัดการเผาตามประเพณี ปรากฏว่าเผาศพหมดถ่านไป ๒ กระสอบ ก็ยังไม่มီးที่ท่าว่าจะไหม้ จึงลองเชี่ยดูตามตัว พบเหรียญผูกเชือกกรมห้อยคออยู่ จึงนำมาดูด้วยความแปลกใจ เพราะแม้แต่เชือกก็ยังไม่ละลาย ต้องนำเหรียญออกจึงเผาได้ตามที่ต้องการ

ปกติหลวงปู่สีท่านชอบหมอลำมาก (เข้าใจว่าเป็นแหล่เทศน์ แต่ลูกศิษย์เข้าใจว่าเป็นหมอลำ) เมื่อท่านมรณภาพไปแล้วทุกปีในวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ทางวัดจะจัดงานครบรอบวันมรณภาพของท่าน โดยมีหนังสือกลางแปลง ๑ จอ และหมอลำ จัดมาได้สองปี ปีต่อไปงดหมอลำ ให้มีหนังสือกลางแปลงอย่างเดียว เพื่อประหยัดค่าใช้จ่าย ปรากฏว่าธุดาษภาพยนตร์ ไปเสียดกลางทาง จน ๓ ทุ่มจึงได้ตั้งจอ พอจะฉายไฟดับ ต้องแก้ระบบไฟฟ้า และฝนตั้งเค้ามาทันทีทันใด แล้วตกอย่างหนัก เป็นอันว่าฉายภาพยนตร์ไม่ได้ จนต่อมาต้องมีหมอลำ (แหล่เทศน์) ถวายท่านด้วย

หลวงปู่สีท่านป่วยด้วยโรคต่อมลูกหมากบวม โดยเข้าโรงพยาบาลเมื่อเดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๑๙ และเข้าๆ ออกๆ โรงพยาบาลอยู่ ๒-๓ ครั้ง พอถึงปลายเดือน ๓ ท่านก็บอกกับพระเถรในวัดว่า เดือน ๔ ท่านจะไปแล้ว ซึ่งก็เป็นจริงตามนั้นท่านมรณภาพ ในวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๒๐ เวลา ๓ โมง เย็น ตรงกับ วันขึ้น ๖ ค่ำ เดือน ๔ อายุ ๑๒๘ ปี

ก่อนท่านมรณภาพ ท่านพระครูนิวริฐปริยัติคุณ ถามท่านว่า หากหลวงปู่สีไปแล้วใครจะสร้างศาลาต่อละ เพราะยังสร้างค้างอยู่ ท่านบอกว่า เสรีจแน่ม จะมีคนช่วยสร้างเยอะ อย่าเอาศพท่านไปเผา ก็แล้วกัน ซึ่งต่อมาศพของหลวงปู่สี ก็ไม่เนาเปื่อย มีผู้คนศรัทธาไปร่วมทำบุญสร้างศาลากันมาก จนศาลาเสร็จเรียบร้อย

อิทธิวัตถุมงคล

เหรียญมหาลาก หลวงปู่สี

ลูกอมชาญหมาก หลวงปู่สี

พระผงปิดตา หลวงปู่สี

พระครูขันตยาจริยคุณ

(โอด ปณญารโ)

วัดจันเสน อำเภอดงขี้เหล็ก

จังหวัดนครสวรรค์

พระครูนิสัยจรรย์คุณ (หลวงพ่อโอด) วัด
จันเสน พระเกจิอาจารย์ชื่อดัง แห่งเมืองสี่แคว
จังหวัดนครสวรรค์

ชาติภูมิ

หลวงพ่อโอด ปัญญาธโร วัดจันเสน นามเดิม
ชื่อ “วิสุทธิ์ แป้นโต” เกิดเมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม
พ.ศ.๒๔๖๐ ที่บ้านเลขที่ ๑๐๓ หมู่ที่ ๗ บ้านหัว
เขา ต.ตาคลี อ.ตาคลี จ.นครสวรรค์ บิดาชื่อ
“นายชิต” และมารดาชื่อ “นางต่วน แป้นโต” มี
พี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกันรวม ๗ คน

อุปสมบท

อายุครบ ๒๐ ปีบริบูรณ์ เข้าพิธีอุปสมบท
เมื่อวันเสาร์ที่ ๒๑ พฤษภาคม พ.ศ.๒๔๘๑ ที่
อุโบสถวัดหัวเขา อ.ตาคลี จ.นครสวรรค์ โดยมี
พระธรรมไตรโลกาจารย์ (ยอด) วัดเขาแก้ว
อ.พยุหะคีรี เป็นพระอุปัชฌาย์, พระครูนิปุลธรรม
ธวัช วัดตาคลี เป็นพระกรรมวาจาจารย์ และพระ
ครูพิพัทธศีลคุณ วัดหัวเขา อ.ตาคลี เป็นพระอนุ
สาวนาจารย์ ได้รับฉายาว่า

“ปัญญาธโร”

ลำดับงานปกครอง

ในปีพ.ศ.๒๔๘๙ เป็นผู้รักษาการแทนเจ้า
อาวาสวัดหนองสีนวล อ.ตาคลี จ.นครสวรรค์

ในปี พ.ศ.๒๔๙๓ ได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าอาวาสวัดจันเสน
ในปี พ.ศ.๒๔๙๖ เป็นพระอุปัชฌาย์
ในปี พ.ศ.๒๕๑๐ เป็นรองเจ้าคณะอำเภอตาคลี
ในปี พ.ศ.๒๕๑๖ เป็นเจ้าคณะอำเภอตาคลี

ลำดับสมณศักดิ์

ในปี พ.ศ.๒๕๐๐ ได้รับพระราชทานสมณศักดิ์
เป็นพระครูสัญญาบัตรชั้นตรี
ในปี พ.ศ.๒๕๑๐ ได้รับพระราชทานสมณศักดิ์เป็น
พระครูสัญญาบัตรชั้นโท
ในปี พ.ศ.๒๕๒๐ ได้รับพระราชทานสมณศักดิ์ เป็น
พระครูสัญญาบัตรชั้นเอก
ในปี พ.ศ.๒๕๒๗ ได้รับพระราชทานสมณศักดิ์เป็น
พระครูสัญญาบัตรชั้นพิเศษ ในราชทินนาม พระครู
นิสัยจรรย์คุณ

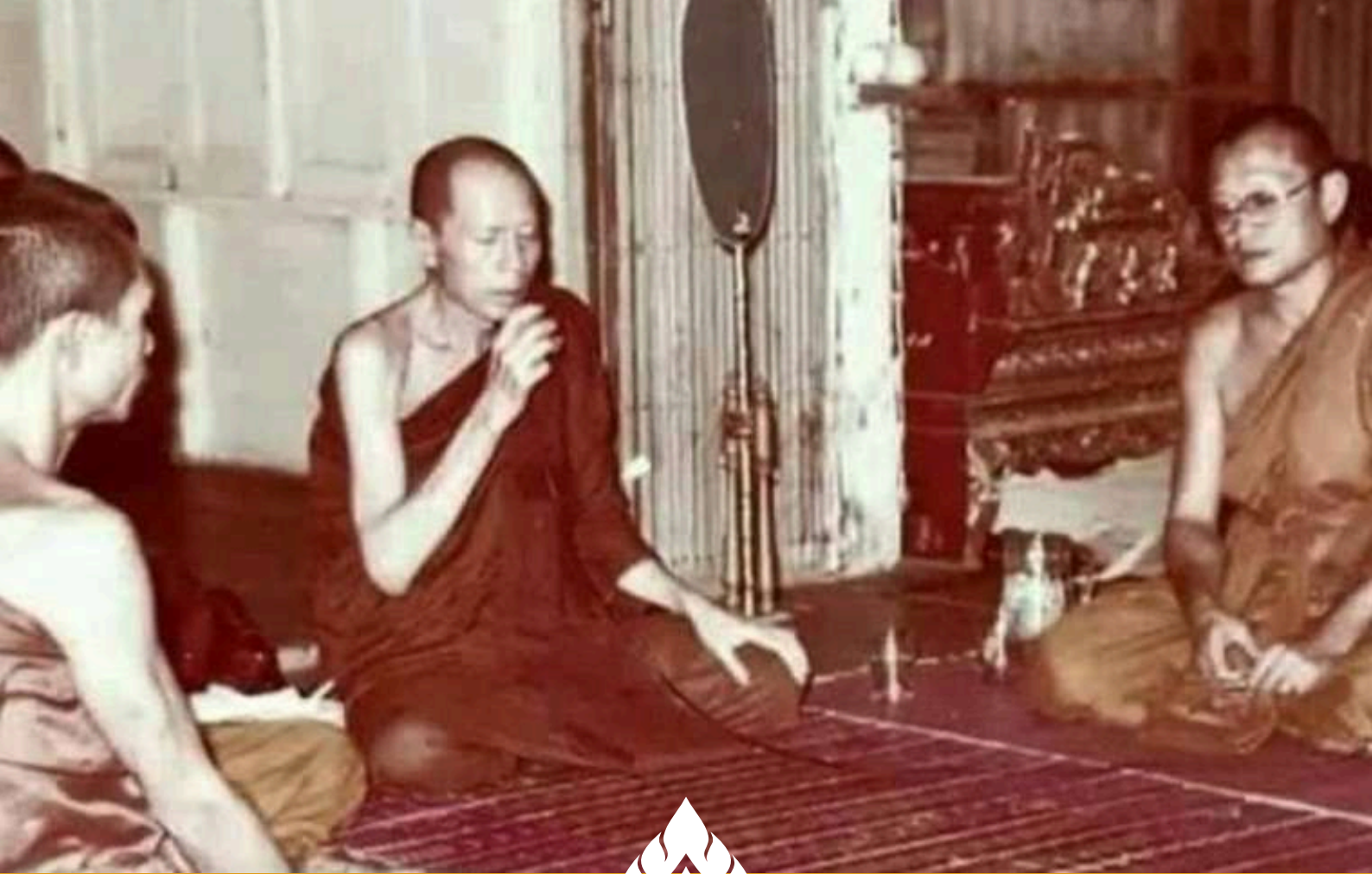
ด้านการศึกษา เป็นครูสอนนักเรียนของวัดดอน เขตยานนาวา กรุงเทพฯ (ในสมัยที่พระอาจารย์กั้น เป็นเจ้าอาวาสวัดดอนฯ) เป็นครูสอนนักเรียน วัดหัวเขา และวัดหนองสีนวล อ.ตาคี จ.นครสวรรค์ เป็นเจ้าสำนักเรียนวัดจันเสน เป็นกรรมการตรวจประโยคธรรมสนามหลวง เป็นต้น

ศึกษาพุทธาคมจากพระเกจิชื่อดังหลายท่าน นอกจากนี้ยังมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับหลวงพ่อรุ่ง วัดหนองสีนวล และหลวงพ่อเดิม วัดหนองโพ สองพระเกจิอาจารย์ชื่อดังของอำเภอตาคี ในฐานะที่เป็นหลานที่ใกล้ชิดพ่อของหลวงพ่อโอด คือ นายชิต แป้นโต เป็นน้องชายแท้ๆ ของหลวงพ่อรุ่ง และแม่ของนายชิต เป็นพี่สาวโยมแม่ของหลวงพ่อเดิม วัดหนองโพ ดังนั้น จึงเรียกหลวงพ่อรุ่งและหลวงพ่อเดิมว่า “หลวงลุง”

ด้านการศึกษาด้านพุทธาคม เมื่อท่านกลับจากการเป็นครูสอนนักเรียนที่วัดดอนยานนาวาแล้ว ท่านมาอยู่กับหลวงพ่อรุ่ง ที่วัดหนองสีนวล ซึ่งในระยะนี้เองที่ท่านได้ศึกษาวิทยาคมต่างๆ จากหลวงพ่อรุ่ง

ส่วนหลวงพ่อเดิม มาที่วัดหนองสีนวลอยู่เป็นประจำ ซึ่งหลวงพ่อโอดได้ศึกษาวิชาต่างๆ จากหลวงพ่อเดิม

ทั้งนี้ จากคำบอกของท่านเองว่ายังมีอาจารย์อยู่อีก ๒ รูป คือ หลวงพ่อพรหม วัดช่องแค อ.ตาคลี จ.นครสวรรค์ ในช่วงปี พ.ศ.๒๕๐๐ เป็นต้นมา และมักเดินทางไปเยี่ยมเป็นประจำ

พระอาจารย์อีกรูป คือ หลวงพ่อเชน วัดสิงห์ ต.ทับยา อ.อินทร์บุรี จ.สิงห์บุรี ที่ไปเรียนวิชาทำตะกรุด ด้านวิปัสสนากัมมัฏฐาน เป็นผู้ที่เชี่ยวชาญทางด้านการปฏิบัติมาก ศึกษามาจากหลวงพ่อรุ่ง ต่อมาไปศึกษาต่อที่สำนักวิปัสสนากัมมัฏฐาน วัดมหาธาตุฯ กรุงเทพฯ

หลวงพ่โอด เป็นพระที่มีเมตตาสูงยิ่ง วันหนึ่งๆ ท่านจะนั่งคอยรับแขกอยู่ทั้งวัน ใครมีเรื่องทุกข์ร้อนใจ ไปหา ก็จะทำให้คำแนะนำที่ดีโดยไม่เลือกชั้นวรรณะ

มรณภาพ

หลวงพ่โอด ปิณฺณารโ วัดจันเสน มรณภาพอย่างสงบ เมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม พ.ศ.๒๕๓๒ สิริอายุ ๗๒ ปี พรรษา ๕๐

อิทธิวัตตุมงคล

รูปเหมือนปั้ม หลวงพ่อโอด

เหรียญกนกช่าง หลวงพ่อโอด

สมเด็จพระเจ็ดชั้น หลวงพ่อโอด

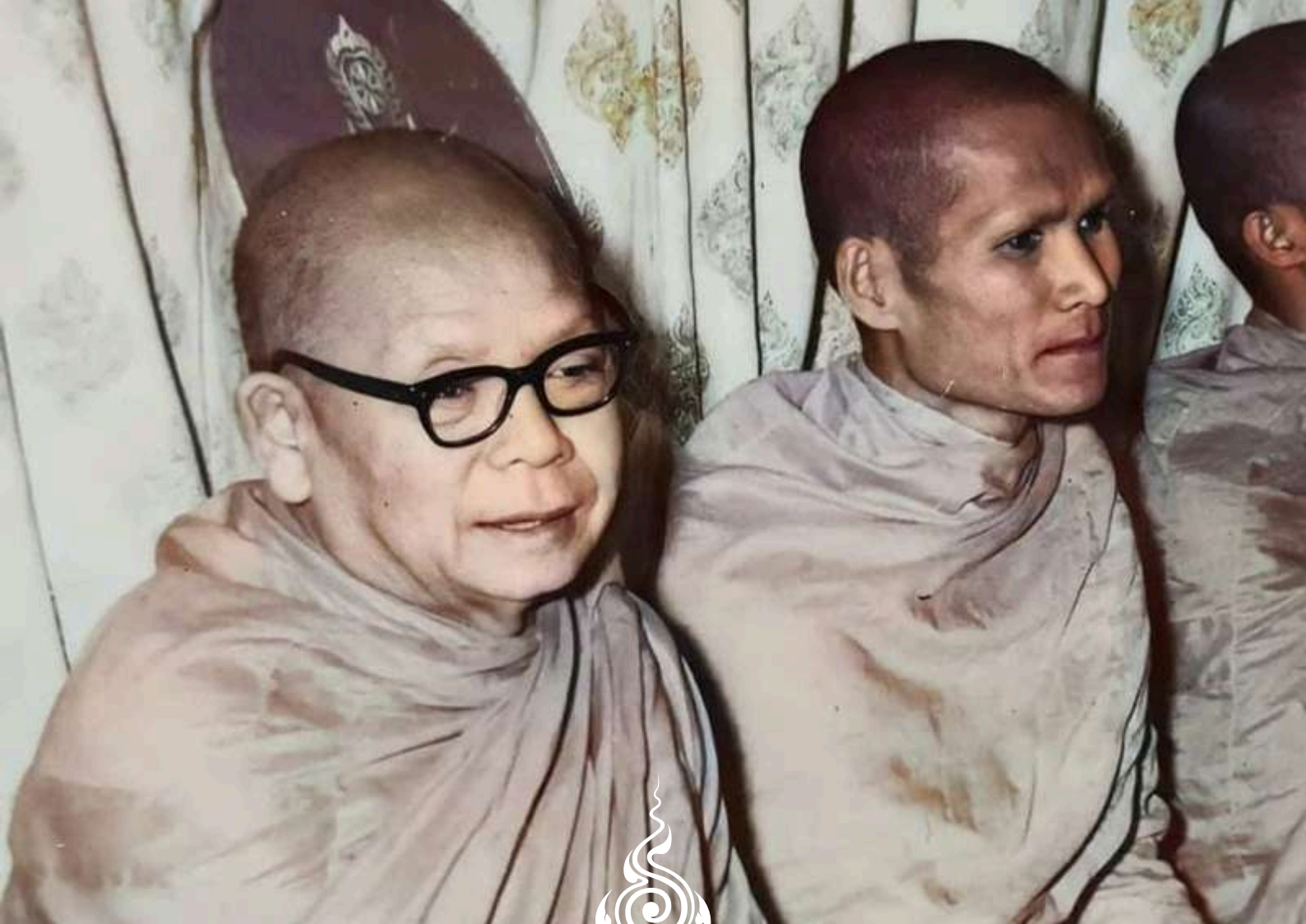

พระครูขันยมจรรมภาณ

(บก ถาวโร)

วัดสว่างวงษ์คณะกิจ อำเภอตากลิ

จังหวัดนครสวรรค์

พระครูนิยมธรรมภาณ อดีตเจ้าคณะตำบลตากลี เขต ๑ และเจ้าอาวาสวัดสว่างวงศ์คณะกิจ ตำบลตากลี อำเภอตากลี จังหวัดนครสวรรค์ เป็นพระเถระผู้เคร่งครัดในพระธรรมวินัยเป็นอย่างยิ่ง แม้ได้ละสังขารมาเป็นเวลานาน แต่ชาวบ้านยังเลื่อมใสศรัทธามิคลาย จนได้รับสมญานามจากชาวบ้านว่า “พระปู่เจ้าเขาตากลี” เป็นที่รู้จักและเคารพนับถือของพุทธบริษัททั้งในจังหวัดนครสวรรค์และจังหวัดใกล้เคียงเป็นอย่างมาก

ชาติภูมิ

หลวงปู่กมীনามเดิมว่า “บก สุขสำราญ” เกิดเมื่อวันเสาร์ที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๐ ที่ ต.ท่าแค อ.เมือง จ.ลพบุรี เป็นบุตรคนที่ ๔ ในจำนวนพี่น้องท้องเดียวกัน ๑๐ คน บิดามารดา ชื่อ นายลอยและนางพริ้ง สุขสำราญ

อายุ ๘ ขวบ บิดามารดานำไปฝากไว้เป็นศิษย์วัดป่าธรรมโสภณ เรียนหนังสือกับพระอาจารย์ฉาย จนอ่านออกเขียนได้ ต่อมาเข้าเรียนในโรงเรียนประชาบาล จนจบชั้นประถมศึกษาปีที่๓ อายุ ๑๖ ปี เข้าพิธีบรรพชา เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๔๖๖ ณ วัดป่าธรรมโสภณ ต.พรหมมาศ อ.เมือง จ.ลพบุรี

มุ่งศึกษาพระปริยัติธรรม จนสอบได้ นักธรรมชั้นตรี-โท ตามลำดับพออายุ ๒๑ ปี อุปสมบท เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๔๗๐ ณ พัทธสีมา วัดป่าธรรมโสภณ โดยมี พระครูโฆทานสมณคุณ วัดเชิงท่า เป็นพระอุปัชฌาย์, พระอธิการฉาย วัดป่าธรรมโสภณ เป็นพระกรรมวาจาจารย์ และ พระอาจารย์ดำ วัดป่าธรรมโสภณ เป็นพระอนุสาวนาจารย์ ได้รับฉายาว่า “ถาวร” หมายถึง ผู้มีความมั่นคงถาวรจำพรรษาอยู่ที่วัดป่าธรรมโสภณ ๒ พรรษา ต่อมาย้ายไปจำพรรษาอยู่ที่ วัดถ้ำตะโก อ.ท่าม่วง จ.ลพบุรี เพื่อปฏิบัติธรรมเรียนกัมมัฏฐานกับ หลวงพ่อเถา เป็นเวลา ๒ ปี

พ.ศ.๒๔๗๔ ชุนตาคลี (กำนันแดง เวชกิจ) พร้อมชาวบ้านตลาดตาคลี ได้ร่วมกันสร้าง “สำนักสงฆ์ วัดสว่างวงศ์คณะกิจราษฎร์ศรัทธาธรรม” และนิมนต์ พระภิกษุบก ถาวร พร้อมด้วยพระภิกษุที่วัดป่าธรรมโสภณ อีก ๕ รูป มาจำพรรษา ณ สำนักสงฆ์วัดสว่างวงศ์คณะกิจ

ลำดับงานปกครองคณะสงฆ์

พ.ศ.๒๔๘๑ เป็นกรรมการศึกษาโรงเรียนวัดสว่างวงศ์

พ.ศ.๒๔๙๒ เป็นกรรมการตรวจประโยคธรรม

พ.ศ.๒๔๙๔ เป็นเจ้าคณะตำบลตาคลี เขต ๑

พ.ศ.๒๕๐๐ เป็นพระอุปัชฌาย์

พ.ศ.๒๕๐๑ เป็นเจ้าอาวาสวัดสว่างวงศ์คณะกิจ

ลำดับสมณศักดิ์

พ.ศ.๒๔๘๐ เป็นพระสมุห์ฐานานุกรม พระครูนิพัทธ์ศีลคุณ อดีตเจ้าคณะอำเภอดาคลี

พ.ศ.๒๕๐๑ ได้รับพระราชทานสมณศักดิ์ เป็นพระครูสัญญาบัตร เจ้าอาวาสวัดราษฎร์ชั้นตรี

ในราชทินนาม “พระครูนิยมธรรมภาณ”

พ.ศ.๒๕๐๙ ได้รับพระราชทานเลื่อนสมณศักดิ์ เป็นพระครูสัญญาบัตร เจ้าคณะตำบลชั้นโท

ในราชทินนามเดิม

พ.ศ.๒๕๑๓ ได้รับพระราชทานเลื่อนสมณศักดิ์ เป็นพระครูสัญญาบัตร เจ้าคณะตำบลชั้นเอก

ในราชทินนามเดิม

พ.ศ.๒๕๑๗ ได้รับพระราชทานเลื่อนสมณศักดิ์ เป็นพระครูสัญญาบัตร เจ้าคณะตำบลชั้นพิเศษ

ในราชทินนามเดิม

ด้านการศึกษา ก่อตั้งโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกธรรม ให้พระภิกษุ-สามเณรทุกรูปสอบธรรมสนามหลวงก่อน แล้วจึงลาสิกขา สนับสนุนวัดในเขตปกครองตั้งสำนักเรียน ถ้าสำนักเรียนใดขาดครูสอนธรรม ท่านจะจัดส่งพระภิกษุที่มีความรู้ ความสามารถด้านปริยัติไปช่วยสอนตามความประสงค์ของเจ้าสำนักเรียน

งานก่อสร้างถาวรวัตถุ ก่อสร้างศาลาการเปรียญ, อุโบสถ, ตึกสังฆวาโส, ตึกภิกขุโณ, เมรุ, ศาลาการเปรียญ (หลังใหม่) สร้างโรงเรียนพระปริยัติธรรม “โรงเรียนนิยมธรรมภาณอนุสรณ์”

มรณภาพ

เมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๔ ที่ตึกสังฆวาโส วัดสว่างวงษ์คณะกิจ สิริอายุ ๗๔ ปี พรรษา ๕๔

อิทธิวัตตุมงคล

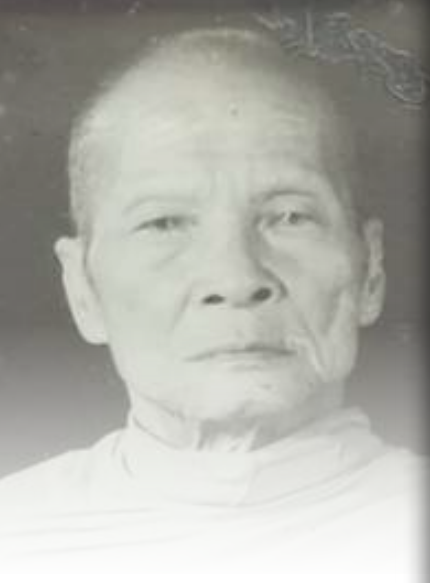
เหรียญหันข้าง หลวงพ่อบก

เหรียญรุ่นพิเศษ หลวงพ่อบก

รูปหล่อ หลวงพ่อบก

พระครูนิโรธธรรมประยุตฺร

(อินทร์ อินทโชโต)

วัดเกาะหงษ์ อำเภอเมืองฯ

จังหวัดนครสวรรค์

หลวงพ่อินทร์ อินทโชโต วัดเกาะหงษ์
ตำบลตะเคียนเลื่อนอำเภอเมืองจังหวัดนครสวรรค์
เป็นพระเถระที่มีชื่อเสียงทางด้านการรักษาโรค
กระดูกหัก แขนหัก ขาหัก โดยใช้วิธีการรักษาด้วย
สมุนไพรและคาถาอาคม มีผู้มาขอให้รักษา
มากมาย

ชาติภูมิ

หลวงพ่อินทร์ มีนามเดิมว่า ทองอิน เกิดเมื่อ
วันอาทิตย์ ขึ้น ๑๐ ค่ำ เดือน ๘ ปีมะเมีย
พ.ศ.๒๔๒๕ ที่บ้านท่าประชุม อ.ศรีมหาโพธิ
จ.ปราจีนบุรี สกุลเดิมของบิดาเป็นจีน อยู่เมือง
สวรรคโลก จ.สุโขทัย มีอาชีพทำไร่ ต่อเรือ และค้า
ไม้ซุง ต่อมาอพยพมาทำมาค้าขายที่ ต.เกรียงไกร
อ.เมือง จ.นครสวรรค์ จากนั้นย้ายภูมิลำเนาไปอยู่
ที่จังหวัดอุทัยธานี มีอาชีพเป็นช่างทอง และ
ค้าขายจนได้เป็นนายอากร ก่อนเลิกกิจการค้าขาย
อพยพไปประกอบอาชีพที่จังหวัดปราจีนบุรี

เมื่ออายุได้ ๙ ขวบ บิดาถึงแก่กรรม มารดา
อพยพครอบครัวมาอยู่ที่ ต.ตะเคียนเลื่อน อ.เมือง
จ.นครสวรรค์ และได้นำไปฝากไว้กับพระอาจารย์
รุ่ง วัดบ้านเกาะ เพื่อเรียนหนังสือไทยและอักษร
ขอม จนย่างเข้าสู่วัยรุ่นจึงออกมาช่วยมารดา
ประกอบอาชีพ

ครั้นอายุครบบวช เข้าพิธีอุปสมบทที่พัทธสีมา
วัดบ้านเกาะ มีพระอาจารย์กัน เป็นพระอุปัชฌาย์
ตั้งใจศึกษาพระธรรมวินัย พรรษาที่ ๕ ได้รับ
นิมนต์ไปเป็นเจ้าอาวาสวัดหนองกรด ๑ พรรษา
แล้วกลับมาอยู่วัดบ้านเกาะตาเดิม

ลำดับงานปกครองคณะสงฆ์

พ.ศ.๒๔๗๔ ดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาสวัดเกาะหงษ์

ลำดับสมณศักดิ์

พ.ศ.๒๔๖๔ เป็นพระสมุห์ฐานานุกรมในพระครู
สวรรค์นันทราจารย์ เจ้าคณะจังหวัด

พ.ศ.๒๔๖๘ เป็นพระปลัดฐานานุกรมท่านพระครู
องค์เดิม

พ.ศ.๒๔๘๕ ได้รับพระราชทานเลื่อนสมณศักดิ์ที่
พระครูนิโรธธรรมประยุต

เกียรติคุณพิเศษของหลวงพ่อินทร์ คือ ด้านการแพทย์แผนโบราณ ศึกษาและรวบรวมตำรายาสมุนไพรไว้มากมาย และมีความเชี่ยวชาญในด้านการรักษากระดูก กระดูกหัก กระดูกแตก วิธีการรักษาโรคกระดูก รักษาด้วยน้ำมันมนต์ ท่านได้หุงน้ำมันต่อกระดูกทุกชนิด ถ้ากระดูกหักและแตกจะเข้าฝือก ใช้มนต์คาถาเป่า การเข้าฝือกสมัยก่อนจะเข้าโดยการนำไม้ไผ่ผ่าซีก ๕-๗ อัน กว้างประมาณ ๑ นิ้ว ยาวประมาณ ๑ ฟุต โดยใช้ด้ายสายสิญจน์เป็นตัวยึดซีกไม้ซึ่งผูกรอบแขนหรือขา บริเวณที่กระดูกหัก แล้วขโลมทาด้วยน้ำมันมนต์ทุกวันจนกว่ากระดูกที่หักจะต่อติดกัน จึงนำฝือกออกเป็นพระภิกษุที่เคร่งครัดในพระธรรมวินัย และเป็นที่พึ่งของผู้เจ็บไข้ได้ป่วยแล้ว ท่านยังมีความชำนาญในงานนวงกรรม พ.ศ.๒๔๗๒ ท่านได้ออกแบบและควบคุมการก่อสร้างโรงเรียนปริยัติธรรม พ.ศ.๒๔๙๔ ก่อสร้างพระอุโบสถ และสร้างโรงเรียนประชาบาลวัดเกาะหงษ์

ตลอดชีวิตบำเพ็ญคุณงามความดีทั้งด้านอบรม
สั่งสอนให้ชาวบ้านประพฤติดีปฏิบัติชอบ ให้ความ
เมตตาสงเคราะห์ผู้ประสบทุกข์เวทนาจากความเจ็บ
ป่วยและเป็นพระนักพัฒนาที่ยิ่งใหญ่รูปหนึ่ง

นอกจากได้ก่อสร้างศาสนสถานในวัดเกาะหงษ์
แล้ว ท่านยังเป็นผู้ดำเนินการก่อสร้างโบสถ์ ศาลาอีก
หลายแห่ง เช่น อุโบสถวัดกลางแดด วัดหนองกรด
วังดงชะพลู วัดนากลาง วัดโกรกพระเหนือ เป็นต้น

มรณภาพ

เมื่อวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๑๓ สิริอายุ ๘๘ ปี

อิทธิวัตถุมงคล

เหรียญเสมา หลวงพ่ออินทร์

เหรียญกลม หลวงพ่ออินทร์

รูปเหมือนปี่ม หลวงพ่ออินทร์

รูปเหมือนปี่มพิมพ์ยืน หลวงพ่ออินทร์

พระครูจ้อย จันทสวณฺโณ

วัดศรีอุทุมพร อำเภอเมืองฯ
จังหวัดนครสวรรค์

หลวงพ่ोज้อย จันทสุวณฺโณ วัดศรีอุทุมพร(วังเตือ) ตำบลหนองกรด อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์
หลวงพ่ोज้อย จันทสุวณฺโณ พระเถระนักพัฒนาที่มีอายุกาลพรรษาสูงอีกรูปของนครสวรรค์ วัดศรี
อุทุมพร(วังเตือ) ต.หนองกรด อ.เมือง จ.นครสวรรค์

ชาติภูมิ

หลวงพ่ोज้อย จันทสุวณฺโณ นามเดิมชื่อ “จ้อย” (ภาษาลาวพื้นบ้านแปลว่าผอม บางคนก็เรียกท่าน
ว่าหลวงพ่ोज้อย ซึ่งก็แปลว่าตัวเล็ก) เกิดเมื่อวันอังคารที่ ๘ เมษายน พ.ศ.๒๔๕๖ เกิดในตระกูลปานสีทา
ที่ ต.พลวงสองนาง อ.ทัพทัน จ.อุทัยธานี

ปฐมวัย

ในช่วงวัยเยาว์ได้เข้าเรียนชั้นประถมศึกษาจบชั้น ป.๔ ที่โรงเรียนดอนหวาย อ.ทัพทัน จ.อุทัยธานี แต่
ด้วยครอบครัวมีฐานะยากจนต่อมาได้โยกย้ายที่ทำกินไปถึงบ้านวังเตือต.หนองกรดอ.เมือง จ.นครสวรรค์

อุปสมบท

หลวงพ่ोज้อย จันทสุวณฺโณ เข้าพิธีอุปสมบท
เมื่อวันที่ ๗ พฤษภาคม พ.ศ.๒๔๗๖ ที่วัดดอน
หวาย ต.พลวงสองนาง อ.ทัพทัน จ.อุทัยธานี โดย
มีพระครูปลัดตุ้ย เป็นพระอุปัชฌาย์, พระอาจารย์
บุญธรรม เป็นพระกรรมวาจาจารย์ และพระ
อาจารย์ บุญตา เป็นพระอนุสาวนาจารย์ ได้รับ
ฉายาว่า จันทสุวณฺโณ

อยู่จำพรรษาที่วัดดอนม่วง อ.ลาดยาว
จ.นครสวรรค์ สอบได้นักธรรมชั้นตรี พ.ศ.๒๔๗๘
แล้วย้ายมาจำพรรษาที่วัดพรหมจริยาवास
อ.เมือง จ.นครสวรรค์ สอบได้นักธรรมชั้นโท
พ.ศ.๒๔๗๙ หลังจากนั้นได้เดินทางไปวัดระฆังโฆ
สิตาราม ก่อนไปศึกษาเล่าเรียนพระอภิธรรมที่วัด
มหาธาตุยุวราชรังสฤษฎิ์ เขตพระนคร

ต่อมาชาวบ้านวังเตือเห็นว่าวัดศรีอุทุมพรขาดเจ้าอาวาส จึงรวมตัวกันไปกราบอาราธนา นามินต์ให้ หลวงพ่อจ้อยกลับมาเป็นเจ้าอาวาสที่วัดศรีอุทุมพรพ.ศ.๒๔๘๕ ท่านจึงกลับมาเป็นเจ้าอาวาส วัดศรีอุทุมพร หลวงพ่อจ้อย ท่านมีความรู้ความชำนาญในการเผยแพร่ธรรมแก่พุทธบริษัท และพระสงฆ์ที่อยู่ปริวาสเป็นอย่างดี นอกจากนี้ท่านยังมีความรู้ความชำนาญในการก่อสร้างทุกชนิด

หลวงพ่จ้อย ได้ศึกษาวิทยาคม รวมทั้งวิธีการทำวัตถุมงคลจากพระเถระผู้มีชื่อเสียงหลายรูป เช่น หลวงพ่อจง วัดหน้าต่างนอก อ.บางไทร จ.พระนครศรีอยุธยา เรียนวิชาการทำตะกรุดโทน ผ้าประเจียด การทำน้ำมันต์ การแก้คุณไสย ยันต์ตรีนิสิงเห และยันต์มหาอำนาจเรียนการทำผงอิทธิเจ ผงปลมั่ง ผงพุทธคุณ ผงมหาธาตุ จาก หลวงพ่อฉาบ วัดคลองจันทร์ อ.หันคา จ.ชัยนาท ท่านได้แลกเปลี่ยนวิชาและเรียนพระคาถาณะ ๑๐๘ หัวใจธาตุทั้ง ๔ หัวใจคาถาต่างๆ จาก หลวงพ่อเงิน วัดดอนยายหอม อ.เมือง จ.นครปฐม นอกจากนี้ยังไปฝากตัวเป็นศิษย์เรียนวิชาการทำมิดหมอ วิธีสร้างสิ่งทั้งาแกะ วิชาการทำน้ำมันต์จากหลวงพ่อดิม วัด หนองโพ อ.ตากลี จ.นครสวรรค์

รวมทั้งศึกษาวิชาด้านการหุงน้ำมัน
วิชาการประสานกระดูก ท่านเรียนจาก หลวง
พ่ออินทร์ วัดเกาะหงษ์ ต.ตะเคียนเลื่อน อ.เมือง
จ.นครสวรรค์

ลำดับงานปกครอง

ในปี พ.ศ.๒๔๘๕ เป็นเจ้าอาวาสวัดศรีอุทุมพร

ในปี พ.ศ.๒๔๙๐ ตั้งสำนักเรียนพระปริยัติธรรม
แผนกนักธรรม

ในปี พ.ศ.๒๔๙๕ แผนกบาลี

ในปี พ.ศ.๒๔๙๘ ตั้งสำนักวิปัสสนากัมมัฏฐาน

ในปี พ.ศ.๒๕๑๔ ได้รับแต่งตั้งเป็นพระครูชั้น
ประทวน

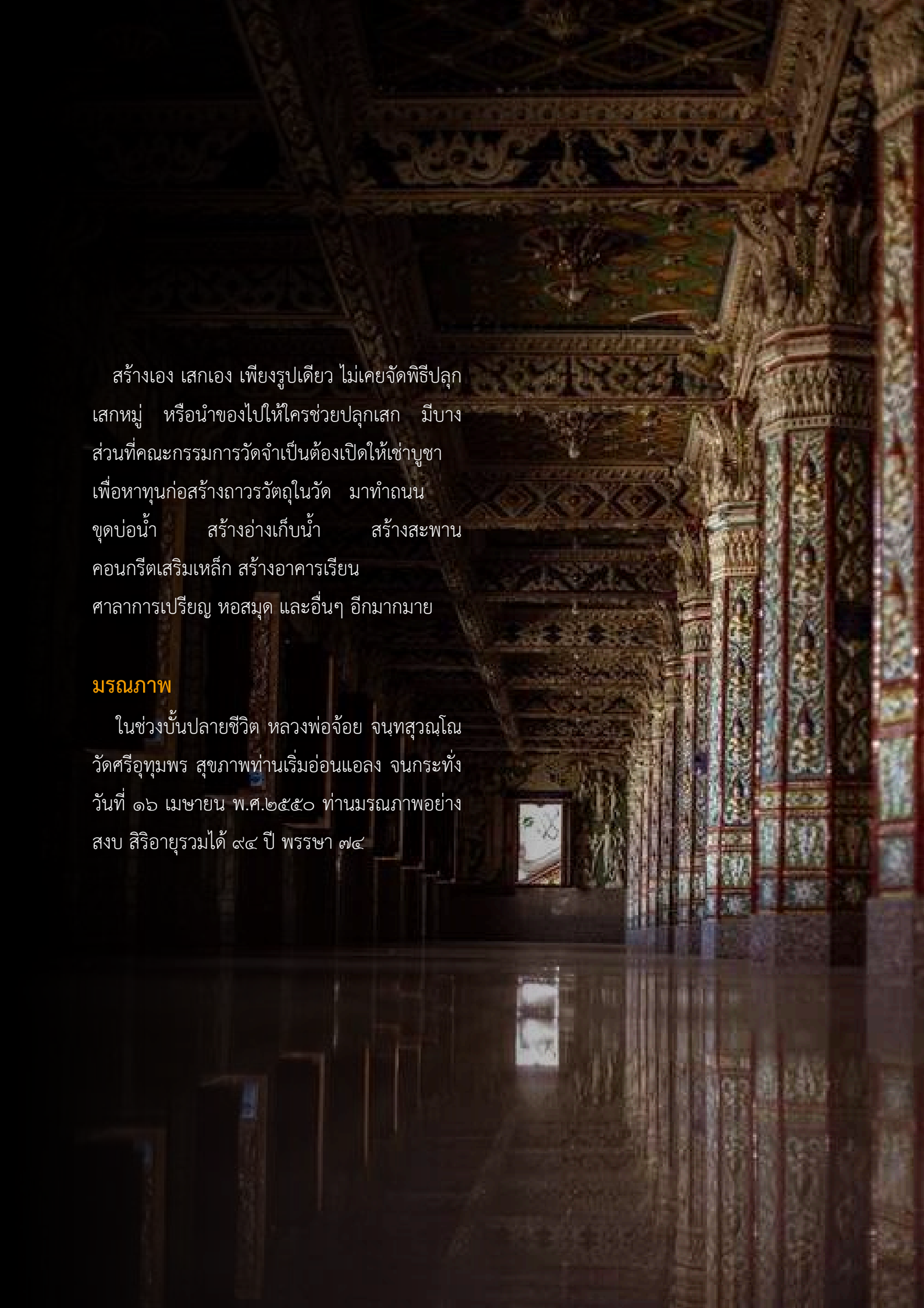
ในปี พ.ศ.๒๕๓๘ ได้รับพระราชทานเสนาเสมา
ธรรมจักรและประกาศเกียรติคุณในฐานะผู้
ทำคุณประโยชน์ต่อพระพุทธศาสนา ประเภท
ส่งเสริมการพัฒนาชุมชนโดยใช้หลักธรรมทาง
พุทธศาสนา จากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ
สยามบรมราชกุมารี

มีกิจวัตรที่สำคัญคือ การบิณฑบาต สวดมนต์
ทำสมาธิ ปฏิบัติกัมมัฏฐาน อีกทั้งทำงานด้าน
การก่อสร้างถาวรวัตถุในวัด การพัฒนาสร้าง
ถนน ทำบ่อน้ำ เขื่อนกั้น-ฝายกักเก็บน้ำให้
ประชาชนได้มีน้ำใช้ทำการเกษตรใช้ในการ
อุปโภคบริโภค

ยึดถือคติว่าเวลามีค้ายิ่งจึงยิ่งเร่งทำงานตามที่ท่านตั้งใจเพื่อให้เกิดการพัฒนาทั้งงานหลวง งานราษฎร์
ไม่ได้ขาด พ.ศ.๒๕๓๗ สร้างหอสมุดเฉลิมพระเกียรติฯ โดยสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรม
ราชกุมารี เสด็จฯ ทรงเป็นประธานเปิด รวมทั้งเยี่ยมชมโครงการต่างๆ ของหลวงพ่ोज้อย ด้านวัตถุมงคล
ของหลวงพ่ोज้อยมีมากมายหลายชนิด หลายรุ่น ทั้งรูปหล่อ รูปถ่าย เหรียญ พระกริ่ง พระผง พระ
สมเด็จ พระพรหม ฤๅษี พระรอด พญาครุฑ ตะกรุด ผ้ายันต์ เสื้อยันต์ ธง มีดหมอ งาแกะ รูปนางกวัก
 เป็นต้น

สร้างเอง เสกเอง เพียงรูปเดียว ไม่เคยจัดพิธีปลุก
เสกหมู่ หรือนำของไปให้ใครช่วยปลุกเสก มีบาง
ส่วนที่คณะกรรมการวัดจำเป็นต้องเปิดให้เช่าบูชา
เพื่อหาทุนก่อสร้างถาวรวัตถุในวัด มาทำถนน
ขุดบ่อน้ำ สร้างอ่างเก็บน้ำ สร้างสะพาน
คอนกรีตเสริมเหล็ก สร้างอาคารเรียน
ศาลาการเปรียญ หอสมุด และอื่นๆ อีกมากมาย

มรณภาพ

ในช่วงบั้นปลายชีวิต หลวงพ่อจ้อย จนทสุวณฺโณ
วัดศรีอุทุมพร สุขภาพท่านเริ่มอ่อนแอลง จนกระทั่ง
วันที่ ๑๖ เมษายน พ.ศ.๒๕๕๐ ท่านมรณภาพอย่าง
สงบ สิริอายุรวมได้ ๘๔ ปี พรรษา ๓๔

อิทธิวัตถุมงคล

เหรียญกงจักร หลวงพ่อจ้อย

สิงห์งาแกะ หลวงพ่อจ้อย

มีดหมอ หลวงพ่อจ้อย

สถาปนา หลวงปู่จ้อย

สิงห์งา 3 ขน

พุทธบูชา นภาเกษม รัตนโค

ธรรมบูชา นภาภิรักษ์ โสภณบูชา

นภาไพฑูริย์ นภาไพฑูริย์

นภาไพฑูริย์

วัดพนมรอก
เลขที่ 1 ม.4 ต.พนมรอก อ.ท่าตะโก
จ. นครสวรรค์

พระวิมลธรรมอาจารย์

(คล้าย จนทโซโต)

วัดพนมรอก อำเภอท่าตะโก
จังหวัดนครสวรรค์

พระนิพนธ์ธรรมาจารย์ (หลวงพ่อก๊วย จนทโชโต) อดีตเจ้าอาวาสวัดพนมรอก ตำบลพนมรอก อำเภอนาทะโก จังหวัดนครสวรรค์ และอดีตเจ้าคณะอำเภอนาทะโก พระเกจิชื่อดังแห่งเมืองปากน้ำโพ

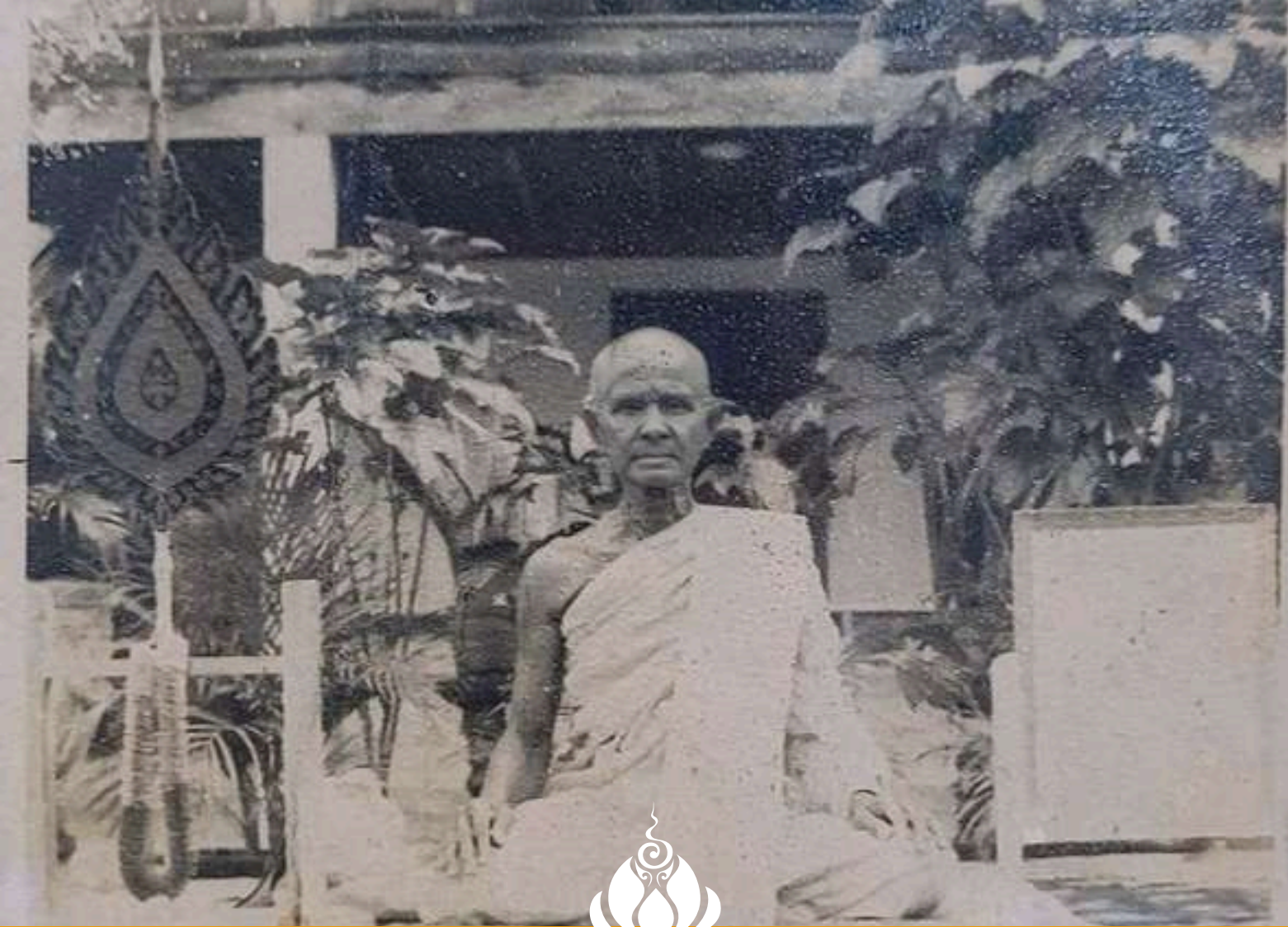
ชาติภูมิ

หลวงพ่อก๊วย จนทโชโต เกิดในสกุล อนุวัตร เมื่อวันอังคาร ขึ้น ๓ ค่ำ เดือน ๙ ปี ฉลู ตรงกับวันที่ ๑๖ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๒๐ เกิดที่บ้านพนมรอก หมู่ที่ ๑ ต.พนมรอก อ.พนมรอก (สมัยนั้นอำเภอดั้งอยู่ที่บ้านพนมรอก) จ.นครสวรรค์ โยมบิดา-มารดา ชื่อ นายรอด และนางอ่อง อนุวัตร มีพี่น้องร่วมบิดามารดา เดียวกัน ๘ คน

อุปสมบท

พออายุครบ ๒๐ ปีบริบูรณ์ เมื่อปี พ.ศ.๒๔๔๐ ได้เข้าพิธีอุปสมบท ณ พัทธสีมา วัดพนมรอก โดยมี พระอาจารย์ภู วัดทับกฤช ต.ทับกฤช อ.ชุมแสง เป็นพระอุปัชฌาย์, พระอาจารย์เงิน วัดพระปรารักษ์ เหลือง ต.ท่าน้ำอ้อย อ.พยุหะคีรี เป็นพระกรรมวาจาจารย์ และพระอาจารย์เทศ วัดสระทะเล อ.พยุหะคีรี เป็นพระอนุสาวนาจารย์ พรรษาแรก ท่านได้อยู่จำพรรษาวัดพนมรอก ศึกษาเล่าเรียนภาษาบาลีและเรียนพระปริยัติธรรมกับพระปลัดห้วง ที่วัดพนมรอก พ.ศ.๒๔๔๑ ได้จำพรรษาและศึกษาพระปริยัติธรรมและภาษาบาลีที่วัดทุ่งแก้ว จ.อุทัยธานี

ในปี พ.ศ.๒๔๔๒ ย้ายไปอยู่จำพรรษาและศึกษาพระธรรมวินัยที่วัดหนองโพ อ.พยุหะคีรี (ในสมัยนั้น)

ในปี พ.ศ.๒๔๔๓ จำพรรษาและศึกษาบาลีที่วัดจอมคีรีนาคพรต (วัดเขา) อ.เมือง จ.นครสวรรค์

ในปี พ.ศ.๒๔๔๔ กลับมาจำพรรษาและได้ดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาสวัดพนมรอกตลอดมารวม ๔๖ พรรษา จนถึง พ.ศ.๒๔๙๐ จึงได้ย้ายไปจำพรรษาที่วัดสามัคยาราม อ.ท่าตะโก พร้อมทั้งเป็นเจ้าคณะอำเภอท่าตะโก จนถึงวันมรณภาพ

ลำดับงานปกครองคณะสงฆ์

ในปี พ.ศ.๒๔๔๙ ได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าคณะอำเภอพนมรอกรูปแรก (ปัจจุบันเป็นอำเภอท่าตะโก) และดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาสวัดพนมรอก

ในปี พ.ศ.๒๔๕๖ ได้รับแต่งตั้งเป็นพระอุปัชฌาย์

ในปี พ.ศ.๒๔๙๐ ได้ดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาสวัดสามัคยาราม อำเภอท่าตะโก

ลำดับสมณศักดิ์

ในปี พ.ศ.๒๔๖๗ ได้รับแต่งตั้งเป็นพระครูสัญญาบัตร ในราชทินนาม พระครูนิพนธ์ธรรมคุณ

ในปี พ.ศ.๒๔๙๑ ได้เลื่อนสมณศักดิ์เป็นพระครูสัญญาบัตรชั้นเอก ในราชทินนามเดิม

ในปี พ.ศ.๒๔๙๕ ได้รับพระราชทานสมณศักดิ์เป็นพระราชาคณะชั้นสามัญที่ พระนิพนธ์ธรรมาจารย์

หลวงพ่อก๊วย วัดพนมรอก ต.พนมรอก อ.ท่าตะโก จ.นครสวรรค์ พระเถระเก่าแก่รูปหนึ่งของเมืองนครสวรรค์ ที่มีผู้รู้จักกันไม่น้อยพระเถระศิษย์ที่ หลวงพ่อก๊วย ให้การอุปสมบทล้วนแล้วแต่มีชื่อเสียง เป็นพระเกจิอาจารย์ชื่อดังในรุ่นต่อมา อาทิ ท่านเจ้าคุณพระเทพสิทธินายก (ห้อง) อดีตเจ้าคณะจังหวัดนครสวรรค์, หลวงพ่ออ้อย วัดหนองบัว อ.หนองบัว จ.นครสวรรค์, หลวงพ่อสวาสดี วัดห้วยร่วม อ.หนองบัว จ.นครสวรรค์, หลวงพ่อฮวด วัดหัวถนนใต้ อ.ท่าตะโก จ.นครสวรรค์ เป็นต้น

หลวงพ่อก๊วย เป็นพระผู้มีอุปนิสัยพุดน้อย มีความอ่อนน้อมถ่อมตน ได้บำเพ็ญสมณธรรม ปฏิบัติศาสนกิจ อบรมสั่งสอนสาธุศิษย์ทั้งบรรพชิตและคฤหัสถ์ให้ยึดมั่นในพระรัตนตรัย และสำเหนียกในไตรสิกขา อันเป็นแนวทางแห่งอริยมรรคผลงานด้านพัฒนา หลวงปู่จำพรรษาอยู่วัดใด จะพัฒนาวัดนั้นอย่างเต็มความสามารถ สร้างกุฏิ ศาลา หอฉัน และอีกมากมาย ด้วยหัวใจแห่งความเมตตาและใจของพระนักพัฒนา วัดที่หลวงปู่อยู่จำพรรษาจึงเป็นที่รู้จักของคนทั่วไปไม่ว่าใกล้หรือไกล เพราะความมุ่งมั่นในการพัฒนา

ในชีวิตของท่านได้สร้างมงคลวัตถุไว้หลายรุ่นหลายแบบ ทั้งที่สร้างเองและมีคณะศิษย์มาขอสร้างก็มี โดยเฉพาะ “เหรียญทวิภาคี (คู่บารมีหลวงปู่เดิม) ปี พ.ศ.๒๕๘๓ เป็น เหรียญเนื้อทองแดง รูปไข่ ด้านหน้าเป็นรูปหลวงปู่คล้ายนั่ง คู่กับหลวงปู่เดิม สุดยอดแห่งเครื่องรางของขลัง ที่เยี่ยมยุทธ พุทธคุณ นับเป็นสุดยอดเหรียญวัตถุมงคลโดยแท้

มรณภาพ

นอกจากนี้ หลวงปู่คล้าย ยังได้สร้างถาวรวัตถุไว้มากมาย ช่วงบั้นปลายชีวิต สังขารเริ่มโรย หลวงปู่คล้าย เกิดอาพาธ บ่อยครั้ง สุขภาพร่างกายไม่แข็งแรง หลังตรากตรำรับใช้ พระพุทธศาสนาอย่างยาวนาน สิ้นท่ายก็ถึงแก่มรณภาพ ด้วยโรคตับ ณ วัดสามัคยาราม อ.ท่าตะโก

เมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๐๐

เวลา ๒๐.๐๐ น. สิริอายุ ๘๐ พรรษา ๖๐

ยังความเศร้าสลดแก่ผู้เลื่อมใสศรัทธาเป็นยิ่งนัก

อิทธิวัตตุมงคล

เหรียญรุ่นแรก หลวงพ่อคล้าย

รูปหล่อ หลวงพ่อคล้าย

เหรียญทวีภาคี หลวงพ่อคล้าย

ภาคาราชหลวงพ่อกคล้าย
(ท่านเจ้าคุณบิณฑบาตจารย์)
คันฉะโม ๑ ขบ
อิตฺติ ยะวะสัถฺตํ สุกะโท จันชโลโณ
หลวงพ่อกคล้าย นามะเด เตชะวิโยเม
อภิสสภ ชาจารย์โยเม ภิกขุ โสณิ
วโร ๓ ขบ สร้อย ๔
พระอารามหลวง วัดมหาธาตุ กรุงเทพมหานคร

พระครูบุญยุตธรรมประวัตร

(ฮวด กณฺฐโว)

วัดหัวถนนใต้ อำเภอท่าตะโก

จังหวัดนครสวรรค์

พระครูนิยุตธรรมประวิตร วัดหัวถนนใต้
อำเภอท่าตะโก จังหวัดนครสวรรค์ พระเถระ
ของชาวบ้าน พระเกจินักพัฒนาและยังเป็นพระ
เถระที่ทรงวิทยาคุณ เป็นศิษย์หลวงพ่อเดิม วัด
หนองโพ, หลวงพ่อคล้าย วัดพนมรอก และอีก
หลายคณาจารย์

ชาติภูมิ

หลวงพ่อฮวด กณฺทโว วัดหัวถนนใต้ มีนาม
เดิมว่า “ฮวด พงษ์ทอง” เกิดเมื่อวันจันทร์ที่ ๖
มิถุนายน พ.ศ.๒๔๔๗ ตรงกับวันแรม ๗ ค่ำ
เดือน ๗ ปีมะโรงที่บ้านดอนหวาย อ.ทัพทัน
จ.อุทัยธานี
ทั้งนี้ ครอบครัวได้ย้ายมาประกอบอาชีพที่บ้าน
หัวถนนใต้ ต.หัวถนน อ.ท่าตะโก จ.นครสวรรค์

อุปสมบท

เมื่ออายุครบ ๒๐ ปี พ.ศ.๒๔๖๖ ท่านได้เข้า
พิธีอุปสมบท ณ พัทธสีมา วัดพนมรอก
อ.ท่าตะโก จ.นครสวรรค์ โดยมี หลวงพ่อคล้าย
เป็นพระอุปัชฌาย์ ได้ฉายาว่า “กณฺทโว”

เมื่ออุปสมบทแล้วได้จำพรรษาอยู่กับหลวงพ่อคล้าย
เพื่อปรนนิบัติรับใช้ พร้อมทั้งศึกษาเล่าเรียนพระปริยัติ
ธรรม หลังจากนั้น จึงได้ย้ายมาจำพรรษาอยู่ที่วัดหัว
ถนนใต้

งานด้านการพัฒนา

ในปี พ.ศ.๒๕๐๒ สร้างโรงเรียนประชาบาลนิยุต
ประชาสรรค์ หรือโรงเรียนชุมชนวัดหัวถนนใต้ แบบครึ่ง
ตึกครึ่งไม้

ในปี พ.ศ.๒๕๒๕ สร้างศาลาการเปรียญอาคารคอนกรีต
ทั้งหลัง ฉลองอายุครบ ๒๐๐ ปี ของกรุงรัตนโกสินทร์

ในปี พ.ศ.๒๕๒๕ สร้างหอระฆัง ๒ หอ หน้าศาลา
การเปรียญ

ในปี พ.ศ.๒๕๓๓ สร้างโรงเรียนพระปริยัติธรรม จำนวน
๒ หลังด้วยคุณูปการต่างๆ เหล่านี้ เป็นเครื่องยืนยันว่า
หลวงพ่อฮวด เป็นพระนักพัฒนา มองเห็นความสำคัญ
ของการศึกษา

นอกจากนี้ยังได้เดินทางไปศึกษาวิทยาคมจาก หลวงพ่อสุข วัดสระโบสถ์ ต.ดอนคำ อ.ท่าตะโก จ.นครสวรรค์ และยังได้รับตำราใบลานของหลวงพ่อเฒ่า แห่งวัดหนองโพ ซึ่งเป็นอาจารย์ของหลวงพ่อเดิม โดยได้รับคำชี้แนะจากหลวงพ่อเดิม เล่ากันว่า หลวงพ่อเดิมได้รับกัจจนิมนต์ไปยั้งที่ใด มักจะชวนหลวงพ่อฮวดร่วมเดินทางติดตามไปด้วยเสมอ จึงนับได้ว่า หลวงพ่อฮวดเป็นศิษย์ร่วมสำนักเดียวกันกับหลวงพ่อเดิม และยังได้ขอศึกษาวิทยาคมกับหลวงพ่อเดิมอีกด้วย เพียงแต่มีพรรษาอ่อนกว่าเท่านั้น หลวงพ่อฮวด ศึกษาวิทยาคมเพิ่มเติมกับหลวงพ่อเดิม ซึ่งหลวงพ่อมีความใกล้ชิดกับหลวงพ่อเดิม เนื่องจากหลวงพ่อเดิมได้มาช่วยพัฒนาวัดในเขต อ.ท่าตะโกหลายวัด เช่น การพัฒนาวัดท่าขนบ, วัดหนองไผ่, วัดเขาล้อ, วัดดอนคา, วัดโคกมะขวิด, วัดพนมรอก, วัดหนองหลวง, วัดหัวถนนเหนือ เหตุที่หลวงพ่อเดิมได้มาช่วยพัฒนาวัดในเขต อ.ท่าตะโกมาก เนื่องจากบ้านหนองโพ-หัวหวายเป็นเขตติดต่อกับบ้านหนองหลวง-หัวถนน

หลวงพ่อฮวด มักจะกล่าวปรารภ ว่า
“ควรจะสร้างคนก่อนที่จะสร้างวัดถุ” หลวงพ่อ
ได้ริเริ่มสร้างโรงเรียนขึ้นก่อน แล้วจึงเริ่มพัฒนา
วัดพัฒนาสาธารณูปโภคพื้นฐาน, พัฒนาวัดใกล้
เคียง และสร้างโรงพยาบาล

นอกจากนี้ ยังได้ก่อตั้งมูลนิธิพระครูนิยุต
ธรรมประวัติร มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ดอกผลที่ได้
มาเป็นค่าใช้จ่ายภายในวัด เช่น ค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า
สำนักงานตั้งอยู่ที่วัดหัวถนนใต้, ก่อตั้งมูลนิธิหล
วงพ่อฮวด เพื่อใช้ดอกผลที่ได้ มาเป็นค่าใช้จ่าย
ภายในโรงพยาบาลท่าตะโก สำนักงานตั้งอยู่ที่
โรงพยาบาลท่าตะโก

หลวงพ่อฮวด ได้เริ่มศึกษาเล่าเรียน
วิทยาคมครั้งแรก จากหลวงพ่อกล้าย ซึ่งเป็น
พระอุปัชฌาย์ (หลวงพ่อกล้ายเป็นสหธรรมิก
กับหลวงพ่อเดิม สร้างเหรียญทวิภาศิร่วมกัน
เมื่อคราวหลวงพ่อเดิม-หลวงพ่อกล้าย ช่วย
สร้างพระอุโบสถ วัดพนมรอก เมื่อปี
พ.ศ.๒๔๘๓)

หลวงพ่อสวด เป็นหนึ่งในพระเกจิอาจารย์ผู้สืบทอดสายพุทธาคมมาจากหลวงปู่เดิม
เทพเจ้าแห่งเมืองสี่แคว หลังจากนั้น หลวงพ่อสวดได้เล่าเรียนวิทยาคมกับอีกหลายพระ
อาจารย์ตามความชำนาญของแต่ละท่าน อาทิ หลวงพ่อพุฒ อ.โพธิ์ทอง จ.อ่างทอง,
หลวงพ่อนอ วัดกลางท่าเรือ จ.พระนครศรีอยุธยา, เป็นต้น

มรณภาพ

พระครูนิยุตธรรมประวิตร หรือ หลวงพ่อสวด ได้มรณภาพเมื่อวันพุธที่ ๒๖ สิงหาคม
พ.ศ.๒๕๓๕ เวลา ๐๘.๔๗ น. ณ วัดหัวถนนใต้ สิริอายุรวมได้ ๘๘ ปี พรรษา ๖๘
คณะกรรมการวัด ได้บรรจุศพหลวงพ่อสวดไว้ในโลงแก้ว ปรากฏว่าเป็นที่น่าอัศจรรย์ ด้วย
ศพหลวงพ่อไม่เน่าเปื่อย ทั้งที่เป็นโลงแก้วธรรมดา ไม่ได้เป็นแบบสุญญากาศ

อิทธิวัตตุมงคล

เหรียญ หลวงพ่อฮวด

รูปหล่อ หลวงพ่อฮวด

เหรียญเสมา หลวงพ่อฮวด

พระครูขันตน์ศาสนกิจ

(พิมพา ธมฺมวโร)

วัดหนองตาวัว อำเภอบรรพตพิสัย

จังหวัดนครสวรรค์

หลวงปู่พิมพา ธรรมวโร อดีตเจ้าอาวาสวัดหนองตางู ตำบลหนองตางู อำเภอบรรพตพิสัย
จังหวัดนครสวรรค์
พระเกจิอาจารย์ชื่อดังรูปหนึ่งของเมืองปากน้ำโพ

ชาติภูมิ

หลวงปู่พิมพา ธรรมวโร นามเดิมชื่อ “พิมพา สาริกิจ” เกิดเมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม พ.ศ.๒๔๕๒
ต.วังเมือง อ.ทัพทัน จ.อุทัยธานี ก่อนย้ายตามบิดามารดามาอยู่ที่บ้านวังกระซอน ต.หูกวาง
อ.บรรพตพิสัย จ.นครสวรรค์ ท่านเป็นคนสนใจการเรียนตั้งแต่เด็ก อายุประมาณ ๑๗ ปี ได้เรียนวิชา
อาคมต่างๆ จากอาจารย์สา และอาจารย์โสภา คนเฒ่าคนแก่บ้านวังกระซอน และยังเรียนเรื่องสมุนไพรร
บายาแผนโบราณรักษาผู้ป่วยด้วย

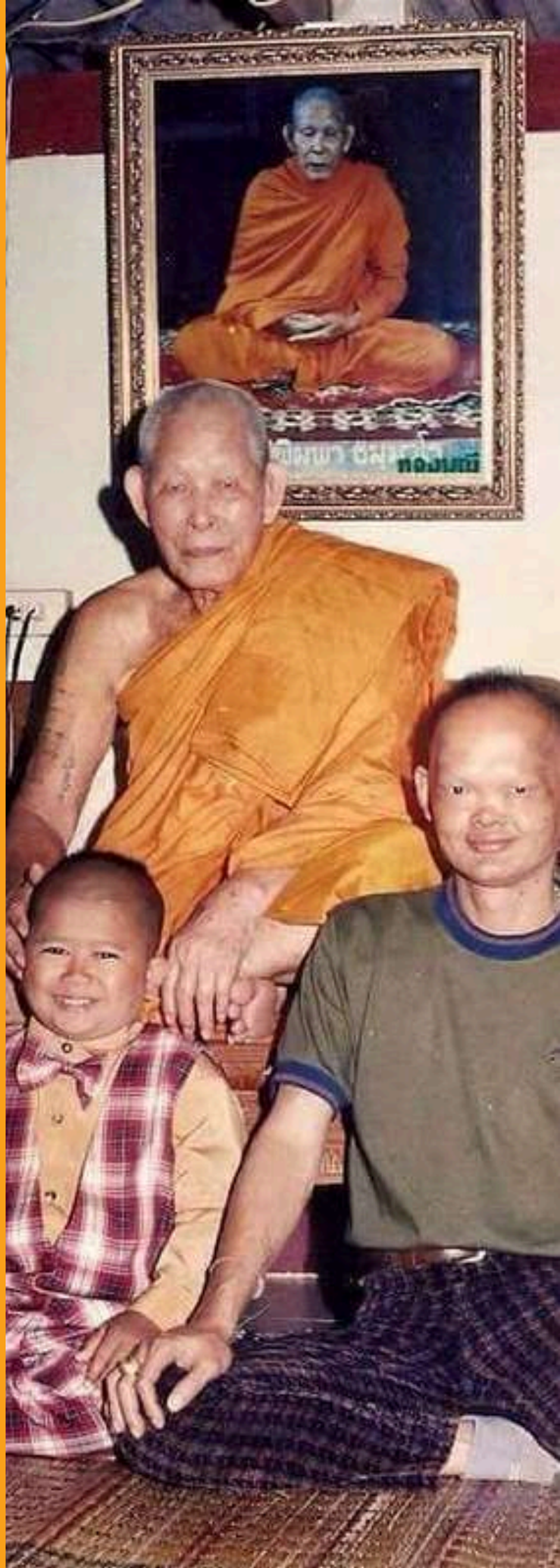
อุปสมบท

เมื่ออายุ ๒๐ ปี ได้อุปสมบท ที่วัดเขาหินใต้ โดยมี หลวงพ่อเฮง วัดเขาหินใต้ เป็นพระอุปัชฌาย์

ระหว่างที่บวชเรียนได้ศึกษาวิชากับพระ
เกจิอาจารย์หลายท่านในภูมิภาคนี้ เช่น หลวงพ่อเฮง
วัดเขาดินใต้, หลวงพ่อเดิม วัดหนองโพ และ หลวง
พ่อพวง วัดหนองกระโดน นครสวรรค์

ศิษย์ร่วมรุ่นหลวงปู่พิมพา คือ หลวงพ่อกวย
วัดโฆสิตาราม จ.ชัยนาท และยังเรียนกับ หลวงพ่อ
เคลือบ วัดหนองกระดี่ อ.ทัพทัน จ.อุทัยธานี, หลวง
พ่อยี่ วัดดงต่าก้อนทอง จ.พิษณุโลก, หลวงพ่อกบ วัด
เขาสาริกา จ.ลพบุรี, หลวงพ่อดี วัดหัวถนนใต้
อ.ท่าตะโก จ.นครสวรรค์

เรียนตำราเมตตามหานิยม ตำรายาสมุนไพร
จากคนเฒ่าคนแก่ในหมู่บ้านวังกระซอนที่ท่านบวช
อยู่อีกด้วยหลังจากนั้นเดินทางเข้ากรุงเทพฯ เพื่อ
ศึกษาธรรมและวิปัสสนากัมมัฏฐาน ที่วัดมหาธาตุฯ
และวัดระฆังฯ ในสมัยหลวงปู่ภาค และเดินทาง
ธุดงค์ไปหลายแห่งทั่วประเทศ เลยไปถึงประเทศลาว
และจีน

จำพรรษาวัดแรก คือ วัดวังกระซอน อ.บรรพตพิสัย จ.นครสวรรค์ ต่อมาจำพรรษาที่วัดชายเคื่อง
จ.กำแพงเพชร นายสุข บุญสวัสดิ์ ชาวบ้านหนองตางูเกิดความเลื่อมใสจึงนิมนต์ให้มาโปรดชาวหนองตางู
ท่านจึงมาสร้างวัดหนองตางูประมาณปี พ.ศ.๒๔๘๐พัฒนาทั้งทางด้านการศาสนา การศึกษา และช่วย
เหลือชาวบ้านในด้านต่างๆ มากมาย เช่น สร้างโรงเรียน แหล่งน้ำ ได้ก่อสร้างวัดและช่วยหาทุนบำรุง
รักษาเพื่อเผยแผ่ศาสนาให้กับญาติโยมที่ห่างไกล นับได้หลายสิ่วัด ทั้งในและนอกจังหวัด เลยไปถึง
ประเทศลาวด้านวัดอุโมงค์สร้างไว้หลายรุ่น รุ่นแรกสร้างที่วัดระฆังฯ เป็นพระสมเด็จปิดทอง โดยนำผง
เก่าสมเด็จวัดระฆังผสมด้วยประมาณปี พ.ศ.๒๔๙๑ แล้วนำมาวัดหนองตางูประมาณ ๓ ก่อถาวรวิหาร
ใหญ่ บางส่วนฝังไว้ที่วัดระฆังฯ แต่ภายหลังให้ลูกศิษย์ไปดูปรากฏว่าเทคอนกรีตทับหมดแล้ววัดอุโมงค์
จัดสร้างน้อย ส่วนใหญ่ลูกศิษย์จะเก็บ ไม่ค่อยนำออกมา เช่น รูปหล่อรุ่นแรกสร้างเพียงแค่ ๒,๕๒๐ องค์
เท่านั้น

มีลูกศิษย์ลูกหามากมาย เป็นที่รู้จักกันดีหลายวงการ ทั้งดารา นักร้อง นักการเมือง อาทิ นายวราเทพ รัตนากร อดีตรมช.การคลัง, พล.ต.อ.ประमाण อดิเรกสาร สมัยเป็นรมว.มหาดไทย เคยเข้ากราบนมัสการที่วัด ดารานักร้อง ยอดรัก สลักใจ, สีหนุ้ม เชิญยิ้ม, ดอน สอนระเปียบ เคยมาบวชและจำพรรษาที่วัดนี้ ลูกศิษย์ที่เป็นผู้สืบทอดวิทยาคมคือ พระครูนิภาธรรมวิสุทธิ เจ้าอาวาสวัดหนองตางู และ พระอาจารย์พนม

มรณภาพ

วาระสุดท้ายของ หลวงปู่พิมพา คือท่านมรณภาพด้วยโรคมะเร็งถุงน้ำดี เนื่องจากโหมงานหนักในระยะหลังมีกิจนิมนต์มาก ท่านจากไปด้วยอาการสงบในวันที่ ๒ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๔๑ สิริอายุ ๘๑ ปี ปัจจุบันร่างของท่านยังไม่เน่าเปื่อย

อิทธิวัตตุมงคล

ธมฺมาโร

ค.ศ. 2452

มรณภาพ 3 ส.ค. 2541

91 พรรษา

เหรียญเสมา หลวงปู่พิมพา

รูปหล่อ หลวงปู่พิมพา

เหรียญปลอดภัยมหาลาภ หลวงปู่พิมพา

พระครูฐิวาตธรรมโกศล

(แนม กตปุญโญ)

วัดเขาหน่อ อำเภอบรรพตพิสัย

จังหวัดนครสวรรค์

พระครูนิวัตธรรมโกศล (หลวงพ่อแนม กตปุญโญ) วัดเขาหน่อ อำเภอบรรพตพิสัย
จังหวัดนครสวรรค์

ชาติภูมิ

เด็กชาย แนม ธรรมราช เกิดวันที่ ๖เมษายน ๒๔๖๕ณ. บ้านท่าเกษม หมู่ ๔๑. สวรรคโลก จ. สุโขทัย เป็นบุตรคนที่ ๕ในจำนวนพี่น้อง ๗คนของ นายน้อย-นางฝอย ธรรมราช เมื่ออายุ ๙ขวบ ได้ตามแม่ใหญ่ ชื่อแม่ขาวพวง ธรรมราช ซึ่งเป็นแม่ชีมาจากสุโขทัยจนได้มาพบกับ พระธุดงค์คือ หลวงพ่อออด ที่วัดท่าจันทร์ ต. บ้านแดน อ. บรรพตพิสัย จ. นครสวรรค์ และได้เรียนหนังสือจนจบชั้นประถมปีที่ ๔ที่โรงเรียนวัดบ้านแดน หลังจากนั้นหลวงพ่ออด ได้ฝาก ด.ช แนม ไว้กับ หลวงพ่อแท่น ยโสธร ซึ่งต่อมาหลวงพ่อแท่น ท่านก็ได้นำ ด.ช แนม ไปบวชเณรกับ ท่านเจ้าคุณวิเชียรโมลี เจ้าคณะจังหวัดกำแพงเพชร ณ. วัดพระบรมธาตุ อ. เมือง เมื่อวันที่ ๗พฤษภาคม พ.ศ.๒๔๘๐

อุปสมบท

จนกระทั่งเมื่อ อายุเข้า ๒๐ปี หลวงพ่อแหม่น จึงได้พาสามเณร แหม่น เข้าไปอุปสมบท กับ พระครูวิบูลย์วชิรธรรม (หลวงพ่อสว่าง) เมื่อวันที่ ๘พฤษภาคม๒๔๘๕ณ. วัดสังขวิจิตร ต. ตาซัด อ. บรรพตพิสัย จ. นครสวรรค์ โดยมี พระครูวิบูลย์วชิรธรรม (หลวงพ่อสว่าง) เป็นพระอุปัชฌาย์ ได้รับ ฉายา กตปุญโญ

หลวงพ่อแหม่น ท่านเป็นผู้มีคุณธรรม มีพรหมวิหารธรรม เป็นพระนักปฏิบัติ ที่เปี่ยมล้นไปด้วย เมตตาต่อบรรดาศิษย์เป็นอย่างยิ่ง ตลอดจนผู้เฝ้าธรรมทั้งหลายที่มากราบท่าน นมัสการท่าน

จนเมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๔๓ หลวงพ่อแหม่น ท่านมีอาการป่วยกำเริบ ลูกศิษย์ได้นำหลวงพ่อแหม่น ส่งโรงพยาบาลปากน้ำโพ นครสวรรค์

มรณะภาพ

ในเวลา ๑๕๐๐น. ด้วยอาการอันสงบ เป็นที่เศร้าโศกเสียใจต่อประชาชน ลูกศิษย์ทั้งหลาย ตลอด จนผู้เฝ้าทางธรรม วันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๔๓ ทางคณะกรรมการวัดและศิษยานุศิษย์ได้จัดงาน พระราชทานเพลิงศพ พระครูนิวาตธรรมโกศล อดีตเจ้าคณะตำบลกิตติมงคล ตำบลบ้านแดน และเจ้า อาวาส วัดเขาหน่อ นครสวรรค์ ขึ้น ณ. วัดเขาห้วยลุง ต. บ้านแดน อ. บรรพตพิสัย จ. นครสวรรค์ ท่ามกลางความโศรกเศร้า ของผู้ที่มาร่วมในวันงาน

อิทธิวัตตุมงคล

เหรียญนั่งพาน หลวงพ่อแนม

เหรียญนिरภัย หลวงพ่อแนม

รูปหล่อ หลวงพ่อแนม

พระครูภักเขตคณารักษ์
(สุรินทร์ จันทโชโต เดิมฉาย)

อธิการิษาอาราฬัดตากฟ้า อธิการิษาและอานกษากฟ้า

พระครูภักเขตคณารักษ์

(สุรินทร์ จันทโชโต)

วัดตากฟ้า พระอารามหลวง อําเภอตากฟ้า
จังหวัดนครสวรรค์

พระครูนภเขตคณารักษ์(สุรินทร์ จันทโชโต)
เจ้าอาวาสวัดตากฟ้า เจ้าคณะอำเภอตากฟ้า
จังหวัดนครสวรรค์

ชาติภูมิ

พระครูนภเขตคณารักษ์ นามเดิม
สุรินทร์ นามสกุล เฉลิมพันธ์ เกิดเมื่อวันที่
๑๖ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๘๐ ตรง
กับวันอังคาร ขึ้น ๑๐ ค่ำ เดือน ๑๒ ปีฉลู
ณ บ้านเลขที่ ๙ ตำบลทับกฤช อำเภอ
ชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ โยมบิดาชื่อนาย
อ้อด เฉลิมพันธ์ โยมมารดาชื่อนางชั้น เฉลิม
พันธ์ มีพี่น้องรวม ๓ คน ดังนี้

๑. นายมาลัย เฉลิมพันธ์
๒. นางสละ คร้ามอยู่
๓. สุรินทร์ เฉลิมพันธ์ (พระครูนภเขตคณา
รักษ์)

อุปสมบท

เมื่อวันที่ ๑๓ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๐๐ เวลา ๑๓.๒๑ น. ณ สีมาวัดพันลาน ตำบลโคกหม้อ อำเภอชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ โดยมี พระครูนิพัทธ์ศีลคุณ (หลวงพ่อทอง วิสาโล) วัดหัวเขาตาคลี อำเภอตาคลี จังหวัดนครสวรรค์ เป็นพระอุปัชฌาย์ พระอธิการพวง วัดพันลาน ตำบลโคกหม้อ อำเภอชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ เป็นพระกรรมวาจาจารย์ และพระอาจารย์สะอั้ง วัดคลองปลากلد อำเภอชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ เป็นพระอนุสาวนาจารย์

ตำแหน่งหน้าที่การศาสนา

พ.ศ. ๒๕๑๐ ได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าอาวาสวัดตากฟ้า ตำบลตากฟ้า อำเภอตาคลี จังหวัดนครสวรรค์ ตราตั้งเจ้าอาวาสเลขที่ ๒๘/๒๕๑๐ ลงวันที่ ๑๕ เดือน ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๐

พ.ศ. ๒๕๑๑ ได้รับแต่งตั้งเป็นรองเจ้าคณะอำเภอตาคลี เขต ๑ จังหวัดนครสวรรค์ เมื่อวันที่ ๑๒ เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๑๑

พ.ศ. ๒๕๑๘ ได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าคณะอำเภอตากฟ้า จังหวัดนครสวรรค์ ตราตั้งเจ้าคณะอำเภอตากฟ้าที่ ๒/๒๕๑๘ ลงวันที่ ๑๕ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๘ พระธรรมเจดีย์ เจ้าคณะภาค ๔ ประทับตราประจำตำแหน่ง

พระครูนภเขตคณารักษ์ (สุรินทร์ จันทโชโต เฉลิมพันธ์) เป็นพระเถระผู้มี ความเคร่งครัดใน พระธรรมวินัย และกิจวัตรของความเป็นพระภิกษุเป็นอย่างยิ่ง พระเดชพระคุณหลวงพ่อดีความ เป็น อยู่อย่างเรียบง่ายยึดพรหมวิหารธรรมและสังคหวัตถุธรรม เป็นหลัก ปฏิบัติบำเพ็ญศาสนกิจอันเป็น หิตานุหิตประโยชน์ เพื่อความเจริญรุ่งเรืองของวัดตากฟ้า พระพุทธศาสนา และชาติบ้านเมือง โดย ปกติแล้วพระเดชพระคุณหลวงพ่อดีผู้มีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง มีอาการป่วยไข้บ้างก็เป็นธรรมดา มิโรคประจำตัวเรื้อรังคือ ความดัน และเบาหวาน จนเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๓ พระเดชพระคุณหลวงพ่อดีเริ่ม อาพาธหนัก จึงเข้าทำการรักษาตัวที่โรงพยาบาลพร้อมมิตร ซอยพร้อมมิตร ถนนสุขุมวิท แขวง คลองตัน เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร แพทย์วินิจฉัยว่า เพราะโรคเบาหวานที่เป็นเรื้อรังมานาน คมน้ำตาลไม่ได้ ทำให้ไตวาย ต้องทำการรักษาด้วยการฟอกเลือดเป็นลำดับมาจนถึงปีพ.ศ.๒๕๓๔

สุวิทย์ ดิษย์บุรี ซึ่งเป็นสัทธิวิหาริกในพระเดชพระคุณหลวงพ่อได้บริจาคไตถวายหนึ่งข้าง หมอตรวจแล้วเข้ากันได้ หมอที่โรงพยาบาลพร้อมมิตรจึงทำการผ่าตัดเปลี่ยนไตให้ พระเดชพระคุณหลวงพ่อจึงมีอาการดีขึ้น แต่ก็อยู่ได้เพียงประมาณปีเศษๆ ไตก็วายลงอีก ต้องเที่ยวพอกไตที่โรงพยาบาลพร้อมมิตรทุก ๑๕ วัน ต่อมาก็ทุกอาทิตย์ ต่อมาก็ทุก ๓ วัน ต่อมาภายหลังก็เปลี่ยนมาพอกที่โรงพยาบาลอานันทมหิดล จังหวัดลพบุรี เพื่อย่นระยะเวลาในการเดินทาง ต่อมาอาการอาพาธก็ทรุดลงอีก อาการอ่อนเพลียไม่มีกำลัง เดินไม่ได้ ฉันทานอาหารได้น้อยลง คณะศิษย์และคณะกรรมการจึงนำพระเดชพระคุณหลวงพ่อไปพักรักษาอยู่ในความดูแลของแพทย์ที่โรงพยาบาลตากฟ้า เมื่อถึงวันที่หมอนัดก็จะเดินทางไปพอกเลือกที่โรงพยาบาลอานันทมหิดล จนถึงเมื่อวันที่ ๒๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๕

มรณภาพ

๒๔ เดือน มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๕ พระเดชพระคุณหลวงพ่อพระครูนภเขตคณารักษ์ (สุรินทร์ จันทโชโต ฉลิมพันธ์) มรณภาพลง ด้วยโรคประจำตัว (เบาหวาน) ทำให้ไตวายเรื้อรัง คณะศิษย์และคณะกรรมการตั้งศพบำเพ็ญกุศล ๑๐๐ วัน แล้วบรรจุศพไว้บนศาลาการเปรียญ

จนถึงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงได้พระราชทานเพลิงศพ

อิทธิวัตถุมงคล

เหรียญสมเด็จพุฒาจารย์โต หลวงพ่อสุรินทร์

พระพุทธรชินราชลอยองค์ หลวงพ่อสุรินทร์

รูปหล่อ หลวงพ่อสุรินทร์

พระครูขันตมิตตวิจิตร

(โณ ชุตตปณฺโณ)

วัดโคกเตี้ย อำเภอฟุคาสาลี

จังหวัดนครสวรรค์

พระครูนิมิตรพุทธิสาร (หลวงพ่ออิน ฐิตปญโญ) วัดโคกเตื่อ อำเภอไพศาลี จังหวัดนครสวรรค์

ชาติภูมิ

ท่านเกิดเมื่อเมื่อ วันอังคาร ขึ้น ๒ค่ำ เดือน ๓ปีมะแม ตรงกับวันที่ ๑๕ มกราคม พ.ศ. ๒๔๕๐ ที่บ้านโคกเตื่อ อำเภอไพศาลี จังหวัด นครสวรรค์ โยมบิดา ชื่อ นายจันทร์ โยมมารดา ชื่อ นางจัต เป็นชาวนามาแต่บรรพบุรุษ และมีการประกอบในทางค้าขายเป็นบางครั้ง

อุปสมบท

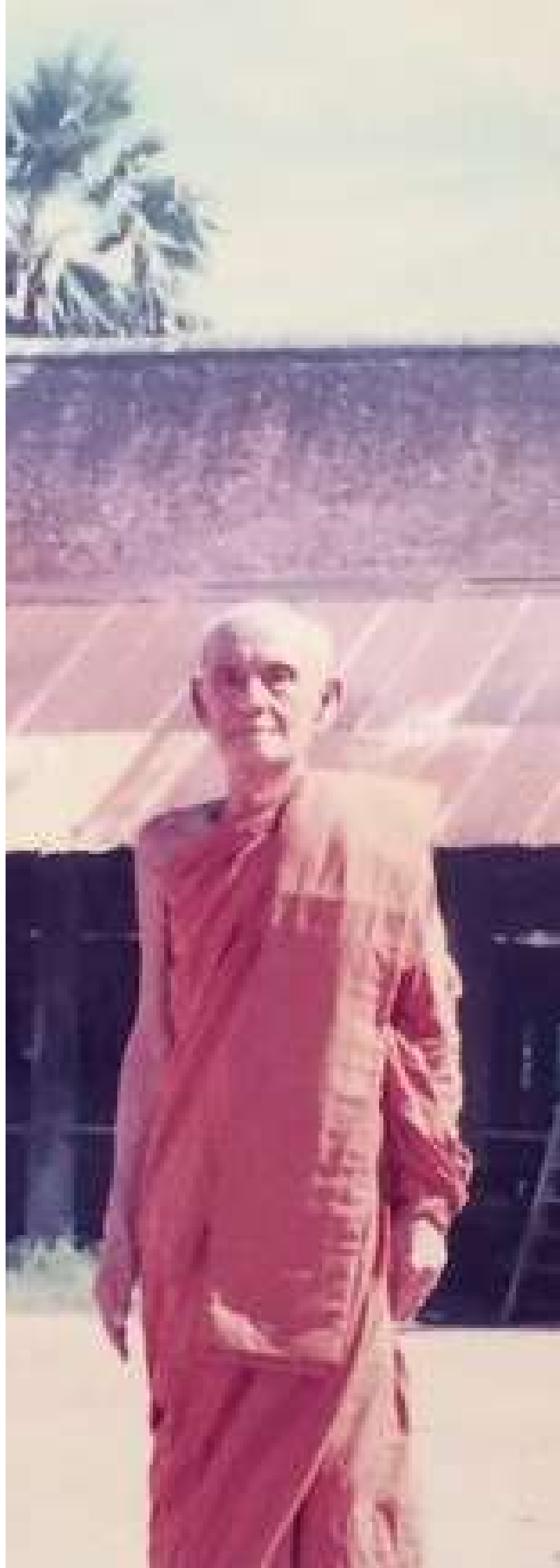
เมื่อปี ๒๔๘๑ที่วัดโคกเตื่อ อันเป็นวัดบ้านเกิดของท่านเอง โดยมี พระครูนิวาสธรรมขันธ์ หรือ หลวงพ่อเดิม เป็นพระอุปัชฌาย์ พระครูใบฎีกาโหมด วัดโคกเตื่อ เป็นพระกรรมวาจาจารย์ และ พระอธิการล่าง วัดโคกมะขวิด เป็นพระอนุสาวนาจารย์ ในสมัยยังหนุ่มนั้น หลวงพ่ออิน ท่านมักชอบผจญภัยไปในที่ต่าง ๆ เพราะชีวิตของท่านชอบเดินทาง และชอบที่จะไปศึกษาวิชาอาคมจากอาจารย์ต่าง ๆ ทั้งที่ฆราวาส และบรรพชิต หลวงพ่ออิน ท่านเป็นพระอาจารย์ที่ชอบในการเล่าเรียน และค้นคว้าตามตำราต่าง ๆ ที่มีอยู่ในตู้หนังสือภายในวัด ซึ่งถ้าหากอ่านติดขัดไม่เข้าใจสิ่งใด ท่านก็จะเรียนถามกับพระอุปัชฌาย์ของท่าน คือ หลวงพ่อเดิม

ทุกครั้งไป หลวงพ่อเดิม ได้เห็นแววความตั้งใจจริง และสนใจในวิชาอาคมต่าง ๆ ของหลวงพ่ออิน ท่านจึงมีเมตตาให้ หลวงพ่ออิน ได้เรียนวิชาต่าง ๆ กับท่านอย่างใกล้ชิด การเรียนวิชาอาคมและการปฏิบัติธรรมของ หลวงพ่ออิน ได้กระทำพร้อม ๆ กัน คือท่านจะเน้นถึงการปฏิบัติมากกว่าอย่างอื่น เพราะการปฏิบัติกรรมฐานนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญมากถ้าหากกระทำไปจนสมาธิแน่นแล้วจะเล่าเรียนอะไรก็ได้ผลทั้งนั้น กล่าวกันว่า หลวงพ่ออิน ท่านมีใจใฝ่ในการทำสมาธิอย่างมั่นคงจนกระทั่งเพื่อน ๆ สหธรรมมิกด้วยกันต้องยอมแพ้ เนื่องจากท่านเป็นนักปฏิบัติจริง ๆ ซึ่งจะเห็นได้จากวิชาอาคมของท่านนั้น เป็นที่ยอมรับของศิษย์และประชาชนโดยทั่วไปอย่างกว้างขวาง แม้แต่ หลวงพ่อเดิม ผู้เป็นอาจารย์ยังออกปากชมเชยถึงความตั้งใจในการเรียนว่าเป็นผู้ขยันเกิน กว่าคนอื่น ๆ ที่เคยพบมา วิชาอาคมขลังนอกจาก

หลวงพ่โอ้น ท่านจะมีความตั้งใจ
ศึกษาค้นถุระซึ่งหมายถึงการศึกษาเล่า
เรียนปริยัติและวิปัสสนาธุระ อันหมายถึง
ธุระในการปฏิบัติสมณะและวิปัสสนาแล้ว
หลวงพ่โอ้น ท่านยังสนใจศึกษาในด้านวิ
ชาพุทธาคมอีกด้วย หลวงพ่โอ้น ท่านได้
รับการถ่ายทอดวิชาอาคมจาก หลวงพ่
เดิมผู้เป็นอาจารย์จนมีความชำนาญดีแล้ว
หลวงพ่เดิม ก็มักจะมอบหมายให้ท่านได้
รับทำหน้าที่ในด้านนี้แทนอยู่เสมอๆ ซึ่งใน
เวลาต่อมา หลวงพ่เดิม ท่านเห็นว่า
หลวงพ่โอ้น ท่านมีความสามารถดีแล้ว
ท่านจึงมอบหมายให้ หลวงพ่โอ้น เป็นผู้
กระทำการแทนท่านทุกอย่างหลวงพ่
โอ้น ท่านได้ตั้งใจที่จะเรียนรู้ทุกอย่างเพื่อ
ให้รู้จริง และนำมาปฏิบัติให้ได้ผลเพื่อเป็น
ประโยชน์ต่อส่วนรวมจริงๆ เพราะท่าน
มองเห็นการไกลว่าอนุชนรุ่นหลังจะได้
ปฏิบัติตามให้ถูกต้องตามแบบ อย่างที่ดี
ต่อไป

หลวงพ่โอ้น ท่านได้รับการถ่ายทอดวิชาจาก หลวงพ่อเดิม เป็นส่วนใหญ่ทั้งเรื่องการสร้าง มีดหมอ การทำน้ำพระพุทธรณ์ และ วิชาทุก ๆ ชนิดของ หลวงพ่อเดิม และยังมีอีกท่านหนึ่งคือ โยมสว่าง ณ บ้านทับคล้อ หลวงพ่อเดิม ท่านได้มาช่วยสร้างถาวรวัตถุที่วัดโคก เตื่อไว้หลายอย่าง เช่น ศาลาการเปรียญเป็นศาลาทรงไทย ๑ หลัง สร้างเจดีย์หน้าพระอุโบสถ ๑ องค์ สร้างพระอุโบสถ ๑ หลัง เมื่อปี ๒๔๖๖ สร้างรูปหล่อเท่าองค์จริงมอบให้วัดโคกเตื่อ ๑องค์ เมื่อปี ๒๔๘๒ เป็นต้น

มรณภาพ

หลวงพ่โอ้น ท่านได้มรณภาพลงเมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๓๒ สิริอายุได้ ๘๒ ปี

อิทธิวัตถุมงคล

เหรียญเสมาหลังตุง หลวงพ่อโชน

เหรียญพรหม ๔ หน้า หลวงพ่อโชน

รูปหล่อ หลวงพ่อโชน

เหรียญรุ่น ๑ หลวงพ่อโชน

พระครูธีวัชรธรรมสาร

(พวง สุวรรณสโร)

วัดหนองกระโดน อำเภอเมืองฯ

จังหวัดนครสวรรค์

หลวงพ่อบุญ วัดหนองกระโดน อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์

ชาติภูมิ

หลวงพ่อบุญ เกิดเมื่อวันเสาร์ เดือนสิบ ปีมอก ตรงกับ พ.ศ.๒๔๑๕ หลวงพ่อบุญเกิดที่บ้านปากคลอง ต.หนองกระโดน อ.เมือง จ.นครสวรรค์ เมื่อเยาว์วัยได้ศึกษาเล่าเรียนที่วัดหนองกระโดน ซึ่งการเรียนนั้น มุ่งไปที่การอ่านหนังสือไทย และหนังสือขอม การท่องบทสวดมนต์ และต่อหนังสือกับพระในตอนเย็น เมื่ออายุย่างเข้าสู่วัยรุ่น จึงลาออกจากวัดไปช่วย บิดามารดาประกอบอาชีพ

อุปสมบท

จนอายุครบ ๒๐ ปีบริบูรณ์ จึงเข้าอุปสมบทที่วัดมหาโพธิ์ใต้ ต.มหาโพธิ์ อ.บรรพตพิสัยเดิม(ปัจจุบันขึ้น อ.เก้าเลี้ยว)โดยมีพระครูพิสิษฐ์สมถคุณเป็นพระอุปัชฌาย์อยู่ในสมณเพศได้ ๑ พรรษาที่ วัดหนองกระโดน แล้วก็ลาสิกขา ไปช่วยบิดามารดาทำนาทำไร่ครองเพศฆราวาสอยู่ได้ไม่นานนักก็เบื่อหน่ายใน ฆราวาสวิสัย จึงกลับเข้าอุปสมบทอีกครั้งหนึ่ง เมื่ออายุ ๒๓ ปีบริบูรณ์ ตรงกับพ.ศ.๒๔๓๘ที่วัดมหาโพธิ์ใต้ โดยมีพระครูพิสิษฐ์สมถคุณ(หลวงพ่อบุญ) วัดเขาหินใต้เป็นพระอุปัชฌาย์แล้วกลับไปอยู่ที่วัดหนองกระโดน ในการอุปสมบทครั้งนี้ หลวงพ่อบุญได้ตั้งปณิธาน ไว้ว่าจะดำรงสมณเพศตลอดไป จึงตั้งใจศึกษาพระธรรมวินัย จากพระปลัดเคลือบเจ้าอาวาสวัดหนองกระโดน การปฏิบัติตามวิสัยของหลวงพ่อบุญนั้น

จะออกบิณฑบาตรเป็นกิจวัตร มีการทำวัตรเช้า-เย็น ทุกวันไม่มีขาด เวลากลางคืนท่านจะนั่งเจริญกรรมฐาน จนตึกทุกคืน จริยาวัตรของท่าน เป็นที่น่าเคารพ เลื่อมใสศรัทธายิ่งนัก ยึดมั่นในศีลธรรมที่ว่า"ยถาว่าที ตถากาโร"หมายถึง"คนตรงพูดอย่างไรทำอย่างนั้น" จนมี คำพูดว่าหลวงพ่อบุญเป็นพระจริงๆ ในปีพ.ศ.๒๔๕๐ หลวงพ่อบุญได้รับแต่งตั้งให้เป็นเจ้าอาวาสวัดหนอง กระโดนเมื่อ มีพรรษา ๑๒ พรรษา เนื่องจากพระปลัด เคลือบเจ้าอาวาสท่านเดิมนั้นประชาชนได้อาราธนาไป เป็นเจ้า อาวาสวัดหัวเมือง(วัดนครสวรรค์) ต่อมา ปีพ.ศ.๒๔๖๘เมื่อต.ลาดยาว ได้ยกฐานะขึ้นเป็น อ.ลาดยาว ขณะนั้นตำแหน่งเจ้าอาวาสวัดลาดยาวได้ว่างลง ขุนนิพัทธ์ประศาสน์ นายอำเภอลาดยาว ขุนลาดบริบาล พ่อค้า ประชาชนจึงได้จัดขบวนไปรับ หลวงพ่อบุญที่วัดหนองกระโดน

ไปดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาสวัดลาดยาวและเจ้าคณะแขวงลาดยาว ในปีพ.ศ.๒๔๗๓ หลวงพ่อพวงได้รับพระราชทานสมณศักดิ์เป็นพระครูสัญญาบัตร เจ้าคณะอำเภอตรี ชื่อ"พระครูนิวริฐธรรมสาร" และเป็นพระอุปัชฌาย์ในเขตแขวงลาดยาวเมื่อมีอายุ ๕๘ ปี พรรษาที่ ๓๕ หลวงพ่อพวงมีความรู้ด้านการช่างฝีมือเป็นอย่างดี โดยได้ช่วยพระปลัดเคลือบสร้างศาลาวัดหัวเมืองจนแล้วเสร็จ ต่อมาปี พ.ศ.๒๔๕๙ ได้เป็นผู้นำการสร้างศาลาวัดหนองยาว อ.ลาดยาว ปีพ.ศ.๒๔๖๗ ได้บูรณะวัดหนองกระโดนโดยสร้างศาลาการเปรียญขึ้นใหม่ ปีพ.ศ.๒๔๖๘ ได้เป็นกำลังสำคัญสร้างศาลาการเปรียญให้แก่วัดเก่าเลี้ยว ปีพ.ศ.๒๔๖๙ได้สร้างศาลาการเปรียญให้แก่วัดทัพชุมพลและไปช่วยสร้างวัดหนองโรง ต.หนองกรด อ.ปากน้ำโพ

นอกจากนี้ยังได้ไปช่วยหลวงพ่อดำขึ้นสร้างวัดลาดยาว อ.ลาดยาว ปีพ.ศ.๒๔๗๐ ได้ก่อสร้างมณฑปที่วัดหนองกระโดนเพื่อประดิษฐานรอยพระพุทธรบาทจำลองและก่อสร้างศาลาวัดเนินขี้เหล็กและวัดบ้านไร่ ในปีพ.ศ.๒๔๗๑หลวงพ่อดำได้เริ่มก่อสร้างวัดเขาสมุกโดยสร้างศาลาการเปรียญ โรงน้ำร้อน กุฏิ ๔ หลัง หอฉัน ศาลา ๙ ห้อง สร้างรอยพระพุทธรบาทจำลองไว้บนยอดเขาสมุก และสร้างมณฑปครอบไว้ การก่อสร้างใช้เวลา ๕ ปี แล้วเสร็จเมื่อพ.ศ.๒๔๗๕ มีเนื้อที่ดิน ๓๐ ไร่เศษ

มรณภาพ

หลวงพ่อดำมรณภาพ เมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน พ.ศ. ๒๔๗๖ หลวงพ่อดำได้มรณภาพด้วยอาการสงบ เวลา ๑๗.๑๕ น. ณ หอสดมภ์ วัดหนองกระโดน สิริอายุ ๖๑ ปี พรรษา ๓๘

อิทธิวัตถุมงคล

เหรียญรุ่นแรก หลวงพ่อพวง

รูปถ่าย หลวงพ่อพวง

รูปหล่อ หลวงพ่อพวง

พระครูขันตน์ธรรมเวที

(ชื่อย ชูตาโก)
วัดหัวงิ้ว อำเภอพยุหะคีรี
จังหวัดนครสวรรค์

พระครูนิทัศน์ธรรมเวที(หลวงพ่อ้อย จิตาโก) วัดหัวจิว หมู่ที่๙ ตำบลเนินมะกอก
อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์

ชาติภูมิ

พระครูนิทัศน์ธรรมเวที นามเดิมชื่อ อ้อย นามสกุล พุทรวงษ์ ฉายา ฐิตาโก เกิดเมื่อวัน
พุธที่ ๑๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๓๗ เวลา๑๙.๐๐ น. ตรงกับขึ้น ๑๑ ค่ำ เดือน ๑๑ ปีมะเมีย ที่
บ้านขันหมากตำบลขันหมาก อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี โยมบิดาชื่อนายพุ่ม พุทรวงษ์
โยมมารดา ชื่อ นางวงษ์ พุทรวงศ์ การศึกษาเมื่อยังเยาว์ บิดาได้นำไปฝากพระอุปัชฌาย์
กรัก เจ้าอาวาสวัดอำเภวัน ตำบลบางขันหมากใต้ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี ได้ให้การ
ศึกษาแบบโบราณ สอนหนังสือเป็นรายตัว อยู่กินนอนที่วัดแต่อายุ ๗ ปี พออายุได้ ๙ ปี
บิดามารดาทำพิธีมงคลโกนจุก แล้วบรรพชาเป็นสามเณร ๗ พรรษา ได้เรียนหนังสืออ่าน
เขียนได้ตามหลักสูตรของเด็กวัด

ขุนประสิทธิ์ ผู้เป็นน้ำชายนำไปฝากพระครู
เจ้าอาวาสวัดมณีชลขันธ์อยู่พักกินนอนกับวัดและ
เข้าเรียนหนังสือที่โรงเรียนวัดมณีชลขันธ์ อำเภอ
เมือง จังหวัดลพบุรีเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ อยู่
วัดจนอายุ ๑๘ ปี และได้สอบความรู้ภาษาไทย
เทียบมัธยมปีที่ ๖ จากโรงเรียนประจำ จังหวัด
ลพบุรีอายุ ๑๙ ปี สมัครสอบบรรจุเป็นเสมียน
สรรพากรจังหวัดลพบุรีเป็นเสมียนชั้นตรี อัตราเงิน
เดือนเพียง 20 บาท ได้ย้ายไปอยู่อำเภอโคกสำโรง
จังหวัดลพบุรี และต่อมาขอย้ายมาอยู่ที่อำเภอ
พยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์ประจำแผนกสรรพ
กร จนอายุ ๒๓ ปี และได้ช่วยส่งเสริมอาชีพแก่
บิดามารดาในการทำงานผู้รับเหมาซื้อฟืนให้แก่
ทางราชการรถไฟอยู่พักหนึ่ง พอช่วยฐานะของ
ตระกูลได้พอสมควรบิดามารดาจึงขอร้องให้
อุปสมบทเป็นภิกษุในพระพุทธศาสนาต่อไปการ
อุปสมบทและการศึกษาปริยัติธรรม

อุปสมบท

เมื่ออายุ ๒๓ ปีเมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม
พ.ศ.๒๔๖๐ ณ ฌพัทธสีมา วัดปฐมพานิช อำเภอ
บ้านหมี่จังหวัดลพบุรี โดยมีพระวินัยธรกิ่ง
สุวณโณเป็นพระอุปัชฌาย์พระอาจารย์อุ้น ธรรมดี
เป็นกรรมวาจาจารย์ พระอาจารย์เหรียญเป็น
อนุสาวนาจารย์ เมื่ออุปสมบทแล้ว

เมื่ออุปสมบทปีแรก พระอาจารย์ถมยา วัดถ้ำตะโก จังหวัดลพบุรี ให้เรียนสมถวิปัสสนาและติดตามพระอาจารย์เดินธุดงค์ไปหลายแห่ง ได้มาตั้งวัดอยู่ตรงบริเวณติดต่อกับบ้านป่าครัก หมู่ ๖ อำเภอตากลี ห่างบ้านหัวจิว ประมาณ ๒ กิโลเมตรได้รับความลำบากแก่ผู้บำเพ็ญบุญตลอดจนพระภิกษุที่จะไปโปรดสัตว์ ต่อมาทางราชการสร้างสถานีรถไฟหัวจิว จึงพร้อมใจกันสร้างวัดขึ้นใหม่ว่า “วัดหัวจิว” โดยนายพุทธ พุทธวงษ์ เป็นผู้มอบที่ดินให้ 1 แปลง อยู่หลังสถานีรถไฟห่างประมาณ ๒๐๐ เมตร จนปัจจุบันนี้ตามข้อบันทึกของท่านว่า ตั้งใจจะลาราชการบวชเพียงพรรษาเดียว แต่คิดว่าเวลาไม่พอแก่การค้นคว้าศึกษาพระธรรมวินัยในทางพระพุทธศาสนา ตลอดจนอาจารย์ถมยาให้สอนปริยัติธรรมแก่ภิกษุสามเณร ตลอดจนประชาชน นอกนั้นอ่านหนังสือให้ประชาชนฟังแบบเทศน์ประจำวันธรรมสวนะจึงได้ลาออกจากราชการหันมาศึกษาพระธรรมวินัยในทางพระพุทธศาสนา จนสิ้นอายุขัยการปฏิบัติกิจพระพุทธศาสนาจนพรรษา ๗ ผ่านไปจึงตัดสินใจเรียนบาลีที่พระนครอยู่พักหนึ่งพระอาจารย์ถมยานิมนต์ให้มาช่วยกิจพระศาสนา ท่านไม่กล้าจะขัดใจผู้ใหญ่เพราะ

การตัดช่อกน้อยเฉพาะตนนั้นไม่บังควร ได้กลับมาอยู่กับอาจารย์อย่างเดิม ขณะเดียวกันนั้น ได้ฝึกการเทศน์ปฐกฐา วิสัชนาแต่พระครูพุทธโสภณ (เลียง) วัดท่าพระเม่น และได้เทศน์สอนประชาชนแทนพระอาจารย์ต่อไปเมื่อเรียนวิชาเทศนาจบแล้ว ได้ทำการเปิดเรียนสอนภาษาไทยแก่ภิกษุสามเณร และเด็กวัด สมัยนั้นบวชกันอย่าง ใครไม่รู้หนังสือก็บวชได้ มาเรียนกันตอนเป็นพระ ต่อมาได้มีประชาชนส่งลูกหลานไปฝากวัดให้เรียนภาษาไทยมากขึ้น ถึงปลายปีการศึกษา ส่งเด็กเข้าสอบร่วมกับโรงเรียนประชาบาล แต่ชั้นประถม ๑ ถึงชั้นประถม ๔ เป็นเวลาหลายปี

หลวงพ่อดีมนับว่าเป็นศิษย์ที่ใกล้ชิดของหลวงพ่อดีม วัดหนองโพ รูปหนึ่ง โดยพิจารณาได้จากเมื่อหลวงพ่อดีมเดินทางไปบูรณะหรือสร้างศาสนะสถานที่ใดหลวงพ่อดีมและ หลวงพ่อกันวัดเขาแก้วซึ่งท่านเป็น สหมิตรธรรมกัน จะเดินทางติดตามไปเพื่อรับใช้หลวงพ่อดีมในฐานะศิษย์ที่ใกล้ชิด โดยมีเรื่องเล่าว่า ในการเดินทางสมัยก่อนเส้นทางเป็นป่าเขา การเดินทางลำบากมาก หลวงพ่อดีมจะเดินทางด้วยช้างเป็นพาหนะส่วนหลวงพ่อกันจะใช้ม้าสีขาวเป็นพาหนะหลวงพ่อดีมจะใช้ม้าสีน้ำตาลแดงเป็นพาหนะนัดสมทบกันแล้วแต่เส้นทาง เพื่อเดินทางติดตามหลวงพ่อดีมไปบูรณะ หรือสร้างศาสนะสถาน ยังสถานที่วัดต่างๆ ในฐานะลูกศิษย์วัดอุ้มงคลหลวงพ่อดีมท่านได้เริ่มอาพาธมาเป็นเวลานานปีแต่ด้วยความซันติธรรมต่อสู้อุปสรรค ไม่ยอมหยุดรักษาพยาบาล ถือหลักกรรมในทางพระพุทธศาสนาว่า ในปางก่อนเราทำกรรมอะไรไว้ไม่ดี ผลกรรมนั้นก็จักสนอง ครั้งหนึ่งท่านอาพาธมาก แพทย์สันนิษฐานว่า ท่านฉันโบราณต้มด้วยหม้อเนี่ยมอาจจะเป็นกรดหรือด้วยพิษยาไม่มีใครทราบ หลวงพ่อดีมจึงมีอาการขึ้นผิวดำลอกหมดทั้งตัวจึงนำไปรักษาที่โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้าจนหายเหมือนเดิมแต่ก็มีอาการเหนื่อยมากเป็นประจำหลวงพ่อดีมหนักแน่นมากไม่ยอมไปรักษาตามแพทย์สั่งเพราะห่วงการสร้างหอสมุดจนเกิดอาพาหนักอีก คณะศิษย์ ญาติ จึงนิมนต์ไปรักษาที่โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า

บอกว่าไม่เป็นอะไรมาก คล้ายกับหมดลมหายใจเหมือนกับดวงตะเกียงจุดไฟใกล้น้ำมันจะหมดเหลือ
น้อยลง

มรณภาพ

๒๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๑๖ หลวงพ่อก็ได้ถึงแก่มรณภาพด้วยอาการอันสงบ ณ โรงพยาบาล
พระมงกุฎเกล้าแพทย์สันนิษฐานว่า ด้วยโรคเก่ากำเริบและโรคชราเข้าครอบงำ เป็นไปตามหลักความจริง
๔ ประการคือความ เกิด แก่ เจ็บ ตาย เป็นธรรมดาแห่งสภาวะสังขารสิริขณมาตุ ๗๙ ปี ๕๖ พรรษา
และพระราชทานเพลิงศพในวันที่ ๒๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๘

อิทธิวัตตุมงคล

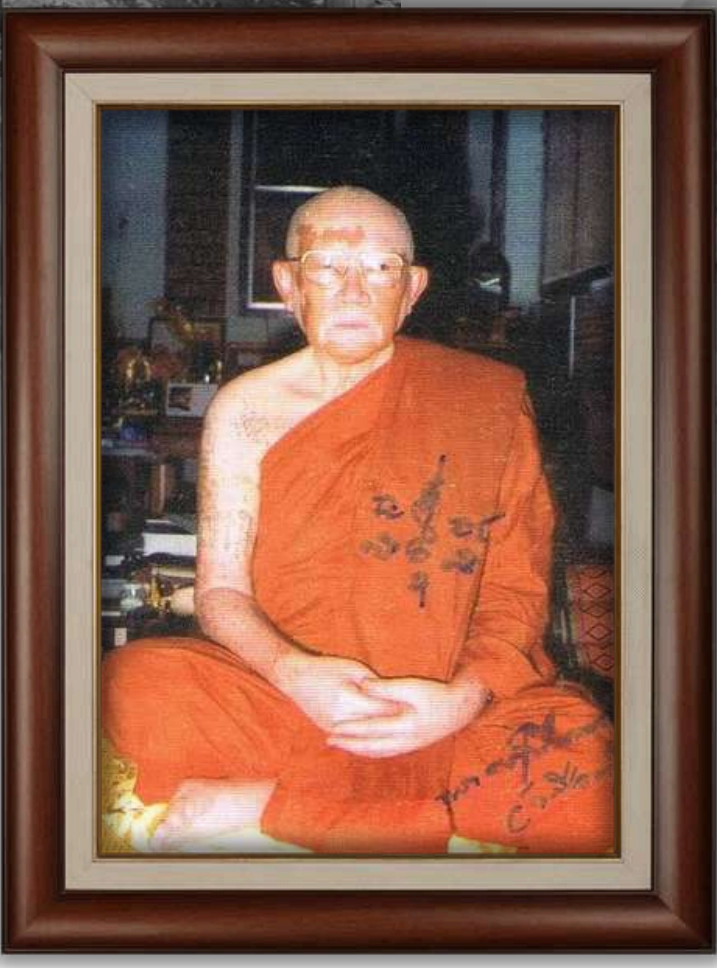
เหรียญรุ่น ๑ หลวงพ่อชัย

พระสมเด็จ หลวงพ่อชัย

รูปหล่อ หลวงพ่อชัย

พระครูขันตนากรรณ

(สมควร วิชาวิสาโล)

วัดศรีสวรรค์สังฆาราม อำเภอเมืองฯ
จังหวัดนครสวรรค์

"พระครูนิมิตนวรรรม" หรือ "หลวงพ่อสมควรวิชาวิสาลो" วัดศรีสวรรค์สังฆาราม (วัดถือน้ำ) ตำบลนครสวรรค์ออก อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ เป็นพระเถระนักปฏิบัติ นักพัฒนา ผู้มีเมตตาจิตสูง รักสันโดษ มีความเชี่ยวชาญในการวิปัสสนากรรมฐานและศาสตร์ต่างๆ ชาวนครสวรรค์ต่างเคารพในวัตรปฏิบัติของท่าน ถึงกับให้สมญานามว่า "เทพเจ้าแห่งค่ายจิรประวัติ"

ชาติภูมิ

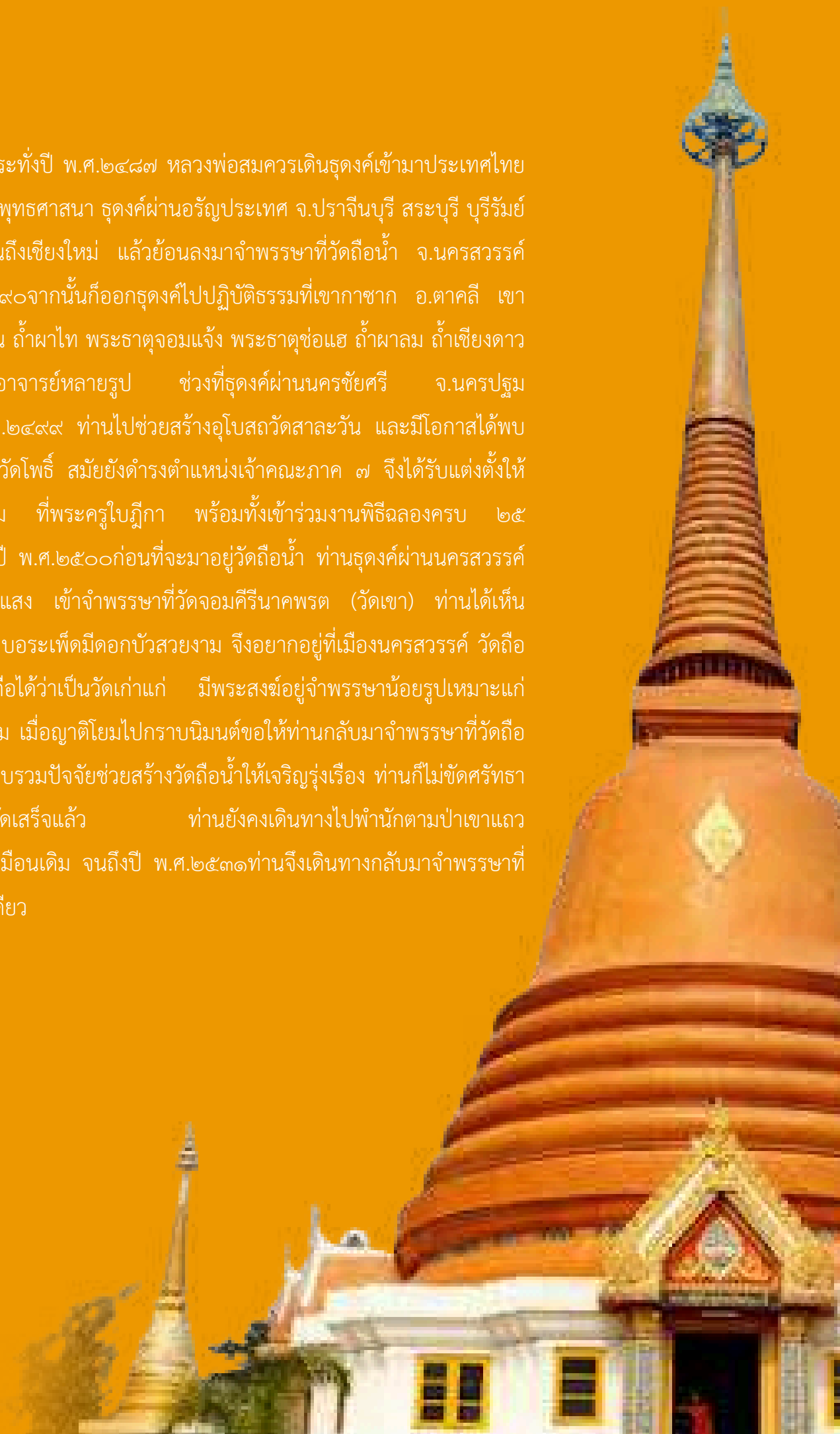
ท่านเป็นชาวเวียดนาม เกิดเมื่อวันเสาร์แรม ๑ ค่ำ เดือน ๘ ปีมะโรง ตรงกับวันที่ ๑๗ กันยายน พ.ศ. ๒๔๕๙ ที่บ้านเลขที่ ๔๒ หมู่ ๕ บ้านโพนโด่ง จังหวัดตาวัน ไช่ฮอง (ปัจจุบัน คือ โฮจิมินห์ซิตี้) ประเทศเวียดนาม เป็นบุตรของพ่อเซินแน และแม่สุพันธุ์ สุริยประภา (เซิงหงก) ท่านศึกษาเบื้องต้นที่โรงเรียนวัดโพนโด่ง จังหวัดตาวัน จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๗๑

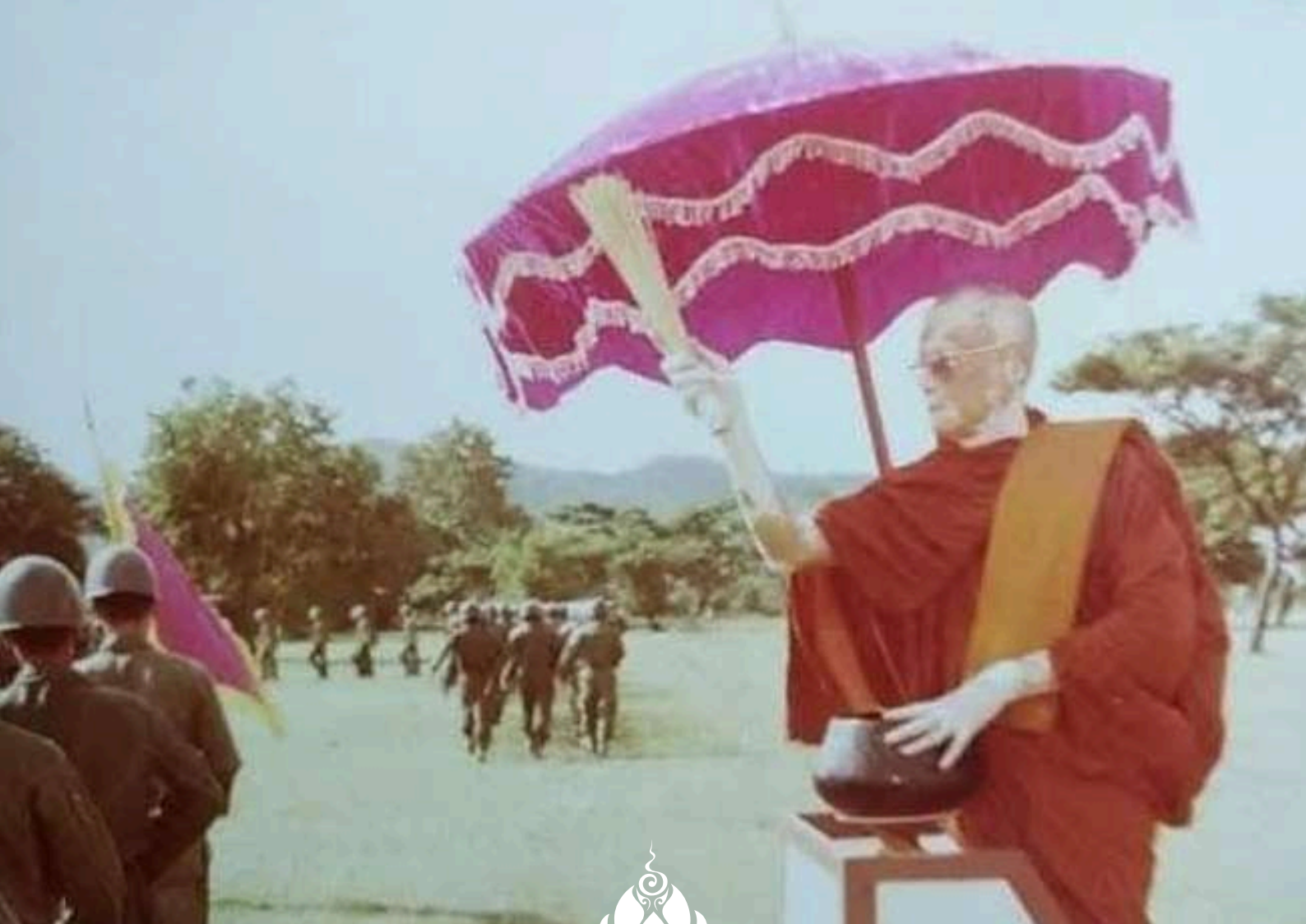

อุปสมบท

กระทั่งอายุครบ ๒๐ ปี ได้เข้าพิธีอุปสที่ วัดจงโกรม ไช่ฮอง เมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๔๗๙ มีพระธรรมจริยาพฤติ วัดมณีเพชราราม เจ้าคณะจังหวัดพระตะบอง เป็นพระอุปัชฌาย์ พระอาจารย์ซิว เจ้าอาวาสวัดลำดวน เป็นพระกรรมวาจาจารย์ และพระอาจารย์วัชระ เจ้าอาวาสวัดกระพุ่มรัตน เป็นพระอนุสาวนาจารย์ พ.ศ. ๒๔๘๐ ท่านได้เดินทางมาประเทศกัมพูชาและจำพรรษาที่วัดลำดวน อ.พระตะบอง ภายหลังอุปสมบท จากบวชแล้วท่านศึกษาบาลีนักธรรม และเป็นครูประจำบาลไปด้วย สอนหนังสือในโรงเรียนระดับประถมศึกษาที่ จ.พระตะบอง ซึ่งขณะนั้นอยู่ในการปกครองของฝรั่งเศสปลายปีพ.ศ. ๒๔๘๔ ไทยได้ปกครองจังหวัดพระตะบอง เสียมราชู ศรีโสภณ ท่านได้กลับไปอยู่กับพระอุปัชฌาย์ที่สำนักสงฆ์ในเมืองเสียมราชู และศึกษาจนสอบได้นักธรรมชั้นตรี-โท ที่สำนักเรียนวัดโพธิ์ศักดิ์ จ.พระตะบอง หนีไปศึกษาพระธรรมและปฏิบัติกัมมัฏฐานกับพระอาจารย์คิมออม วัดโพนโด่ง พระอาจารย์ถึงฮาย วัดจงโกรม ประเทศเวียดนามใต้อยู่ ๒ พรรษา ก่อนมาศึกษาด้านวิทยาคมที่สำนักพระครูแลน วัดมะถัก อ.ศรีโสภณ

จนกระทั่งปี พ.ศ.๒๔๘๗ หลวงพ่อสมควรเดินธุดงค์เข้ามาประเทศไทย เพื่อศึกษาพระพุทธศาสนา ธุดงค์ผ่านอรัญประเทศ จ.ปราจีนบุรี สระบุรี บุรีรัมย์ สุรินทร์ ไปจนถึงเชียงใหม่ แล้วย้อนลงมาจำพรรษาที่วัดถือน้ำ จ.นครสวรรค์ ในปี พ.ศ.๒๔๙๐ จากนั้นก็ออกธุดงค์ไปปฏิบัติธรรมที่เขากาซาก อ.ตาคลี เขาม่อนทลายนอน ถ้ำผาไท พระธาตุจอมแจ้ง พระธาตุซ้อแฮ ถ้ำผาลม ถ้ำเชียงดาว ได้พบพระเกจิอาจารย์หลายรูป ช่วงที่ธุดงค์ผ่านนครชัยศรี จ.นครปฐม ประมาณ พ.ศ.๒๔๙๙ ท่านไปช่วยสร้างอุโบสถวัดศาละวัน และมีโอกาสได้พบกับสมเด็จเจ้าฟ้า วัดโพธิ์ สมัยยังดำรงตำแหน่งเจ้าคณะภาค ๗ จึงได้รับแต่งตั้งให้เป็นฐานานุกรม ที่พระครูใบฎีกา พร้อมทั้งเข้าร่วมงานพิธีฉลองครบ ๒๕ ศตวรรษ เมื่อปี พ.ศ.๒๕๐๐ ก่อนที่จะมาอยู่วัดถือน้ำ ท่านธุดงค์ผ่านนครสวรรค์ มาทาง อ.ชุมแสง เข้าจำพรรษาที่วัดจอมคีรีนาคพรต (วัดเขา) ท่านได้เห็นทัศนียภาพ บึงบอระเพ็ดมีดอกบัวสวยงาม จึงอยากอยู่ที่เมืองนครสวรรค์ วัดถือน้ำในขณะนั้นถือได้ว่าเป็นวัดเก่าแก่ มีพระสงฆ์อยู่จำพรรษาน้อยรูปเหมาะแก่การปฏิบัติธรรม เมื่อญาติโยมไปกราบนิมนต์ขอให้ท่านกลับมาจำพรรษาที่วัดถือน้ำ เพื่อช่วยรวบรวมปัจจัยช่วยสร้างวัดถือน้ำให้เจริญรุ่งเรือง ท่านก็ไม่ขัดศรัทธา แต่เมื่อบูรณะวัดเสร็จแล้ว ท่านยังคงเดินทางไปพำนักตามป่าเขาแถว จ.อุทัยธานี เหมือนเดิม จนถึงปี พ.ศ.๒๕๓๑ ท่านจึงเดินทางกลับมาจำพรรษาที่วัดถือน้ำแห่งเดียว

หลวงพ่อดมควร แม้จะเป็นพระสงฆ์ที่พูดน้อย แต่ทุกถ้อยคำของหลวงพ่อดมควร มีคุณค่าน่าฟัง ประสพการณ์ในการสดุดะมีมากมายหลวงพ่อดมควรท่านได้ศึกษาพระธรรมวิद्याคมาการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน นอกจากนี้ ท่านได้สร้างวัดอุโมงค์ไ้มากมายเพื่อแจกจ่ายให้ทหารไปรบ ให้ประชาชนไปบูชา เช่น เหริยญร่นแรกรูปกงจักร เหริยญโสฬสมงคล พระกริ่งทูลเกล้า รูปหล่อเหมือนรุ่นปั้นไข้ว พระกริ่งเบญจรัตนมงคล เหริยญพระสยามเทวาธิราช เป็นต้นต่อมาในปี พ.ศ.๒๕๔๖หลวงพ่อดมควรมีอายุมากขึ้นจึงต้องรับกิจนิมนต์น้อยลง และได้รับการดูแลจากแพทย์ประจำโรงพยาบาล บาลค้ายจิระประวัติน้อย่างดี ซึ่งต่อมา หลวงพ่อดมควรก็ได้เข้าโรงพยาบาลเป็นประจำ เนื่องจากมีสุขภาพไม่แข็งแรง

มรณภาพ

หลวงพ่อดมควร ได้มรณภาพลงอย่างสงบ ในวันที่ ๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ เวลา ๑๓.๑๐น. ณ โรงพยาบาลค้ายจิระประวัติน อ.เมือง จ.นครสวรรค์ สิริอายุ ๘๘ ปี พรรษา ๖๖

อิทธิวัตตุมงคล

เหรียญนั่งปิ่น หลวงพ่อสมควร

รุ่นเสาร์๕ หลวงพ่อสมควร

เหรียญยืน หลวงพ่อสมควร

พระครูนิวตน์พรหมจรรย์

(พรหม เตชธมโม)

วัดโกรกพระใต้ อำเภอกำแพงพระ

จังหวัดนครสวรรค์

พระครูนิวตฺตพรหมจรรย์ (หลวงพ่อพรหม เตชธมฺโม ป.ธ.๖) อดีตเจ้าอาวาสวัดโกรกพระใต้
ตำบลโกรกพระ อำเภอโกรกพระ จังหวัดนครสวรรค์

ชาติภูมิ

เดิมชื่อเด็กชายพรหม ยัญทิพย์ เกิดเมื่อวันที่ ๑ ธันวาคมพ.ศ.๒๔๕๓ ตรงกับปีจอ ที่บ้านโคกหม้อ
ต.โกรกพระ อ.โกรกพระ (ปัจจุบันคืออำเภอทัพทัน จ.อุทัยธานี) ท่านจบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ จาก
โรงเรียนวัดโคกหม้อ

อุปสมบท

เมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน พ.ศ. ๒๔๗๔ โดยมีท่านเจ้าคุณพระธรรมไตรโลกาจารย์ วัดเขาแก้ว
(ยอด อุกกาไส) อดีตเจ้าคณะจังหวัดนครสวรรค์ เป็นพระอุปัชฌาย์

พ.ศ. ๒๔๙๐ ได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าอาวาสวัดโคกหม้อและเจ้าคณะตำบลโคกหม้อ ขณะมีอายุได้
๓๗ ปี พรรษาที่ ๑๖

พ.ศ. ๒๔๙๘ ได้รับพระราชทานสมณศักดิ์เป็นพระครูสัญญาบัตรชั้นเอก รั้งพัดยศ จปร. ในพระราช
ทินนามานามที่ "พระครูนิวตฺตพรหมจรรย์"

พ.ศ.๒๕๐๑ ได้รับแต่งตั้งเป็นศาสนจักรวันครวรรค์
พ.ศ.๒๕๐๓ ได้ย้ายจากวัดโคกหม้อมาจำพรรษาที่
วัดพรหมจริยวาส อำเภอมือง จังหวัดนครสวรรค์
รวม ๕ พรรษา

พ.ศ. ๒๕๐๙ ได้รับนิมนต์จากชาวบ้านโกรกพระมา
เป็นเจ้าอาวาสวัดโกรกพระใต้เมื่อวันที่๑๘ เมษายน
พ.ศ.๒๕๐๙ ทางคณะสงฆ์ได้พิจารณาและเห็นว่า

พระครูนิวตฺตพรหมจรรย์ เป็นพระเถระชั้น
ผู้ใหญ่ ได้ปฏิบัติกิจของสงฆ์ ในตำแหน่งเจ้าอาวาส
และเจ้าคณะอำเภอ ตลอดมาด้วยดีไม่เคยมีประวัติ
ต่างพร้อยเป็นอนุศาสนาจารย์อบรมคุณธรรม
จริยธรรมแก่พุทธศาสนิกชนอำเภอโกรกพระ จนได้
รับการยกย่องเกิดความเลื่อมใสในหมู่ประชาชน
โดยทั่วไป จึงได้รายงานต่อเจ้าคณะตามลำดับชั้น
ขอแต่งตั้งให้ท่านเป็นเจ้าคณะอำเภอกิตติมงคลดี
เป็นที่ปรึกษาเจ้าคณะอำเภอโกรกพระ

มรณภาพ

หลวงพ่พรหมถึงแก่มรณภาพลงเมื่อคืนวันที่
๗ มกราคม ๒๕๓๗ เวลาประมาณ ๒๑.๔๕ น.
ด้วยอาการสงบ ณ โรงพยาบาลโกรกพระ สิริอายุ
๘๔ ปี ๖๓ พรรษา

อิทธิวัตถุมงคล

เหรียญข้าวหลามตัด หลวงพ่อพรหม

เหรียญฉลองสมณศักดิ์ หลวงพ่อพรหม

ปลาตะเพียน หลวงพ่อพรหม

พระครูขันติยธรรมาภรณ์

(พันธ์ สุมโน)

วัดเขาลือ อำเภอนาทะโก

จังหวัดนครสวรรค์

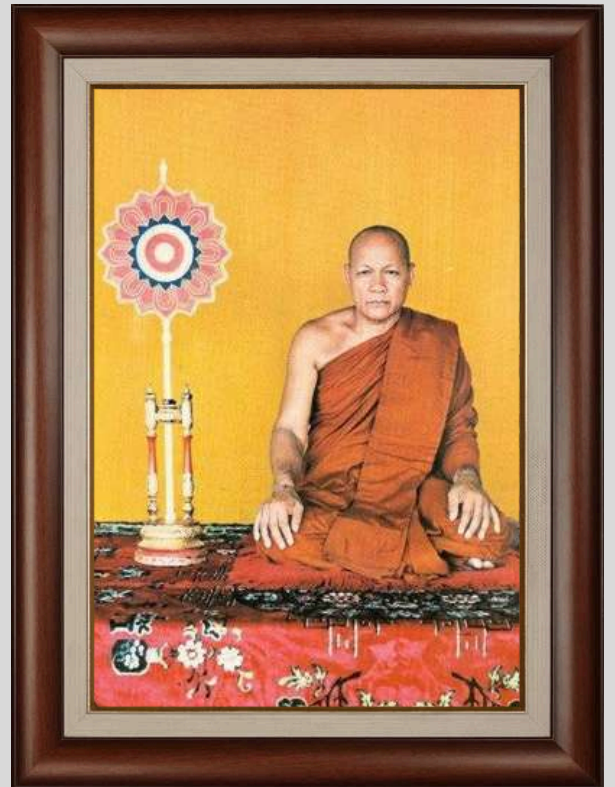
พระครูนิพัทธ์ธรรมาภรณ์ (หลวงพ่อพันธ์
สมโน) อดีตเจ้าอาวาสวัดเขาล้อ
อำเภอท่าตะโก จังหวัดนครสวรรค์

ชาติภูมิ

ท่านเกิดที่บ้านปาแนะ - บ้านห้อง หมู่ที่ ๙
ตำบลตาโกน อ.อุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ
เมื่อ วันศุกร์ที่ ๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๖๗
บิดาชื่อนายดี บุญยอด มารดา นางกลม บุญยอด
นามเดิมพันธ์ บุญยอด การศึกษาสมัยนั้นใน
หมู่บ้านไม่มีโรงเรียน โยมบิดาจึงไปฝากเป็น
ศิษย์ของ พระอธิการบุญมา วัดสามขา ซึ่งเป็นวัด
ใกล้บ้าน ท่านเรียนอักษรไทย อักษรขอม ศึกษา
ปริยัติธรรม ทำวัตรสวดมนต์มาตลอดการบรรพชา
ในปี พ.ศ.๒๔๘๓ อายุได้ ๑๖ปี ท่านได้บรรพชา
เป็นสามเณรเป็นเวลา ๔ ปี

อุปสมบท

เมื่ออายุครบบวชในปี พ.ศ.๒๔๘๗ ได้อุปสมบท
ต่อจากการเป็นสามเณร ที่วัดบ้านตาโกน โดยมี
พระอธิการบุญมาเป็นอุปัชฌาย์ ได้รับฉายาว่า
"สมโน" จำพรรษาที่วัดสามขาช่วงเวลาหนึ่ง แล้ว
ย้ายไปจำพรรษาที่วัดม่วงสามสิบ อุบลราชธานี
เป็นเวลา ๕ ปี ท่านเป็นพระผู้ใฝ่หาความรู้เรียน
วิปัสสนากรรมฐาน อักษรขอมโบราณ ตำรายา
โบราณ เวทย์มนต์คาถากำกับยา จนถึงพรรษา
ที่ ๑๑ หลังออกพรรษา

แล้วท่านได้เดินทางมาเยี่ยมญาติที่บ้าน
หนองสะเอ้ง ตำบลสายลำโพง อำเภอ
ท่าตะโก นครสวรรค์ ท่านได้พักอยู่กับญาติ
ขณะนั้นเจ้าอาวาสวัดเขาล้อว่างลงบรรดา
ญาติโยมทราบข่าว จึงไปนิมนต์ท่านมาจำ
พรรษาที่วัดเขาล้อนับตั้งแต่พรรษาที่ ๑๒
ตรงกับ พ.ศ.๒๕๐๓ ขณะนั้นท่านอายุ ๓๖ปี
และเป็นอุปัชฌาย์ในปี๒๕๑๐หลวงพ่อพันธ์
เป็นพระปฏิบัติเคร่งครัดในพระธรรมวินัยแต่
ใจดีมีเมตตา เป็นที่เคารพกราบไหว้ของคน
ท่าตะโก ไผศาลี นครสวรรค์ และท่านเป็น
พระนักพัฒนาให้ความสำคัญของกาศึกษา
สร้างโรงเรียนอุปัชฌาย์หลายโรงเรียนใน
นครสวรรค์ เพชรบูรณ์ และศรีสะเกษ
ท่านได้สร้างและบูรณะวัดหลายแห่ง

นอกจากได้ศึกษาถ่ายทอดจากหลวงพ่อบุญมา
อุปชฌาย์ท่านแล้ว ได้มาศึกษาเวทย์มนต์คาถากับพระ
สายหลวงปู่เดิม วัดหนองโพ คือหลวงพ่อพรหมวัด
ช่องแค หลวงพ่อน้อย วัดหนองโพ หลวงพ่อโอด
วัดจันเสน เป็นต้น

สำหรับหลวงปู่สี วัดเขาถ้ำบุญนาคตาคลี
นั้น ท่านไปปฏิบัติธรรมกับหลวงปู่สีครั้งละเป็นเดือนก็
มีงสำหรับวิชาอาคมนั้น ได้เคยเรียนถามหลวงพ่อแล้ว
นอกจากนี้ท่านยังเป็นสหายธรรม กับหลวงพ่อพิมพ์
วัดหนองตางู หลวงพ่อฮวด วัดหัวถนนใต้ เป็นต้น
ความเกี่ยวพันหลวงพ่อเดิมกับ วัดเขาล้อในหนังสือ
กล่าวว่า

เมื่อปี๒๔๗๒ หลวงพ่อเดิม วัดหนองโพ ได้
เดินทางไปสร้างวัดหนองกลับ อำเภอหนองบัว เดิน
ทางด้วยช้างพักที่บ้านเขาล้อ หลวงพ่อเดิมท่านได้สร้าง
อุโบสถวัดเขาล้อในปี ๒๔๗๒ และในปี ๒๔๗๔ วัด
เขาล้อ ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา

และในปี ๒๔๗๘ หลวงพ่อเดิมได้เป็นประธานสร้างศาลาการเปรียญวัดเขาล้อ เป็นศาลาคอนกรีตขนาดใหญ่เมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๔ คณะทายาททายิกาวัดเขาล้อ ได้ขออนุญาตหลวงพ่อเดิมสร้างรูปหล่อขนาดเท่าองค์จริง และได้นำรูปหล่อดังกล่าวบรรจุทุกเที่ยวไปให้หลวงพ่อเดิมปลุกเสกที่วัดหนองโพ แล้วนำมาประดิษฐานที่วัดเขาล้อจวบจนปัจจุบัน

มรณภาพ

เมื่อเวลาประมาณ ๐๑.๓๐ น. ค่ำวันศุกร์ ๑๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๕

อิทธิวัตตุมงคล

เหรียญนั่งพานไหว้ครู หลวงพ่อพันธ์

เหรียญระฆัง หลวงพ่อพันธ์

รูปหล่อพิมพ์ยืน หลวงพ่อพันธ์

พระครูขันตยาภิรัตกิจ

(บุญมี อุตตรกโช)

วัดวาปีรัตนาราม อำเภอตากลี

จังหวัดนครสวรรค์

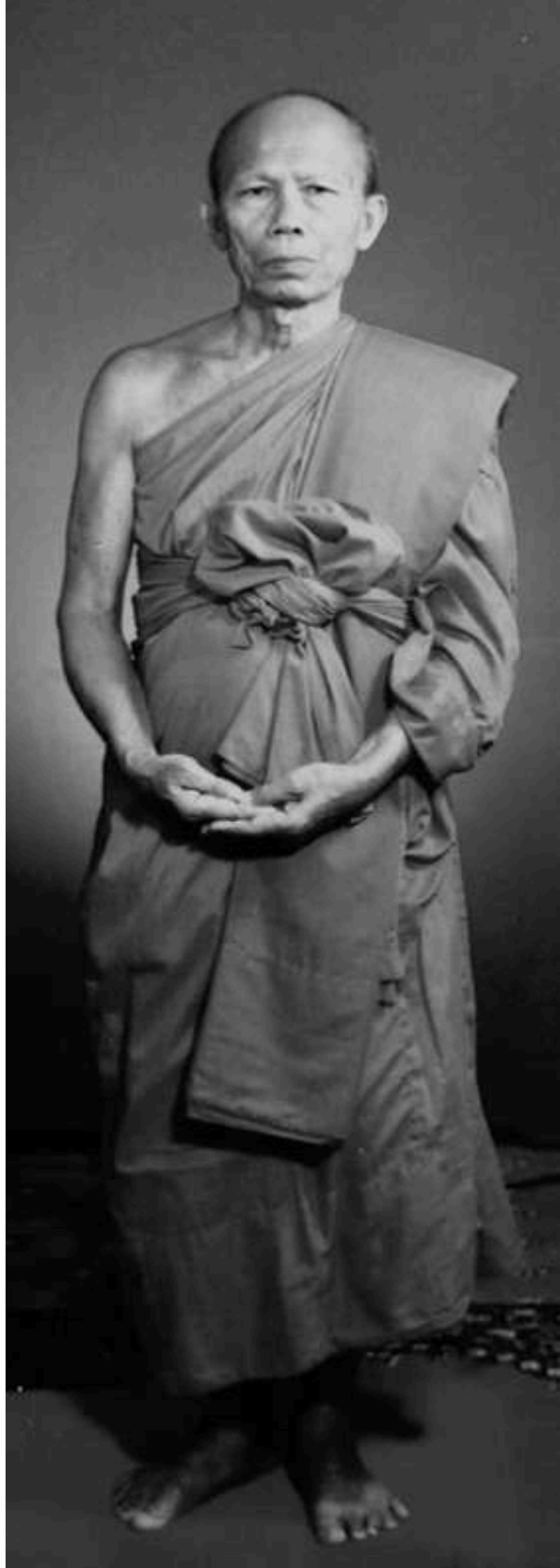
"พระครูนิพัทธ์ปริยัติกิจ"เจ้าอาวาสวัดวาปีรัตนาราม
ตำบลหนองโพ อำเภอตากลี จังหวัดนครสวรรค์
พระเกจิณณาจารย์เรืองวิทยาคมชื่อดังแห่งเมืองสี่
แคว

ชาติภูมิ

เกิดในสกุล คุ่มสมบัติ เมื่อวันที่ ๒๕.ค.๒๔๗๑ที่
บ้านป่าคลัก เลขที่ ๑๔๙ หมู่ ๖ ต.หนองโพ อ.ตากลี
จ.นครสวรรค์

อุปสมบท

อายุครบ ๒๐ ปี เข้าพิธีอุปสมบท เมื่อวันที่
๑๒ พ.ศ. ๒๔๙๑ ที่พัทธสีมาวัดหัวจิว ต.เนินมะกอก
อ.พยุหะคีรี จ.นครสวรรค์ มี พระครูพยุหนุศาสน์
(ชิต ชิตจิตโต) เจ้าคณะอำเภอพยุหะคีรี วัดยางขาว
ต.ม่วงหัก อ.พยุหะคีรี เป็นพระอุปัชฌาย์, พระครู
นิสิตคุณากร วัดเขาแก้ว เป็นพระกรรมวาจาจารย์
และ พระครูนิทัศน์ธรรมเวที (หลวงพ่อช้อย ฐิตาโก)
วัดหัวจิว เป็นพระอนุสาวนาจารย์ ได้รับฉายาว่า
"อัครรักโข" แปลว่า ผู้รักษาไว้ซึ่งตน หลังจาก
อุปสมบท พำนักอยู่ที่วัดหัวจิว มุมนะศึกษาเล่าเรียน
พระธรรมวินัยจนแตกฉาน รวมทั้งศึกษามูลกัจจายน์
บาลี อักษรขอม อักษรโบราณ ละยังศึกษาด้าน
วิทยาคม การบริกรรมจิตให้เป็นสมาธิ การเสกน้ำ
รักษาโรค คาถาพระกาฬ คาถาตวาดป่าหิมพานต์
คาถาแคล้วคลาด คาถาพระเจ้าห้าพระองค์ กับหลวง
พ่อช้อย วัดหัวจิว, หลวงพ่อเดิม วัดหนองโพ เป็นต้น

พ.ศ.๒๔๙๓ ชาวบ้านปากลึก หมู่ ๖ ตำบลหนองโพ ได้พร้อมใจกันไปขอนิมนต์พระบุญมีจากหลวงพ่อดี
ช้อย วัดหัวจิว ให้มาอยู่จำพรรษา ณ วัดปลักแรต (วัดหัวกุญแจหรือ วัดวาปีรัตนาราม ในปัจจุบัน)

พ.ศ.๒๔๙๔ จำพรรษา ณ วัดจุฬามณี จ.พิษณุโลก

พ.ศ.๒๔๙๕ กลับมาจำพรรษาที่วัดวาปีรัตนาราม ศึกษาคณาภิเษมรถ ลงตะกรุด และวิชาเมตตามหานิยม
กับหลวงพ่อกัน วัดเขาแก้ว และเป็นครูสอนพระปริยัติธรรม สำนักเรียนวัดวาปีรัตนาราม

พ.ศ.๒๔๙๘ สามารถสอบได้นักธรรมชั้นเอก จากสำนักเรียนวัดหัวจิว

พ.ศ.๒๕๓๘ ได้รับพระราชทานเสมาธรรมจักร สาขาผู้ทำประโยชน์ต่อพระพุทธศาสนา ด้านการ
ศึกษาสงเคราะห์พระพุทธศาสนาวันอาทิตย์ จากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

งานปกครองคณะสงฆ์

พ.ศ.๒๕๐๓ ได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าอาวาสวัดวาปีรัตนาราม

พ.ศ.๒๕๘๒ ได้รับแต่งตั้งเป็น เจ้าคณะตำบลหนองโพ เขต ๒ เป็นประธานโครงการแผ่นดินธรรม
แผ่นดินทอง

พ.ศ.๒๕๒๙ เป็นพระอุปัชฌาย์

ลำดับสมณศักดิ์

พ.ศ.๒๕๑๖ ได้รับพระราชทานสมณศักดิ์ เป็นพระครูสัญญาบัตร เจ้าอาวาสวัดราชฎ์ชั้นโท ที่พระครูนิพัทธปริยัติกิจ

พ.ศ.๒๕๒๖ ได้รับพระราชทานเลื่อนสมณศักดิ์เป็น พระครูสัญญาบัตร เจ้าอาวาสวัดราชฎ์ ชั้นเอก ในราชทินนามเดิม

พ.ศ.๒๕๔๓ ได้รับพระราชทานเลื่อนสมณศักดิ์ เป็นพระครูสัญญาบัตรเจ้าคณะตำบลชั้นเอก ในราชทินนามเดิม

ช่วงบั้นปลายชีวิตหลวงปู่บุญมี มีอาการอาหารบ่อยครั้ง ต้องเข้าออกโรงพยาบาลค่ายจิระประวัติ
อ.เมือง จ.นครสวรรค์ เป็นประจำ

มรณภาพ

กระทั่งเมื่อเวลา ๑๕.๓๐น. วันที่ ๑๗ พ.ศ. ๒๕๕๘ มรณภาพด้วยอาการสงบ สิริอายุ ๘๗ปี
พรรษา ๖๗

อิทธิวัตถุมงคล

เหรียญเสาร์๕ หลวงปู่บุญมี

เหรียญเมตตา หลวงปู่บุญมี

มีดหมอ หลวงปู่บุญมี

พระครูทองดี สิริขณโณ

วัดทรเหนียว อำเภอมืองฯ
จังหวัดนครสวรรค์

พระครูทองดี สิริปัญญา (หลวงพ่ทองดี) อดีตเจ้าอาวาสวัดไทรเหนือ อำเภอมือง
จังหวัดนครสวรรค์

ชาติภูมิ

เกิดเมื่อวันอังคารที่ ๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๔๖ ตรงกับวันขึ้น ๑๐ ค่ำ เดือน ๖ ณ ตำบลระริ้ว อำเภอมือง จังหวัดพระตะบอง ประเทศกัมพูชา เชื้อชาติเขมร สัญชาติไทย นับถือศาสนาพุทธ อาชีพเดิมทำนา บิดาชื่อ นายอวน พรหมถ้วน มารดา ชื่อ นางบุญ พรหมถ้วน เมื่ออายุ ๑๘ ปี ได้บรรพชาที่วัดสุริยา

อุปสมบท

เมื่อ พ.ศ. ๒๔๖๔ บรรพชาอยู่จนอายุ ๒๐ ปี จึงอุปสมบทเป็นพระภิกษุ เมื่อ พ.ศ. ๒๔๖๖ ที่วัดสุริยา โดยมีพระครูสิน วัดวิหารหลวง อำเภอมือง จังหวัดกัมปงชะนัง เป็นพระอุปัชฌาย์ พระอธิการเจือ วัดสุริยา อำเภอมือง จังหวัดพระตะบอง เป็นกรรมวาจาจารย์ พระปลัดอม วัดวิหารหลวง อำเภอมือง จังหวัดกัมปงชะนัง เป็นอนุสาวนาจารย์ ต่อมาได้เป็นเจ้าอาวาสวัดไทรเหนือแทนสืบต่อมา และได้รับใบแต่งตั้งเป็นเจ้าอาวาส จากเจ้าคุณนิทานโพธิวัฒน์ เจ้าคณะจังหวัดนครสวรรค์ วัดพรหมจริยาवास ขณะนั้น หรือหลวงพ่พระเทพคุณาภรณ์ (หลวงพ่พุทธ) อดีตเจ้าอาวาสวัดโพธาราม เมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๑

หลวงพ่อทองดี มีวิชาอาคมขลัง มีประชาชนเคารพเลื่อมใสกราบไหว้บูชา
มากมาย รู้จักกันมากในวงการของแม่ค้าแม่ขาย เป็นคนง่าย ๆ กันเองและ
จริงใจต่อทุกคน คนใกล้ชิดของท่านเล่าให้ฟังว่า สมัยหนึ่งมีอาชั้มอยู่ตลาด
ปากน้ำโพ มาขอน้ำมนต์หลวงพ่อ เพื่อจะเอาไปอาบให้เกิดโชคลาภตามข่าว
ที่เขาเล่าลือ มาถึงก็พบหลวงพ่ออยู่ที่ลานวัด หลวงพ่อก็ถามว่า มาขอ
น้ำมนต์ใช่ไหม อาชั้มตอบว่า ใช่ หลวงพ่อเลยให้สามเณรไปตักน้ำมา แล้ว
นั่งทำน้ำมนต์อยู่ตรงนั้นเองพอทำเสร็จก็บอกให้อาชั้มตักน้ำเอามนต์ไปอาบ
อาชั้มไม่พอใจคิดเอาว่า หลวงพ่อทำให้ตนเล่น ๆ ไม่ขลังอะไร เลยคว้า
กระป๋องน้ำมนต์เททิ้ง แต่น้ำอัสจรรย์ เทเท่าไรน้ำก็ไม่ออก อาชั้มเห็นเป็น
อัสจรรย์ จึงนั่งลงกราบจนนับครั้งไม่ถ้วน แล้วเอาน้ำมนต์ไปกินไปอาบ
อยู่เย็นเป็นสุข และอยู่ดีเหมือนนามหลวงพ่อทองดี

แต่แล้วเหตุการณ์ที่พี่น้องชาวบ้านและ
ศิษยานุศิษย์โดยทั่วไปไม่เคยคาดคิดมาก่อนก็เกิดขึ้น
เมื่อเย็นของวันที่ ๒๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๒๕
หลวงปู่ทองดีเกิดอาพาธขึ้นโดยกะทันหัน โดยมีอาการ
เหนื่อยและหอบ ญาติโยมกรรมการวัด
ศิษยานุศิษย์ก็รีบนำส่งโรงพยาบาลทันที แพทย์ก็
ทำการรักษาโดยเต็มที หลวงปู่จะบ่นว่า เหนื่อย
หายใจไม่ออก บางครั้งเบาลง บางครั้งก็มีอาการ
หนักขึ้น

มรณภาพ

จนกระทั่ง เวลา ๐๖.๐๕ น. ของวันที่
๒๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๒๕ หลวงปู่ก็สิ้นใจ ต่อ
หน้าญาติโยมศิษยานุศิษย์โดยที่ทุกคนไม่เคยคาด
คิดมาก่อนว่า หลวงปู่ของพวกเขาทุกคนจะจาก
พวกเขาไปไวขนาดนี้ สร้างความเศร้าเสียใจให้แก่
ญาติโยมศิษยานุศิษย์เป็นอันมากหลวงปู่ทองดี
สิริบุญญา สิริรวมอายุได้ ๗๙ ปี ๓ เดือน ๑๘ วัน
๖๑ พรรษา

อิทธิวัตตุมงคล

สมเด็จพระปรกโพธิ์ หลวงพ่อทองดี

รูปหล่อ หลวงพ่อทองดี

เหรียญคุณาจารย์ หลวงพ่อทองดี

พระครูธีวัฐพรชมคุณ

(ปลอด สุภทฺโท)

วัดหนองหม้อ อำเภอตากลี

จังหวัดนครสวรรค์

พระครูนิวริฐพรหมคุณ(หลวงพ่อปลอด สุภทฺโท)
อดีตเจ้าวาสวัดหนองหม้อ อำเภอตากลี
จังหวัดนครสวรรค์

ชาติภูมิ

เกิดเมื่อวันที่ ๑๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๗๘ ปีกุน
ณ บ้านเลขที่ ๓๖ หมู่ที่ ๒ ตำบลหนองหม้อ
อำเภอตากลี จังหวัดนครสวรรค์บิดาชื่อ นายเหี่ยว
มารดาชื่อนางหลัง โชติพรหมครอบครัวมีฐานะ
ยากจน ทำไร่ทำนาหาเลี้ยงชีพ นายประดิษฐ์ โชติ
พรหม (ปลอด) เป็นลูกชายคนโตของครอบครัว
ก่อนสมัยจะมาเป็นหลวงพ่อปลอด ท่านเคยได้บวช
เป็นสามเณรติดตามหลวงพ่อกำชาติสุขและได้เฝ้า
ดูหลวงพ่อกำชาติติดตามอย่างใกล้ชิดหลวงพ่อกำไป
ไหนก็ต้องเห็นสามเณรปลอด ด้วยมีความสนใจ
ทางด้านไสยศาสตร์ลี้ลับและเวทมนต์ต่างๆตั้งแต
เด็กและได้ขอฝากตัวเป็นบุตรบุญธรรมหลวงพ่อกำ
จึงได้ร่ำเรียนศึกษาวิชาของหลวงพ่อกำตามวัยโดย
อยู่มาระยะเวลาหนึ่งโยมแม่ได้หา ขอร้องให้มาช่วย
ครอบครัวเพราะขณะนั้นมีความลำบากมากหาเสา
หลักของบ้าน สามเณรปลอดเลยได้ขออนุญาต
หลวงพ่อกำลาสิกขาออกมาช่วยโยมแม่ทำนาเลี้ยง
น้องๆ เป็นระยะเวลาหนึ่งจนมีครอบครัวตามวัย
ชายหนุ่มฉกรรจ์ทั่วไป และมีบุตรชายสองคนจนท่าน
ไม่เป็นห่วงอะไรแล้ว

ด้วยมีสัญญาใจกับตัวเองที่รับฝากตัวเป็นบุตรบุญธรรมหลวงพ่อกำไว้ และยังไม่ได้เรียนรู้วิชาที่ยากจะศึกษาอีกมากมาย จึงกลับมาบวชอุปสมบทอีกครั้งจนได้รับชั้นยศเป็นพระครูในปัจจุบันนี้

อุปสมบท

หลวงพ่อปลอด สุภโท ได้อุปสมบทเมื่อวันที่ ๑๒ เมษายน พ.ศ.๒๕๑๙ ณ พัทธสีมาวัดตาคลี ตำบลตาคลี อำเภอตาคลี จังหวัดนครสวรรค์ โดยมี
พระครูนิพันธ์สารกิจ เป็นพระอุปัชฌาย์
พระอาจารย์ศิริ เป็นพระกรรมวาจารย์
พระอาจารย์ถุงเงิน เป็นพระอนุสาวนาจารย์
เมื่ออุปสมบทแล้ว จึงได้ศึกษาเรียนรู้กับหลวงพ่อกำตลอดมา จนกระทั่งหลวงพ่อกำ ชขาดสุโข

มรณภาพ

ในปี พ.ศ.๒๕๓๒ จากคำพูดก่อนละสังขารของหลวงพ่อกำ ท่านได้กล่าวว่า ท่านจะอยู่กับศิษย์เอกของท่าน ไม่ว่าหลวงพ่อปลอดจะอยู่ที่ไหนท่านก็จะอยู่ที่นั่น

อิทธิวัตตุมงคล

เหรียญปลอดภัย หลวงพ่อปลอด

สิงห์ปลอดภัย หลวงพ่อปลอด

เหรียญปัตยศ หลวงพ่อปลอด

พระครูธีวเรฐปญญาภรณ์

(ปัญญา ปณญาทีโป)

วัดกกก้ว อำเภอบางบาล

จังหวัดนครสวรรค์

พระครูนิเวศปัญญาภรณ์ (หลวงพ่อบุญญา ปัญญาที่โป)
อดีตเจ้าอาวาสวัดกกแก้ว ตำบลพรหมนิมิต อำเภอตากลี
จังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์กล่าวได้ว่า เป็นดิน
แดนแห่งเกจิเรื่องวิชาจากอดีตจนถึงปัจจุบัน

ชาติภูมิ

เกิดเมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๙๔
ณ. บ้านเลขที่ ๙๗ หมู่ ๖ ต.พรหมนิมิต อ.ตากลี
จ.นครสวรรค์ บิดาชื่อ ตา วิเชียร มารดาชื่อ พี่น วิเชียร ใน
วัยเยาว์นั้น ตั้งแต่เกิดเด็กชายปัญญา มักจะไข้โรคเจ็บป่วย
บ่อยๆ พ่อและแม่ต้องคอยเลี้ยงดูประคบประหงมดูแลเป็น
พิเศษ ในสมัยนั้นการแพทย์ไม่สะดวกสบายเหมือนสมัยนี้
บางครั้งก็ต้องพึ่งพาหมอผีพ่อมดแต่อาการเจ็บป่วยบ่อยๆของ
เด็กชายปัญญาก็ไม่หายขาด ยังคงเป็นอยู่อย่างนั้นเรื่อยมา
ตามความเชื่อของคนโบราณถ้าเด็กที่เลี้ยงยากเจ็บป่วยจะยก
ให้เป็นลูกของพระหลังจากเรียนจบชั้นป.๔ ซึ่งเป็นชั้นสูงสุดที่
โรงเรียนวัด

ในสมัยนั้น แม่จึงพาเด็กชายปัญญามาฝากให้เป็นบุตร
บุญธรรมของหลวงพ่อบุญญา วัดจันเสน(พระครูนิสัยจิริคุณ)
เมื่อหลวงพ่อบุญญา รับเป็นบุตรบุญธรรมแล้วท่านเห็นว่า
เด็กผู้นี้ป่วยบ่อยๆท่านจึงได้ทำพิธีบรรพชาบวชเป็นสามเณร
ให้เพื่อตัดวิบากกรรม ในวันที่ ๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๙
หลังจากนั้นเป็นต้นมาสามเณรปัญญาจึงได้รับใช้เป็น
องค์อุปฐากหลวงพ่อบุญญา วัดจันเสนอย่างใกล้ชิดตลอดมา

อุปสมบท

จนกระทั่งอายุ ๒๒ ปี หลวงพ่อโอด วัดจันเสน จึงทำพิธีอุปสมบทที่พระอุโบสถ วัดจันเสน ในวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๑๖ โดยมี

หลวงพ่อโอด (พระครูนิสัยจรรย์คุณ) วัดจันเสน เป็นพระอุปัชฌาย์

พระครูลำไย เป็นพระกรรมวาจาจารย์

พระปลัดบุตร เป็นพระอนุสาวนาจารย์

ได้รับฉายาว่า “ปัญญาทีโป” อุปัชฌาย์ให้ความหมายว่า ผู้มีปัญญาจุลประทีป หลังจากบวชแล้วได้จำพรรษาอยู่ที่วัดจันเสนเช่นเดิม โดยได้ศึกษาพระปริยัติธรรมสอบได้นักธรรมชั้นตรี ชั้นโท และชั้นเอก แล้วเดินทางไปศึกษาบาลี จบประโยค ๑ และ ๒ จนได้รับการแต่งตั้งให้เป็นพระเลขาฯ จากการที่หลวงพ่อปัญญา ท่านเริ่มมีความรู้และได้รับการถ่ายทอดวิชาต่างๆจากหลวงพ่อโอด หลวงพ่อโอดท่านเห็นว่า หลวงพ่อปัญญาเป็นบุตรบุญธรรมและศิษย์เอกของท่าน สมควรที่จะไปปกครองวัดกกแก้ว ซึ่งขณะนั้นไม่มีเจ้าอาวาสปกครอง ทางคณะสงฆ์และหลวงพ่อโอดจึงส่งไปรักษาการเจ้าอาวาสในปี ๒๕๒๑

ในปี ๒๕๒๒ หลวงพ่อปัญญาจึงได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าอาวาสวัดกกแก้วอย่างเป็นทางการและได้ดูแลพัฒนาวัดเสมอมา

นอกจากนี้หลวงพ่อบัณฑิต ยังได้เรียนวิชาอาคมต่างๆกับ หลวงพ่อเป็นวัดบางพระ จ.นครปฐมซึ่งท่านให้ความเมตตาหลวงพ่อบัณฑิตมากมีอยู่ระยะหนึ่ง หลวงพ่อเป็นได้มาอยู่ที่วัดกกแก้วด้วย และยังมีหลวงพ่ोजี้วัดระนา จ.สิงห์บุรี ที่หลวงพ่อบัณฑิตได้รับการถ่ายทอดสรรพวิทยามา ปัจจุบัน หลวงพ่อบัณฑิตใช้วิชาที่ได้รับสืบทอดมาจากบูรพาจารย์ของท่านช่วยเหลือญาติโยมให้พ้นจากเคราะห์กรรมต่างๆ อีกทั้งการปิดเป่ารักษา เพ่งแพร่พลังจิตรักษาให้จากอาการหนักกับทุเรสาเบาบางลงหรือหายก็มาก

มรณภาพ

ท่านละสังขารเมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๕๘

อิทธิวัตตุมงคล

เหรียญอยู่เย็น มีสุข หลวงพ่อปัญญา

เหรียญเสมาเล็ก หลวงพ่อปัญญา

พระผงปิดตา หลวงพ่อปัญญา

พระครูขันตวิสุทฺธิคุณ

(อ้วน จรณวุฒ)

วัดหนองกระโดน อำเภอเมืองฯ

จังหวัดนครสวรรค์

พระครูนิมิตวิสุทฺธิคุณ (หลวงพ่อ้วน จรณฺวุโธ)
วัดหนองกระโดน อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์

ชาติภูมิ

เดิมชื่อวิสุทฺธิ บุญน้อย เกิดเมื่อวันที่ ๑๖ ตุลาคม
พ.ศ 2487 ณ บ้านหนองกระโดน ต.หนองกระโดน
อ. เมือง จ.นครสวรรค์

อุปสมบท

เมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม พ.ศ ๒๕๐๘
ท่านมีอายุครบ ๒๑ ปี ได้เข้าพิธีบรรพชาอุปสมบท
ที่วัดหนองกระโดน โดยมี พระธรรมคุณากรณ์
เป็นพระอุปัชฌาย์ เมื่อท่านได้บวชแล้วได้ไป
จำพรรษาอยู่ที่วัดวังส่วสดีเป็นเวลาถึง๕พรรษา
นอกจากนี้ยังได้ ศึกษาพระเวทวิชาคาถาอาคมจาก
หลวงพ่อรุ่ง วัดถ้ำคูหาสวรรค์จ.นครสวรรค์ที่สำคัญ
ท่านได้ศึกษาพระเวททางการรักษาโรคด้วยสมุนไพร
จากตำรา ของหลวงพ่อบงอติตเจ้าอาวาส
วัดหนองกระโดน จากการศึกษาหาความรู้ในทาง
ธรรมและทางปฏิบัติเหล่านี้ ท่านได้นำมาใช้ปิดเป่า
ความทุกข์ยากให้ผู้คนมากมายให้หายได้และคลาย
ความทุกข์ได้อย่างน่าอัศจรรย์ท่านใช้ความรู้ในสมัย
โบราณมารักษากระดูก เช่น แขนหัก ขาหัก กระดูก
ร่างกายส่วนต่างๆ ให้หายได้

และท่านยังรักษาในเรื่องของผู้ที่ถูกคุณไสย อีกด้วย
หลวงพ่อ้วนท่านได้ทำงานรับใช้พระพุทธศาสนาและ
บูรณะวัดมาโดยตลอด
ปี๒๕๑๔ ท่านได้รับการแต่งตั้งให้เป็นเจ้าอาวาส วัด
หนองกระโดน อ.เมือง จ.นครสวรรค์
ปีพ.ศ.๒๖๑๖ ท่านได้รับแต่งตั้งให้เป็น เจ้าคณะตำบล
ปีพ.ศ ๒๕๒๑ ท่านได้รับแต่งตั้งให้เป็น พระอุปัชฌาย์
ปี พ.ศ ๒๕๓๐ ท่านได้รับแต่งตั้งให้เป็นพระครูสัญญา
บัตรเจ้าคณะตำบลชั้นตรี เป็นพระครูนิมิตวิสุทฺธิคุณ

มรณภาพ

พระครูนิมิตวิสุทธิคุณ (หลวงพ่อ้วน จรณวุฒ) เจ้าคณะตำบลหนองกระโดนและเจ้าอาวาสวัดหนองกระโดน ได้มรณภาพลงเมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๖๐ เวลา ๑๔.๒๕ น.ที่โรงพยาบาลศรีสวรรค์ สิริอายุ ๗๓ ปี พรรษา ๕๓

อิทธิวัตุมงคล

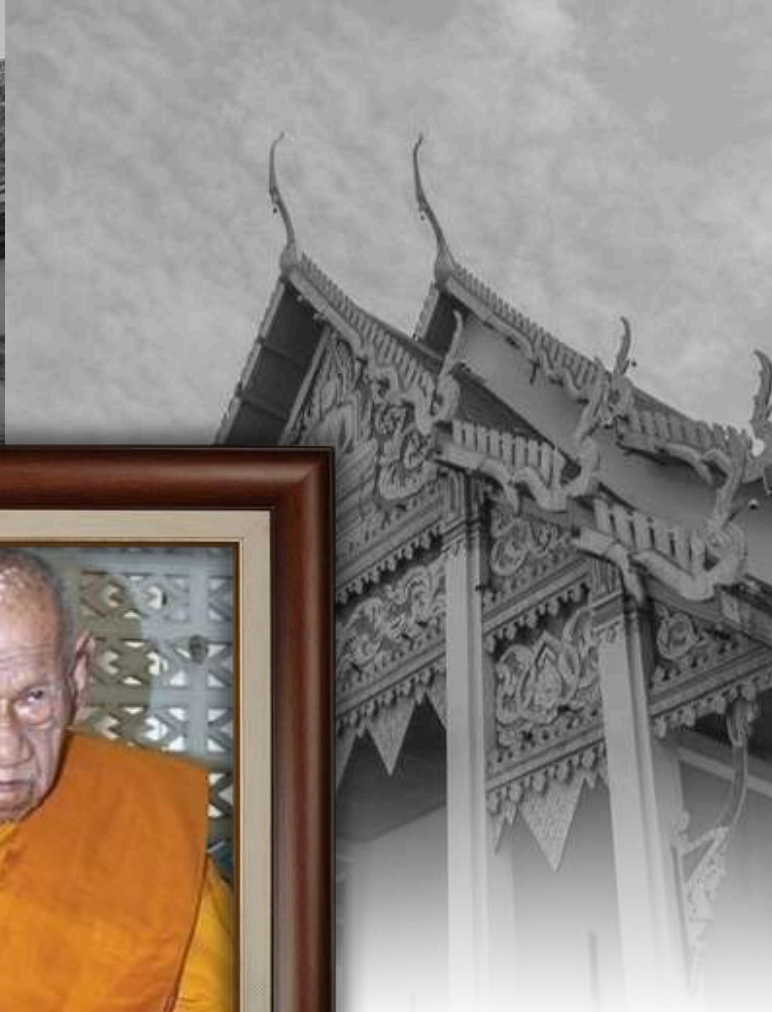
เหรียญรุ่น๑ หลวงพ่ออ้วน

รูปหล่อ หลวงพ่ออ้วน

เหรียญไขปลานั่งลอย หลวงพ่ออ้วน

พระครูธีวัชรธรรมสาร

(เปลื้อง จตตสลโล)
วัดลาดยาว อำเภอเมือง
จังหวัดนครสวรรค์

พระครูนิวริฐธรรมสาร (หลวงปู่เปลื้อง จตตสโล)
อดีตเจ้าอาวาสวัดลาดยาว อำเภอลาดยาว
จังหวัดนครสวรรค์

ชาติภูมิ

มีนามเดิมว่า เปลื้อง แยมสุข เกิดเมื่อ วันที่ ๒๐
พ.ศ.๒๔๔๕ ตรงกับวันอังคาร เดือน ๖ ขึ้น ๔ ค่ำ ปีมาล
ณ บ้านท่าฉนวน ต.ท่าฉนวน อ.มโนรมย์ จ.ชัยนาท
ในช่วงวัยเยาว์ อายุ ๙ ขวบ มารดานำไปฝากไว้กับพระ
อาจารย์เลียบ ที่วัดโรงช้าง ซึ่งเป็นวัดใกล้บ้าน ให้ได้
ร่ำเรียนหนังสือพออ่านออกเขียนได้ ทั้งภาษาไทยและ
หนังสือขอมครั้นถึงวันออกพรรษา พระอาจารย์เลียบ
ลาสิกขาบิดา จึงนำไปฝากกับพระอาจารย์เอกที่
จ.อุทัยธานี ได้ศึกษาเล่าเรียนมูลกัจจายน์อยู่ ๑ พรรษา
จึงกลับมาอยู่บ้าน ต่อมาส่งไปอยู่กับพระอาจารย์อ่อง
วัดเขาแก้ว อ.พยุหะคีรี จ.นครสวรรค์ เรียนมูลกัจจายน์
จากพระอาจารย์รูปและพระอาจารย์ทิพย์ในช่วงเวลาค่ำ
ก็ไปเรียนกับพระอาจารย์อินทร์ พระอาจารย์จันทร์
พระอาจารย์ปอง พระอาจารย์คุณ ที่วัดเขาแก้ว และยัง
เรียนธรรมกับมหาจวง ที่ตลาดพยุหะคีรี พ.ศ.๒๔๖๐
พระอาจารย์อ่อง นำไปฝากกับเจ้าคุณพระญาณกิตติ ที่
วัดทุ่งแก้ว จ.อุทัยธานี บรรพชาอยู่ที่วัดทุ่งแก้ว เรียนมูล
กัจจายน์ และธรรมบทกับเจ้าคุณสุนทรมุณี พร้อมเรียน
พระปริยัติธรรมและธรรมบทกับเจ้าคุณญาณกิตติ

ต่อมาไปกราบหลวงปู่ศุข ที่วัดปากคลองมะขามเฒ่า เพื่อฝากตัวเป็นศิษย์ได้รับความเมตตาลงนะฤชา กลางกระหม่อมและลงมือสองข้างด้วยพุทธม้วนโลก เท่ากับเป็นการครอบให้เป็นศิษย์สายตรง ต่อมา ท่านได้เรียนวิชานี้จนมีความชำนาญ พ.ศ.๒๔๖๕ เจ้าคุณพระสุนทรมุณี เจ้าคณะจังหวัดอุทัยธานี ได้ส่งไปอยู่ที่วัดมหาธาตุ กรุงเทพฯ

อุปสมบท

พ.ศ. ๒๔๖๖ อุปสมบท ที่วัดมหาธาตุ โดยมีสมเด็จพระวันรัต (เฮง เขมจารี) เป็นพระอุปัชฌาย์, พระพิมลธรรม (ซ้อย ฐานตโต) เป็นพระกรรมวาจาจารย์ พระธรรมปัญญาบดี (สวัสดี กิตติสารโธ) เป็น พระอนุสาวนาจารย์ สอบได้เปรียญธรรม ๔ ประโยค ได้ตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ ๖ ซึ่งสมเด็จพระวันรัต ได้ฝากไปเรียนวิชากับสมเด็จพระสังฆราช (แพ) วัดสุทัศน์, สมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์ (เจริญ) วัดเทพศิรินทร์ และหลวงปู่ภู วัดอินทรวihar พ.ศ.๒๔๗๐ เป็นครูสอนและจัดการศึกษาพระปริยัติธรรม ประจำอยู่ที่ อ.ท่าตะโก จ.นครสวรรค์ พ.ศ.๒๔๗๔ ย้ายจากอ.ท่าตะโก มาอยู่ที่วัดไทรใต้ ต.ปากน้ำโพ อ.เมือง จ.นครสวรรค์ ก่อตั้งสำนักเรียนปริยัติธรรมตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมา และปีเดียวกัน เจ้าคณะอำเภอลาดยาว มรณภาพ ทางคณะสงฆ์ได้แต่งตั้งท่านเป็นเจ้าคณะอำเภอลาดยาว

พ.ศ.๒๔๗๖ ได้รับแต่งตั้งเป็นพระอุปัชฌาย์ประจำอำเภอลาดยาว พ.ศ.๒๔๗๗ ได้รับพระราชทานเลื่อนสมณศักดิ์ เป็นพระครูสัญญาบัตรเจ้าคณะอำเภอชั้นเอก จากพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๗ ในราชทินนามที่“พระครูวินัยธรรมสาร”ต่อมาฝากตัวเป็นศิษย์หลวงพ่อพวงวัดหนองกระโดน พระเกจิอาจารย์ระปือนามแห่งเมืองนครสวรรค์ และยังต่อวิชากับหลวงพ่อเดิมวัดหนองโพ อีกด้วยเป็นพระเถระที่มีวัตรปฏิบัติงดงาม ไม่เคยดูต่ำกว่ากล่าวใคร ท่านบอกว่าดี ต้องดี บอกว่าร้ายต้องร้าย ทุกวันนี้ท่านได้รับฉายาว่า หลวงปู่ใหญ่ จนเป็นที่เลื่อมใสศรัทธาของสาธุชน โดยทั่วไป

มรณภาพ

ท่านมรณภาพลงเมื่อ วันที่ ๔ พ.ค.๒๕๕๓ มรณภาพอย่างสงบ สิริอายุ ๑๐๗ ปี ๑๑ เดือน ๑๕ วัน พรรษา ๘๗

อิทธิวัตตุมงคล

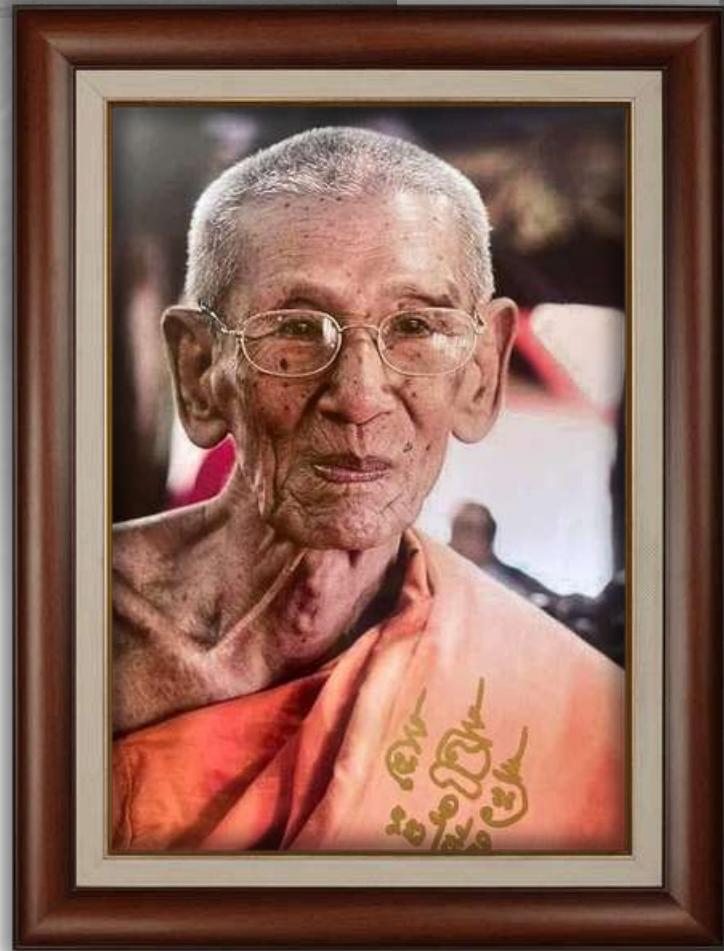
เหรียญเจริญพรบน หลวงปู่เปเลื่อง

รูปหล่อ หลวงปู่เปเลื่อง

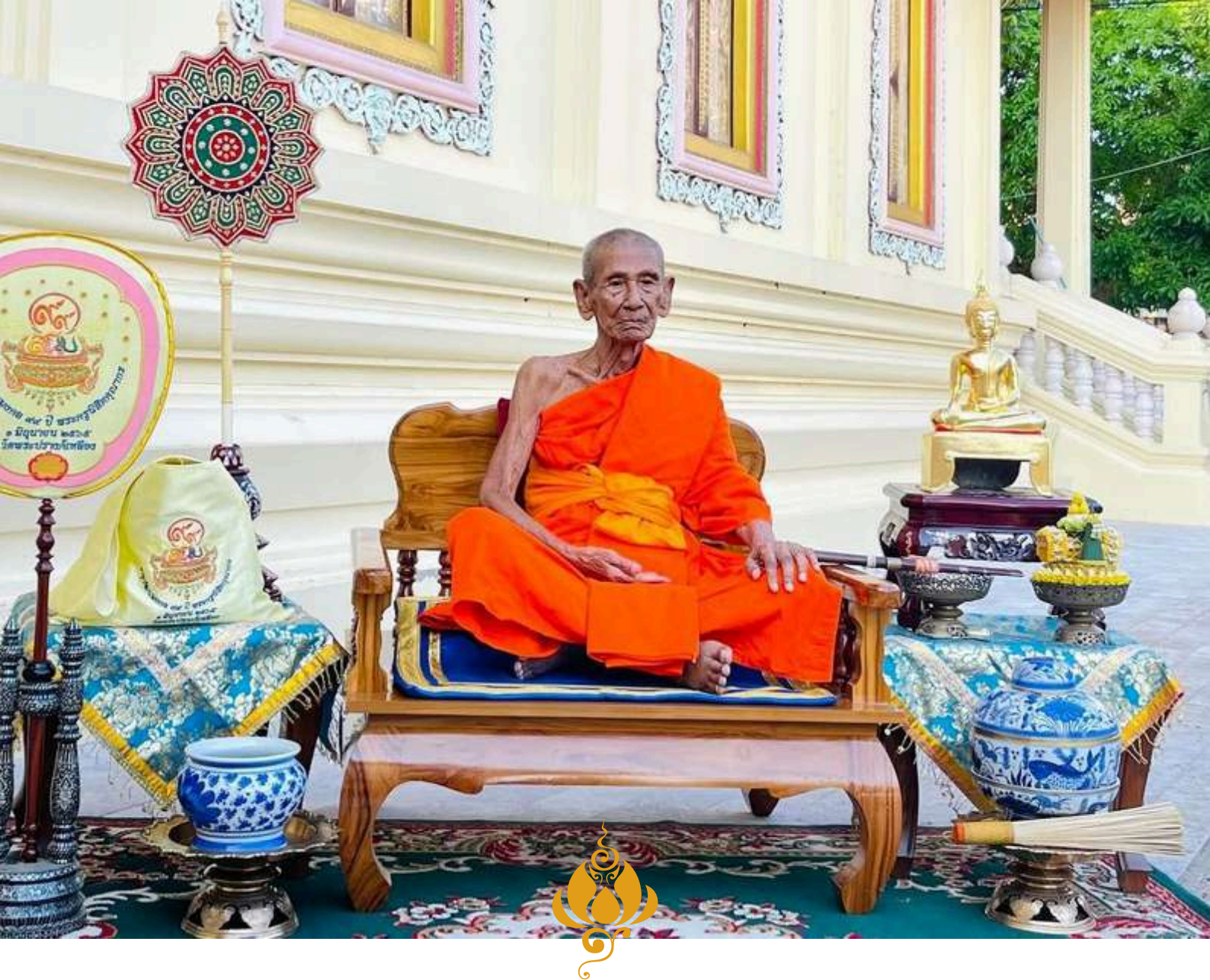
เหรียญปลดภัยทั่วหล้า หลวงปู่เปเลื่อง

พระครูขันตคุณากร

(สนม อติธมโม)

วัดพระพรางค์เหลื่อง อำเภอพยุหะคีรี
จังหวัดนครสวรรค์

พระครูนิสิตคุณากร(หลวงปู่สนม อติธมฺโม) อดีตเจ้าอาวาสวัดพระปรารงค์เหลื่อง อำเภอยะหริ่ง จังหวัดนครสวรรค์

ชาติภูมิ

ท่านเกิดเมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน พ.ศ.๒๔๖๖ เป็นชาวท่าน้ำอ้อย อ.พะเยหะคีรี จ.นครสวรรค์ บรรพชาเป็นสามเณร ที่วัดพระปรารงค์เหลื่อง ต่อมาได้ลาสิกขาบทไปช่วยครอบครัวทำงาน

อุปสมบท

เมื่อพ.ศ.๒๔๘๗ อายุครบ ๒๐ ปี ได้อุปสมบทที่วัดพระปรารงค์เหลื่อง อ.พะเยหะคีรี จ.นครสวรรค์ โดยมีหลวงพ่อนวล เป็นพระอุปัชฌาย์ และได้จำพรรษาที่วัดนี้ตั้งแต่นั้นมาจนถึงวาระสุดท้ายของชีวิตหลังอุปสมบทได้ศึกษากับหลวงพ่อนวล วัดพระปรารงค์เหลื่อง จากนั้นเดินทางไปศึกษาวิทยาคมกับหลวงพ่อเดิม วัดหนองโพ อ.ตากลี จ.นครสวรรค์ โดยระหว่างนั้น ยังคงศึกษาจากตำราประจำสำนักวัดพระปรารงค์เหลื่อง ซึ่ง่าเป็นตักศิลาแห่งเมืองปากน้ำโพ และได้ศึกษาเพิ่มเติมจากฆราวาสผู้เชี่ยวชาญทางด้านวิทยาคม วิชาแพทย์ต่างๆ

หลังจากหลวงปู่เดิมละสังขาร ท่านได้นำข้อ
ติตขัดในการปฏิบัติด้านต่างๆ ไปขอคำ
ปรึกษากับหลวงพ่อกัน เกจิตั้งวัดเขาแก้ว อีกทั้งยังได้
เดินทางไปเรียนวิชาการพระลูก รวมไปถึงการ
ปฏิบัติกรรมฐานจากหลวงพ่อดำ วัดโคกหม้อ
อ.ชุมแสง จ.นครสวรรค์

ในช่วงปี ๒๕๐๒ หลวงปู่สนมได้เดินทางเข้าไป
ศึกษากรรมฐานตามแนวมหาสติปัฏฐาน ที่วัด
มหาธาตุ กรุงเทพฯ ได้มีโอกาสศึกษาวิชากับพ่อแม่ครู
อาจารย์อีกหลายรูป เช่น หลวงปู่ทอง วัดจักรวรรดิ,
หลวงปู่ภาค วัดระฆัง, หลวงปู่เข้ม วัดตาก้อง ฯลฯ
และยังแลกเปลี่ยนวิชากับหลวงพ่ोजรัญ วัดอัมพวัน
ซึ่งท่านเคยคุ้นกันตั้งแต่ครั้งที่ได้พบกันในช่วงที่หลวง
ปู่สนม อุปัฏฐากหลวงปู่เดิมอยู่ หลังจากนั้น ยังได้
เข้าปฏิบัติกรรมฐานเป็นประจำ กับหลวงปู่จ้อย
วัดศรีอุทุมพร พระอริยเจ้าที่มีชื่อเสียงแห่งเมือง
ปากน้ำโพ

ด้วยอุปนิสัยรักสงบ และไม่ต้องการชื่อเสียง หรือเงินทอง หลวงปู่สนมจึงไม่นิยมสร้างวัดถ้ำมงคล หรือ
ไอ้อวดตน เคยมีหนังสือพระชื่อดังหลายเล่มมาขอถ่ายรูปและขอประวัติจากท่าน เพื่อนำไปเผยแพร่
ท่านก็ไม่อนุญาต ทั้งนี้ หลวงปู่สนมท่านเป็น ๑ ในพระภิกษุ ๑๘ รูป ที่ได้รับอาราธนาร่วมเจริญจิต
ภาวนาในพิธีพุทธาภิเษกพระกริ่งและพระชัยวัฒน์ “อายุวัฒน์” และมังคลาภิเษกเหรียญพระรูป สมเด็จพระ
พระอริยวงศาคตญาณ (อมพรมหาเถร) สมเด็จพระสังฆราชสกลมหาสังฆปริณายก เนื่องในโอกาสฉลอง
พระชนมายุ ๘ รอบ ณ วัดราชบพิธสถิตมหาสีมารามราชวรวิหาร เมื่อวันที่ ๑๒ มิถุนายน พ.ศ.
๒๕๖๖

มรณภาพ

มรณภาพเมื่อวันที่ ๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ เวลา ๒๓.๒๒ น. ณ โรงพยาบาลสวรรค์ประชารักษ์
จ.นครสวรรค์ สิริอายุ ๑๐๐ ปี ๘๐ พรรษา

และพระราชทานเพลิงศพเมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๘

อิทธิวัตตฤหมงคล

ปรกคุ้มโลก หลวงพ่อสนม

พระชัยวัฒน์จินตามณี หลวงพ่อสนม

รูปเหมือนปี่ หลวงพ่อสนม

พระราชมงคลวีชราจารย์ (พัฒน์ ปุณณกาโม)
วัดธารทหาร (ห้วยค้ำม) อำเภอหนองบัว จังหวัดนครสวรรค์

พระราชมงคลวีชราจารย์

(พัฒน์ ปุณณกาโม)
วัดธารทหาร อำเภอหนองบัว
จังหวัดนครสวรรค์

พระราชมงคลวัชรอาจารย์ (หลวงพ่อพัฒน์ ปุณฺณกาโม) วัดห้วยด้วน พระเกจิอาจารย์เรื่องวิทยาคมที่มีชื่อเสียงโด่งดัง ศิษย์พุทธาคม หลวงพ่อเดิม วัดหนองโพ

ชาติภูมิ

นามเดิมชื่อ “พัฒน์ ก้อนจันทศ” เกิดเมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๖๕ ที่บ้านสระทะเล อ.พยุหะคีรี จ.นครสวรรค์ บิดาชื่อ “นายพุ่ม” และมารดาชื่อ “นางแก้ว ก้อนจันทศ” ช่วงวัยเด็กครอบครัวจึงอพยพไปทำนาที่บ้านหนองเนิน อ.ท่าตะโก และย้ายไปทำนาที่บ้านหนองหลวง อ.ท่าตะโก ซึ่งเป็นช่วงเวลาเดียวกับที่หลวงพ่อเดิมสร้างเสนาสนะให้วัดหนองหลวง บิดาของท่านจึงได้ไปช่วยหลวงพ่อเดิมสร้างวัด และยังร่ำเรียนเขียนอ่านรวมทั้งฝึกหัดท่องคาถาสันๆ จากหลวงพ่อเดิม วัดหนองโพ และยังศึกษาภาษาไทย ภาษาขอม จาก หลวงตาน้อย ฝึกหัดนั่งสมาธิกับหลวงพ่ออินอายุ ๑๓ ปี จึงเดินทางกลับมาเรียนหนังสือจนจบชั้น ป.๔ ที่วัดสระทะเล อ.พยุหะคีรี โดยไปอยู่กับหลวงลุง ชื่อหมึก ซึ่งเป็นศิษย์ของ หลวงพ่อเทศ วัดสระทะเล ระหว่างที่ท่านไปอยู่ที่วัดหนองหลวงและวัดสระทะเล ท่านได้ศึกษาวิทยาคมต่างๆ จากหลวงพ่อเทศ

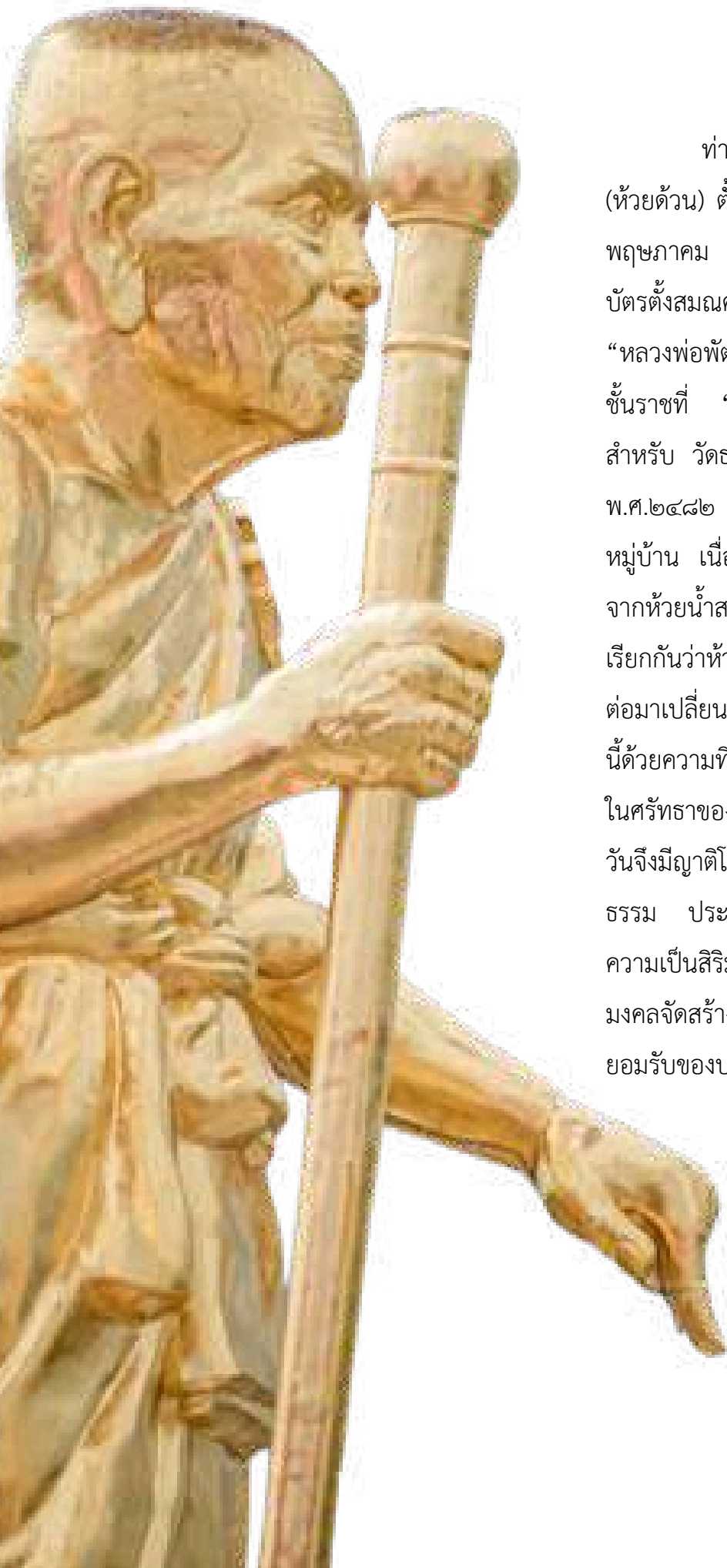
พออายุครบเกณฑ์ทหารถูกคัดเลือกเข้าไปเป็นทหารกองประจำการ แต่ขณะที่ จะหมดวาระปลดจากทหารเกณฑ์กลับ เกิดสงครามมหาเอเซียบูรพา (สงครามโลกครั้งที่ ๒) ขึ้นเสียก่อน จึงทำให้ต้องเป็นทหารต่อไปจนอายุ ๒๔ ปี ปลดประจำการเมื่อปี พ.ศ.๒๔๘๙

อุปสมบท

จากนั้นเข้าพิธีอุปสมบทเมื่อปี พ.ศ.๒๔๘๙ ที่อุโบสถวัดสระทะเล ต.ย่านมัทรี อ.พยุหะคีรี จ.นครสวรรค์ โดยมี พระธรรมไตรโลกาจารย์ (หลวงพ่อยอด) วัดเขาแก้ว เป็นพระอุปัชฌาย์, หลวงพ่อกัน วัดเขาแก้ว เป็นพระกรรมวาจาจารย์ และพระอธิการชู้ วัดสระทะเล เป็นพระอนุสาวนาจารย์ ได้รับฉายาว่า “บุญญาโกโม” มุ่งมั่นศึกษาพระปริยัติธรรม เริ่มเรียนนักธรรมชั้นตรีและชั้นโทไปได้สักระยะ โดยระหว่างนั้นหลวงพ่อดีมีได้ไปสร้างเสนาสนะและอุโบสถอยู่ที่วัดอินทราราม จึงไปเรียนพุทธาคมด้วย เมื่อพบกับหลวงพ่อดีมีที่วัดอินทราราม หลวงพ่อดีมีเริ่มถ่ายทอดวิชาทั้งกัมมัฏฐานและพุทธาคม โดยให้หลวงพ่อพัฒน์ไปอยู่ที่วัดเขาแก้วกับหลวงพ่อกัน ด้วยขณะนั้นวัดอินทราราม กำลังซ่อมสร้าง

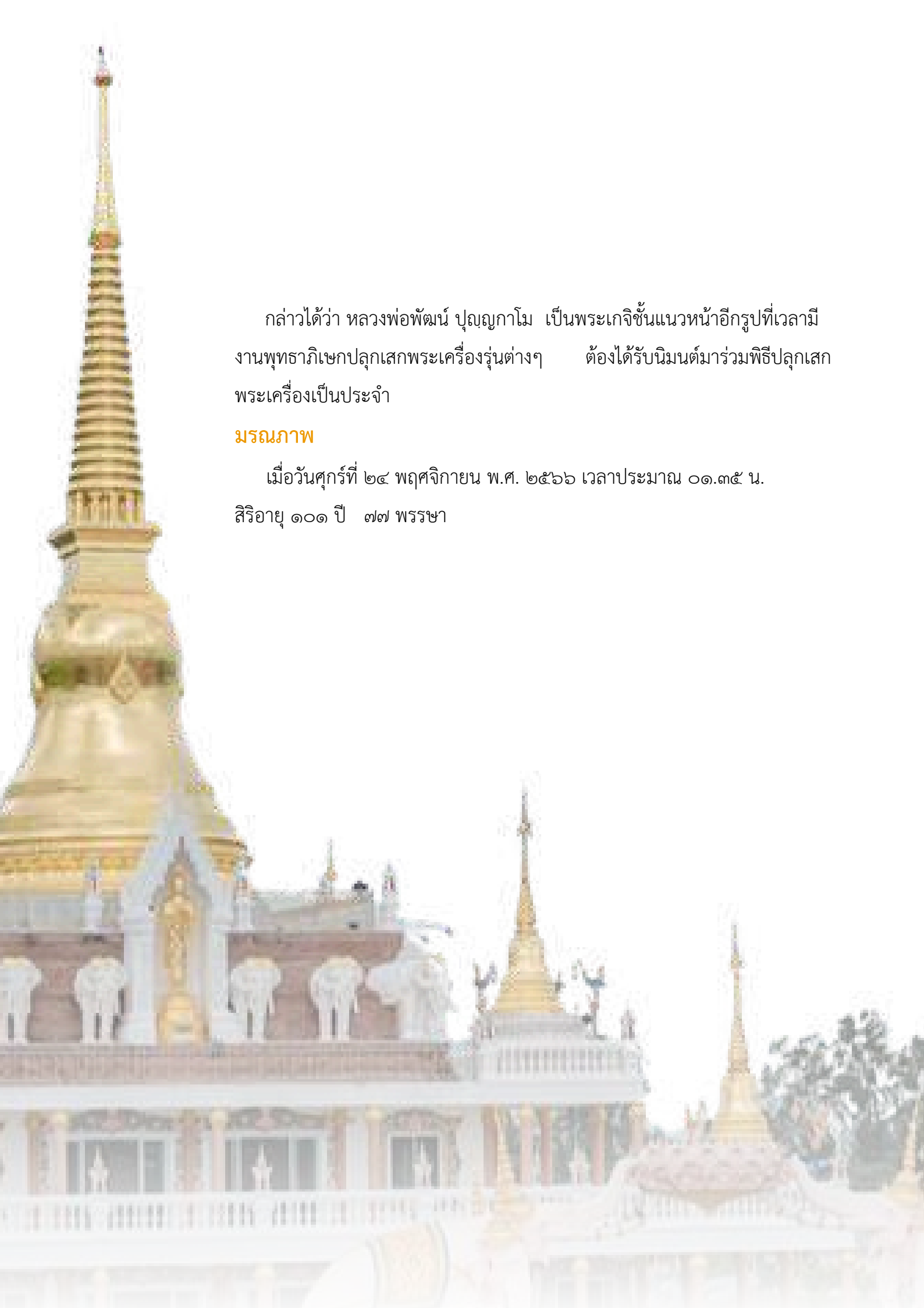
เสนาสนะอยู่ จึงไม่สะดวกในการจำพรรษา จึงต้องเดินไปเข้าเฝ้ากลับระหว่าง วัดทั้งสอง เรียนวิชาอยู่เกือบสองพรรษาจึงจบขณะเดินธุดงค์ไป ยังเมืองลับแล ท่านไปพักกับหลวงพ่อชูป เจ้าอาวาสวัดพระบรมธาตุทุ่งยั้ง จ.อุตรดิตถ์ หลวงพ่อชูปถ่ายทอดวิชาเมตตามหานิยมให้หลวงพ่อพัฒน์ และขอให้ท่านเป็นพระคู่เทศน์ปุจฉา-วิสัชนา คู่กับท่านเป็นระยะหนึ่งเมื่อถึงเวลาอันสมควรจึงขอลาหลวงพ่อชูป กลับวัดสระทะเล แต่หลวงพ่อชูปกลับขอให้ท่านอยู่เป็นเจ้าอาวาสวัดพระบรมธาตุ ทุ่งยั้งแทนอีก ๓ ปี ด้วยหลวงพ่อชูปจะย้ายไปพัฒนาวัดพระยืน พุทธบาทยุคลก่อน หลวงพ่อพัฒน์จึงต้องอยู่ดูแลวัดพระบรมธาตุ ทุ่งยั้ง ๖ ปี จึงได้กลับมาจำพรรษาอยู่ที่วัดสระทะเลกระทั่งครบครวัของท่านย้ายมาที่ ต.ธารทหาร อ.หนองบัว ประชาชนชาว ต.ธารทหาร และกำนันผู้ใหญ่บ้าน จึงร่วมกันอาราธนาให้ท่านเป็นเจ้าอาวาสวัดธารทหาร

ท่านจึงย้ายมาจำพรรษาอยู่ที่วัดธารทหาร (ห้วยด้วน) ตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๑๓ เป็นต้นมา วันที่ ๗ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๖๔ ได้รับพระราชทานสัญญาบัตรตั้งสมณศักดิ์ตั้ง พระครูนิวริฐปุญญากร หรือ “หลวงพ่อพัฒน์ ปุญญาภาโม” เป็นพระราชาคณะชั้นราชที่ **“พระราชมงคลวัชรจารย์”**

สำหรับ วัดธารทหาร (วัดห้วยด้วน) สร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ.๒๔๘๒ แต่เดิมเรียกว่า วัดห้วยด้วน ตามชื่อหมู่บ้าน เนื่องจากที่บ้านแห่งนี้มีลำคลองเล็กแยกมาจากห้วยน้ำสาตเหนือ และสิ้นสุดคลองลงที่นี้ จึงเรียกกันว่าห้วยด้วน ซึ่งได้เรียกเป็นชื่อหมู่บ้าน และต่อมาเปลี่ยนเป็น บ้านธารทหาร สืบต่อมาเท่าทุกวันนี้ด้วยความที่เป็นพระเกจิชื่อดัง จึงเริ่มมีชื่อเสียงอยู่ในศรัทธาของญาติโยมในพื้นที่อย่างรวดเร็ว ในแต่ละวันจึงมีญาติโยมเดินทางมากราบนมัสการ รับฟังธรรม ประพรมน้ำพระพุทธรูปที่เข้มขลัง เสริมความเป็นสิริมงคลที่วัดอย่างไม่ขาดสายด้านวัตถุ มงคลจัดสร้างมอบให้ผู้ที่ร่วมทำบุญ ทุกวันเป็นที่ ยอมรับของบรรดาเซียนพระและนักสะสม

กล่าวได้ว่า หลวงพ่อพัฒน ปุณฺณกาโม เป็นพระเกจิชั้นแนวหน้าอีกรูปที่เวลามี
งานพุทธาภิเษกปลุกเสกพระเครื่องรุ่นต่างๆ ต้องได้รับนิมนต์มาร่วมพิธีปลุกเสก
พระเครื่องเป็นประจำ

มรณภาพ

เมื่อวันศุกร์ที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๖ เวลาประมาณ ๐๑.๓๕ น.
สิริอายุ ๑๐๑ ปี ๗๗ พรรษา

อิทธิวัตถุมงคล

เหรียญรุ่น๑ กนกข้าง หลวงพ่อพัฒน์

เหรียญเจริญพรล่าง หลวงพ่อพัฒน์

เหรียญเพชรน้ำเอก หลวงพ่อพัฒน์

มีดหมอ หลวงพ่อพัฒน์

พระราชมงคลวชิรสาร

(ชอุ่ม กตสาโร)

วัดตะเคียนเลื่อน อำเภอเมืองฯ

จังหวัดนครสวรรค์

พระราชมงคลวชิรสาร (หลวงพ่อชอุ่ม กตสโร) วัดตะเคียนเลื่อน อำเภอมือง จังหวัดนครสวรรค์

ชาติภูมิ

ท่านเกิดเมื่อวันที่ ๒๙ เมษายน พ.ศ.๒๔๗๒ ที่บ้านเลขที่๑๕ หมู่ที่๒ อ.เมือง จ.นครสวรรค์ เป็นบุตรคนที่๓ในจำนวนพี่น้อง๖คนของนายช้อนและนางน้อยนามสกุล"สังข์เดช"วัยเยาว์เรียนจบชั้นประถม๔ที่โรงเรียนวัดตะเคียนเลื่อน ปีพ.ศ. ๒๔๘๕

อุปสมบท

เมื่ออายุ ๒๐ ปีเข้าอุปสมบท วันที่ ๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๙๒ ณ วัดตะเคียนเลื่อน โดยมีพระเทพคุณาภรณ์ (เมื่อครั้งเป็นพระครูนิทานโพธิวัฒน์) เจ้าคณะอำเภอมืองนครสวรรค์ วัดโพธาราม เป็นพระอุปัชฌาย์ได้ฉายา"กตสโร" แล้วจำพรรษาและเรียนพระธรรมวินัยในสำนักวัดตะเคียนเลื่อน จนสำเร็จนักธรรมตรีในปี ๒๔๙๔ และนักธรรมโท ปี๒๕๐๐ ตอนแรกท่านตั้งใจว่า จะบวชเพียงพรรษาเดียวเท่านั้นตามประเพณี แต่ด้วยเส้นทางชีวิตสมณเพศมีแววจริญรุ่ง หลวงปู่ดิษฐ์ วัดท่าซุด อ.โกรกพระ ผู้เป็นปู่โดยสายเลือดบอกให้อยู่ต่อจึงครองผ้ากาสาวพัสตร์จนกระทั่งทุกวันนี้ ต่อมาปี๒๕๙๙ ท่านก็ได้เป็นเจ้าอาวาสวัดตะเคียนเลื่อน

ปีพ.ศ. ๒๕๑๖ เป็นเจ้าคณะตำบลตะเคียนเลื่อน

ปีพ.ศ. ๒๕๑๗ เป็นพระอุปัชฌาย์ ฉลองสมณศักดิ์ "พระครูนิวริฐวรคุณ"

ปีพ.ศ. ๒๕๒๖ ทางจังหวัดให้ย้ายท่านไปเป็นเจ้าอาวาสวัดจอมคีรีนาคพรต อ.เมือง จ.นครสวรรค์ เป็นวัดที่ใหญ่กว่า แต่อยู่ได้ไม่นานชาวตำบลตะเคียนเลื่อนได้รวมตัวกันนิมนต์ให้กลับมาเป็นเจ้าอาวาสวัดตะเคียนเลื่อนอีกครั้ง

ปีพ.ศ. ๒๕๔๐ ได้รับพระราชทานเสมาธรรมจักร จากสมเด็จพระเทพฯ สยามบรมราชกุมารี สาขาอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

หลวงพ่อชอุ้มเป็นพระเถระที่พรochaสูงที่สุดรูปหนึ่งแห่งปากน้ำโพ มีชื่อเสียงโด่งดังทั้งภาคเหนือลงไปถึงภาคใต้ เป็นพระนักพัฒนาและนักอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมแห่งลุ่มน้ำเจ้าพระยา อีกทั้งยังเป็นพระต้นแบบทางด้านงานอนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณี พิธีกรรมทางศาสนา โดยเฉพาะในพิธีปลุกเสกวัตถุมงคลท่านจะคุมงานการโยงสายสิญจน์ด้วยตนเองทุกขั้นตอนตามเพื่อให้ถูกต้องเข้มขลังตามแบบโบราณกาลท่านได้อนุรักษ์วัฒนธรรม อย่างเช่น “สลากภัตมะม่วง” ซึ่งสืบสานกันมาเป็นศตวรรษ โดยในอดีตตะเคียนเลื่อนเป็นแหล่งมะม่วง ถึงฤดูเก็บเกี่ยวมีการทำบุญด้วยการทำสลากจับว่ารายใดจะได้นำผลผลิตถวายกับสงฆ์รูปใด เป็นประเพณีถึงปัจจุบันนอกจากนี้ยังสืบสานวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของชุมชนแห่งลุ่มน้ำคือ"การแข่งเรือ" ซึ่งในอดีตก่อนที่ท่านจะบวชในวัยหนุ่มเป็นช่างซุดเรือ โดยเอาไม้ตะเคียนทั้งต้นมาซุดเป็นเรือหมูและเรือมาด ปัจจุบันไม้ขนาดใหญ่อย่างนั้นไม่มีก็เอาไม้แผ่นมาต่อเรือ ทุกลำของวัดนี้ท่านจะวางแบบวางแนวในการต่อเรือเอง วัดตะเคียนเลื่อนจึงนับเป็น "พิพิธภัณฑ์เรือแข่ง"มีเรือทั้งเก่าและใหม่หลายลำ บางลำซื้อมาจากประเทศเพื่อนบ้าน

อุปนิสัยท่านเรียบง่าย สมถะ ไม่สะสม รักความสะอาด มีระเบียบเรียบร้อย เปี่ยมด้วยความเมตตาทั้งแก่คณะสงฆ์และญาติโยม หากไม่อาพาธก็จะปฏิบัติกิจสม่ำเสมอ เริ่มจาก๐๔๓๐ น. ทำวัตรเช้า แผ่เมตตา ครองผ้า แล้วออกบิณฑบาตรในเวลา๐๖.๓๐ น. หลังฉันเช้าก็จะทำกรรมสวดวัดเวลา ๑๑.๐๐ น. ฉ้นเพลกับพระลูกวัดบนศาลาทุกวัน จากนั้นเวลา ๑๗.๓๐ น. วัตรเย็น ท่านและวาจาสิทธิ์ พูดคำไหนมักเป็นไปตามนั้น หากใครถูกว่ากล่าวก็จะเป็นเช่นนั้น จึงทำให้ชาวบ้านเกรงกลัวกันมา ด้วยเหตุนี้ท่านจึงพูดน้อย เน้นเนื้อหาสำคัญ โดยท่านมักเน้นว่า "ปากพูดมากวนให้เจ็บจมูกไปด้วย" หมายถึง การพูดในสิ่งที่ไม่ควรจะพาเรื่องมาให้ นอกจากนี้เสมือนท่านยังรู้เหตุการณ์ล่วงหน้าได้ อย่างเช่นก่อนวันหวยออก ท่านมักจะพูดตัวเลขขึ้นมาลอยๆ โดยไม่ได้สนใจว่า ใครจะฟังหรือไม่ฟัง แต่ลูกศิษย์บางคนที่ได้ยินก็เอาไปซื้อหวยถูกกันไปหลายงวดอย่างน่าแปลกใจ ท่านมีความเชี่ยวชาญในการรักษาโรคภัยไข้เจ็บ ซึ่งท่านบอกว่า ไม่เน้นการใช้วิชาอาคมอย่างใด แต่ใช้การสวดมนต์ขอขงบารมีพระรัตนตรัยคือ พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์

อิทธิวัตถุมงคล

เหรียญสมณศักดิ์ หลวงพ่อชอุ่ม

พระกริ่ง หลวงพ่อชอุ่ม

รูปหล่อ หลวงพ่อชอุ่ม

เหรียญเสมา ๘ รอบ หลวงพ่อชอุ่ม

พระราชาธิรสุนทร

(สุนทร ขนดีโก)

วัดท่าพระเจริญพรต อำเภอเมืองฯ
จังหวัดนครสวรรค์

พระราชวรสิริสุนทร (สุนทร ขนฺติโก) วัดท่าพระเจริญบรรพต ตำบลบ้านมะเกลือ อำเภอมือง
จังหวัดนครสวรรค์

ชาติภูมิ

พระราชวรสิริสุนทร มีนามเดิมว่า สุนทร ทศนัย เกิดเมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน พ.ศ. ๒๔๗๙
บิดา นายเทียบ ทศนัย มารดา นางพัน ทศนัย บ้านเลขที่ ๕๗ หมู่ ๓ ตำบลบ้านมะเกลือ อำเภอมือง
นครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์

อุปสมบท

อุปสมบท เมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๙๙ ณ วัดท่าพระเจริญบรรพต ตำบลบ้านแก่ง อำเภอมือง
จังหวัดนครสวรรค์ โดยมี พระครูนิจิตธรรมประวุฒ วัดเขาหินเหนื่อ ตำบลเขาหิน อำเภอบรรพตพิสัย
จังหวัดนครสวรรค์ เป็นพระอุปัชฌาย์

ฝ่ายปกครอง

พ.ศ. ๒๕๐๓ เป็นผู้รักษาการแทนเจ้าอาวาส
วัดท่าพระเจริญบรรพต

พ.ศ. ๒๕๐๔ เป็นเจ้าอาวาสวัดท่าพระเจริญบรรพต

พ.ศ. ๒๕๑๕ เป็น พระอุปัชฌาย์

พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นรองเจ้าคณะอำเภอมือง

พ.ศ. ๒๕๕๓ เป็น เจ้าคณะอำเภอมือง

พ.ศ. ๒๕๖๐ เป็น ที่ปรึกษาเจ้าคณะจังหวัด
นครสวรรค์

ฝ่ายการศึกษา

พ.ศ. ๒๕๐๖ เป็นกรรมการสถานศึกษาโรงเรียน
วัดบ้านมะเกลือ

พ.ศ. ๒๕๓๒ เป็นพระปริยัตินเทศก์ประจำจังหวัด
นครสวรรค์

พ.ศ.๒๕๒๑ เป็นประธานหน่วยอบรมประชาชน
ประจำตำบลบ้านมะเกลือสมณศักดิ์

พ.ศ. ๒๕๑๙ เป็นพระครูประทวนสมณศักดิ์

พ.ศ. ๒๕๒๔ เป็นพระครูสัญญาบัตร เจ้าอาวาส
วัดราชฎร์ ชั้นโทที่ พระครูนิวาสนธรรมสุนทร

พ.ศ. ๒๕๓๐ เป็นพระครูสัญญาบัตร เจ้าอาวาส
วัดราชฎร์ ชั้นเอก ในราชทินนามเดิม

พ.ศ. ๒๕๔๔ เป็นพระครูสัญญาบัตร รองเจ้า
คณะอำเภอ ชั้นเอก ในราชทินนามเดิม

๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็น พระราชาคณะ
ชั้นสามัญ ที่ พระนิโรธรักขิต

๑๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็น พระราชา
คณะชั้นราช ที่ พระราชวชิรสุนทร บวรสิกขการ
โกวิท มหาคณิสสร บวรสังฆาราม คามวาสี

อิทธิวัตถุมงคล

เหรียญเลื่อนสมณศักดิ์ หลวงพ่อสุนทร

เหรียญเจริญพร หลวงพ่อสุนทร

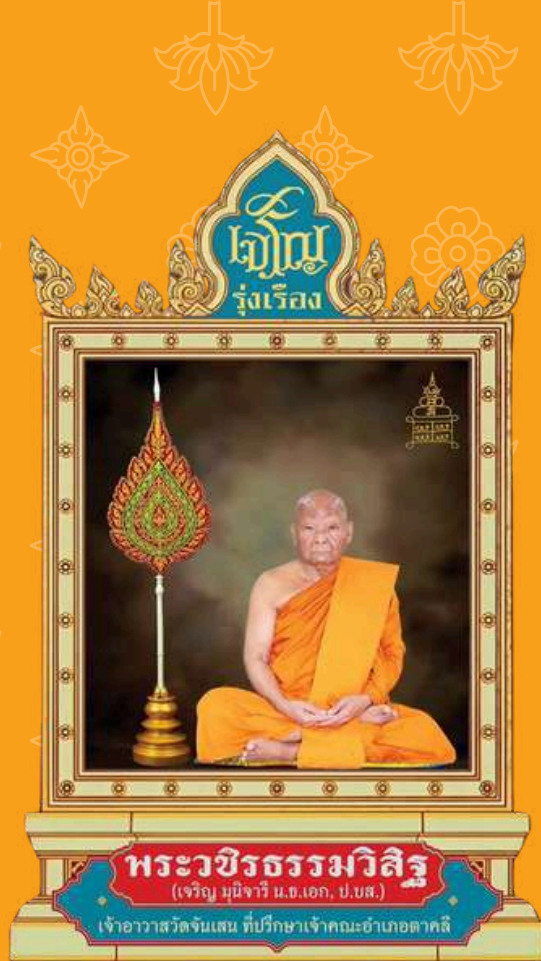
สมเด็จ หลวงพ่อสุนทร

พระวิจิตรธรรมวิสิฐ

(เจริญ มุณีจारी)

วัดจันเสน อำเภอตากลี จังหวัดนครสวรรค์

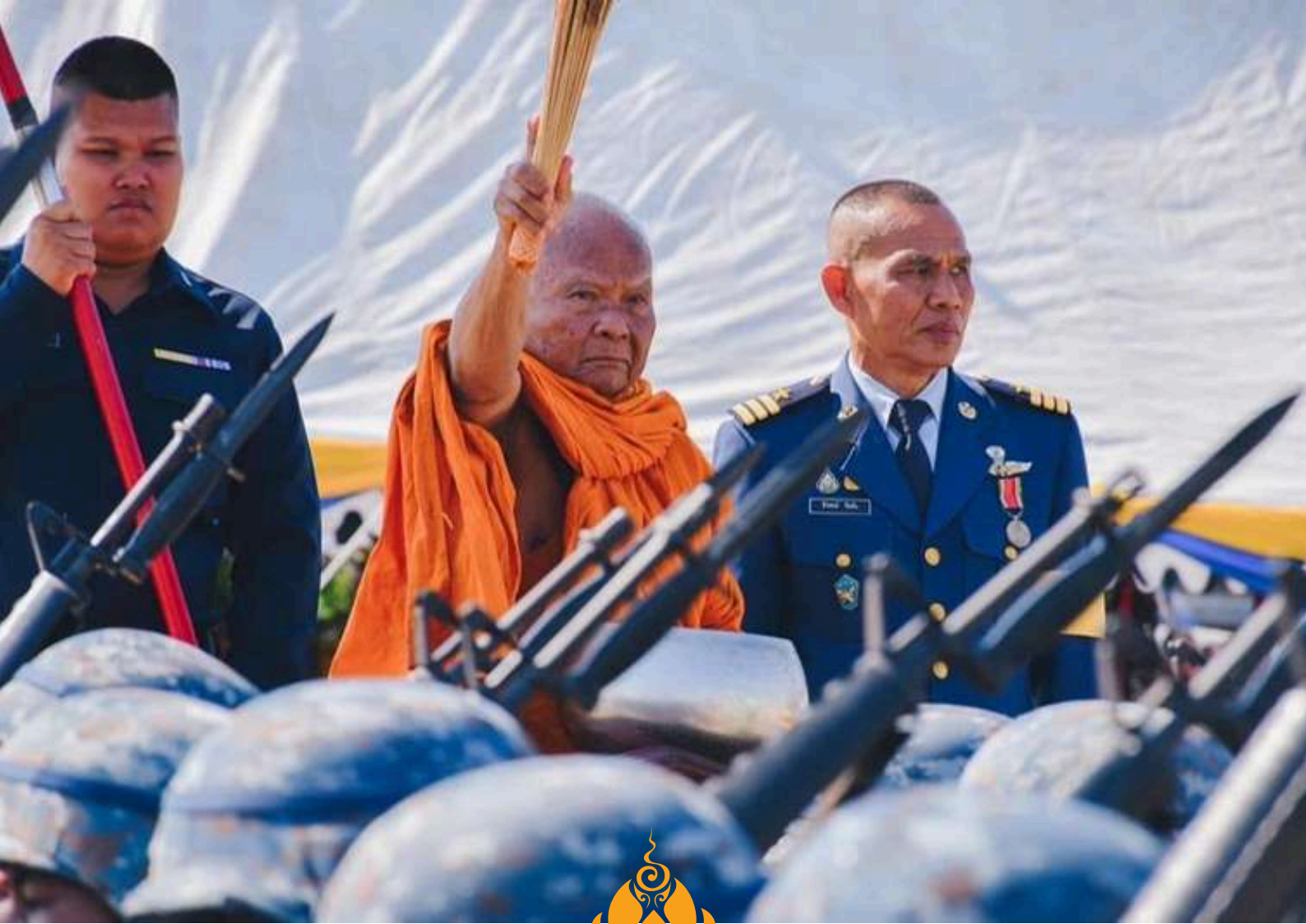
พระวชิรธรรมวิสิฐ (หลวงพ่อเจริญ มุณีจาวี) วัดจันเสน อำเภอตากลี จังหวัดนครสวรรค์

ชาติภูมิ

นามเดิมชื่อ เจริญ นามสกุล ห่วงมิตร ท่านเกิดเมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๑๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๘๒ ที่บ้านหนองงูเหลือม ตำบลจันเสน อำเภอตากลี จังหวัดนครสวรรค์ บิดาชื่อ นายกุ่ม ห่วงมิตร มารดาชื่อนางไกร ห่วงมิตร

อุปสมบท

เมื่อวันจันทร์ที่ ๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๐๓ เดือน ๕ ปีชวด ณ อุโบสถวัดจันเสน (ตรงกับวันอัฐมีบูชา) โดยมี พระครูนิสัยจรรย์คุณ (หลวงพ่อโอด) เป็นพระอุปัชฌาย์ ได้รับฉายาว่า มุณีจาวี หลังจากที่ได้อุปสมบทอยู่ที่วัดจันเสนหลวงพ่อเจริญได้ศึกษาพระธรรมวินัยและพุทธบัญญัติต่างๆของพระพุทธศาสนาอย่างเคร่งครัดจนสอบได้นักธรรมชั้นเอก เมื่อบวชได้สามพรรษา หลังจากนั้นได้ศึกษาวิปัสสนากรรมฐานกับหลวงพ่อโอด พระเกจิดังลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยา ซึ่งเป็นพระอุปัชฌาย์ และหลวงพ่อโอดได้ส่งหลวงพ่อเจริญไปศึกษาวิปัสสนากรรมฐานชั้นสูงที่สำนักปฏิบัติธรรมวิเวกอาศรม จังหวัดชลบุรี จากพระพม่า ต่อมาหลวงพ่อเจริญได้เดินทางไปศึกษาวิปัสสนากรรมฐานจากวัดในจังหวัดลำพูน จนหลวงพ่อเจริญ มีความแตกฉานในด้านการทำสมาธิและวิปัสสนากรรมฐาน และหลวงพ่อโอดได้แต่งตั้งให้ท่านเป็นพระอาจารย์สอนในด้านพระปริยัติ และปฏิบัติ ในสำนักพระปริยัติธรรมวัดจันเสน

หลวงพ่ोजริญเป็นพระที่มีวัติกปฏิบัติที่เคร่งครัดเป็นอย่างมาก ท่านเป็นพระที่พูดน้อยสำรวมสูง หลวงพ่อนั้นเป็นพระที่ค่อนข้างดุ ตรงไปตรงมาไม่เสแสรงคนไหนดีหลวงพ่อก็กว่าดี คนไหนไม่ดีหลวงพ่อก็กว่าไม่ดีเป็นพระที่ปากกับใจตรงกันพูดอะไรไปแล้วจะรักษาคำพูดเป็นอย่างมาก จึงทำให้พระเถรในวัดและญาติโยมให้ความเคารพนับถือและยำเกรงท่านเป็นอย่างมาก

สมณศักดิ์

ปี พ.ศ. ๒๕๑๑ ได้รับการแต่งตั้งเป็นครูสอนพระปริยัติธรรมประจำสำนักศาสนศึกษาวัดจันเสน

ปี พ.ศ. ๒๕๑๔ ได้รับการแต่งตั้งเป็นเจ้าคณะตำบลจันเสน

ปี พ.ศ. ๒๕๑๘ ได้รับการแต่งตั้งเป็นพระอุปัชฌาย์

ปี พ.ศ. ๒๕๓๒ ได้รับการแต่งตั้งเป็นเจ้าอาวาสวัดจันเสน

ปี พ.ศ. ๒๕๔๖ ได้รับการแต่งตั้งเป็นเจ้าคณะตำบลชั้นเอก

ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้รับการแต่งตั้งเป็นรองเจ้าคณะอำเภอตากลี

ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ได้รับการแต่งตั้งเป็นที่ปรึกษาเจ้าคณะอำเภอตากลี

ด้านการศึกษาวិทยาคม หลวงพ่อเจริญ ได้ศึกษาวิทยาคมในแขนงต่างๆจากหลวงพ่อโอด วัดจันเสน ตั้งแต่เมื่อบวชได้เพียงหนึ่งพรรษา ไม่ว่าจะเป็นด้านวิปัสสนากรรมฐาน การเรียนอักขระยันต์ต่างๆ และ วิทยาคมต่างๆ จากหลวงพ่อโอด และหลวงพ่อโอดได้ให้หลวงพ่อเจริญ ศึกษาวิชาต่างๆในสมุดข่อยของ หลวงพ่อเดิม วัดหนองโพ หลวงพ่อรุ่ง วัดหนองสีนวล จนหลวงพ่อเจริญแตกฉานในด้านวิद्याพุทธาคม หลังจากได้ศึกษาวิทยาคมกับหลวงพ่อโอด และตำราต่างๆที่หลวงพ่อโอดได้ให้ศึกษาแล้วนั้น หลวงพ่อ โอดยังให้หลวงพ่อเจริญติดตามเดินทางไปศึกษากับหลวงพ่อพรหม วัดช่องแค เมื่อปี พ.ศ ๒๕๑๐ และ ได้ศึกษาวิทยาคมต่างๆ พร้อมกับหลวงพ่อโอดจากหลวงพ่อพรหม วัดช่องแคเป็นเวลา ๓ ปี ในการไปมา กับหลวงพ่อโอดที่เดินทางไปศึกษาวิชาอาคมต่างๆ จากหลวงพ่อพรหมวัดช่องแคต่อมาหลังจากที่ หลวงพ่อเจริญได้ศึกษาพุทธาคมกับหลวงพ่อพรหมวัดช่องแคแล้วหลวงพ่อโอดก็ได้ถ่ายทอดวิชาการทำ ตรีษฏคต่างๆที่เรียนมากับหลวงพ่อเช่น วัดสิงห์ จังหวัดสิงห์บุรี ให้กับหลวงพ่อเจริญจนแตกฉาน และ ได้สอนวิชาด้านโหราศาสตร์ให้กับหลวงพ่อเจริญและในเวลาต่อมาใครที่จะมาให้หลวงพ่อโอดดูดวงหรือ ให้หลวงพ่อโอดทำนายหลวงพ่อโอดก็จะแนะนำให้ไปหาหลวงพ่อเจริญ

เมื่อหลวงพ่อเจริญดูแล้วว่าไม่ดี หลวงพ่อก็จะให้ กับมาหาหลวงพ่อโอดและให้หลวงพ่อโอดพูดให้ว่าดี แต่ปัจจุบันหลวงพ่อเจริญไม่ทำนายหรือดูให้ท่านใด อีกเลยหลังจากหลวงพ่อโอดมรณภาพไปการทำลูกอม และทรายเสกหลวงพ่อโอดสู่หลวงพ่อเจริญในเรื่องวัดฤ มงคลเครื่องรางที่มีชื่อเสียงอันลือลั่นของวัดจันเสน ทุกคนก็จะต้องนึกถึง ลูกอม และทรายเสก ของวัดจัน เสน ในการศึกษาวิชการการทำลูกอม หลวงพ่อเจริญได้ ศึกษาจากสมุดข่อยของหลวงพ่อรุ่ง วัดหนองสีนวล และหลวงพ่อโอดคอยให้คำแนะนำในกระบวนการในขั้น ตอนต่างๆในการประกอบกรเข้าลูกอมหรือผสม มวลสารต่างๆ

การทำลูกอมของหลวงพ่โอดแต่ละครั้ง หลวงพ่โอดจะมาทำลูกอมที่กุฎิของหลวงพ่เจริญ โดยให้หลวงพ่เจริญเป็นผู้จัดเตรียมมวลสารต่างๆ หลวงพ่โอดจะบอกเคล็ดต่างๆในการประกอบการทำลูกอม จนหลวงพ่เจริญแตกฉานในการสร้างลูกอม ต่อมาหลวงพ่โอดได้ให้หลวงพ่เจริญ เป็นผู้ทำลูกอมให้กับหลวงพ่โอด และถึงจะมาให้หลวงพ่โอดปลุกเสกอีกที่ พร้อมกับให้หลวงพ่เจริญไปร่วมนั่งปลุกเสกด้วย

ด้านการพัฒนาวัด

หลวงพ่เจริญเป็นพระเกจินักพัฒนา ได้พัฒนาศาสนสถานสิ่งปลูกสร้างต่างๆภายในวัด ให้มีความเจริญรุ่งเรืองเป็นที่ ใช้สอยให้เกิดประโยชน์กับประชาชนและชุมชนได้เป็นอย่างดี

จนเมื่อปีพ.ศ. ๒๕๖๗ เป็น พระราชาคณะชั้นสามัญที่ **พระวชิรธรรมวิสิฐ**

อิทธิวัตถุมงคล

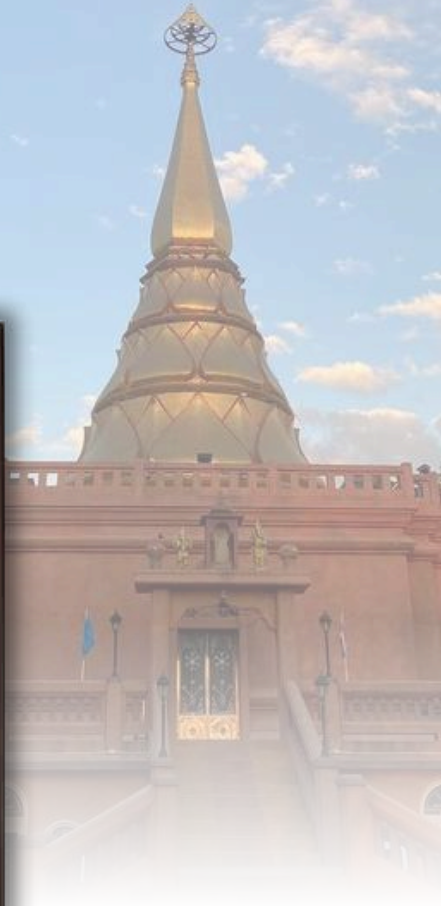
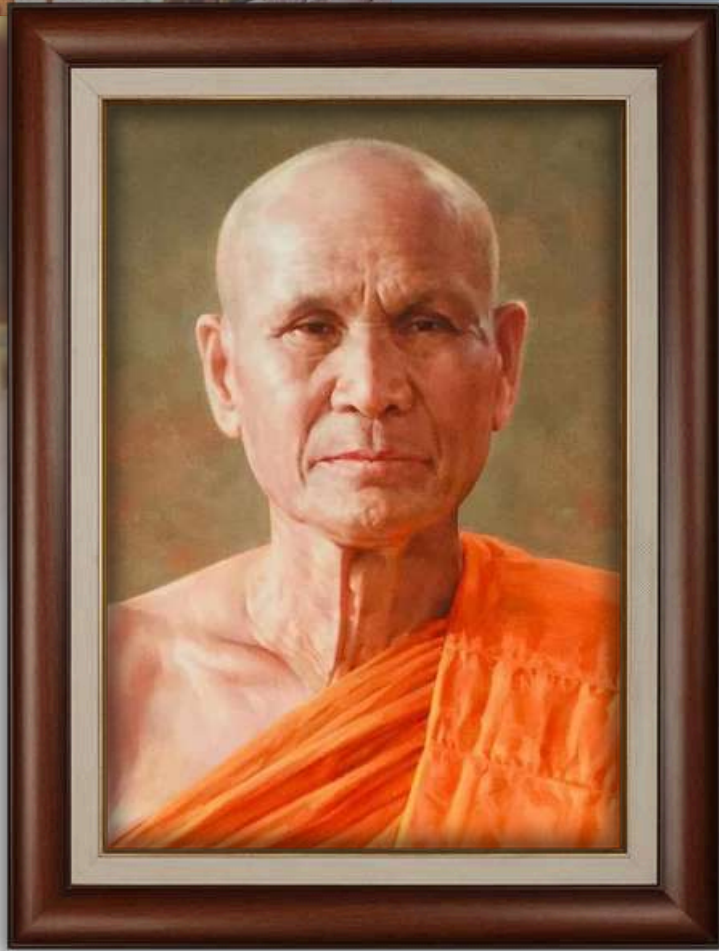
สมเด็จเนื้อทองระฆัง หลวงพ่อเจริญ

เหรียญเลื่อนสมณศักดิ์ หลวงพ่อเจริญ

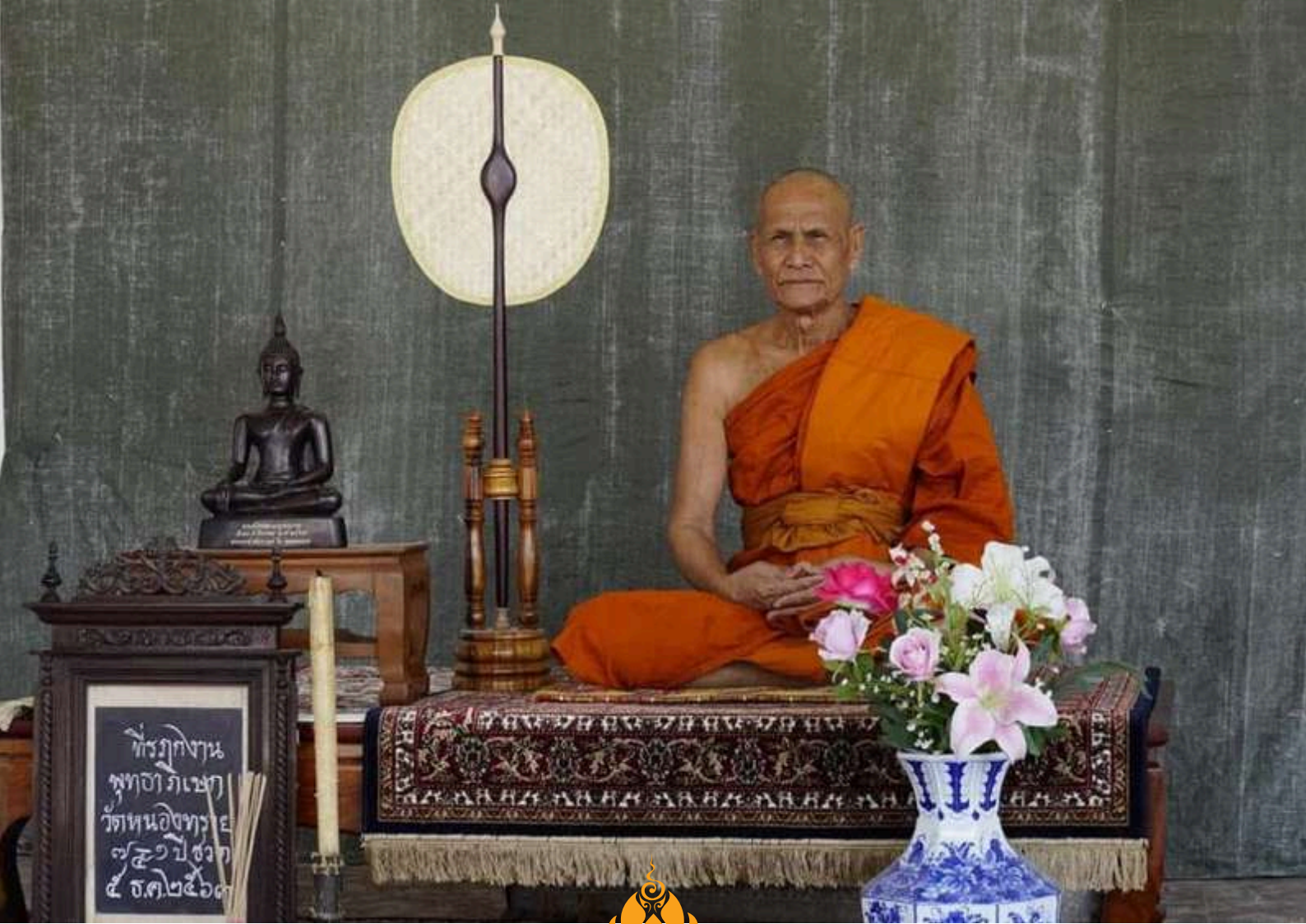
เจ้าสัวเจริญทรัพย์ หลวงพ่อเจริญ

พระครูขันตโชติสุธีราภรณ์

(จำนงค์ สุธีโร)

วัดสว่างวงษ์ อำเภอตากลี จังหวัดนครสวรรค์

พระครูนิพัทธ์สุธีราภรณ์ (หลวงพ่ोजำรงค์ สุธีโร) วัดสว่างวงษ์ อำเภอตากลี จังหวัดนครสวรรค์

ชาติภูมิ

เกิดในสกุล เรืองนิล เป็นชาวพระนครศรีอยุธยา เกิดเมื่อวันศุกร์ที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๔๘๕ ปีมะเมีย ที่บ้านเลขที่ ๓๓ หมู่ที่ ๕ ต.เสาชอง อ.บางปะหัน จ.พระนครศรีอยุธยา บิดา-มารดา ชื่อ นายฟุ้งและนางละม่อม เรืองนิล ครอบครัวประกอบอาชีพทำนาในช่วงวัยเยาว์ เรียนจบชั้นมัธยมวิสามัญศึกษาตอนปลาย (ม.๖) ที่โรงเรียนอยุธยาอนุสรณ์มูลนิธิ อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา ไม่ได้ศึกษาต่อลาออกมาช่วยบิดา-มารดาทำนาต่อมาย้ายครอบครัวมาอยู่ที่ อ.ตากฟ้า จ.นครสวรรค์ และบิดา-มารดาได้พามาฝากตัวเป็นศิษย์กับหลวงปู่กปรนนิบัติรับใช้นาน ๓ ปี

อุปสมบท

อายุครบ ๒๒ ปี เข้าพิธีอุปสมบทที่พัทธสีมาวัดสว่างวงษ์คณะภิกษุ เมื่อวันที่จันทร์ที่ ๑๓ กรกฎาคม พ.ศ.๒๕๐๗ โดยมีหลวงปู่กปรนนิบัติรับใช้เป็นพระอุปัชฌาย์, พระบุญส่งเขมานันโท เป็นพระกรรมวาจาจารย์ และพระครูนินนาทธรรมคุณ เป็นพระอนุสาวนาจารย์ ได้รับฉายาว่า สุธีโร หมายถึง ผู้มีปัญญาดี

เมื่ออุปสมบทแล้ว จำพรรษาอยู่ที่วัดสว่างวงษ์
คณะกิจ ปรนนิบัติรับใช้ใกล้ชิดและช่วยงานหลวงปู่บ
มาโดยตลอด พร้อมศึกษาพระปริยัติธรรมและตำรา
พุทธาคมของหลวงปู่เดิม วัดหนองโพ ตลอดจนตำรา
ของหลวงปู่รุ่งวัดหนองสีนวล ด้วยความวิริยอุตสาหะ
จนเจนจบ

พ.ศ.๒๕๑๓ สอบได้นักธรรม ชั้นเอก สำนักเรียนวัด
สว่างวงษ์คณะกิจ

พ.ศ.๒๕๑๔ เป็นผู้ช่วยเจ้าอาวาส

พ.ศ.๒๕๒๔ เป็นเจ้าคณะตำบลตากลิ เขต ๑ อ.ตากลิ
จ.นครสวรรค์

พ.ศ.๒๕๒๖ เป็นเจ้าอาวาสวัดสว่างวงษ์คณะกิจ
และเป็นเจ้าสำนักเรียนพระปริยัติธรรมทั้งแผนกบาลี
และแผนกธรรม

พ.ศ.๒๕๒๗ เป็นพระอุปัชฌาย์

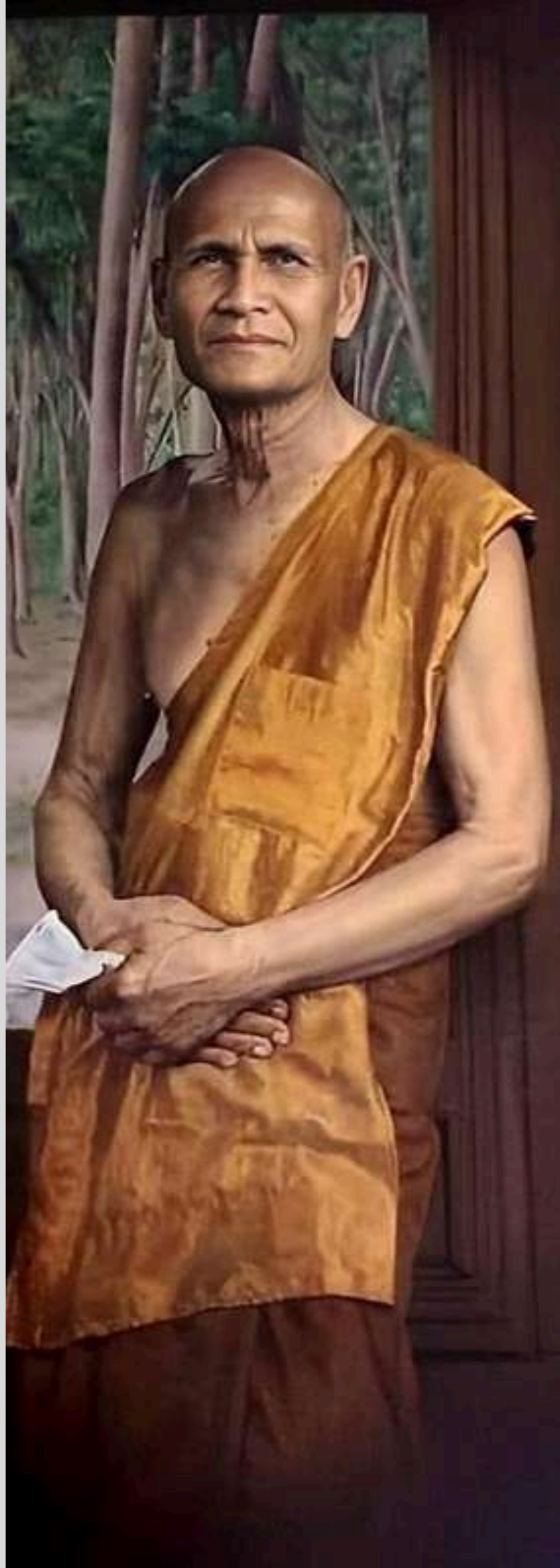
พ.ศ.๒๕๓๓ เป็นรองเจ้าคณะอำเภอตากลิ

พ.ศ.๒๕๕๘ เป็นเจ้าคณะอำเภอตากลิ

ลำดับสมณศักดิ์

พ.ศ.๒๕๓๐ ได้รับพระราชทานสมณศักดิ์ เป็นพระครู
สัญญาบัตรเจ้าคณะตำบลชั้นโท

ในราชทินนามที่ พระครูนิพัทธ์สุธีราภรณ์ พ.ศ.๒๕๔๖
ได้รับพระราชทานเลื่อนสมณศักดิ์ เป็นพระครูสัญญา
บัตร รองเจ้าคณะอำเภอชั้นเอก ในราชทินนามเดิม

งานด้านเผยแผ่พระพุทธศาสนา ได้รับแต่งตั้งเป็นพระธรรมทูต และประธานหน่วยอบรมประชาชนประจำอำเภอตากลี นอกจากนี้ ยังจัดอบรมพระนวกภูมิและจัดอบรมข้าราชการ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ตำรวจ ทหาร นักเรียน เข้าค่ายปฏิบัติธรรม

ด้านสาธารณูปการ งานก่อสร้างถาวรวัตถุภายในวัด จัดสร้างศาลาบำเพ็ญบุญ ๑ หลัง ก่อสร้างเจดีย์บรรจุอัฐิเจ้าอาวาส (หลวงปู่ก ถาวโร) สร้างกุฏิรับรองสงฆ์คอนกรีตเสริมเหล็ก สร้างหอสมุด สร้างเตาเผาศพด้วยเครื่องเผาไหม้ดีเซลแทนเตาเผาด้วยถ่าน และสร้างอาคารทรงไทย ๒ ชั้น เป็นต้น

งานสาธารณประโยชน์ ได้จัดสรรที่ดินธรรมีสงฆ์ จำนวน ๓๓ ไร่ ๔๖ ตารางวา ให้เป็นที่อยู่อาศัยของประชาชนที่มีฐานะยากจน จำนวน ๑๒๐ ครอบครัว รวมทั้งสร้างถนนลูกรังเข้าหมู่บ้านโคกกระตี่ สร้างอาคารอเนกประสงค์ให้หมู่บ้านโคกกระตี่ ขุดสระน้ำสาธารณประโยชน์ให้หมู่บ้านโคกกระตี่ สร้างวนอุทยานเพื่อการศึกษาธรรมชาติวิทยา

กล่าวปรารภว่า “อาตมาเป็นคนชอบพัฒนา ตรงสวนป่ามีพื้นที่ส่วนหนึ่ง สามารถทำนาหรือทำไร่ได้ เมื่อรัฐบาลชักชวนให้วัดปลูกป่าเฉลิมพระเกียรติ เราก็ปลูกป่า ๒๐ กว่าไร่ มีสระน้ำ มีพื้นที่พอทำนาได้ จึงชักชวนชาวบ้านร่วมกับพระสงฆ์ อนุรักษ์การทำนาขึ้น เต็มรุ่นหลังจะได้รู้ถึงคุณค่าของการทำนา”นอกจากเป็นพระนักพัฒนาและนักอนุรักษ์แล้ว ด้านพุทธาคม นับว่าไม่ด้อยกว่าพระเกจิอาจารย์ทั่วไป ด้วยท่านร่ำเรียนวิทยาคมจากตำราของหลวงปู่เดิมและหลวงปู่รุ่งมาโดยตลอด และเพิ่งจัดสร้างวัดถุมงคลหลังปี พ.ศ.๒๕๔๖ เป็นต้นมา อาทิ ตะกรุดหนังเสือ, ลูกอมมหาลาภ, รูปหล่อเหมือนปั้ม

สื่อเกตหน้าทองและหน้าเงินเป็นพระที่ชาวบ้านยอมรับกันไปทั่วจนกระทั่งตั้งสมณนามให้กับท่านว่า “พระเกจิของชาวบ้าน”

อิทธิวัตถุมงคล

เหรียญนั่งพาน หลวงพ่อณรงค์

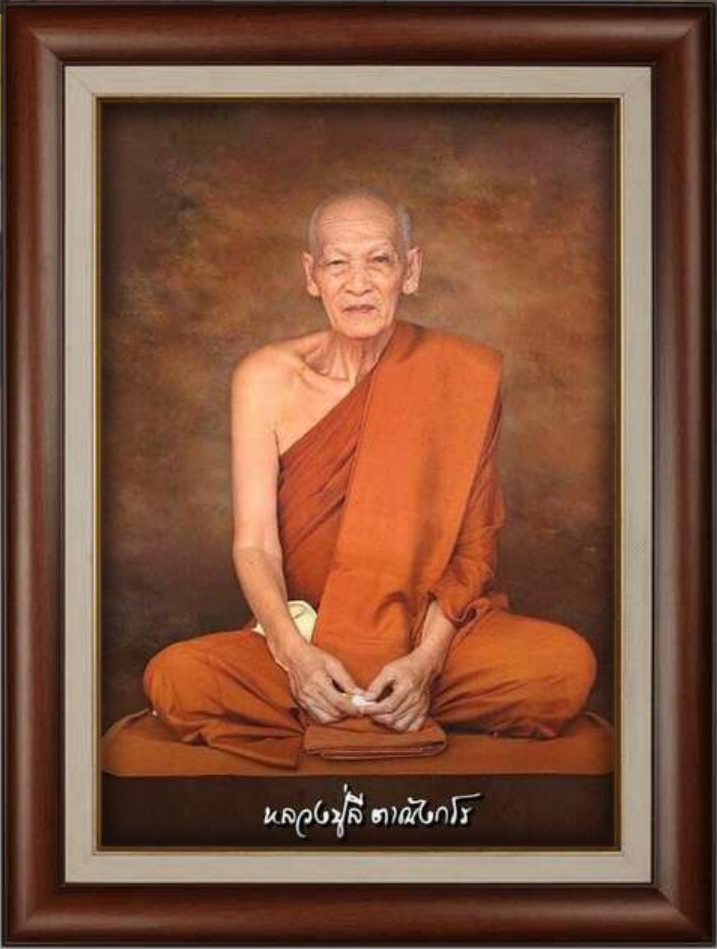
เหรียญปักกลด หลวงพ่อณรงค์

รูปหล่อ หลวงพ่อณรงค์

พญาเต่าเรือน หลวงพ่อณรงค์

หลวงปู่ลี ตาฉวีโกโร

วัดป่าหัวตลุก อำเภอลาดยาว
จังหวัดนครสวรรค์

หลวงปู่ลี ตาณักรโ วัดป่าหัวตลก อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์

ชาติภูมิ

หลวงปู่ลี ตาณักรโ มีนามเดิมว่า ลี นามสกุล ฤวัตถิ เกิดเมื่อวันเสาร์ที่ ๖ มกราคม พ.ศ.๒๔๗๙ ตรงกับวันขึ้น ๕ ค่ำ เดือน ๒ ปีฉลู ณ บ้านเลขที่ ๒๔ หมู่ที่ ๒ บ้านนาฝายเหนือ ตำบลบัวเงิน อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น โยมบิดาชื่อ นายเคน ฤวัตถิ โยมมารดาชื่อนางอ่อนจันทร์ ฤวัตถิ มีพี่น้องร่วมบิดามารดาทั้งหมด ๘ คน เป็นชาย ๕ คน และหญิง ๓ คน อาชีพทำนา ปัจจุบันอาศัยที่บ้านนาฝายเหนือ เด็กชายลีต้องกำพร้าบิดาในขณะที่อายุได้เพียง ๓ ขวบ ซึ่งยังเล็กมาก จึงต้องอยู่ภายใต้การดูแลของโยมมารดาและพี่ๆ ซึ่งท่านทั้งหลายเหล่านั้นได้ทำหน้าที่รับผิดชอบดูแลครอบครัว และอบรมสั่งสอน เด็กชายลีมาโดยตลอด จนเมื่ออายุครบเกณฑ์ที่จะต้องเข้าโรงเรียน เด็กชายลีเริ่มต้นเรียนหนังสือที่โรงเรียนประชาบาล ๑๙ วัดบ้านนาฝายเหนือ หมู่ที่ ๒ ตำบลบัวเงิน อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น ซึ่งมีนายสมาน พินิจมนตรีเป็นครูใหญ่ในขณะนั้น จนเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ จึงได้ออกจากโรงเรียนแล้วมาช่วยครอบครัวทำนาเด็กชายลีเป็นเด็กที่ชอบเล่นสนุก ชอบพูดจาหยอกเย้าเพื่อนฝูง แต่ไม่เคยรังแกเพื่อนหรือทำร้ายใคร แต่กลับเป็นเด็กที่ไม่ชอบพูดจาโอ้อวด ไม่ชอบมีเรื่องชกต่อยและเป็นเด็กที่รู้จักกลัวในบาปบุญคุณโทษ โดยเฉพาะเรื่องการฆ่าสัตว์ตัดชีวิต ที่ได้รับอิทธิพลมาจากการฟังนิทานสอดแทรกคำสอนจากหลวงปู่จันดี ซึ่งเป็นตาของเด็กชายลี ทำให้เด็กชายลี ซึมซับธรรมะมาโดยไม่รู้ตัว หล่อหลอมให้เด็กชายลีมึนใจที่ใฝ่ในทางธรรมและยังได้คอยชี้แนะเพื่อนๆ ไม่ให้ทำบาปอีกด้วยเหมือนโซ่ชะตากำหนดให้เด็กชายลีต้องมีชีวิตต่อไปเพื่อสืบสานพระพุทธศาสนาให้แคล้วคลาดจากเหตุการณ์ที่เกือบคร่าชีวิตไปด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ของเด็กที่อยู่ในวัยอยากรู้อยากเห็นวันหยุดเรียนวันหนึ่งเพื่อนๆ ได้ชักชวนเด็กชายลีไปยังทุ่งนาเพื่อเที่ยวเล่นตามประสาเด็ก

และอาจจะได้กบหรือเขียดไปประกอบอาหารเป็นของแถม ขณะที่กำลังเดินอยู่บนคันนา นั้น สายตาของเด็กชายลี้ก็เหลือบไปเห็นรูบนพื้นดิน ด้วยความสงสัยว่าจะมีกบหรือเขียดอยู่ในรู จึงเอามือขวาล้วงเข้าไป แต่แล้วก็เกิดเหตุไม่คาดคิด เมื่อสัตว์ที่อยู่ในรูนั้นไม่ใช่กบหรือเขียด หากเป็นงูเห่าที่งัดก้นไว้กลางของเด็กชายลี้ทันที ในสมัยนั้นยังไม่มีโรงพยาบาล ครอบครัวจึงต้องให้หมอยาพื้นบ้านมาทำการรักษา แต่พิษงูเห่าแผ่ซ่านทำให้เด็กชายลี้เจ็บปวดจนทนแทบไม่ไหว แต่เหมือนปาฏิหาริย์ เด็กชายลี้มีอาการทุเลาดีขึ้นและหายเป็นปกติในที่สุด เหลือเพียงนิ้วกลางที่หักงอไม่สามารถเหยียดตรงได้เหมือนนิ้วอื่น เป็นร่องรอยมาจนถึงปัจจุบันนี้เท่านั้น การรอดชีวิตดังกล่าวจึงเหมือนเป็นการสะสมบารมีธรรมมาเพื่อบวชเรียนในพระพุทธศาสนา ดังคำสอนของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่ได้ตรัสไว้ว่า “สัตว์ผู้มีภพในที่สุด จะไม่เป็นอันตรายใดๆทั้งสิ้น ถ้ายังไม่บรรลุมรรคผลนิพพานเสียก่อนออกจากบ้านมุ่งหน้ามาสู่วัด เมื่อเติบโตใหญ่และเจริญวัยจนอายุสมควร เด็กชายลี้จึงได้ตัดสินใจบรรพชาเป็นสามเณรเมื่ออายุประมาณ ๑๙ ปีเพื่อศึกษาธรรมะและพระปริยัติธรรม ที่วัดโพธิ์ชัย บ้านนาฝายเหนือ ซึ่งเป็นวัดประจำหมู่บ้าน โดยมีพระอาจารย์บุญมา กลลญาโณ น.ธ.เอก เป็นเจ้าอาวาสและเป็นครูผู้สอนพระปริยัติธรรม สามเณรลี้ได้ศึกษาหลักสูตรนักธรรมตรี ต่อเนื่องถึงนักธรรมโทแต่ตัดสินใจไม่ศึกษาต่อในชั้นนักธรรมเอกเนื่องจากต้องการที่จะศึกษาวิปัสสนากรรมฐานมากกว่าการเรียนปริยัติธรรมและภาษาบาลีที่กำลังตื่นตัวกันมาก ในสำนักเรียนวัดโพธิ์ชัย ดังนั้นในปี พ.ศ.๒๕๐๒ สามเณรลี้ในขณะนั้นจึงได้ออกเดินทางจากวัดโพธิ์ชัยไปอยู่ที่ป่าช้าบ้านหนองโนเพื่อศึกษาและปฏิบัติธรรมตามแนวทางของตัวเอง

กาสาวพัสตร์สู่พระนักปฏิบัติไม่ได้เกิดขึ้นอย่างไรเหตุผลสืบเนื่องมาจากวันหนึ่งหลังจากที่เสร็จสิ้นจากการเรียนการสอนนักธรรม สามเณรลี้ได้กลับไปเยี่ยมครอบครัวและได้รับรู้ข่าวร้ายที่สะเทือนจิตใจเป็นอย่างมาก นั่นคือ พี่สาวได้เสียชีวิตจากการคลอดลูก ความสูญเสียบุคคลอันเป็นที่รักโดยมิได้คาดฝัน ทำให้สามเณรลี้คิดถึงสังขารของชีวิตข้อหนึ่งว่า “สิ่งใดมีเกิดขึ้น สิ่งนั้นย่อมต้องดับไปเป็นธรรมดา

หลังจากนั้นสามเณรลีได้เดินทางด้วยเท้าเปล่ากลับวัดโพธิ์ชัยด้วยระยะทางประมาณ ๑๖ กิโลเมตร เป็นการเริ่มต้นสละภาระของชีวิต และได้ออกเดินทางสู่ป่าช้าบ้านหนองโนในปี พ.ศ.๒๕๐๒ก่อนที่จะออกเดินทางนั้น สามเณรลีได้พูดกับโยมมารดาและญาติพี่น้องอย่างเด็ดเดี่ยวว่า “เบิ่งดูหน้าช้อยให้คักๆ เต๋อ ครั้นช้อยบ่ได้เห็นธรรม สิปมาให้พวกเจ้าเห็นหน้าอีก” คำพูดนี้เป็นเหมือนการให้สัจจะปฏิญาณเพื่อที่จะเริ่มต้นศึกษาและปฏิธรมอย่างจริงจังของหลวงปู่ลี หลวงปู่ลี ท่านได้เดินทางมาอยู่ที่ป่าช้าบ้านหนองโน ห่างจากบ้านนาฝายเหนือประมาณ ๓ กิโลเมตรและได้ถวายตัวเป็นศิษย์ของหลวงพ่อทองสุข สิริจันโท วัดป่าบ้านหนองโน อำเภอกระนวน จังหวัดขอนแก่น หลวงพ่อทองสุขเป็นพระปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานอยู่ป่าช้าฉั่นเอกามือเดียว นิ่งสมาธิ เดินจงกรมภาวนาเป็นหลัก เป็นที่รู้จักและเคารพนับถือของชาวบ้านโดยทั่วไป เพราะท่านเป็นศิษย์ของหลวงปู่คำดี ปภาโส วัดถ้ำผาปู่ อำเภอเมือง จังหวัดเลย ซึ่งเป็นศิษย์สายบูรพาจารย์ของพระอาจารย์มั่น ภูริทัตโตภายหลังหลวงปู่ลีได้ขาดการติดต่อกับญาติพี่น้อง และไม่มีใครทราบว่าท่านได้บวชเป็นพระภิกษุตั้งแต่เมื่อใด แต่ญาติพี่น้องก็ได้เป็นห่วงเนื่องจากเห็นว่าท่านได้เดินบนเส้นทางที่ถูกต้องและงดงามดีแล้วรับรู้แต่เพียงว่าหลวงปู่ลีได้เดินตรงค้ำไปจำพรรษาตามสถานที่ต่างๆ เช่น วัดป่าบ้านไร่ย้อก อำเภอศรีธาตุ จังหวัดอุดรธานี และอีกหลายแห่งในจังหวัดนครพนม ท่านเป็นพระนักปฏิบัติที่ออกเดินทางจาริกแสวงบุญไปเรื่อยๆ ไม่อยู่อาศัยประจำที่ อันแสดงถึงความไม่ยึดติด ดังที่ท่านได้เคยเล่าให้บรรดาศิษยานุศิษย์ฟังดังนี้

ปี พ.ศ.๒๕๐๓ หลวงปู่ลีซึ่งมีอายุได้ ๒๑ ปีได้ออกเดินตรงค้ำไปเรื่อยๆ จนได้มีโอกาสกราบศึกษาธรรมะจากหลวงปู่อ่อน ญาณสิริ ที่อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี ซึ่งมีอายุประมาณ ๕๙ ปีในขณะนั้นปี พ.ศ.๒๕๐๔ เมื่อหลวงปู่ลีเดินตรงค้ำจนถึงอำเภอตากลี จังหวัดนครสวรรค์ มีโยมถวายปัจจัย แต่หลวงปู่ลีไม่รับ เนื่องด้วยหลวงปู่มีปฏิปทาไม่จับเงินทอง โยมจึงถวายเป็นตัวรถไฟ หลวงปู่ลีจึงขึ้นรถไฟเดินทางไปถึงเพียงจังหวัดอุดรดิษฐ์เท่านั้น

ปี พ.ศ.๒๕๐๕ ปฏิบัติธรรมที่อำเภอหนองบัวโคก จ. ชัยภูมิ

ปี พ.ศ.๒๕๐๖ ปฏิบัติธรรมที่อำเภอโคกสำโรง จ.ลพบุรี

ปี พ.ศ.๒๕๐๗ ปฏิบัติธรรมที่เขาช่องลม จ.ลพบุรี

ระยะเวลาหลังจากนี้ไม่มีใครทราบว่าหลวงปู่ลีได้ออกเดิน

ตรงค้ำไปยังสถานที่ใดบ้าง เนื่องจากปกติแล้วหลวงปู่ลี

ไม่ค่อยได้อธิบายประวัติส่วนตัวมากนักด้วยอุปนิสัย

ที่ไม่ชอบพูดจาโอ้อวดนั่นเอง

ปี พ.ศ.๒๕๑๑-๒๕๑๒ หลวงปู่ลีได้เดินทางไปหาพระพี่ชาย (พ่อใหญ่วิธาน) ซึ่งได้บวชเป็นพระสงฆ์อยู่ในขณะนั้นที่วัดโพธิสมภรณ์ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี เพื่อปรึกษาเกี่ยวกับเรื่องขอญาติเป็นธรรมยุติกนิกาย ซึ่งพระพี่ชายได้แนะนำไปว่าให้ไปญาติเป็นธรรมยุติกนิกายที่วัดสุรพิมพาราม ตำบลตุ้มใต้ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี เนื่องจากมีญาติผู้ใหญ่ฝ่ายโยมแม่ซึ่งได้แก่คุณน้าอาจารย์โฮม เป็นผู้อุปถัมภ์วัดอยู่ รวมทั้งมีพระอุปัชฌายาจารย์ที่เคร่งครัด เคารพพระธรรมวินัย ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบอยู่ ดังนั้นในวันที่ ๑๘ มีนาคม พ.ศ.๒๕๑๒ เมื่อหลวงปู่ลีมีอายุได้ ๓๒ ปีเศษ จึงได้ขอญาติตั้งตุ้มตุ้มใหม่เป็นพระสงฆ์ในธรรมยุติกนิกาย ที่วัดสุรพิมพาราม ตำบลตุ้มใต้ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี โดยมีพระครูสารเมธากร เป็นพระอุปัชฌาย์ พระครูสมุห์ชน เป็นพระกรรมวาจาจารย์ พระครูคุณสารวิจิตร เป็นพระอนุสาวนาจารย์ โดยได้รับฉายาว่า “ตาคณโร” ซึ่งมีความหมายว่า “ผู้ต่อสู้เอาชนะซึ่งกิเลส” นับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา พ่อใหญ่วิธานได้ให้ข้อมูลอีกว่า ภายหลังจากที่ท่านได้ลาสิกขามาใช้ชีวิตเป็นฆราวาสในทางโลก มีครอบครัว ประกอบอาชีพเป็นอาจารย์สอนนักศึกษาที่มหาวิทยาลัยรามคำแหงแล้ว ได้มีโอกาสไปกราบหลวงปู่ลี แล้วก็ได้รับคำตักเตือนให้สติจากหลวงปู่ลีว่า “พี่กำลังหลงระเหิงไปตามวิถีโลก” คำเตือนนี้พ่อใหญ่วิธานได้จดจำไม่รู้ลืมมาจนถึงทุกวันนี้

พ.ศ.๒๕๑๖ ปฏิบัติธรรมที่จังหวัดอุดรธานี และจังหวัดหนองคาย ซึ่งในขณะนั้นถือเป็นพื้นที่สีแดง ในช่วงเวลาที่รัฐบาลกำลังปราบปรามผู้นิยมลัทธิคอมมิวนิสต์

ปี พ.ศ.๒๕๒๐ – พ.ศ.๒๕๒๔ ปฏิบัติธรรมถวายตัวเป็นศิษย์ของหลวงปู่เทศก์ เทศร์สี วัดหินหมากเป้ง อำเภอศรีเชียงใหม่ จังหวัดหนองคาย และได้ปฏิบัติธรรมตามสถานที่ต่างๆ ในละแวกใกล้เคียงวัดหินหมากเป้ง เช่น ถ้ำฮ่าน ถ้ำพระบาท วัดลุมพินี เป็นต้น โดยเมื่อถึงวันลงอุโบสถ ท่านก็จะมาลงอุโบสถที่วัดหินหมากเป้ง โดยมีเพียงแคร่ไม้ กระทบพอกันแดด กันฝน ไม่มีไฟฟ้าให้แสงสว่าง ใช้น้ำฝน หากอยู่ในป่าชาก็ใช้น้ำที่ขังตามหลุมบ่อในป่าช้านั้นเอง แตกต่างจากกุฏิที่พักอาศัยในทุกวันนี้ที่เหมือนพระเศรษฐี ดังที่หลวงปู่ลีมักกล่าวแล้วหัวเราะอย่างอารมณ์ดีเสมอปี พ.ศ.๒๕๒๓ ปฏิบัติธรรมพักอาศัยที่ป่าช้าแห่งหนึ่ง ได้ฝันไปว่ามีไฟไหม้พระพุทธรูป เมื่อรุ่งเช้าญาติโยมที่มาทำบุญได้นำหนังสือพิมพ์มาถวาย จึงได้ทราบข่าวเรื่องพระสงฆ์สุปฏิปันโนสายบูรพาจารย์พระอาจารย์มั่น ภูริทัตโต ได้แก่ หลวงปู่จวน กุลเชฎฐ์ , หลวงปู่วัน อุตตโม , หลวงปู่สิงห์ทอง ธมมวโร พระเถระและพระนวกะรวม ๗ รูป ประสบอุบัติเหตุเครื่องบินตกมรณภาพทั้งหมด ที่ตำบลคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ซึ่งหลวงปู่ลีเคยได้มีโอกาสกราบหลวงปู่จวนมาแล้วบางครั้งในระหว่างการจุดธูปจากภาคเหนือ

สู่ภาคอีสานนั้น หลังจากเหน็ดเหนื่อยจากการเดินทางไกล จนค้ำมืดแล้วไม่พบหมู่บ้าน ท่านจึงปักกลดพักแรมข้างทางซึ่งเป็นป่าทึบ พอรุ่งเช้าได้ยินเสียงไก่ขันจึงรู้ว่าหมู่บ้านอยู่ใกล้ๆ จึงได้ออกบิณฑบาต และถามถึงสถานที่แห่งนั้น จึงได้รู้ว่าท่านได้ปักกลดที่สี่แยกหนองบัวโคก อำเภोजตุรัส จังหวัดชัยภูมิ ซึ่งต่อมาโยมก็ได้นิมนต์ให้หลวงปู่ลีจำพรรษาอยู่ที่นี้ด้วยความศรัทธา และหลวงปู่ก็รับนิมนต์อันแสดงถึงคุณลักษณะของการเดินธุดงค์ที่ไม่ยึดติดในสถานที่ใดๆของหลวงปู่ท่านเอง

ปีพ.ศ.๒๕๒๔ ร.ต.อ.กัมปนาท ทองคำพันธ์ สภ.อ.ลานสัก จังหวัดอุทัยธานี (ยศและตำแหน่งในขณะนั้น) ได้จัดซื้อที่ดินมา ๑ แปลงเพื่อจัดสร้างวัด โดยได้ปรึกษากับพระเถระผู้ใหญ่เกี่ยวกับการที่จะกราบนิมนต์พระสงฆ์ที่มีวัตรปฏิบัติดีงามมาจำพรรษา ในที่สุดก็ได้รับคำแนะนำให้นิมนต์หลวงปู่ลี ตาณิกโร และหลวงปู่ถวิล สุจินโณ มาจำพรรษา โดย ร.ต.อ. กัมปนาท ทองคำพันธ์ได้เดินทางไปนิมนต์ด้วยตนเองแต่หลวงปู่ทั้งสองรับนิมนต์มาจำพรรษาได้ไม่นานนัก ก็แยกย้ายกันเดินธุดงค์ต่อไป โดยหลวงปู่ลี ได้เดินธุดงค์มาปักกลดพักอาศัยที่ป่าหัวตลุกอ.ลาดยาว จ.นครสวรรค์ ในช่วงเวลา ก่อนเข้าพรรษา ๑๖ วัน สภาพป่าหัวตลุกในขณะนั้น เป็นพื้นที่แน่นขนัดไปด้วยปามะพร้าว แต่หลวงปู่ลีก็ตั้งจิตมั่นที่จะปักกลดปฏิบัติเจริญวิปัสสนากรรมฐานที่นี้ ณ บริเวณต้นมะม่วงใหญ่

อิทธิวัตถุมงคล

เหรียญกะไหล่ทอง หลวงพ่อลี

เหรียญเสมา หลวงพ่อลี

รูปหล่อ หลวงพ่อลี

พิพิธภัณฑ์จำลอง วัดเขาแก้ว
อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์
PRINT OF BUDDHA'S FOOT AT WAT KAO KAEN
Kao Kaen Peace

พระครูธีวัชรเมธีวงศ์

(สะอาด อาวุธสิทธิ์)
วัดเขาแก้ว อำเภอพยุหะคีรี
จังหวัดนครสวรรค์

หลวงพ่อดุสิต อาวุธสีโล เทพเจ้าแห่งเมืองพยุหะคีรี ผู้สืบทอดตำนานการสร้างมิดหมอสายหลวง
ปู่เทศ วัดสระทะเล และหลวงพ่อดิม วัดหนองโพ

ชาติภูมิ

หลวงพ่อดุสิต อาวุธสีโล หรือในราชทินนามที่ “พระครูนิวิฐมณีนังค์” วัดเขาแก้ว ตำบลพยุหะ
อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์ ท่านมีนามเดิมว่า “สะอาด จันทรสมบัติ” ท่านถือกำเนิดเมื่อวัน
อาทิตย์ แรม ๘ ค่ำ เดือนยี่ ปี จอ ตรงกับวันที่ ๑๒ มกราคม พุทธศักราช ๒๔๗๗ ณ บ้านเลขที่ ๑๐ หมู่
ที่ ๗ ตำบลน้ำอ้อย อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์ โยมบิดาชื่อเอก จันทรสมบัติ โยมมารดาชื่อ
ย้วย จันทรสมบัติ

การศึกษา

โยมพ่อเอก จันทรสมบัติได้นำหลวงพ่อดุสิตหรือ
เด็กชายสะอาดในขณะนั้น มาฝากตัวเป็นศิษย์ใน
ความดูแลและอุปการะของหลวงพ่อกัน เจ้าอาวาส
วัดเขาแก้ว เพื่อให้ได้รับการศึกษาจากทางโลกใน
โรงเรียนพยุหะวิทยา จนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖

หลวงพ่อดุสิตท่านได้อยู่ปรนนิบัติรับใช้หลวงพ่อกันตั้งแต่วันแรกที่ท่านได้ฝากตัวเป็นศิษย์จวบจนท่าน
มีอายุครบ ๒๐ ปีบริบูรณ์ท่านจึงได้กราบลาหลวงพ่อกันไปบวชที่วัดพระพรามค์เหลืองซึ่งเป็นวัดบ้านเกิด
เมื่อวันเสาร์ แรม ๙ ค่ำ เดือน ๖ ปีมะแม ตรงกับวันที่
๓๐ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๙๗ โดยมี พระครูประ
สุตธรรมโชติ รองเจ้าคณะจังหวัดชัยนาท วัดใหญ่
จังหวัดชัยนาท เป็นพระอุปัชฌาย์ พระอาจารย์สอน
จิรัธมโม วัดพระพรามค์เหลือง จังหวัดนครสวรรค์
เป็นพระกรรมวาจาจารย์ พระอาจารย์สนม อติธมโม
วัดพระพรามค์เหลือง เป็นพระอนุสาวนาจารย์ ได้รับ
นามฉายาในทางพระพุทธศาสนา
ว่า“อาวุธสีโล”

การศึกษาพุทธาคม

หลวงพ่อดุสิต อาวุธสิทธิ์ ท่านเป็นยอดพระ
เกจิณจารย์ผู้ทรงคุณวิद्याคมอย่างเอกอุในยุค
ปัจจุบัน ท่านเป็นผู้สืบทอดพุทธาคมสายหลวงปู่เทศ
วัดสระทะเล และหลวงพ่อดิม วัดหนองโพ อย่าง
แท้จริง ท่านมิได้ตั้งตนยกเมฆแต่ประการใด กล่าว
คือ ในสมัยที่ท่านเป็นเด็ก ท่านได้ศึกษาหาความรู้
ในด้านพุทธเวทวิद्याคมจากโยมพ่อ ครูคนแรกของ
ท่านซึ่งเป็นฆราวาสจอมขมังเวทย์แห่งเมือพยุหะคีรี
ในสมัยนั้นซึ่งโยมพ่อเอกนี้เองท่านได้เรียนวิชาอาคม
มาอย่างชำชองจากหลวงพ่อดิมวัดหางน้ำหนองแวม
จังหวัดนครสวรรค์ หลวงพ่อดิมรูปนี้ท่านเป็นส
ธรรมิกกับหลวงพ่อดิม วัดหนองโพ และเป็นศิษย์
ร่วมสำนักเดียวกัน คือท่านทั้ง ๒ เป็นศิษย์ของ
หลวงปู่เทศ วัดสระทะเล เหมือนกัน ตั้งแต่วันที่
หลวงพ่อดุสิต อาวุธสิทธิ์ ย้ายมาจำพรรษาและ
อยู่ปรนนิบัติรับใช้หลวงพ่อดิมที่วัดเขาแก้วนั้น
นอกจากท่านจะศึกษาเล่าเรียนวิชาอาคมจากหลวง
พ่อดิม ซึ่งเป็นศิษย์หลวงพ่อดิม วัดหนองโพแล้ว
ท่านยังได้ศึกษาเล่าเรียนวิชาอาคมจากโยมพ่อเอก
จันทร์สมบัติ ซึ่งเป็นศิษย์หลวงพ่อดิม วัดหางน้ำ
หนองแวม ควบคู่กันไป ในสมัยที่ท่านฝากตัวเป็น
ศิษย์หลวงพ่อดิมเพื่อศึกษาวิชาอาคมนั้น หลวงพ่
อดิมได้ถามท่านคำหนึ่งว่า “จะสีกขาลาเพศไหม” ซึ่ง
หลวงพ่อดุสิตท่านก็ได้ตอบหลวงพ่อดิมไปว่า “ไม่
สีก” หลวงพ่อดิมท่านจึงยอมสอนวิชาการทำ
มิดหมอ ตลอดจนสอนคาถาอาคมต่าง ๆ ที่ท่านได้
เล่าเรียนมาจากหลวงพ่อดิม วัดหนองโพ ให้หลวง
พ่อดุสิตจนหมด

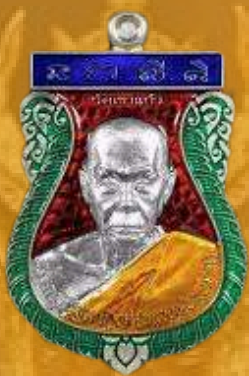
การเรียนวิชาอาคมกับหลวงพ่อกันนั้น หลวงพ่อสะอาดท่านเล่าให้ฟังว่า เมื่อถึงวันอังคาร วันพฤหัสบดี และวันเสาร์ หลวงพ่อกันท่านจะชวนหลวงพ่อสะอาดไปที่อุโบสถ เพื่อสอนหลวงพ่อสะอาดลงตะกรุด และทำมิดหมอ ซึ่งวิธีสอนของหลวงพ่อกันนั้น ท่านก็จะให้หลวงพ่อสะอาดลงตะกรุดแทนท่านบ้าง เข้าด้ามมิดหมอแทนท่านบ้าง ซึ่งตำราที่หลวงพ่อกันใช้สอนหลวงพ่อสะอาดนั้นก็เป็ตำราเดียวที่ท่านได้ศึกษาเล่าเรียนมาจากหลวงพ่อเดิม วัดหนองโพจากนั้นหลวงพ่อกันก็จะนำมิดหมอและตะกรุดที่หลวงพ่อสะอาดลงเสร็จมาเสกเอง หลวงพ่อสะอาดท่านลงตะกรุดและทำมิดหมอถวายหลวงพ่อกันแบบนี้มากกว่า ๒๐ พรรษา จวบจนหลวงพ่อกันท่านได้ละสังขารไป เป็นที่รู้จักกันในหมู่พระภิกษุวัดเขาแก้วและผู้คนชาวพุทธศิริในสมัยนั้นว่าหลวงพ่อกันท่านไว้วางใจและเมตตาหลวงพ่อสะอาดเป็นอย่างมาก ถึงขนาดที่ท่านให้หลวงพ่อสะอาดลงตะกรุดและเข้าด้ามมิดหมอแทนท่าน เพราะหลวงพ่อกันท่านแน่ใจเป็นอย่างยิ่งว่าวิชาอาคมทุกอย่างที่ท่านได้สอนให้แก่หลวงพ่อสะอาดหรือพระภิกษุสะอาดในขณะนั้น หลวงพ่อสะอาดหรือพระภิกษุสะอาดได้เล่าเรียนจนเกิดความเชี่ยวชาญจนอยู่ในระดับที่ท่านสามารถให้ลงแทนท่านได้ จนภายหลังจากที่หลวงพ่อกันท่านละสังขารและได้จัดการบำเพ็ญกุศลศพหลวงพ่อกันเสร็จแล้ว หลวงพ่อสะอาดท่านก็ยังได้จำพรรษาที่วัดเขาแก้วเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน หลวงพ่อสะอาดท่านบูรุงวัดเขาแก้ว วัดพระพรางเหลือง และช่วยเหลือสาธารณะกุศลต่าง ๆ เรื่อยมาจวบจนปัจจุบัน เป็นเวลากว่า ๕๖ ปี ท่านใช้ปัจจัยส่วนตัวบ้าง ปัจจัยที่มีผู้ร่วมทำบุญกับท่านบ้าง และปัจจัยที่เป็นเงินเช่าบูชามิดหมอของท่านบ้าง รวมเป็นปัจจัยกว่า ๘๙,๗๑๖,๖๓๕ บาท หลวงพ่อสะอาดท่านเป็นพระเกจิอาจารย์ลูกทุ่ง คือ ท่านเป็นพระแท้พูดจริง ทำจริง ใจนักเลง ตรงไปตรงมา วัดถุมงคลของท่านทุกอย่างถ้าท่านยังเสกไม่พอใจ ท่านจะไม่ให้ลูกศิษย์ของท่านนำไปติดตัวเป็นอันขาด แต่ถ้าท่านเสกจนเป็นที่พอใจแล้วใครจะลองเอาไปทำอะไรก็สามารถลองได้ตลอดเวลา เพราะวัดถุมงคลของท่านมากด้วยประสบการณ์ ทางด้านคงกระพันและมหาอุดเป็นอย่างมาก จนเป็นที่ประจักษ์แก่สายตาลูกศิษย์มาแล้วนับไม่ถ้วน

หลวงพ่อดูท่านเป็นที่นับถือและรู้จักในหมู่
พระเกจิอาจารย์ด้วยกันว่าท่านมีดี เช่นหลวงพ่หลวง
วัดพุทไธสวรรค์ หลวงพ่อเพิ่ม วัดป้อมแก้ว
หลวงพ่อเอื้อน วัดวังแดงใต้ ครูบาสายทอง
วัดท่าไม้แดง และหลวงพ่พูน วัดบ้านแพน
ในส่วนของหลวงพ่พูนนั้น หลวงพ่อดูท่านให้
ความเคารพนับถือหลวงพ่พูนเป็นอย่างยิ่ง ท่าน
นับถือหลวงพ่พูนในฐานะพี่น้องและได้มีการแลกเปลี่ยน
วิชากันเลยทีเดียว วัดถุมงคลของหลวงพ่
อดูที่โดดเด่นทางพุทธานุภาพในปัจจุบัน คงหนีไม่
พ้นวัดถุมงคลที่ท่านได้เรียนมาจากหลวงพ่กัน วัด
เข้าแก้ว และโยมพ่เอก จันทรสมบัติ อาทิเช่น
มีดหมอ ตะกรุด สิ่งงาแกะ สิ่งแกะจากไม้
มะขามตายพราย อายุกว่า ๔๐๐ ปี และพระผง
หลวงพ่อยู่ทอง ที่ท่านสร้างไว้เมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๙ ใน
คราวเกิดสงครามอ่าวเปอร์เซีย โดยรวบรวม
มวลสารต่าง ๆ อายุหลายร้อยปีมาผสมสร้างเป็น
พระผงหลวงพ่อยู่ทอง

อิทธิวัตถุมงคล

เหรียญที่ระลึก อายุครบ ๗ รอบ หลวงพ่อสะอาด

สมเด็จหลวงพ่่อู่ทอง หลวงพ่อสะอาด

มีดหมอ หลวงพ่อสะอาด

ลึง หลวงพ่อสะอาด

หลวงปู่ลออ ฐาขาวโร

วัดหนองหลวง อำเภอท่าตะโก
จังหวัดนครสวรรค์

หลวงพ่อลออ ฐานวโร วัดหนองหลวง อำเภอท่าตะโก จังหวัดนครสวรรค์

ชาติภูมิ

เกิดในสกุล คุ่มเขต เมื่อ พ.ศ.๒๔๗๓ เป็นชาวบ้านหนองหลวง อ.ท่าตะโก จ.นครสวรรค์ โดยกำเนิด นอกจากนี้ มีศักดิ์เป็นหลานชายแท้ๆ คนหนึ่งของหลวงพ่อดีม วัดหนองโพ จึงทำให้ท่านมีโอกาสรับใช้ อุปัฏฐากหลวงพ่อดีมมาตั้งแต่เด็ก กระทั่งย่างเข้าสู่วัยหนุ่มหลวงพ่อดีมได้ถ่ายทอดวิทยาคมให้ สำหรับ ป้องกันตัวตามแบบฉบับชายไทยในสมัยโบราณ ต่อมาญาติผู้ใหญ่ได้นำมาฝากไว้กับหลวงพ่พรหม วัดช่องแค ฝึกอบรมกัมมัฏฐานให้อย่างเข้มข้น หลวงพ่พรหม สอนหลักปฏิบัติกัมมัฏฐานการเจริญกสิณ ควบคู่ไปกับวิปัสสนาญาณ รวมทั้งถ่ายทอดสรรพวิชาให้โดยไม่ปิดบัง อาทิ วิชานายณ์บังถ้า รักษาโรค แก้อาการต่างๆ

ในสมัยเป็นฆราวาส มีตำแหน่งเป็นกรรมการรุ่นใหญ่วัด ช่องแค เป็นหัวเรี่ยวหัวแรงใหญ่ในการจัดสร้างและ บูรณะซ่อมแซมเสนาสนะต่างๆภายในวัดช่องแค จนได้ รับความไว้วางใจจากหลวงพ่พรหม อนุญาตให้จัดสร้าง วัดอุดมคชหลายรุ่นของหลวงพ่พรหม ด้วยความเป็น ฆราวาสศิษย์ใกล้ชิดชิดหลวงพ่พรหม ท่านได้เมตตา ถ่ายทอดวิทยาคมต่างๆ จากหลวงพ่พรหม สามารถ เรียนรู้ไว้ได้เกือบทั้งหมด กล่าวได้ว่าเป็นผู้สืบทอดวิชา โดยตรง หลวงพ่พรหม ยังเอ่ยปากชมว่า "ต่อไปวิชา ของฉันจะตกอยู่กับลออ"ระหว่างเป็นฆราวาสนั้น อยู่ ประณินบัติ รับใช้หลวงพ่พรหม ตราบจนกระทั่งหลวง พ่พรหมมรณภาพลง เมื่อวันที่๓๐มกราคมพ.ศ. ๒๕๑๘ หลังจากนั้นจึงได้ย้ายครอบครัวมาตั้งรกรากอยู่ที่ อ.คลองหาด จ.สระแก้ว ได้นำขนวนมวลสารสำคัญของ หลวงพ่พรหมมาเก็บรักษาไว้ทั้งหมด

อุปสมบท

เมื่ออย่างอายุเข้า ๔๕ปี ในปี พ.ศ.๒๕๑๘ ท่านเกิดความเบื่อหน่ายชีวิตทางโลก จึงได้เข้าพิธีอุปสมบท และจำพรรษาอยู่ที่วัดพรหมนิมิต อ.คลองหาด จ.สระแก้ว ได้รับนามฉายาว่า "ฐานวโร" ท่านได้สร้างผลงานเป็นคุณูปการมากมายหลากหลายด้าน ทั้งด้านงานปกครองคณะสงฆ์ การศึกษาพระปริยัติธรรม การสาธารณประโยชน์ ด้านการพัฒนา และอื่นๆ อีกมากมายสำหรับวิถียาคมนของท่านที่มีประสบการณ์โดดเด่นที่สุด ได้แก่ วิชาแคล้วคลาด คงกระพัน เมตตามหานิยม เป็นต้น การปลุกเสกวัตถุมงคลของหลวงพ่อลออ จะเป็นไปในลักษณะเดียวกับหลวงพ่อพรหม ที่มีใช้เพียงแค่นั่งหลับตาทำสมาธิเพียงอย่างเดียว แต่จะเอามือทั้งสองข้างสัมผัสและกวนวัตถุมงคลอยู่ในบาตร กวนวนไปวนมาในเรื่องนี้ หลวงพ่อลออมีความประณีตพิถีพิถันในการจัดสร้างวัตถุมงคลตามที่ได้รับสืบทอดมาจากหลวงพ่อพรหม และปลุกเสกอย่างดีที่สุดเต็มกำลังความสามารถ ด้วยจำนวนการจัดสร้างน้อยและสร้างออกมาไม่บ่อยครั้งนัก ทำให้วัตถุมงคลทุกรุ่นมีความเข้มขลังศักดิ์สิทธิ์ เป็นเสาะแสวงหาของบรรดานักสะสมนิยมพระเครื่องวัตถุมงคล

หลวงพ่อลอ เป็นพระแท้ ที่น่าเลื่อมใสศรัทธาเป็นอย่างยิ่ง ชื่อเสียงของหลวงพ่อลอโด่งดังมานาน เป็นที่กล่าวขวัญในหมู่ศิษย์ชาวปากน้ำโพ และภาคกลางตอนบนเป็นอย่างยิ่ง ถึงความขลังความศักดิ์สิทธิ์ และจริยวัตรของหลวงพ่อ ทำให้ท่านได้รับภิญโญมนต์ไปนั่งปรกปลุกเสกวัตถุมงคลในพื้นที่ภาคกลางและพิธีพุทธาภิเษก วัตถุมงคลสำคัญทั่วประเทศ

อิทธิวัตถุมงคล

เหรียญมณฑป หลวงพ่อล่อ

เหรียญระฆัง หลวงพ่อล่อ

รูปเหมือนปั๊ม หลวงพ่อล่อ

พระครูวาตธรรม

(ประยูร สคารโว)

วัดพนมเศษเหนือ อำเภอนาทะโก
จังหวัดนครสวรรค์

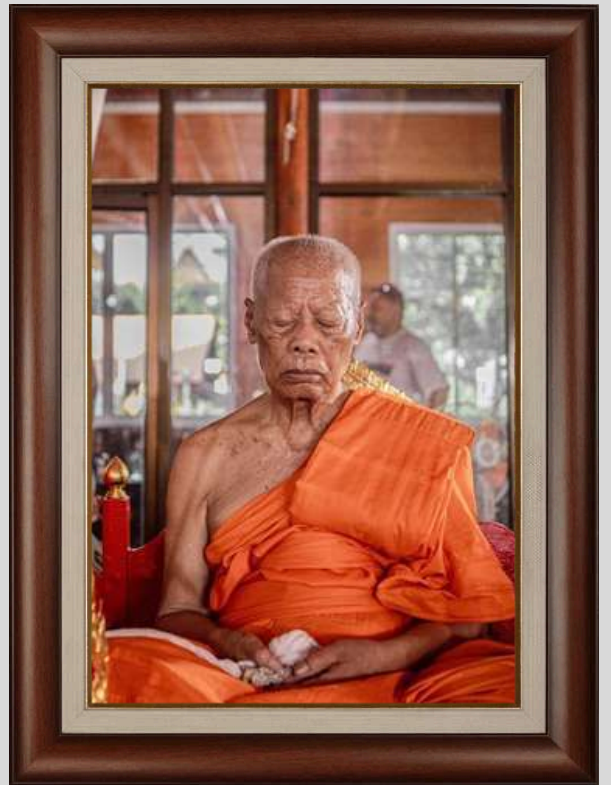
พระครูนิวาตธรรมาธร เจ้าอาวาสวัดพนม
เศษเหนือ เจ้าคณะตำบลพนมเศษ
อำเภอท่าตะโก จังหวัดนครสวรรค์

ชาติกำเนิด

พระครูนิวาตธรรมาธร เดิมชื่อ ประยูร คชกุล
เกิดเมื่อวันที่ ๓ เมษายน พ.ศ. ๒๔๘๔ ตรงกับ
วัน พุธหัสบดี ขึ้น ๗ ค่ำ เดือน ๗ ปีมะเส็ง
ณ.บ้านพนมเศษเหนือ หมู่ ๖ ต.พนมเศษ
อ.ท่าตะโก จ.นครสวรรค์ โยมบิดา-มารดา ชื่อ
นายเฟื่อน และ นางสอย คชกุล ครอบครัว
ประกอบอาชีพทำนา เรียนหนังสือจบการศึกษา
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

อุปสมบท

เมื่ออายุ ๒๑ ปี เมื่อวันที่ ๖ มิถุนายน
พ.ศ.๒๕๐๔ ณ.วัดพนมเศษเหนือ ต.พนมเศษ
อ.ท่าตะโก จ.นครสวรรค์ พระอุปัชฌาย์ คือ
พระครูนิวาตธรรมาโกศล เมื่อท่านบวชได้
๔ พรรษา ท่านก็ได้รักษาการเป็นเจ้าอาวาส
วัดพนมเศษเหนือ เมื่อวันที่ ๒๐ กรกฎาคม พ.ศ.
๒๕๐๘ เนื่องจากในสมัยนั้น วัดพนมเศษเหนือ
เป็นเพียงวัดเล็กๆ ไม่มีเจ้าอาวาส ญาติโยมจึง
นิมนต์ท่านให้รักษาการเป็นเจ้าอาวาส ณ.
วัดพนมเศษเหนือ

ต่อมาเมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๐๘
ท่านก็ได้ดำรงตำแหน่งเป็นเจ้าอาวาสวัดพนมเศษ
เหนือ และได้รับรักษาการเป็นเจ้าคณะตำบลในคราว
เดียวกันหลังจากนั้นท่านก็ได้เป็น เจ้าคณะตำบล
เมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๒๐
ในปีต่อมาท่านก็ได้เป็นพระอุปัชฌาย์ เมื่อวันที่ ๑๙
กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๒๑
วันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๒๖ เลื่อนสมณศักดิ์เป็น
พระครูสัญญาบัตรชั้นโท
วันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๔๒ เลื่อนสมณศักดิ์เป็น
พระครูสัญญาบัตรชั้นเอกที่ **พระครูนิวาตธรรมาธร**

พระครูนิวาตธรรมมาธรร ท่านได้เรียนวิชาความรู้ต่างๆหลายแขนง จาก
หลวงปู่สำเภา สุขชาติ สำนักสงฆ์จอมดอยพนมเศษ
.หลวงปู่กลิ้ง วัดเกรียงไกรเหนือ
หลวงพ่อผ่อง เตชปุญโญ วัดวังมหากร
หลวงพ่อพันธ์ สุมนิ วัดเข้าล้อ

จึงถือได้ว่า หลวงพ่ออยู่ ท่านเป็นพระที่คงแก่เรียน เป็นพระนักพัฒนาที่มีความรู้ความ
สามารถ เชี่ยวชาญทั้งทางด้านพระเวทย์วิทยาคม และพระกรรมฐาน มีสมาธิจิตแก่กล้า วัตถุประสงค์ของ
ท่านหลายต่อหลายรุ่นจึงมากด้วยประสบการณ์ ถึงขนาดที่ว่าชาวบ้านขนานนามให้ท่านกันว่า เทพเจ้า
แห่งเขาพนมเศษ กันเลยทีเดียว ชาวบ้านในพื้นที่ และจังหวัดใกล้เคียง ต่างให้ความเคารพท่านเป็นอย่าง
ยิ่ง ไม่เว้นแม้แต่พระเกจิณาจารย์ชื่อดังหลายรูปในพื้นที่ละแวกนั้นต่างกล่าวเป็นเสียงเดียวกันว่าหลวง
พ่ออยู่ของท่านของจริง แต่ที่เหนือสิ่งอื่นใดจากที่กล่าวมาทั้งหมดหลวงพ่อท่านเป็นพระสุปฏิปันโน คือเป็น
พระที่ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ ไม่มีต่างพร้อย ถือว่าสามารถกราบไหว้บูชาได้อย่างสนิทใจ ผู้เป็นดังเพชรแท้ที่
ได้รับการเจียรระไนแล้วแห่งขุนเขาพนมเศษ

อิทธิวัตถุมงคล

เหรียญเสมา ๗ รอบ หลวงพ่อประยูร

เหรียญเจริญพร หลวงพ่อประยูร

พระปิดตา หลวงพ่อประยูร